

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 4

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : א' באדר תשפ"ו (18.2.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:45

שעות סיום הוועדה : 16:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי א' אדר ראש חודש אדר, שיהיה לכולם חודש טוב ומבורך, משנכנס אדר מרבים בשמחה. 18.2.2026, נוכחים צחי ברים, אדיר שוורץ.

אדיר שוורץ:

בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בוקר אור. יוחנן, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר, וכמובן הדרג המקצועי, אמי, עמנואל, אמי, מיכל, אילנית, אסף, ניר, והחברים הנכבדים,

דוברת לא מזוהה:

ערן,

אליעזר ראוכברגר:

ערן. מה עשית שינוי?

ערן מוטרו:

שירה וערן.

שירה אדרי:

שירה, שירה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שירה וערן, עשית שינוי.

אדיר שוורץ:

הטכנולוגיה קיימת.

אליעזר ראוכברגר:

הכול קיים. טוב. רגע, רויטל לא הגיעה, אז אין לנו תצ"רים בינתיים, נלך להפקעה.

אמנון ארבל:

לא, אבל שמה זה,

ערן מוטרו:

קצת הומור, קצת,

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב, ערן, הכול טוב. קדימה, קדימה,

ערן מוטרו:

להציג לכם.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה הפקעות.

ערן מוטרו:

ככה בלי זה?

אליעזר ראוכברגר:

תתחיל, נראה אם לחברים יש שאלות,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה שאלות.

עמנואל זלטס:

במחשב,

אמנון ארבל:

איד?

עמנואל זלטס:

אתמול חיברנו מחשב.

מיכל כהן:

הוא מגיע, הוא מגיע תוך שנייה אחת. למה זה לא,

אמנון ארבל:

הם רוצים את המחשב של ה - ,

עמנואל זלטס:

זה מחובר למה?

אמנון ארבל:

של העירייה, הנה עכשיו.

עמנואל זלטס:

הייתה תקלה שם.

אליעזר ראוכברגר:

ערן, שירה, תחליטו ביניכם, טוב, חברים, בואו, לא להפריע בבקשה. קדימה,

הפקעה 23/1391

שירה אדרי:

הפקעה 23/1391,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שירה אדרי:

זה שכונת בית חנינא, היא בהתאם ל – 8 תוכניות, מטרת ההפקעה לשדרוג מערך הכבישים בצומת בית חנינא, שדרוג כבישים קיימים, סלילת כבישים חדשים. ביצוע תשתיות. סך הכול שטח ההפקעה זה 16,748.

אליעזר ראוכברגר:

מה הייעוד לדרך?

שירה אדרי:

זה דרך קיימת, דרך חדשה, שצ"פ ושטח למבני ציבור.

אמנון ארבל:

(לא ברור) נראה לי.

שירה אדרי:

ואורך הכביש 1357 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יש למישהו שאלות?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

שירה אדרי:

רגע, אני רוצה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם אין לאף אחד שאלות, אפשר ללכת להפקעה הבאה.

עמנואל זלטס:

מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

מאושר, וזה הולך להפקעה הבאה, אם אין שאלות, אם יש שאלות אז צריך.

הפקעה 23/1396

שירה אדרי:

בסדר, הפקעה 23/1396, בהתאם לשלוש תוכניות 76046, 7611, 11129,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, בקושי הגעת, אתה כבר מפריע?

יוחנן וייצמן:

טוב מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב מאוד? איפה השומר?

יוחנן וייצמן:

חביליו, חביליו, אני שומע,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שירה אדרי:

מטרת ההפקה זה לצורך זכויות,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מתגעגע אליו? מתגעגע? כן. חברים,

שירה אדרי:

מטרת ההפקה זה לצורך סלילית כביש, בהתאם להתחייבות מהנדס העיר, ומבני הציבור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שירה אדרי:

זה קיים כבר מעון יום, אנחנו מפקיעים את השטח למבני ציבור. סך הכול שטח הפקעה זה 3181 מטר מרובע, ייעוד הקרקע זה דרך קיימת, דרך חדשה, יש פה שביל, מעבר ציבורי, ומבני הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שירה אדרי:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

יש שאלות? חברים. אין, מאושר. הפקעה אחרונה,

הפקעה 23/535

שירה אדרי:

הפקעה אחרונה, זה 23/535, בשכונת באב א – זהרה, זה לפי תוכנית 101-0465229, מטרת ההפקעה זה הרחבת דרך לטובת מפרץ להעלאה והורדה של תלמידים, יש פה את ה - , יש פה בית ספר לאומנויות, וספרייה. ופה רוצים לעשות מפרץ חנייה לטובת הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים,

שירה אדרי:

סך הכול שטח ההפקעה,

אליעזר ראוכברגר:

יש למישהו שאלות?

שירה אדרי:

69 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מביקה, יש לך שאלות?

צביקה אסולין:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין, למישהו יש שאלות מהחברים? אין, אז גם זה מאושר, תודה.

ערן מוטרו:

תודה רבה.

מיכל כהן:

היא לא מצליחה להגיע בשעה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

נעשה את זה במשך היום.

מיכל כהן:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה. טוב, חברים,

ישראל קלרמן:

הוא מתקיף אותי והוא, בלגאן.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שנקרא לשומר. הוא וחביליו ביחד. אמר,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

4 בסדר היום קדימה.

תוכנית 1121078

אמנון ארבל:

תוכנית, כן כן תודה. תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1121078, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ררחוב שלמה מוסיוף 1, תוכנית שמפקידה תוספת קומות ויחידות דיור, הוגשו פה שתי, טענות של 4, 5 התנגדויות. ההתנגדות הראשונה של בעלים של דירות בבניין, הם טוענים ש - , זה חוזר בכל הטענות, יש פה כנראה בניין שעובר תהליך כנראה בנייה הרבה מאוד שנים, שמקודמת, השכנים מתלוננים ש - א', הוא עושה הרבה מאוד דברים לא חוקיים, ו - ב', הוא לא מדבר איתם, והוא עושה חפירות (לא ברור), וכל מיני דברים כאלה, אני אראה לכם את הבניין.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אני באמת שואל שאלה, תסלח לי, לא נעים לי התיק הזה, אבל, אני קורא את ההתנגדויות הם עושים רושם לא נעים.

אמנון ארבל:

לא נעים?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה לא נושאים שאנחנו בדרך כלל נכנסים אליהם. זה בניין שהוא סך הכול מגיש תוכנית, מגיש תוכנית שהיא הייתה מקובלת, אושרה להפקדה, גם אנחנו, גם הוועדה המחוזית, יש פה התנגדויות שבעיקר מדברים על ה - , על ההסכמים מול הקבלן, וזה שהוא מפר את ההסכמים ביניהם ולא, וחופר את המגרש, ועושה כל מיני דברים שאני, כנראה הם צודקים, אני לא יודע, אני לא פיקוח על הבנייה, אבל אני לא מצאתי שם משהו,

יוחנן וייצמן:

אולי אם הוא היה בא בהפקדה, והייתי יודע את הטענות האלה, אני לא הייתי נותן לו. חכו, יש לך בניין, בחייד,

אמנון ארבל:

צריך להראות את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

בגלל שהגג שלך, אתה יכול להתעלל בכולם? בהנחה שהם צודקים, אני לא אמרתי,

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר לך שהם צודקים?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מי אומר לך שהם צודקים?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אז בגלל שאתה לא יודע, אתה לא יכול להגיד קטגורית. מה שאמרת. אתה אמרת קטגורית,

יוחנן וייצמן:

הם כתבו שם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרת קטגורית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה היה מגיע להפקדה, לא הייתי נותן,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אמרת עובדה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד, זה לא עובד ככה, זה לא עובד, סכסוכי שכנים, אני צריך לדון פה, אני לא וועדה
לסכסוכי שכנים, שילכו, גם זה אזור חרדי, שילכו לבוררות אצל רבנים, שישלח אותו לבית דין
תורני,

יוחנן וייצמן:

אז הם, הם באים פה עם פסדי דין, במסגרת פסקי דין שלא מקוימים. הם מציגים אותם, אני לא
יודע למה.

אליעזר ראוכברגר:

או שכן, או שלא,

יוחנן וייצמן:

זה מריח ריח רע,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, או שכן, או שלא.

יוחנן וייצמן:

תכתוב,

אמנון ארבל:

תסתכל, זה התוכנית,

צביקה אסולין:

לא, לא, מה אתה מציע?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר שזה מריח לא טוב, אמרתי יכול להיות, אבל זה לא קשור אלינו.

יוחנן וייצמן:

אין לי הצעה, אתה שואל אותי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בין סכסוכי שכנים שמריחים לא טוב, אנחנו לא נכנסים לזה,

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל כשבא בן אדם,

אמנון ארבל:

אני בסך הכול לוקח, התוכנית לוקחת,

צחי ברים:

אתה רוצה שנתנגד עכשיו?

אמנון ארבל:

על החצר, הוא עשה תוספות, הוא עשה הרחבות, ומציע חפירה מתחת, בינוי לגובה שהוא סביר והגיוני. לכן דחינו את רוב ההתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תכנונית זה בסדר, מה?

יוחנן וייצמן:

כן, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא אומר?

אמנון ארבל:

זה התשובה,

יוחנן וייצמן:

תכנונית זה גם החיים של אנשים, זה תכנון.

צביקה אסולין:

זה רק (לא ברור) הוא את שלו עשה.

עמנואל זלטס:

כן,

צביקה אסולין:

הוא משאיר אותנו פה,

עמנואל זלטס:

יוחנן קלאסי, מה? יוחנן קלאסי, מה?

צחי ברים:

שנתנגד,

צביקה אסולין:

הוא אומר אחרי שהוא נותן לו,

אליעזר ראוכברגר:

חביליו קלאסי. הלאה.

צביקה אסולין:

לא, חביליו חרדי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

תכתבי שנמנעתי, אני לא הצבעתי בעד.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה? מה? מה המלצה שלכם?

אמנון ארבל:

אנחנו דחינו את רוב ההתנגדויות, אנחנו התייחסנו לנושא, כמה התנגדויות פרטניות שהתייחסנו אליהם, אחד שיש דייר שטוען שמקרים לו מרפסת סוכה, אז אמרנו ככל שזה נכון, אז לא לקרות לו מרפסת סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, זה תכנוני,

אמנון ארבל:

דיברנו על, הוא טוען שיש חפירה בלתי חוקית, אז הפנינו אותו למחלקה לפיקוח על הבנייה,

אמנון ארבל:

בסדר,

אמנון ארבל:

הוא יכול לפנות.

אליעזר ראוכברגר:

זה תשובה,

אמנון ארבל:

ונושא,

אליעזר ראוכברגר:

זה תשובה.

אמנון ארבל:

ומה פה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב יוחנן, גם יש לנו פסקי הדין יש דרכים לטפל בו. לא באמצעות הוועדה,

אמנון ארבל:

יש גם התנגדות של שכנים מהמתחם ליד, שמבקשים שלא יהיה בתחום בקו אפס, התוכנית כרגע לא מציעה, שזה יהיה בסטייה ניכרת, אולי אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

וכל השאר דחינו ונימקנו.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1322452

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1322452,

אליעזר ראוכברגר:

5 בסדר היום,

אמנון ארבל:

5 בסדר היום, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה מתחם חום, העירייה מקדמת פה תוכנית למעשה להעצמת זכויות בנייה, יש פה כבר היום בביצוע, בנייה של בית ספר אחד, במסגרת היתרי בנייה, אני אראה את המיקום, זה ליד, זה מה שנקרא סופר עדיקה, לכל המתחם הזה, הוגשו פה למעשה מספר התנגדויות, גם של,

יוחנן וייצמן:

איפה המקום?

אמנון ארבל:

כן, כל המגרש הזה, המגרש היום חום,

אדיר שוורץ:

יש שם כמה בתי ספר, בונים שמה את, את, יהונתן זקס.

עמנואל זלטס:

הורסים מה שקיים, ובונים או שהם? (לא ברור).

אמנון ארבל:

כבר היום, תיכף אני אראה לך, אבל כבר היום הורסים למעשה, כל זה מגרש חום.

אדיר שוורץ:

הורסים או מוסיפים?

אמנון ארבל:

אנחנו במסגרת התוכנית, לא, הם הורסים, הם הורסים. במסגרת התוכנית, אנחנו התעקשנו שפה יש, יש פה עצים למעשה, וביקשנו שישמרו על השדרה, על החורשה שיש להם, לכן כל השטח הזה הוגדר בעצם שצ"פ בתוכנית. אפשר לראות כאן בפועל, אתה רואה זה בניין של בניין חדש, אתם רואים, לא, לא.

עמנואל זלטס:

אתה (לא ברור) את החום בעצם עכשיו.

אמנון ארבל:

כן, אבל לא, בהפקדה. נכון, אבל יש פה חורשה מאוד גדולה, אמרנו הגיוני. אז זה בניין חדש שנמצא כולו כרגע בבנייה, מכוח היתר בנייה, ובתוכנית יש עוד בניין, עוד בית ספר אחד שאמור להיבנות כאן, אחד כניסה מפה, אחד כניסה מפה. הוגשו פה מספר התנגדויות,

צביקה אסולין:

איזה שכונה זה?

אמנון ארבל:

זה גוננים,

אליעזר ראוכברגר:

זה גוננים.

אמנון ארבל:

זה הבניין הזה, פה סופר עדיקה, הוא אחד המתנגדים לה. הוגשו פה התנגדויות של שכנים למעשה, שמדברים על חלק מהדברים שכבר (לא ברור) בתוכנית, כמו שאומרת החורשה, ולמנוע פגיעה בעצים ושצ"פ. התנגדו למיקום של החדר טרפו, אבל זה המיקום המיטבי שמצאנו, יש פה התנגדויות בשלביות הביצוע ולהפרעה בתקופת הבנייה. יש פה התנגדות של סופר עדיקה, שהיום יש לו תוכנית כמעט מאושר כאן, לבנות מגדל (לא ברור), התנגדו שהכניסה תהיה מהחנייה לכאן, אנחנו חשבנו לקבל חלקית ושהכניסה תיבחן בשלב היתר הבנייה. יש פה מתנגדים מהבניין הזה כאן, היום בפועל הבניין הזה, למעשה פולש גם הכניסה, וגם קצת בנייה וגדרות לתוך השטח חום, הם ביקשו להשאיר את זה, אנחנו הסברנו למה הפלישה לשטח חום לא אמורה להישאר, ולכן ביטלנו אותה. ואני (לא ברור),

צביקה אסולין:

את הקירות שהם יעשו זה יהיה על השטח שלהם.

אמנון ארבל:

הם צריכים ל - ,

צביקה אסולין:

לקרב את זה,

אמנון ארבל:

לחזור לשטח שאתה רואה, זה המצב המאושר היום,

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

בפועל אתה רואה את כל הבינוי שיש כאן, הוא בעצם בשטח חום, זה לא, זה פלישה, וצריך לטפל בה, אין מה לעשות. ואת כל השאר דחינו, והמלצנו.

עמנואל זלטס:

אמרנו,

ניר מרגלית:

אמי, אפשר לתת הערה ל - ,

אמנון ארבל:

כן,

ניר מרגלית:

התנגדות על ה - , על החדר טרפו,

אמנון ארבל:

כן.

ניר מרגלית:

שהוקם בתא שטח 2, שזה השצ"פ, ואנחנו גם בחוות דעת המקורית שלנו, כתבנו שאנחנו מבקשים שלא יהיה,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אנחנו לא מצאנו מקום יותר טוב, וזה המקום,

צביקה אסולין:

שיהיה בתת-הקרקע,

ניר מרגלית:

שיהיה בתת-הקרקע, כחלק מהבניין, כמו בכל ה - ,

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש חום זה לא, זה בית ספר,

ניר מרגלית:

עדיין, אין,

צביקה אסולין:

מה?

ניר מרגלית:

אין מקום אחר ש – שלא יכול לפגוע בשצ"פ?

אמנון ארבל:

היה לנו כמה דיונים על הדבר הזה, לא מצאנו מקום יותר טוב, ובסוף ה - ,

צביקה אסולין:

לא, אבל לפחות שיהיה בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

הם הציגו גם חלופה שמה המשמעות זה יהיה בתת-הקרקע, זה תופס הרבה יותר שטח, תופס הרבה יותר עצים.

צביקה אסולין:

אבל זה פחות מזיק,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שראיתי,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור),

ניר מרגלית:

לא, ה - , העניין זה הפגיעה בשצ"פ מבחינת,

אמנון ארבל:

הוא לא מזיק, הפגיעה בשצ"פ הייתה יותר גדולה בחלופות,

ניר מרגלית:

הפגיעה בשצ"פ,

אמנון ארבל:

שטומנים אותו, כי הנגישות והזה, אז זה גם פגיעה יותר גדולה, לכן אנחנו שקלנו את זה היטב, במסגרת ההפקדה,

צביקה אסולין:

יש להם אישור?

אמנון ארבל:

למה?

צביקה אסולין:

איכות סביבה?

אמנון ארבל:

מה זה אישור? איכות סביבה ממליצים למהנדס העיר, מהנדס העיר קובע,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

את ההמלצה, ואני ממליץ לכם,

עמנואל זלטס:

לא, רק בהיתרים הם, איכות סביבה,

ניר מרגלית:

האישור זה בהיתרים כן,

אמנון ארבל:

אנחנו, היה על זה המון דיונים, אנחנו, אני שלם עם ההמלצה, כן.

ניר מרגלית:

בסדר, טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל שנייה בסעיף 3 לגבי ה - , הבית כנסת,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה דוחה את ה - ?

אמנון ארבל:

כי אין קשר, הבית כנסת נמצא כאן, תראו,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? אם אין קשר, מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

מה אכפת לי? שמה?

אליעזר ראוכברגר:

שאגף מבני דת יוודא שאין פגיעה,

אמנון ארבל:

למה? הבית כנסת מצוי מעבר למעבר ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי, קראתי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) היום.

אליעזר ראוכברגר:

קראתי מה שכתבת, אין שום סיבה שתהיה פגיעה.

אמנון ארבל:

הבית כנסת נמצא כאן, תראה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כאן זה הבית כנסת. השטח חוס הוא כאן, מעבר לשביל, פה איזה 10 מטר,

יוחנן וייצמן:

תראה, אני אגיד לך, אני נפגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

טראומה, שמה שכעת עושים לנו בשטראוס וב - , (לא ברור), כעת אין מעבר, יש עבודות רכבת קלה, עבודות רכבת כבדה, אי-אפשר לעבור, לעבור מכל צפון העיר ליפו מהדוידקה ועד כיכר ציון, אין מעבר.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

עושים את זה לא בהיתר, יש תוכנית, יש תב"ע שאומרת לא לעשות את זה, התב"ע של הרכבת הקלה, מבקשת שישאירו מטר וחצי מעבר, עושים את זה, עושים את זה סוגרים את זה פה למטה, ולכן יש דברים שצריכים לכתוב אותם בתב"ע.

אמנון ארבל:

כן, אבל מה זה קשור לפה אבל?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

אז אנחנו שואלים,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני,

יוחנן וייצמן:

מחר ישימו לי פה טרקטור,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד לך, לא, לא טרקטור. ישימו מחר,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

ישימו מחר על הכניסה של (לא ברור), ישימו שמה מני"ד.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שיגידו לך זה שטח נהיה חום.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

שטח התארגנות,

אליעזר ראוכברגר:

שטח התארגנות, באמת, ויחסמו את הכניסה לבית כנסת,

עמנואל זלטס:

לייזר, זה אתמול היה בדיון פה בית כנסת הזה לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

זה יוסי בן יועזר?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אתמול זה היה בדיון פה,

אמנון ארבל:

נו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז מה?

עמנואל זלטס:

לא, הפוך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור?

עמנואל זלטס:

אז יש פה הסדרה, אז אם ככה צריך להיות שזה, שהם לא, בתב"ע דורסים,

אמנון ארבל:

התב"ע נגמרת פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, התב"ע,

יוחנן וייצמן:

נכון, הרחוב הוא מפחיד,

אליעזר ראוכברגר:

שני צדדים,

צביקה אסולין:

לא, אבל הוא צודק,

אמנון ארבל:

יש כביש באמצע, אבל מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש כביש באמצע, תסתכל,

אמנון ארבל:

הבית כנסת,

ישראל קלרמן:

לא קשור,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות את זה בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על משהו אחר, אני ישימו שטח התארגנות שמה מני"ד חוסמים לבית כנסת את המעבר,
יש שמה נכה צריך כיסא גלגלים, יחסמו לו, לא יודע, אני רוצה שיהיה בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שעיריית ירושלים תיתן לי היום את הנספח הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה (לא ברור) יטפל בעניין,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שיראה שלא, לא חוסמים, ולא פוגעים, ולא עושים שמה, פעולה של מפגע, הכול בסדר. לא ביקשתי
מעבר לזה, כלום,

יוחנן וייצמן:

נקבל,

אמנון ארבל:

חלקית.

אליעזר ראוכברגר:

חלקית, לתאם עם אגף מבני דת, זה הכול. מה הבעיה? בוא, מחר ישימו שמה,

יוחנן וייצמן:

עכשיו לפי מתן תוקף, עד מתן תוקף,

עמנואל זלטס:

לא רק במקווה טהרה, בבית כנסת ומקווה טהרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

זה מבנה שלנו שהוא בהקצאה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אתמול היה פה בדיון ב - ,

אדיר שוורץ:

אז איך הוא היה לא בהיתר?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אדיר שוורץ:

עשו עבירות על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש לו היתר,

אדיר שוורץ:

עבירות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, א', יש לו עבירות, אתמול להרחיב משהו.

עמנואל זלטס:

אתמול הוא הגיע לתוכנית שינויים,

אליעזר ראוכברגר:

שינויים,

עמנואל זלטס:

לקומת, קומה למטה,

צביקה אסולין:

ולהכשיר את הדברים,

אדיר שוורץ:

אתמול, אתמול באו להכשיר את כל,

צביקה אסולין:

כן, הכשירו את הכול,

עמנואל זלטס:

כן, יש להם כבר אישור פטור מהמחוזית, לגבי החניות כבר.

אדיר שוורץ:

בוועדת היתרים הפתיעה אתמול ואישרה את הבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, וועדת היתרים לא הפתיעה, אתמול היה איזה סיפור עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

בית הכרם חבל שלא באת.

צביקה אסולין:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

היה סיפור, בוא הנה אתמול אתה,

עמנואל זלטס:

כן, פעם ראשונה,

אדיר שוורץ:

מה זה משנה? אתמול הייתי במחוזית, מה אני אעשה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מחוזית 4 שעות בית הכרם, לא מעניין אותך בית הכרם?

יוחנן וייצמן:

קרקס פה היה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש שאתה תודיע בבחירות הבאות שכל הקולות של בית הכרם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תיק אחד, וכל אחד,

יוחנן וייצמן:

חביליו.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה לנו בבית הכרם.

יוחנן וייצמן:

היה הזוי,

אליעזר ראוכברגר:

4 שעות ישבנו פה, עד 7:30 בלילה,

יוחנן וייצמן:

וואו,

אריאל גולן:

לייזר, אתה יכול לדבר על מה שנחסם פה?

רותם פאסו:

ראש חודש, סליחה שאני מפריע לכם. אם לא עכשיו, אז אנחנו נפגשים רק אחרי פורים.

אריאל גולן:

אריאל, אריאל.

רותם פאסו:

(לא ברור) פה בדק, תבדקו,

אדיר שוורץ:

זה העבודה הקהילתית, חברים.

אליעזר ראוכברגר:

משלוח מנות.

רותם פאסו:

אני מקווה שמותר,

דובר לא מזוהה:

איזה תיק היה אתמול?

עמנואל זלטס:

אבל זה לא מתאים לגיל השלישי.

רותם פאסו:

למה?

עמנואל זלטס:

כי זה דברים שהם לא,

רותם פאסו:

למה? יש פה גם שוקולדים.

עמנואל זלטס:

לגיל שלישי ומעלה.

רותם פאסו:

תתכבדו, סליחה תמשיכו,

אדיר שוורץ:

אתה אומר עורכי דין התפרנס אתמול בסדר?

אריאל גולן:

לא, אבל הם עצמם, הם מייצגים את עצמם.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, הם החליפו צדדים, כרגע זה היה בצד של המתנגדים, אחרי הוא כבר לצד של ה - , היה. טוב.

רותם פאסו:

הקינדר (לא ברור) זה בשבילך.

עמנואל זלטס:

סתם זה טכני אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שלוש בקשות באותו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם שמו אותם בתיק אחד.

עמנואל זלטס:

אגב שנייה שאלה.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

התנגדת לי, אני אתנגד לך, אתה התנגדת לי, אני אתנגד לך.

עמנואל זלטס:

לשמור את האופציה,

אמנון ארבל:

פר תוכנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, היא אמרה.

אמנון ארבל:

בכיס זכויות,

אליעזר ראוכברגר:

בכיס מאגרים,

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

עמנואל זלטס:

אל תגזימו.

אליעזר ראוכברגר:

מה עשיתם עם זה? אמי.

אמנון ארבל:

לא, יצירתי מאוד, אמרתי.

אריאל גולן:

אילנית, זה, מה הקשר כאילו (לא ברור) מה זה קשור אליכם?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אף אחד שמה לא היה צדיק, בוא. הם, הם לא יותר טובים.

אריאל גולן:

כולם שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אדיר, שלא תתבלבל,

אליעזר ראובברגר:

הלאה, הלאה, קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא יותר טובים, הם משכירים לפי שעות את ה - ,

אדיר שוורץ:

לא משנה.

אליעזר ראובברגר:

הלאה, הלאה,

אמנון ארבל:

נכון להיום,

עמנואל זלטס:

זה גם בשלב התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. חבר'ה, יוחנן, התוכנית שלך, נו. עכשיו התוכנית של יוחנן, הלאה נו. תוכנית 6 בסדר היום.

תוכנית 1186584

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום, תוכנית 1186584,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

תוכנית במתחם,

אליעזר ראוכברגר:

זה תוכנית שלך, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, זה מתחם הרכב, מי שזוכר, כל השורת בניינים הנמוכים שיש היום בכניסה, סליחה מול תחנה מרכזית. התוכנית למעשה המאושרת הציעה, היא הרסה שני בניינים שכבר נהרסו, ויצרו פה את הכיכר בחזית המערבית.

צביקה אסולין:

תוריד טיפה כן.

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת למעשה הרסה פה שני בניינים לשימור, הרחבה. וקבעה למעשה פה תוספת על הבניינים האלה, ושימור מסוים של הבניינים,

צביקה אסולין:

של מי זה הבניינים?

אמנון ארבל:

מישהו שרכש,

יוחנן וייצמן:

היה על רמ"י,

צביקה אסולין:

הבניינים שייכים לרמ"י?

יוחנן וייצמן:

היו שייכים,

אמנון ארבל:

הקרקע הייתה שייכת לרמ"י, והם היו נטושים הרבה מאוד שנים,

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

היום לדעתי גם עושים שמה עבודות שימור בפועל כבר מכוח (לא ברור) קודמות.

צביקה אסולין:

אז הם עושים שם שתי קומות? כמה קומות?

אמנון ארבל:

לא, התוכנית המאושרת למעשה קבעה,

אליעזר ראוכברגר:

שתי קומות,

אמנון ארבל:

40,

אליעזר ראוכברגר:

שתי קומות ועוד שתי קומות, ועוד שתי קומות, ועוד שתי קומות, בוא,

צביקה אסולין:

ישר 40,

אליעזר ראוכברגר:

נגיד רבע שעה עכשיו שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים 40,

צביקה אסולין:

מה?

יוחנן וייצמן:

הם מבקשים 40.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי שיגיד עכשיו רבע שעה, את המילים שתי קומות,

צביקה אסולין:

איך? איך אפשר 40 על הבניין? על ה - ,

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

איך אפשר?

יוחנן וייצמן:

אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

הם יראו לך.

יוחנן וייצמן:

אם משלמים מספיק, אפשר, בסדר? קיבלת תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

הם יראו לך.

אמנון ארבל:

למי? למי?

יוחנן וייצמן:

למי?

אליעזר ראוכברגר:

די, די,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת קבעה זכויות בנייה,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? למי שאישר את זה, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

די גמרנו, די, נו.

אמנון ארבל:

גם אתה אישרת את זה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני רק אומר,

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא אישרה את זה,

צביקה אסולין:

הוא לא סותר.

אמנון ארבל:

25 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל ביקשנו מכניסה לעיר, ביקשנו מגורים,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

בסדר, אני,

יוחנן וייצמן:

באנו עם הצעה הגיונית,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חוזר על זה.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

אני,

אדיר שוורץ:

קיבלנו פה החלטה טובה במתחם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון.

אמנון ארבל:

אני רק אגיד שה - ,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא חוזר,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת למעשה מציעה את זה, סליחה, התוכנית המאושרת היום קובעת שמוסיפים בין 2 ל – 3 קומות לכל הבניינים, באה היזם אמר, אני רוצה זכויות בנייה, לקחת לעשות שימור יותר טוב של הבניינים, ולרכז בבניין בחלק המזרחי, אמרנו הגיוני, גם מהנדס העיר, גם הוועדה, ואנחנו חשבנו שנכון אבל לעשות פה בנייה של עד 25 קומות, ושימושים שהם שימושי מהכניסה לעיר למעשה. וגם ביקשנו הפרשה גדולה לצורכי ציבור. הוועדה המחוזית למעשה קיבלה החלטה אחרת, היא אישרה את זה, למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

היה צפוי,

אמנון ארבל:

יהיה פה בניין הרבה יותר גבוה, ותמהיל שימושים אחר, יש לגבי זה התנגדות של המועצה לשימור אתרים, רגע.

צביקה אסולין:

רגע זה לדיור או משרדים?

אדיר שוורץ:

זה דיור להשכרה לטווח,

יוחנן וייצמן:

לא, משרדים.

אמנון ארבל:

כן. התוכנית המוצעת היום מציעה למעשה מגדל מגורים ב – 38 קומות, 200 יחידות דיור, שימוש למגורים להשכרה, 9000 מטר מלונאות, 350 מטר צורכי ציבור, שירד מהתוכנית הקודמת, זה בתא שטח 1, ותא שטח 2, משרדים ומסחר. אנחנו בעצם אמרתם, הוגשה פה התנגדות,

אדיר שוורץ:

מעונות סטודנטים יש פה,

אמנון ארבל:

מעונות סטודנטים רגע,

אדיר שוורץ:

בהחלטה, בהחלטת המחוזית בוודאי.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר לא צריך בכל מקום מעונות סטודנטים,

אמנון ארבל:

אין פה מעונות סטודנטים אני חייב להגיד, אני רואה צריך לפתוח פה תקנון, אני לא רואה פה מעונות סטודנטים,

יוחנן וייצמן:

מעונות סטודנטים לפי חוק (לא ברור).

אמנון ארבל:

הוגשו פה התנגדויות של חברת,

אדיר שוורץ:

זה מופיע לצורך העניין פה, תסתכל,

אמנון ארבל:

זה הכותרת אבל, זה לא אומר כלום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני בעד, אבל אני אומר,

אמנון ארבל:

אני בודק, אני בודק.

יוחנן וייצמן:

כן, בתוך ה – 15% של דירות תומך תעסוקה, זה בסדר. מה?

אדיר שוורץ:

זה גם כתוב שמה ב - ,

צביקה אסולין:

למה אנחנו מתנגדים?

אריאל גולן:

בהחלטה של (לא ברור) כולם התנגדו.

אדיר שוורץ:

גם שם זה כתוב?

צביקה אסולין:

שמה שלא,

אמנון ארבל:

כן, יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בטח שכן. אנחנו נצמדים להחלטה שלנו מהפקדה.

צביקה אסולין:

של (לא ברור).

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מציעה, בשימושים היא אומרת מסחר ותיירות, תעסוקה, מלונאות, מגורים להשכרה ארוכת טווח, מעונות סטודנטים, שימושים ציבוריים, אבל כשהולכים בפועל לתקנון, יש פה למעשה, רגע,

אדיר שוורץ:

זה המתחם לשימור,

אמנון ארבל:

יש פה למעשה מגורים, 14,000 מטר, מלונאות 9300, ועוד שימושים יחסית קטנים בתוכנית, ולגבי מעונות סטודנטים,

צחי ברים:

אז מה מחוזי שינתה?

אמנון ארבל:

זה חופף, כתוב,

יוחנן וייצמן:

ניתן להמיר,

אמנון ארבל:

את השטחים למגורים, למחסן, מסחרי,

יוחנן וייצמן:

לא ראיתי תמיכה כזאת בחיים,

אמנון ארבל:

השימוש במלונאות, כן,

יוחנן וייצמן:

איך אני אוהב את הסעיף הזה.

אמנון ארבל:

עכשיו יש פה התנגדות של המתחם, יש פה התנגדות של המתחם,

צחי ברים:

מה המחוזי שינה מהמקומית?

אמנון ארבל:

קומות, את שירותים,

יוחנן וייצמן:

מגורים, עכשיו זה כניסה לעיר,

אמנון ארבל:

קומות, אולי גם 25, 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

זה החצי צרה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה פחות בעיה.

צחי ברים:

לא, מגורים כבר הופך לבעיה גדולה.

אמנון ארבל:

יש פה התנגדות של מתחם הרכב שנמצא היום בבנייה כאן, ולמעשה הוא סמוך,

יוחנן וייצמן:

דרומי,

אמנון ארבל:

כן, מדרום, מתחם מאוד גדול שנמצא פה במסגרת תוכנית הכניסה לעיר, הוא מתנגד, מתנגד לתוכנית, הוא מדבר על חריגה מרובע הכניסה לעיר, שדיבר על תעסוקה, התוכנית מציעה 50% שימוש מגורים, (לא ברור) המוצע, מנוגד להמלצת הגורמים המקצועיים, בעירייה, והוועדה המקומית. התוכנית המופקדת מייצרת שינוי דרסטי, בלתי מוצדק בתכנון,

אדיר שוורץ:

זה עילה להתנגדות? זה מגביל הרבה תוכניות,

אמנון ארבל:

בוודאי, כן. המלצה שקיבלת, הוועדה המחוזית קיבלה, זה עילה בכלל,

אדיר שוורץ:

לא, הדרג המקצועי.

אמנון ארבל:

יש מספיק פסיקות של גם וועדת ערר, וגם בתי משפט שיש לך תשובות להמלצת מהנדס העיר. הם טוענים שהמגדל מאולץ, זה לא עומד בקריטריונים תכנוניים בסיסיים.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית,

אמנון ארבל:

לא חלו נסיבות מצדיקות, הפיכת התכנון באופן כה קיצוני בתקופה כה קצרה, כמובן המגדל פוגעת אנושות במבנים ההיסטוריים הקיימים באופי הרובע הכניסה לעיר, התוכנית מציעה הריסת מבנים הראויים לשימור תוך השארת חזיתות בלבד לטובת הקמת מגדל, מגדל המוצע יוצר עומס תחבורתי, טוענים שיגרום, בדיקה מקצועית שנערכה לה, כי המגדל המוצע יגרום לרוחות חריגות שיפגעו ביכולת המימוש במרפסות במתחם הסמוך, והמגדל, הקמת המגדל תפגע בערך המגדל, הינה מתחם K. יש פה התנגדויות של דיירי השכונות הסמוכות מקור ברוך ורוממה, ומייצג אותם משרד, עו"ד כץ פירשטיין, הם מדברים על שימוש המוצע מנוגד למדיניות רובע הכניסה לעיר, לא מציעה הפרשות מבונות בהיקף סביר, המתחם כניסה לעיר מיועד להיות רובע עיר אינטנסיבי בקנה מידה בינלאומי, ללא שכונת המגורים, שגם ככה תעמיס על התשתיות שגם ככה קורסות, הם טוענים שבתב"ע המאושרת נקבע כי תנאי לתוספת הזכויות יהיה הוצאת היתר בנייה תוך 3 שנים, וזה לא קרה, והתוכנית הזאת היא בעצם היא פיקציה כדי להאריך את זה עוד יותר. אישור התוכנית משמעות עצומות אדירות שהושקעו ע"י חשבון, על חשבון הציבור בתכנון המתואם שלא בכניסה לעיר ירד לטמיון. יש התנגדות עצמית של (לא ברור) מלונאות בע"מ, הם מבקשים לקצר את תקופת השכירות מ – 20 שנה ל – 10 שנים,

יוחנן וייצמן:

לא מפתיע.

אמנון ארבל:

יש התנגדות של הרב נתן קרמר, עמותת מלרז, ויש כל מיני דברים,

יוחנן וייצמן:

מלרז זה לא קרמר,

אמנון ארבל:

זה כן קרמר.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוא, אני הבנתי שהיא לא חוקית,

אליעזר ראובברגר:

זה אותה פיקציה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לעמותה הזאת.

יוחנן וייצמן:

מלרז לא חוקי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו דיברנו עם (לא ברור), ומה שהם אומרים זה ש - , אין להם אישור ניהול תקין של ספרים, ושהם עובדים על זה להוציא אותם מהרשימה. ללחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

זה אותה פיקציה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל כרגע אין להם אישור ניהול תקין, זה מה שהיא אמרה לי הרשמת.

יוחנן וייצמן:

אז מי שאין לו ניהול תקין, הוא לא יכול להגיש התנגדות?

אמנון ארבל:

אתה יודע, עמותה שלא תפקדה הרבה מאוד שנים, ולא היה כמו שצריך ומישהו השתלט עליה באופן לא חוקי,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) ציבורית, ונדרש,

יוחנן וייצמן:

אם אותה עמותה.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אמרה שזה בהחלט ממליצים להגיד, שכל עוד אין להם ניהול תקין, אין, לא צריך.

אמנון ארבל:

טוב, אנחנו חזרנו להמלצה של ההפקדה שהייתה בוועדה, גם מהנדס העיר וגם הוועדה המקומית, גם לעניין הגובה, גם לעניין השימושים, גם בנושא השימור, הוועדה, מקווה שהמחוזית תקבל את זה הפעם, מה שלא קיבלה פעם שעברה.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קבעה פרוגראמה?

אמנון ארבל:

לא, לא היה שם שום הפרשה לצורכי ציבור. יש 350 מטר בתוכנית המאושרת, זה נשאר 350 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

איך יכול להיות?

יוחנן וייצמן:

איך יכול להיות?

אמנון ארבל:

אני לא יודע להסביר,

יוחנן וייצמן:

אני עניתי קודם,

אמנון ארבל:

זה החלטות של הוועדה המחוזית.

צחי ברים:

המקומית יודעת להסביר טוב.

אמנון ארבל:

לפעמים. רוב המקרים, רוב המקרים, אני (לא ברור).

מיכל כהן:

תמיד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר תמיד,

מיכל כהן:

לא אתה, ולא הוא,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו גם בהמלצה להפקדה 1500 מטר לצורכי ציבור, ואני חוזר גם,

אליעזר ראוכברגר:

ככל,

אמנון ארבל:

ככל שמה?

עמנואל זלטס:

תחדד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שהוועדה המחוזית תישאר בהחלטתה שלה,

עמנואל זלטס:

מבקש (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני בכל מקרה ביקשתי פה 1500 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאנחנו ממליצים,

צחי ברים:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר מה שהיה,

אמנון ארבל:

כי זה,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאנחנו ממליצים, אז מגיע לנו לאשר את כל המתחם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הם ממליצים הרבה יותר,

יוחנן וייצמן:

כניסה לעיר,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה יותר, צריך לתת הפרשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

ושלחו אותו,

יוחנן וייצמן:

לא, הם ממליצים מגורים, מגורים צריכה פרוגרמה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

אמנון ארבל:

למשל לא בטוח שיהיה פרוגרמה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני אומר,

אמנון ארבל:

ה – 5% בתוכנית הכניסה לעיר לא מגורים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

5%,

יוחנן וייצמן:

אז 5% זה מה שאנחנו,

אמנון ארבל:

1500 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאנחנו אמורים לבקש.

אדיר שוורץ:

למרות שוייצמן, זה מגורים,

אמנון ארבל:

היית אמור לבקש אם זה לא היה,

אדיר שוורץ:

מגורים קצת שונה,

יוחנן וייצמן:

למה?

אדיר שוורץ:

מגורים באזור התעסוקה,

אריאל גולן:

דירות להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה יותר טוב,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע מה שכתוב פה? זה מגורים, מגורים חביבי, גרים שם באזור, זה שכונה,

עמנואל זלטס:

בוא נלך לזה,

יוחנן וייצמן:

הוא היה בוועדת שימור, הוא אמר אני רוצה שיבואו שם אנשים, יעלו לרכבת הכבדה, ייסעו לתל – אביב, אני לא יודע אם הם יעבדו.

אדיר שוורץ:

אני חושב איתך, אני חושב איתך בקול, כן? כי בסוף יש פה כן מקום שהוא שונה, הדיור להשכרה, כי זה סוג של דיור תומך תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי זה דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אז דיור תומך תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

עוד 10 שנים, הוא רוצה להפוך את זה למגורים רגילים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה יוחנן, דיור תומך תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

10,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך גן ילדים? לא צריך מעון יום?

יוחנן וייצמן:

לא, תומך תעסוקה, בוא נגיד שזה זוגות צעירים מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם בזוג צעיר יש ילדים, שתיים, קטנים, אין להם חבר'ה בלי, 10, ו- 15, צריכים,

צחי ברים:

אתה לא מועיל אם אתה לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנתי.

צחי ברים:

אתה לא מועיל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ילד?

צחי ברים:

אתה לא מועיל,

אליעזר ראוכברגר:

מעון יום, ילד בן 3 חודשים, לא צריך, לאיפה, להיפך, איך הוא ילך לעבודה אם אין?

צחי ברים:

אתה לא מועיל אם אין את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מקום לחוגים, לא לחוגים, אני מתכוון חוגים למבוגרים, לאנשים, לפילאטיס, להתעמלות, לא משנה מה, לא יודע מה, בוא בוודאי שצריך.

אדיר שוורץ:

אמי, יש לכם איזה המלצה בעניין הזה?

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

יש לכם איזה המלצה בעניין הפרוגרמה?

אמנון ארבל:

תראה, אני בעיני,

אדיר שוורץ:

זה לא, זה לא סטנדרטי, עדיין אני אומר, אני מבין מה שאומר לייזר,

אמנון ארבל:

אני לא חושב, אני לא חושב (לא ברור) יכול להיות מעונות יום, במיקום הזה ובתצורה הזאת של הבניין. אבל יכול להיות משהו אחר, מינהל קהילתי, דברים שהם לא צורכי חצר,

אליעזר ראוכברגר:

מינהל קהילתי, גן ילדים צריך מעון יום,

אמנון ארבל:

זה אני לא יודע לתת אבל, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה בניין, זה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

אין פה, אין להם מעון יום,

אמנון ארבל:

יש להם מגדל, איפה יהיה מעון יום?

יוחנן וייצמן:

יש שמה 200 דירות, איפה יהיה להם הילד?

אמנון ארבל:

למטה,

יוחנן וייצמן:

גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

למטה,

אמנון ארבל:

איפה? על רחוב יפו?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, תספר לי, איפה יגורו?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל החצר, אתה מדבר שם בגלל החצר.

עמנואל זלטס:

מעון יום,

אמנון ארבל:

בגלל החצר, וגם בגלל המיקום,

עמנואל זלטס:

אבל במעון אין בעיה, בגן זה בעיה,

יוחנן וייצמן:

יש שם 200 משפחות, איפה הם מקבלים גני ילדים? איפה מקבלים בית כנסת?

עמנואל זלטס:

אין ברירה, אין ברירה, אחרת איפה הם ילכו?

אריאל גולן:

בית כנסת אפשר לעשות שמה, גן ילדים,

עמנואל זלטס:

תרבות,

אדיר שוורץ:

אני, אני חושב שההמלצה שלו ב – 10, בסעיף 10 פה היא יותר מדויקת ממה שצריך שם בסופו של דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין שלא צריך שם בית ספר, זה נכון. אבל,

צחי ברים:

לא, איך הם ילכו לתעסוקה, אם אין להם מעונות יום, אמי,

יוחנן וייצמן:

נכון, שזה תעסוקה.

עמנואל זלטס:

תרבות, ספריה. שלוחת מינהל קהילתי,

צחי ברים:

בצפניה, אתה יודע מקור ברוך, חצי קומה. מעבר למדיניות בסדר.

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות שמה, אדיר, אפשר לעשות שמה מתחם,

צחי ברים:

הכנה של (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני אומר במיקום הספציפי הזה,

יוחנן וייצמן:

אל תעשה לי פה, כי, (לא ברור).

עמנואל זלטס:

שהמחוזית מתנהלת, דורסת את הכול, ואנחנו רבים ועוצרים ביחס אליהם,

צחי ברים:

וצריכים לפעמים לתחזק,

עמנואל זלטס:

פה צנועים ביחס אליהם,

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך אסולין, (לא ברור),

צביקה אסולין:

מה?

צחי ברים:

קח את זה במכלול, אמי,

אמנון ארבל:

תראה מה שכתבתי,

צחי ברים:

אנחנו ניקח את זה,

אדיר שוורץ:

סיכון שמה,

עמנואל זלטס:

אבל אולי איפה,

צביקה אסולין:

זה המקום, זה המקום שמה,

עמנואל זלטס:

לא, כמות, הצורכי ציבור,

צביקה אסולין:

תעשה מועדונים,

עמנואל זלטס:

מעונות, תרבות,

אדיר שוורץ:

מינהל קהילה,

עמנואל זלטס:

לא משנה איך וכמה, תוסיף גם קצת יותר, לצורכי ציבור, למעונות, מעון יום, תרבות,

צביקה אסולין:

בטח מה, למה לא?

עמנואל זלטס:

קהילה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך לכתוב מה אנחנו עושים, כן.

אמנון ארבל:

זה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

לא, לא משנה, לא, חוץ מזה,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות שם דת, ספורט, מכון כושר, למה לא?

צביקה אסולין:

תן להם.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות שם חדר כושר יפה?

אדיר שוורץ:

יש בבניין ליד,

עמנואל זלטס:

בשימושים כגון,

אליעזר ראוכברגר:

לחדר כושר? אתה יודע מה? מקום לפילאטיס, ליוגה, לא יודע, יש הרבה דברים.

עמנואל זלטס:

לכתוב,

אמנון ארבל:

גני ילדים, ציבורי,

עמנואל זלטס:

לא גנים,

אמנון ארבל:

בתכנון,

עמנואל זלטס:

לא גנים.

אמנון ארבל:

אז מה כן?

עמנואל זלטס:

מעונות, שלוחת מינהל קהילתי,

אמנון ארבל:

מעונות וגנים זה אותו דבר,

עמנואל זלטס:

קהילה,

אמנון ארבל:

מינהל קהילתי רשום אבל, תסתכל מה כתוב בשימושים, משרדים עירוניים, מינהל קהילה, מינהל חברה, תרבות, פנאי, מרכז לצעירים, מרכז חדשנות.

אדיר שוורץ:

תוסיף,

אמנון ארבל:

זה רשום,

אדיר שוורץ:

אמי, לדעתי אפשר להוסיף פה שימוש, שיבדקו קידום נוער, זה לא נכנס למינהל קהילה.

עמנואל זלטס:

אין שימוש כזה,

אמנון ארבל:

זה קהילה, זה קהילה, אבל אין בעיה. זה קהילה.

עמנואל זלטס:

שימוש כאילו,

אמנון ארבל:

יש כבר כל השימושים לכאורה שהם לא שימושים שהם,

אליעזר ראוכברגר:

מועדון לנוער מתמודד,

אמנון ארבל:

תומכי חצר, נקרא לזה.

עמנואל זלטס:

אבל אמי,

אדיר שוורץ:

אני גם יודע,

אליעזר ראוכברגר:

זה איפה,

עמנואל זלטס:

אבל אמי בית כנסת אפשר כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא מרכז העיר זקוק לזה, כמו אוויר לנשימה.

עמנואל זלטס:

150, 200,

אדיר שוורץ:

אני לא סתם אומר את זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אדיר שוורץ:

ברגע שאתה פותח משהו ברמות, עם כל הכבוד.

אריאל גולן:

תכתוב דת.

עמנואל זלטס:

אפשר, אפשר בית כנסת של 100 מטר, 200 מטר, שיהיה להם לזה.

אליעזר ראוכברגר:

הם צריכים בוודאי, לא, בוודאי צריך בית כנסת מה, למה מה? רק אנשים לא דתיים באים לעמוד, מה?

אמנון ארבל:

איך נכניס פה בית כנסת אבל? אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

למטה,

אמנון ארבל:

מה זה למטה? על רחוב יפו?

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

בניין לשימור ברחוב יפו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוא רוצה מסחר ברחוב יפו, מה? לא בית כנסת.

יוחנן וייצמן:

אני אחזור אליך עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

לא בית כנסת גדול, בית כנסת של 150 מטר, 200 מטר להתפלל.

עמנואל זלטס:

תעביר את זה,

אמנון ארבל:

לפני שיהיה בית כנסת, בקומה 40,

עמנואל זלטס:

זה בית כנסת,

אדיר שוורץ:

בית כנסת יסתובב זה,

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה עם בית כנסת בקומה 40,

אמנון ארבל:

חגים גם בשבת.

עמנואל זלטס:

זה נקודה אחרי, אחרי ה - .

אדיר שוורץ:

שיתובב כמו מעלית הזמן שהכניסה שלך תמיד,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה צמוד למסעדה.

אדיר שוורץ:

כן.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה צמוד למסעדה למעלה, מגדל מרום. טוב, יללה קדימה, הלאה.

תוכנית 1274018

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1274018, לא,

יוחנן וייצמן:

זה קהילה,

עמנואל זלטס:

קהילה,

אמנון ארבל:

אדיר,

אדיר שוורץ:

אם זה רווחה או קהילה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא רוצה לצבוע,

אמנון ארבל:

או זה או זה, זה בטוח,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר לך,

אליעזר ראוכברגר:

גם רווחה נמצא בקהילה.

יוחנן וייצמן:

אדיר רוצה לצבוע את זה, יש הרבה (לא ברור) שמסתובב באזור התחנה,

אמנון ארבל:

אין לי טענה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לצבוע את זה, ואני איתנו.

אמנון ארבל:

קהילה, פנאי,

אדיר שוורץ:

אז אני אשמח,

אמנון ארבל:

תרבות,

אדיר שוורץ:

שתדגיש, קהילה לרבות, קידום נוער.

אמנון ארבל:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי לו את זה.

אדיר שוורץ:

וייצמן, מידי פעם (לא ברור) שלך, טוב.

אליעזר ראוכברגר:

יללה.

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1274018,

עמנואל זלטס:

זה שאתה מפרגן,

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, צור – באהר, תוכניות בהתנגדויות. התוכנית ביקשה תוספת זכויות, היה פה איזה טענה קניינית, השבנו לוועדה המחוזית לבדוק אותה, ודחינו את היתר.

תוכנית 1217165

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1217165, תוכנית פינוי בינוי בארמון הנציב, תוכנית שמציעה הריסה של בניינים קיימים, ובנייה של מתחם חדש. התוכנית מציעה סך הכול הריסה של 120 יחידות דיור, מציעה 669, ורוצה מגדלים בין 34, 35 קומות, המכפיל הוא יחסית גבוהה, זה 5.4, אבל זה בגודל ממוצע של 83.

אליעזר ראובברגר:

כל ארמון הנציב הוא כזה.

אמנון ארבל:

לא, אבל אני אומר השטח המוצע זה 83 מטר, אם עושים את זה ע"פ חלוקה למאה, זה יוצא 4.5, שזה מאוד הגיוני, ולכן זה מאוד סביר. עיקר הטענות פה היו בדיירים סמוכים, דייר סמוך ומיק, אנחנו התייחסנו בהמלצה, אנחנו התייחסנו בעיקר לבעיה שיש פה תוכנית בעינינו שיש שמה התאמה, יש שמה יזם שיש לו שתי תוכניות, ואין תיאום בין המפלסים בין המעברים, בין הקירות תמיד, בין המקומות חנייה, ואנחנו ממליצים לתקן את זה. אבל מעבר, אנחנו חושבים שהתוכנית היא טובה וראויה, ונכון לאשר אותה.

יוחנן וייצמן:

ואני חושב שהיא לא ראויה, התוכנית גרועה אני מצביע נגד. תעשה הצבעה. אני חושב שאנחנו מאשרים מידי בנייה לגובה, בסוף אנחנו הולכים, ירושלים הולכת למקום גרוע, זה הכול.

עמנואל זלטס:

באמת? אין פה (לא ברור) קצת.

יוחנן וייצמן:

25 שנה,

עמנואל זלטס:

לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בתלפ"ז. עוד 25 שנה יהיה פה אסון ממה שאנחנו מאשרים היום, ו - , אסון אורבאני, אסון אנושי, לכן אני נגד הבנייה לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

כולם בעד, אתה נגד.

צביקה אסולין:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. כולם בעד.

ישראל קלרמן:

אתה נגד?

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש פה 6 - בעד, ואני נגד.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

תוכנית 1326081

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1326081,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אני יכול הצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

לא מתנגד, (לא ברור). כן הלאה.

אדיר שוורץ:

אפשר לשאול רגע בהתנגדויות מה, יש משהו שקיבלת מההתנגדויות?

אריאל גולן:

כן, בטח.

אמנון ארבל:

יש פה כמה בעיות שהם בעיקר בתיאום עם שתי התוכניות, אמרתי יש פה בעיה של התאמה של השבילים שלא מתחברים, המפלסים שלא מתחברים, קירות תמך, שהם לא נכונים והם מייצרים קירות תמך למעבר ציבורי באמצע, ולכן קיבלנו, וביקשנו את כל הדברים האלה לתקן. ונושא גם העצים התייחסנו. הפרוגרמה התייחסנו,

יוחנן וייצמן:

התייחסנו באפס, אני לא יודע מה לעשות.

אדיר שוורץ:

היקפי ההפרשות?

אריאל גולן:

התייחסו כן,

אמנון ארבל:

זה כתבנו גם בסעיף 5 תראה,

צחי ברים:

על מה אתה מדבר? על 8?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) על תלפ"ז.

אריאל גולן:

אמי, זה יפה,

אמנון ארבל:

מקובל שם,

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

אז מה הם אמרו של הזכויות מותנות,

צחי ברים:

נכון, הם חושבים,

אריאל גולן:

פעם ראשונה שאני רואה,

אמנון ארבל:

כי זה הרבה, ויש לזה הרבה משמעות, ואנחנו מתייחסים,

אריאל גולן:

39 זה נהיה, זה הרבה?

אמנון ארבל:

כן, 39 זה כבר בניין שלם, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

כל בנייה לגובה ככה,

אריאל גולן:

גם 19,

יוחנן וייצמן:

אתה זוכר,

אמנון ארבל:

כן, בדרך כלל זה 10, 12,

יוחנן וייצמן:

לא חייבים,

אמנון ארבל:

זה פרויקט גדול,

יוחנן וייצמן:

הם לא שומרים בכל (לא ברור), שאני עשיתי,

אריאל גולן:

החשוב זה כבר טוב,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מאוד מרגש.

אדיר שוורץ:

לגבי המכפיל?

אמנון ארבל:

אמרתי, 5.4, (לא ברור) נמוך מאוד.

יוחנן וייצמן:

אמרתי היות, המפלגה שלנו,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, עשית את החשוב, זה הגיוני,

יוחנן וייצמן:

קבעתם שאסור לבנות פה לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, (לא ברור).

אמנון ארבל:

לעשות מכפיל 4, אני הייתי אומר זה סביר, לעשות דיור יותר קטנות, רוב הדירות הן דירות קטנות,

יוחנן וייצמן:

אני יודע גם הנציגים שלו, יש לו נציג.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קבוע.

אמנון ארבל:

אני בכמה מהתוכניות גם את סעיפי נכסים, וגם איכות סביבה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הראשון, הוא הראשון שהיה בעד, הראשון שמרים יד בעד.

אדיר שוורץ:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה? כן,

אדיר שוורץ:

נכנסו בסעיפים,

יוחנן וייצמן:

תחרות של מישו אחר,

אדיר שוורץ:

לתוכניות קודמות בארמון הנציב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, את הנושא, בוא אני רוצה לעדכן אתכם, ביום שני, הציגו לי טיוטה, של, מה שנקרא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הפרוגרמאטור, פרויקטור, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

פרוגרמאטית, אתה היית בישיבה, כן. שבעצם סוג של עבודה של פרויקטור, על ארמון הנציב, שלמעשה בדומה למה שעשו ביובלים גנים. אני אחרי, כמובן שאחרי זה יהיה יותר בשל, ויותר זה, זה יבוא בפני הוועדה, גם כמובן לגמרי, בינתיים זה עוד לא בשל להגיע לוועדה. צריך לעשות הרבה השלמות, והרבה דיוקים, מה שכן, יש שמה, מה שהתרשמתי יש שמה בשונה מיובלים גנים, יש שמה המון המון מגרשים חומים לא מנוצלים, כבר 30, 40, ו- 50 שנה, זאת אומרת אין לנו באגים שמה שאנחנו יכולים אחר כך להיתקע, תמיד יש לנו מקום איפה להשלים, כל השאלה היא רק איך בדיוק המספרים מסתדרים, ואיפה כל דבר.

אריאל גולן:

השאלה אם אפקטיבי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק אם אפקטיבי,

אריאל גולן:

יש לכם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אפקטיבי, אפקטיביים שלא עשו איתם כלום, לא עשו איתם שום דבר,

אדיר שוורץ:

אז א' זה משמעותי,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני אמרתי ש - , אני לא, אני לא, איך אומרים? אני לא עם הם יודעים ברגע האחרון שאני חייב לשים סטופ, ולהגיד - אדוני, תייצר. גם אם אנחנו ממשיכים הלאה, תמיד יש לי איפה לייצר בהמשך, ויש לי איפה לתת מענים בהמשך. אמר, אם אני לא דייקתי, תתקן אותי,

אמנון ארבל:

לא, לא רק זה, וגם התייחסנו,

אדיר שוורץ:

יש ענייני תנועה, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה יש שמה, הולך להיות רכבת קלה, לזה התייחסנו, בסדר, מה?

אמנון ארבל:

לתת מענה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול להתייחס להתעלם מהנושא של הרכבת הקלה, זה גם דרך אגב גם שצ"פים.

אדיר שוורץ:

לא אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

גם לזה, יש בשפ"ע.

אמנון ארבל:

אני אגיד אבל,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לפתח אותם, וגם מקבלים שמה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים גם,

אליעזר ראוכברגר:

שצ"פים הרבה יותר ממה ש - , יש לנו עכשיו ביובלים גנים ביחס לנפש.

אמנון ארבל:

כן, אני אגיד אבל מילה בהקשר הזה, רק אני אומר, גם בהקשר של יובלים גנים, כל העבודה שנעשתה, והמון עבודה שנעשתה, בסוף היום כשבוחנים, תוכנית האב, מדובר על חומש ראשון, וחומש שני, ואנחנו רחוקים מאוד במספרים של הביצוע, ועל הבנייה בפועל, ואכלוס, לעומת החומש הראשון שדיבר על 4000, ועוד מעט נגמר, ויש בקושי 1000 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

מה שעושים עכשיו,

אמנון ארבל:

אם אפילו נוסף, אפילו נוסף את, את הדסה הקטנה בנויה, פינוי בינוי, אז רחוקים מאוד מ – 4000 של החומש הראשון. עכשיו גם בארמון הנציב כרגע, יש אמנם המון תוכניות, בפועל יש רק שתי תוכניות שאושרו, יש עוד אפס בנייה, בסיכוי שבחומש הקרוב, יקרה משהו דרמטי, אם בכלל בשכונה, הוא מאוד מאוד קטן, זה כבר לחומש השני יש מענים, אבל החומש השני אנחנו מתחילים לדבר, ועל שטחים חדשים לצורכי ציבור, זאת אומרת המענה, הוא כרגע לא, אין, אין משהו בנקודה הקריטית שכרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא זמין, רק צריך לסדר אותו.

אדיר שוורץ:

לא, אבל חשוב שיהיה מסודר, כי,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אז לכן עושים את העבודה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא זמין, הוא זמין, זה הרגיע אותי, אתה מבין?

אדיר שוורץ:

אז יש פה התייחסות, אז אני מניח שהגישו התנגדות על, ציפוף.

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי,

אדיר שוורץ:

אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה,

אדיר שוורץ:

אני רוצה שבמענה שלנו נענה מה שענינו בסעיפים בוועדות קודמות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

לא, וועדות קודמות אתם הורדתם מסדר היום, לא קיבלתם החלטה,

אדיר שוורץ:

לא נכון, בוועדות קודמות אנחנו הוספנו סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי באיזה, תלוי על מה, היו ככה, והיו ככה,

אדיר שוורץ:

מהלך תיאום ובקרה,

אליעזר ראוכברגר:

היו כך, והיו כך.

אמנון ארבל:

אז זה ה - , עוד לפני זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אז את זה, אני אוסיף, אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

אפשר להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אמנון ארבל:

אפשר להגיד, שאיכות הסביבה, איכות הסביבה ביקשו פה רק להשלים דו"ח דו"ח הצללה, והוספנו את זה, וגם הערות של מחלקת נכסים גם הוספתי, ואני ארשום פה להוסיף את העניין של ה - ,

יוחנן וייצמן:

יש לי מה לתקן אותך, הפרוגרמה שאתה אומר שעל החומר הראשון בקריית יובל שהיא יש מענים,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא הייתה בדיחה יותר גדולה מזה, כי היינו צריכים להביא 60 כיתות, מתוכם 36 כיתות לחרדים, שהם היו עוד קודם כיתות,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

24 מתוכם.

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

על ה - 60 כיתות של המענה לחומש הראשון.

אליעזר ראוכברגר:

פה בארמון הנציב?

אמנון ארבל:

קריית יובל,

אליעזר ראובברגר:

אני לא דיברתי על קריית יובל,

יוחנן וייצמן:

לא, אמי כן דיבר,

אמנון ארבל:

אנחנו מאוד רחוקים מ- 4000 של החומש הראשון אבל,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

אבל כיתה, אפילו אחת לא נוספה, 8 כיתות נוספות. זאת אומרת שיקרו את כל הוועדות, את הוועדה המקומית לא שיקרו, כי לא העבירו לנו את זה, את המחוזית עבדו עליהם, הראו להם 36 כיתות לחרדים, אמרו להם - הנה הבאנו מענה.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שמישהו פה שיקר,

יוחנן וייצמן:

אז אני אמרתי שיקרו, זה היה,

אמנון ארבל:

מספרים, אף אחד לא משקר.

יוחנן וייצמן:

אז עבדו עליהם,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לעירייה.

אמנון ארבל:

לא אמרתי שמישהו משקר.

יוחנן וייצמן:

זה לא שיש לי משהו נגד החרדים,

המשך תוכנית 1326081

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 10 בסדר היום, סליחה, 9, תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1326081, ישראל, אתה יכול להתרכז?

אליעזר ראובברגר:

יללה, בואו, בואו נתקדם, אולי נגיע להתנגדויות נגמור את כל השוטף.

יוחנן וייצמן:

זה יהיה כף.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

אבל אם לא תפריעו.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית קטנה,

אדיר שוורץ:

אני לא מכיר אותך כאופטימי חסר תקנה.

אליעזר ראובברגר:

למה?

אמנון ארבל:

תוכנית בחומה השלישית, מגרש מאוד מאוד קטן, מגרש כלוא כמו שרואים פה, זה מגרש בייעוד שלו מגרש חום, גם בהמלצה להפקדה, מהנדס העיר המליץ לדחות את התוכנית, הוועדה חשבה שנכון לאשר אותה, גם הוועדה המחוזית אישרה פה בסוף 7 קומות, לשימושים, לשימושים מאוד לא ברורים בעיני,

אריאל גולן:

7, (לא ברור).

אמנון ארבל:

כאן, כאן, המגרש הקטנצ'יק הזה.

אריאל גולן:

תגיד לי אבל מה,

אליעזר ראובברגר:

פה על יד,

אריאל גולן:

שאנחנו המלצנו?

אמנון ארבל:

הם נתנו, התוכנית הופקדה עם 7 קומות, עם בנייה וקווי בניין בעייתיים,

אליעזר ראובברגר:

תחנת דלק,

אמנון ארבל:

עם שימושים, זה תחנת דלק, זה הכנסייה הרומנית,

אליעזר ראובברגר:

איפה שהתחנת דלק,

ישראל קלרמן:

היה,

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית, אני חייב, להראות לכם רגע,

אריאל גולן:

תגיד לי אבל מה הם מתנגדים?

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה בוועדת שימור גם,

אריאל גולן:

מעונות סטודנטים,

ישראל קלרמן:

מי מתנגד?

יוחנן וייצמן:

המועצה לשימור אתרים.

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם מה רע במעונות הסטודנטים,

אריאל גולן:

דיור מוגן,

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם מה רע, אני אגיד לכם מה רע בזה, כי אני, אתה יודע אנחנו מתעסקים הרבה עם דיור מוגן והרבה מאוד (לא ברור), דיור מוגן פחות מ – 250 חדר, לא כלכלי. ומעונות סטודנטים העירייה ניסתה לקדם הרבה מאוד תוכניות למעונות סטודנטים, בלי איזה שהוא שטח סביר והגיוני, למעונות סטודנטים, אז זה גם לא היה כלכלי. התוכנית פה זורקת בעיני סתם שימושים, דיור מוגן, ומעונות סטודנטים, וכאילו מדיניות נורא מוצאת חן, אני לא חושב שזה אפשרי הדבר הזה, בסוף יהיה פה, ייבנו פה 7 קומות, ויעשו מגורים בעיני. לעשות פה שימושים,

ישראל קלרמן:

מגורים?

אמנון ארבל:

כן, זה מה שיהיה בסוף.

עמנואל זלטס:

יש פה שימוש מגורים?

אמנון ארבל:

לא, אין פה כרגע שימוש מגורים,

יוחנן וייצמן:

איד הם יעשו?

עמנואל זלטס:

אז איד יעשו?

אמנון ארבל:

יש פה שימושים שבעיני,

יוחנן וייצמן:

איד הם יעשו את זה?

עמנואל זלטס:

איד יעשו מגורים?

יוחנן וייצמן:

תב"ע חדשה?

אריאל גולן:

אבל נספח בינוי,

אמנון ארבל:

אני אספר לכם אחרי זה,

עמנואל זלטס:

לא יהיה ממ"דים, לא יהיה,

אמנון ארבל:

אז אם לא יהיה ממ"דים, לא יהיה מגורים, אתה צודק, זה באמת בעייתי. הם גרים בחניונים.
התוכנית מציעה מבני ציבור לחינוך.

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת, אני לא מכיר דברים כאלה,

אמנון ארבל:

התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

חניונים?

יוחנן וייצמן:

איד?

אמנון ארבל:

התוכנית מציגה מבני ציבור לחינוך, בלי לפרט איזה מבני ציבור, תגידו לי אתם איזה מבנה יכול להיות ב – 7 קומות מגרש של 200 מטר, המעונות סטודנטים,

יוחנן וייצמן:

מעונות סטודנטים,

אמנון ארבל:

מעונות סטודנטים לא אפשרי בהיקפים כאלה, וגם לא בדיוור המוגן,

אריאל גולן:

אבל היו לנו כמה כאלה בבוכרים, וזה, בבית ישראל,

יוחנן וייצמן:

פנימייה, לישיבה, אני יודע מה.

צחי ברים:

למה לא לאשר את זה מבני ציבור לחינוך לבד? רגע, מה הבעיה? לאשר מבני ציבור לחינוך?

אמנון ארבל:

אין מבני ציבור במגרש כזה קטן, ב – 7 קומות, אני לא מכיר, לא יודע זה גם לא,

צחי ברים:

כי זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) במקומות אחרים,

צחי בריס:

מה הגודל של ה - ,

אמנון ארבל:

מה הגודל של המגרש?

צחי בריס:

כן. לא, עד 6 קומות הם מבקשים,

אמנון ארבל:

המגרש 387 מטר. אנחנו קיבלנו התנגדות, וזה המלצנו לדחות את התוכנית, כמו שהמלצנו,

יוחנן וייצמן:

אני מציע להיצמד להמלצה של הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

לדחות את ההתנגדויות. מאיזה נימוקים?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

איזה נימוקים לדחות את התוכנית?

יוחנן וייצמן:

לא, אין התנגדויות, יש בסך הכול התנגדות אחת של המועצה לשימור, בוא נירגע, שום שכן לא מתנגד, מה?

אליעזר ראובברגר:

איזה שימור? איזה שימור יש פה?

אמנון ארבל:

לא, יש שם בניין לשימור.

יוחנן וייצמן:

הבניין למטה הוא לשימור.

אריאל גולן:

אמי, אני יכול למבנה לשימור קיימים, (לא ברור) שמה,

אמנון ארבל:

מה? מה?

אריאל גולן:

מבני ציבור קיימים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר עכשיו שימור, לא מזה, אני שואל מה יש שם שימור, אין שם שימור אפילו,

אמנון ארבל:

זה שיש מחסור בצורכי ציבור, אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מי שהתנגד זה השימור,

אמנון ארבל:

לאשר בניין של 7 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה התנגדויות, (לא ברור), שימור, רק השימור.

אמנון ארבל:

מגרש כלוא כזה קטן, בבניין לשימור, מונומנט של כנסייה רומנית, אני לא מסכים איתך.

עמנואל זלטס:

ואם וועדת שימור אישרה את זה, אמי,

אמנון ארבל:

כן, לא,

עמנואל זלטס:

אם וועדת שימור אישרה את זה,

אמנון ארבל:

וועדת שימור היא לא אישרה.

עמנואל זלטס:

יוחנן, בוא תגיד שהיא אישרה את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מי שעושה דברים כאלה, צריך לשאת בעונש.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מי שמביא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא הספקתי לאכול היום, זה הכול.

עמנואל זלטס:

שמה? שמה?

אמנון ארבל:

הם רוצים לדחות את ההתנגדויות ולאשר לפי המלצה להפקדה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שכן.

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

נחזור לעמדה שמה.

אריאל גולן:

מבני ציבור,

צחי ברים:

יש גם חוסר גדול מאוד של מבני ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אתה צריך לעשות לפי השימור, ואני שאלתי מה שימורי שם. מה שימורי שמה? אני לא מכיר שם משהו שימורי, מה? תחנת דלק שימורי?

יוחנן וייצמן:

לא, הכנסייה הרומנית.

אמנון ארבל:

לא, יש בניין לשימור,

צביקה אסולין:

לא, זה ליד,

אמנון ארבל:

הכנסייה הרומנית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא, אבל אנחנו מדברים עכשיו על מגרש ריק,

אמנון ארבל:

לא, גם במגרש יש בניין לשימור. במגרש גם,

אליעזר ראוכברגר:

במגרש עצמו יש בניין לשימור?

יוחנן וייצמן:

יש בניין לשימור, דרמה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

פוגעים בו?

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

כי אתה,

יוחנן וייצמן:

כי המועצה לשימור,

אמנון ארבל:

עושה קירות,

יוחנן וייצמן:

תגיש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

התנגדות על מתחם גת שתבוא להגיש פה.

אמנון ארבל:

היא תגיש, אל תדאג.

יוחנן וייצמן:

היא לא תגיש.

אמנון ארבל:

אני אומר כן, בסדר, כתבתי אין בעיה. לא, לא, לא הפתעתם אותי מה שנקרא.

יוחנן וייצמן:

מה שכן, אתה אומר שהתיק,

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי שברשות השידור הם הגישו, לא ראיתי שבתחנת הקמח הם הגישו. מה?

אמנון ארבל:

מה זה קשור לשימור?

אליעזר ראוכברגר:

מה? תחנת הקמח זה לא שימור?

אמנון ארבל:

לא,

צביקה אסולין:

מה? רשות השידור?

אליעזר ראוכברגר:

טלוויזיה, בניין הטלוויזיה,

צביקה אסולין:

מה אתה מדבר? חיים יבין, מה אתה מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, מה? הטלוויזיה הישראלית, 68,

צביקה אסולין:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה בניין היסטורי,

צביקה אסולין:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

למה להרוס אותו ככה, לא שאני שמח, שמח שיש שם מגורים, זה לא רלוונטי, אני סתם מדבר לשיטתם אני מדבר,

אמנון ארבל:

טוב,

יוחנן וייצמן:

כתבת? אמי,

אליעזר ראוכברגר:

תחנת הקמח. מה קרה?

אמנון ארבל:

החלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שימור? זה אחלה שימור שבעולם.

יוחנן וייצמן:

מה בנייני הסילו? זה ראשית התעשייה במדינת ישראל,

צביקה אסולין:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה עושים בכל העולם בבנייני סילו? לא הורסים כזה דבר,

אמנון ארבל:

אתה אישרת, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

את מה? את ההריסה של הסילו?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

אני מניח שהוא התנגד, זה הוא מתנגד תמיד,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בטח שהיה, בוועדה מקומית,

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

אל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הרסו את זה ברשות רישוי. כן,

עמנואל זלטס:

באנג'ל, מול אנג'ל,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

רשות רישוי לא (לא ברור)?

אריאל גולן:

היה תוכנית לעשות שמה ברים, וכל,

אליעזר ראוכברגר:

היסטורי,

יוחנן וייצמן:

לא נתנו מזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לפנינו בכלל.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב הלאה,

אמנון ארבל:

זה היה משהו אחר, אבל זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 10,

אמנון ארבל:

זה הבניין שקיים פה היום,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא רואים

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

רואים רק את הגג, אבל זה הבניין,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אפשר לראות אותו מלמטה, זה בניין יפה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל לא פוגעים בו.

יוחנן וייצמן:

לא פוגעים בו, בוא למעלה, גם אם היו פוגעים בו, לא היה אחד גדול, אבל, זה לא פגעו בו?

אמנון ארבל:

בוא נאמר שלפגוע בו, אני לא הייתי נותן, אבל לא פוגעים בו, אז מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

הכנסייה הרומנית היא בניינים לשימור, זה נכון,

אמנון ארבל:

מקימים מעליו בניין של 7 קומות, איך לא פוגעים בו?

אליעזר ראוכברגר:

אבל מעל, לא למטה, למטה,

צחי ברים:

שיהיה גג רעפים, את הגג רעפים הורסים,

אמנון ארבל:

הורסים את רוב הבניין,

צביקה אסולין:

לא הבנתי, עכשיו לפני דקה נתת בתחנה מרכזית 50 קומות מעל השימור,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא נתנו,

צביקה אסולין:

לא, אני אומר כאילו,

אמנון ארבל:

25, לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1119049

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1119049, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

אמי, אולי כן, תיק תיעוד שישלימו באמת.

אמנון ארבל:

מי?

ישראל קלרמן:

מה? ב – 9?

אמנון ארבל:

בשביל מה?

אדיר שוורץ:

שלחתם לטיול ארוך,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, יללה, תמשיך נו.

יוחנן וייצמן:

שלום.

אמנון ארבל:

דרך חברון 155, תוכנית שהציעה הרחבות דיור ל - , בקונטור הבניין הקיים ב - 3 דירות בבניין, הדייר הרביעי מבקש להצטרף, כי הוא רוצה גם, זהה לדירה שלידו, וקיבלנו את ההתנגדות. גם לא מצריך 106/ב, כי זה משהו פנימי בתוך הבניין.

צביקה אסולין:

מאה שערים,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

לכן אישרנו.

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, 1331131, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בחברת ש"ס 26, תוכנית שביקשה תוספת קומות ויחידות דיור, יש פה איזה טענה שיש פה איזה שהוא, השכן טוען שיש בעיה במדידה, ופולשים לחלקה שלו, כתבנו לבדוק עם מחלקת מידע, ולאשר את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

מזרח ירושלים כבר הגשנו, אישרנו הכול, אתה יכול ללכת.

אלדד רבינוביץ:

סיימתם?

תוכנית 61531

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 61531, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הנביאים 45, בניין יד שרה לשעבר, בניין, התוכנית המאושרת למעשה מה שנקרא תוכנית גוש 50 התעלמנו מהבניין, וסימנו אותו בתוך בשצ"פ, לא סימנו אותו לא לשימור, ולא ל - , להריסה, בפועל יש שם בניין כמו

שאתם רואים כאן, היום בתוך השצ"פ הזה, יש בניין שהוא בניין לשימור, בניין מאוד יפה אפילו, הוגשה, היה פה הליך הארוך של העירייה מול היוזם, מי הבעלים, כי בעצם החלקה נרשמה על שם העירייה במסגרת האיחוד וחלוקה, של תוכנית גוש 50, והיה איזה הסכמה בנושא בסוף. התוכנית למעשה הופקדה ומסדירה ייעוד קרקע, ומסדירה גם את הכניסה לחנייה של הבניין שנבנה מאחורה, שלמעשה חייב, כדי להגיע לחנייה שלו כבר היום, והיה שם שימוש חורג, כמו שאתם יכולים לראות פה, חייב לעבור דרך השצ"פ בשביל להיכנס, זה הבניין שנבנה מאחורה, זה הבניין לשימור,

אריאל גולן:

היה איזה מעבר בין הבניינים, נכון?

יוחנן וייצמן:

זה הנושא, זה הסוגיה פה שלא עובדת, טוב, תסביר לי אותה.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? איזה סוגיה?

יוחנן וייצמן:

מה שאריאל אמר,

אריאל גולן:

לא, בין הבניינים,

יוחנן וייצמן:

יש שמה מדרכה מאוד מאוד רחבה,

אמנון ארבל:

יש פה היום, לא, יש מדרכה מאוד מאוד צרה.

אריאל גולן:

יוחנן, אני מדבר בין הבניינים, היה,

עמנואל זלטס:

מה הבניין, מה הבניין מעבר?

אמנון ארבל:

היום יש פה, זה הבניין לשימור. היום פה יש מדרכה,

יוחנן וייצמן:

המדרכה,

אמנון ארבל:

פה יש מדרכה,

יוחנן וייצמן:

3.5 מטר, אתה רואה פה את הזה?

אמנון ארבל:

איפה?

אריאל גולן:

לא, פה 3.5 מטר,

אמנון ארבל:

פה?

אריאל גולן:

פה, מטר,

עמנואל זלטס:

מטר, מטר וחצי.

אמנון ארבל:

יש פה מדרכה מאוד מאוד צרה.

יוחנן וייצמן:

אין פה מטר וחצי,

אריאל גולן:

אבל פה,

יוחנן וייצמן:

70 ס"מ,

אריאל גולן:

לא,

יוחנן וייצמן:

עגלה אי-אפשר ללכת שם,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

יש פה היום, יש פה, שנייה, יש פה היום מצב נתון של בניין לשימור על רחוב הנביאים, מדרכה כמעט, לא יודע אולי חצי מטר,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

כשבא הבניין הזה לבנות למעשה, אז בעצם התוכנית הבניין הזה, אז הוא, הוא נסוג אחורה, כמו שאתם רואים, כי היה מותר לבנות למעשה בקו הזה, את הבניין גם מעל הבניין הזה, והוא נסוג במסגרת היתר הבנייה והוא היום בונה בנסיגה, וגם פה יש עמודים. היום בפועל במסגרת הבקשה גם להיתר, וגם היום במסגרת, זה לא השתנה, בגלל שיש פה מדרכה מאוד מאוד צרה וכמעט אי-אפשר ללכת, יש פה מעבר, אפשר להיכנס פה, ולעבור פה ככה, ולצאת כאן, אפשר לראות בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

משהו מוסדר,

אמנון ארבל:

זה לא משהו מוסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו שקיים,

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה לא משהו שיכול,

יוחנן וייצמן:

זיקת הנאה?

אמנון ארבל:

זה לא משהו שאני יכול לשנות אותו בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא חושב שזה זיקת הנאה, זה משהו ש - , מה שנקרא, (לא ברור) של זיקת הנאה.

אמנון ארבל:

אני לא יודע כמה אנשים מכירים את זה, או יודעים על זה,

יוחנן וייצמן:

בוא נבקש להנגיש את זה טיפה יותר,

ישראל קלרמן:

רגע שנייה אבל,

אמנון ארבל:

אי-אפשר להנגיש את זה יותר, זה המצב הנתון.

אריאל גולן:

(לא ברור) ונגיד להם שרק הולכים,

אמנון ארבל:

עכשיו פה זה היה סגור הרבה מאוד שנים, כי היה פה עבירת בנייה שעשו, כבר הרסו אותה,

יוחנן וייצמן:

מכירים,

אמנון ארבל:

אפשר להיכנס פה, ולעבור ככה, ולצאת פה, אני לא יודע כמה הוא הוסיף את זה, כי גם אפשר פה,

אליעזר ראוכברגר:

היה פה פעם מסעדה, אני חושב ב - ,

אריאל גולן:

סגירת חורף היה,

ישראל קלרמן:

לא, היה, הרסו את זה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

היה פעם מסעדה,

ישראל קלרמן:

זה היה, כן,

אמנון ארבל:

עיקר, עיקר ההתנגדות פה,

אליעזר ראוכברגר:

המה? לא, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

כן, זה הרסו כן.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה היה?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

עיקר ההתנגדות פה היה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, את זה לא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה היה בנייה קלה יותר, הוא היה כזה, הוא היה אלומיניום,

ישראל קלרמן:

זה היה מפה,

יוחנן וייצמן:

פה היה הקלה, פה.

ישראל קלרמן:

יש שם (לא ברור), מה אתה אומר לי פה?

יוחנן וייצמן:

פה.

ישראל קלרמן:

כל זה,

אריאל גולן:

היה פה, נכון,

ישראל קלרמן:

בדיוק כל זה היה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אותם,

ישראל קלרמן:

מה? היה גם אירוע של העירייה שמה, של מנח"ח.

אמנון ארבל:

לא הייתי שמה אף פעם לא באירוע, ולא לא באירוע, אבל, אני חושב,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הם קראו לזה,

אמנון ארבל:

לתוכנית שתי התנגדויות, אחת התנגדות עצמית, למעשה די ארוכה ומפורטת, שבעצם בהסכמה,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

עם הדיירים, של רחוב 45, ולמעשה מבטלים הרבה דברים,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את התוכנית,

אמנון ארבל:

כולל התוספת של ה - ,

אליעזר ראובברגר:

היה משהו חנייה מעבר,

אדיר שוורץ:

גם המעבר להולכי רגל,

אליעזר ראובברגר:

מחסום, כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא,

אריאל גולן:

מחסום (לא ברור), המחסום היה למטה.

אמנון ארבל:

המחסום עלה ע"פ התוכנית, כאן, אנחנו ביקשנו להעביר אותו לכאן,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

שלא תהיה פגיעה ברציפות, המחוזית לא הסכימה איתנו, והמחסום נשאר כאן,

אריאל גולן:

למה?

עמנואל זלטס:

התנגדות,

אמנון ארבל:

חוזרים על זה, אנחנו חוזרים על זה, אנחנו אנשים מאוד עקביים.

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות נספח בינוי? אפשר לראות באמת,

אדיר שורץ:

אגב, את האמת צדקת, צדקנו במאה אחוז. וכל פעם שאני עובר שמה, אני אומר צדקנו במאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה חסום, זה סתם חסום. גם, אין גם (לא ברור) במחסום שהוא שמה, מה אכפת לך שהוא בפנים, זה נהנה וזה לא חסר.

אמנון ארבל:

כמה קטנות.

אדיר שורץ:

א'. ב', אין הולך רגל שלא ירד שמה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, הוא מסכן את חייו,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

דברים שיש בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

שמה זה, כביש צר, באים אוטובוסים ומכוניות,

אדיר שוורץ:

אני זוכר,

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב, רחוב די סואן,

אמנון ארבל:

התנגדות עצמית,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמעט עכשיו בגלל ה - , של האוטובוסים שעשו את השינויים,

אמנון ארבל:

כל הטענות בבניין, קודם להכשיר את הייעוד,

אדיר שוורץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה,

אמנון ארבל:

והשצ"פ, להכשיר אותו לבנייה, ולאשר את השימושים,

אליעזר ראובברגר:

אמי, קדימה,

אמנון ארבל:

רגע, אני עונה,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני יכול, תראה לי את הנספח בינוי,

אמנון ארבל:

רק שנייה, אני מראה את הנספח, אני מראה ועונה לישראל תוך כדי. התוכנית בעצם הסדירה את הייעוד קרקע, והסדירה את המעבר לרכב שהיה צריך להסדיר אותו גם כן, ועשתה תוספת קטנה מעל הבניין, והתוכנית,

ישראל קלרמן:

מה? מעל הבניין לשימור?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

קטנה, אבל עכשיו ביקשו לבטל את זה.

יוחנן וייצמן:

התנגדו,

ישראל קלרמן:

בתב"ע,

אמנון ארבל:

אמרתי מסדירים את ייעוד הקרקע, ומעבירים,

ישראל קלרמן:

רק הסדרות, אין שום בנייה.

אמנון ארבל:

מסדירים שימושים בבניין שלא היה,

אריאל גולן:

אני חושב שאפשר, סתם באכיפה רגילה, אילן ששון וזה, להגיד לו תגיד את הזה מה - ,

אמנון ארבל:

אם התוכנית מאפשרת את זה, מאפשרת את זה אבל,

אריאל גולן:

מה זה, מעבר ציבורי,

עמנואל זלטס:

הוא עושה גם דברים,

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך, אבל אם תב"ע קובעת שמותר לעשות מחסום פה שצ"פ, אז מותר לעשות,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה גם לא נכון, בגלל שיש שמה, אני זוכר שהתמונה שהראית היא לא נכונה.

אמנון ארבל:

זה,

ישראל קלרמן:

יש שם היום בנוי שם, גם קיר, יש גם קיר, לא, הם רוצים להזיז, כמו שזה נראה, אז צריך להזיז את
המחסום קדימה. אבל יש שמה היום, קיר, איפה שרוצים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאין,

ישראל קלרמן:

יש קיר,

אליעזר ראוכברגר:

היה,

אמנון ארבל:

יש שם קיר קטן.

ישראל קלרמן:

יש קיר.

אליעזר ראוכברגר:

קיים?

ישראל קלרמן:

עם, עם, עם גינון. אתה לא עובר שם?

אליעזר ראוכברגר:

אבל היה שם משהו שהרסו,

ישראל קלרמן:

דחו פה, לצד השני.

אליעזר ראוכברגר:

לצד השני,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

בצד הזה,

אמנון ארבל:

הנה פה יש מחסום עומדים, אתם רואים פה יש מחסום, כאן, כאן,

יוחנן וייצמן:

מחסום לרכב.

אמנון ארבל:

וצריך להעביר אותו לכאן, אני לא מבין מה,

ישראל קלרמן:

לאיפה?

אמנון ארבל:

ההתעקשות הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

לפנימה יותר.

אמנון ארבל:

הנקודות האדומות האלה, היום הם,

אליעזר ראוכברגר:

להכניס אותו פנימה,

אמנון ארבל:

אין סיבה שזה יהיה פה,

יוחנן וייצמן:

תראה לי איך המעבר עובד מאחורה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, אין שמה, אבל יש לו את ה – , יש מחסום כבד.

אמנון ארבל:

הבניין עובר ככה, אתה יכול לרדת כאן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), זה לא מפלס אחד?

אמנון ארבל:

זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא לחינם שואל, תראה את (לא ברור),

אמנון ארבל:

יכול לרדת ככה בכל המרחב הזה.

ישראל קלרמן:

זה בתוכנית, הם לא עשו את זה,

אמנון ארבל:

ולצאת שם, אתה רואה? כל הפספוס הזה.

ישראל קלרמן:

הם לא עשו את זה אבל, אתה יודע,

יוחנן וייצמן:

כל הפספוס הזה,

אמנון ארבל:

מה זה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

אבל זה מרחב ציבורי,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתה יכול לרדת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לעבור עם הקו האדום,

ישראל קלרמן:

עם הקו האדום, אין פה את זה, יש פה מחסום כזה, ופה יש,

אמנון ארבל:

אבל אין, לא, פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, לא חשוב.

אמנון ארבל:

אין שום סיבה שהעמודים יהיו פה, ופה.

ישראל קלרמן:

זה אני מסכים איתך, כן, אבל אני מסביר לך,

יוחנן וייצמן:

הגישו את זה בין אלה, אמי,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור) של הוועדה המחוזית בקטע הזה, אבל, אישרנו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של,

יוחנן וייצמן:

לכתוב לקבל את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

זה שהציבור נהנה, וה - , אלה שמבקשים מחסום,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הם הבניין,

אמנון ארבל:

עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

לא מפסיד כלום,

אמנון ארבל:

עדיין זה מה שהתוכנית מציעה.

יוחנן וייצמן:

השטח המדובר בזיקת הנאה, זיקת הנאה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה איזה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הנה פה.

אמנון ארבל:

זה המצב היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה כבר לא קיים, ופה,

ישראל קלרמן:

יש שם עכשיו כזה?

אמנון ארבל:

פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא נבנה, זה בזמן העבודות.

אמנון ארבל:

לא בעיה, זה פתוח, היום אין מדרכה פה, אבל פה הם מציעים היום את המעבר, ואני אומר, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הכניסו אותו פנימה,

אמנון ארבל:

הוא שם, ולא פה,

אליעזר ראוכברגר:

ואז יהיה מעבר חופשי,

אמנון ארבל:

אתם רואים הקיר הוא פה,

יוחנן וייצמן:

להוריד את העציץ הזה,

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

זה שטח ציבורי, לא?

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

זה חשבתי ציבורי,

אמנון ארבל:

הנה,

אדיר שוורץ:

להעיק את העמודה הזאתי.

עמנואל זלטס:

כי חוקי, כי התב"ע יכולה לאשר,

אדיר שוורץ:

אנחנו גם בהמלצה שלנו, אז אמרנו להעדיף את (לא ברור) הזה.

יוחנן וייצמן:

לבקש זיקת הנאה, זה כבר היום בזיקת הנאה, אני רואה שכתבת, אמי.

ישראל קלרמן:

בסדר.

עמנואל זלטס:

אתה בונה בשטח הציבורי?

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

אתה לא בעלים של שטח ציבורי,

אמנון ארבל:

את התקנות?

עמנואל זלטס:

כל בנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא בונה,

עמנואל זלטס:

אתה לא יכול להגיש אותה,

אמנון ארבל:

זה לא תקנה, זה לא קשור,

אדיר שוורץ:

אמי, אנחנו גם בהמלצה שלנו, אז אמרנו להעיף את הערוגה הזאת, כדי שכל המעבר מאחורי הבניין לשימור, והזה,

יוחנן וייצמן:

נכון, יתפקד.

אדיר שוורץ:

יתפקד,

יוחנן וייצמן:

מזמין (לא ברור),

אדיר שוורץ:

היום בהליכה, אתה לא יכול לזהות שזה מעבר בכלל, אז אתה יורד שמה לכביש, זה מה שאנשים עושים.

אסף שגיא:

עוד (לא ברור) הרסו,

אמנון ארבל:

את הערוגה הזאתי, אני לא יודע,

אדיר שוורץ:

לא צריך גם להעיף את ה - , צריך להעיף את הערוגה שמסביב לעץ.

יוחנן וייצמן:

המעבר הזה מזמין, נוח כיפי,

אדיר שוורץ:

העץ מחובר לרצפה, הוא לא מחובר לאוויר.

יוחנן וייצמן:

הייתי אומר לך, בוא,

אסף שגיא:

רגע, והשער, ההוא אפשר?

אדיר שוורץ:

ואת השער להזיז,

יוחנן וייצמן:

יש את שנלר, לבקש את הנספח כעת צמוד לזה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

נספח שיישאר דרך להולכי רגל.

אדיר שוורץ:

אם המחיר של להעיף את הערוגה, ולהזיז את העץ הזה, אני אחיה עם זה, זה לא איזה עץ עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אדיר שוורץ:

איקליפטוס בן 150 שנה.

אמנון ארבל:

אז גם את העניין של הערוגה אני חושב הוספתי.

יוחנן וייצמן:

כן. אני הייתי אומר שהתב"ע תכלול נספח התנועה מאחורה, זה ממילא, זיקת הנאה, תראה חיוב, זה הכול.

אמנון ארבל:

אתם רוצים לקבוע זיקת הנאה? זה מה שאתה אומר?

יוחנן וייצמן:

לא, אני מבין שזה, לפי מה שאתה כתבת, זה כבר היום בזיקת הנאה. בתב"ע מאושרת זה מה שאתה, אני קורא ממה שאתה כתבת. אני לא יודע. טוב, ותכתוב לקבל את ההתנגדות של מיכל (לא ברור), ושל אדריכל שימור אלי ורדי,

אמנון ארבל:

כן, כן, בסדר. זה,

יוחנן וייצמן:

זה כאילו תבוא מהכיוון הזה.

אמנון ארבל:

כן. יש זיקת הנאה.

יוחנן וייצמן:

יש זיקת הנאה אז, שיצרפו לתב"ע מסמך זיקת הנאה.

אמנון ארבל:

יש זיקת הנאה גם על הערוגה אגב. אתה רואה? הערוגה היא בעצם בשצ"פ.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת בעצם אם עיריית ירושלים הייתה בן אדם, הייתה אומרת,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם אילנית.

אמנון ארבל:

אני אחדד את זה, יכול שצריכים לאשר עם שפ"ע,

ישראל קלרמן:

כתבו, הוא כתב את זה, הוא כתב את זה שיש,

אמנון ארבל:

אוקי, טוב,

ישראל קלרמן:
(לא ברור) את שפ"ע.

אליעזר ראובברגר:
הלאה, הלאה.

תוכנית 1370881

אמנון ארבל:
תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1370881, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, התנגדויות, כובשי קטמון בניין חדש, יש פה התנגדויות של שכנים, קצת פגיעה, מסתיר להם, פוגע להם,

יוחנן וייצמן:
מה נעשה?

אמנון ארבל:
עומס, אנחנו דחינו את כל ההתנגדויות, והמלצנו לתת תוקף לתוכנית.

תוכנית 1206770

אליעזר ראובברגר:
תוכנית 14 יורד מסדר היום,

אמנון ארבל:
תוכנית 14, 14 יורד.

אליעזר ראובברגר:
1206770, לבקשת היזם, עורכי הבקשה, יורד מסדר היום, גם במחוזית הם הורידו את זה, כי הבעלים לא בארץ, קיבלת גם,

אמנון ארבל:
כן, שלחתי את המבקש מכס.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר. יורד מסדר היום. הלאה, 15.

תוכנית 1506542

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1506542, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפא, תוכנית שבעצם מציעה הרחבה של, יש היום שביל הולכי רגל, שהוא משמש רק להולכי רגל, ויש שמה חלקה כלואה, שאין לה גישה, הם רוצים במסגרת תוכנית להרחיב את השביל הזה, כדי לייצר כניסה לרכב בחלקה הכלואה, ואנחנו מבקשים שהוועדה המקומית תצטרף, כי היא הבעלים של השביל למעשה.

אלדד רבינוביץ:

כן, גם בעלים של ההרחבה של השביל?

אמנון ארבל:

לא, הוא הבעלים של השביל.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו הבעלים של השביל.

אמנון ארבל:

הוא בעלים של הרחבה, סליחה לא של שביל,

אלדד רבינוביץ:

אין בעיה. הוא בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

ברוך הבא, אלדד.

אמנון ארבל:

אנחנו לא מרחיבים, על חשבונו מרחיבים. מרחיבים על חשבונו.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1125913

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1125913, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות לנו אותה?

אמנון ארבל:

כן. צומת אורנים למעשה, תוכנית,

יוחנן וייצמן:

בין הבניינים,

אמנון ארבל:

תוכנית אב לתחבורה רוצה, תוכנית אב לתחבורה רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

שביל חדש?

אמנון ארבל:

בגלל, לא, זה לא שביל חדש. זה כביש חדש,

אדיר שוורץ:

זה שינוי תוואי,

אמנון ארבל:

יש פה למעשה, כן, שינוי תוואי של הכביש,

אדיר שוורץ:

בדיוק.

אמנון ארבל:

בגלל כל מה שקורה היום בצומת אורנים, היום זה צומת אורנים למעשה, היום פה הולך להיות, זה רחוב פייר, המשך פייר קניג, זה התחנת דלק מי שמכיר כאן, המובלעת הזאת, הולך להיות רכבת גם פה, ושני קווים, וגם פה, צריך לייצר את הכביש הזה, כדי לייצר הכביש הזה, היום יש פה קטע קטן, שהוא בקטע, פה אני מסמן ביעוד מגורים, תיכף נראה אותו, זה הקטע הזה. שהיום קטע ביעוד מגורים, בבעלות רמ"י, זה הייעוד, זה המצב המאושר היום, אנחנו בעצם מציעים, מבקשים לשנות את הייעוד של השטח ביעוד מגורים לדרך, סליחה זה הייעוד המאושר, זה המצב המאושר, פה יש דרך, פה יש דרך, מה שבורוד פה, אנחנו מבקשים לשנות ייעוד לדרך, כי לייצר את הטבעת שראינו בהתחלה,

אלדד רבינוביץ:

זה מופקע?

אמנון ארבל:

ולחזיר את, כן זה הפקעה, זה אדום, אתם רואים? זהו, המטרה לקבל בסוף את זה, את הטבעת הזאתי שתייצר פה טבעת של כבישים, שתיתן את המענה בגלל העמסה פה של הרכבות גם כאן, וגם כאן, ולכן הכביש הזה חיוני בתפקוד של הצומת הזאתי,

אדיר שוורץ:

המטרה,

יוחנן וייצמן:

היה לנו איזה תוכנית לא מזמן,

אדיר שוורץ:

המטרה היא יפה, המטרה היא יפה, היא לקחת מרחב שיש, מחבר בעצם 5 שכונות,

יוחנן וייצמן:

ולעשות,

אדיר שוורץ:

ולעשות מרחב ציבורי משמעותי מאוד,

צחי ברים:

לא מה שהיה, היה שמה,

אמנון ארבל:

זה יהיה באמצע, זה יהיה לא קשור, לא קשור לתוכנית,

אדיר שוורץ:

אבל בשביל זה אתה צריך,

אליעזר ראובברגר:

זה הכביש החדש משהו,

אריאל גולן:

זה יקבל את זה,

אליעזר ראובברגר:

יש שם כביש חדש, היה כביש חדש משהו.

אדיר שוורץ:

פה היה פעם כביש גם, וביטלו אותו, כי כל זה מתחבר ללב אחד של כיכר. כל הדבר הזה הוא הופך להיות שצ"פ אפקטיבי, שהוא מחבר 5 קומות, זה יהיה,

אמנון ארבל:

עם רעיון לגשר, שממשיך את פארק המסילה ו - ,

אלדד רבינוביץ:

אבל למה צריך להצטרף, אם יש הפקעה?

אמנון ארבל:

זה תוכנית אב לתחבורה מגישה את התוכנית, זה התוכנית אב תחבורה, זה העירייה, העירייה צריכה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תוכנית אב לתחבורה לא מגישה תוכניות לבד,

אליעזר ראובברגר:

יש בית ספר ו - ,

אדיר שוורץ:

אבל תסביר לי מה ההיגיון של הצטרפות הוועדה המקומית,

אמנון ארבל:

זה לא הצטרפות,

אדיר שוורץ:

זה,

אמנון ארבל:

זה החלטה להגשה.

יוחנן וייצמן:

זה הגשה.

אמנון ארבל:

זה הגשה.

אדיר שוורץ:

כי זה סמכות מקומית,

אמנון ארבל:

לא, זה סמכות מקומית,

אדיר שוורץ:

אבל אני לא מבין את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה אם זה סמכות מקומית,

אמנון ארבל:

לא, לא משנה, לא משנה הסמכות. הוועדה,

אדיר שוורץ:

סמכות מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה ההגשה הוא לא הגשה, לא כל כך רלוונטי לנושא של (לא ברור),

אמנון ארבל:

נכון, ההחלטה היא, שהוועדה המקומית מגישה את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

ניתן להגיש,

אלדד רבינוביץ:

זה לא בסטטוטורי של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

המילה הצטרפות, היא לא מדויקת. זה הכוונה הגשה.

אמנון ארבל:

נכון, אבל ההחלטה היא, הוועדה המקומית מחליטה להגיש את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בפועל.

אמנון ארבל:

זה החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

מגישים ונגיש עוד פעם בעזרת השם.

אדיר שוורץ:

ויהיה דיון במחוזית על זה?

אמנון ארבל:

בוודאי. עכשיו הם יעמדו בתנאי סף,

יוחנן וייצמן:

ככל שזה יהיה,

אדיר שוורץ:

מכאן זה עולה ל - ,

אמנון ארבל:

דיון להפקדה,

אדיר שוורץ:

למחוזית?

יוחנן וייצמן:

צריך לבדוק סמכויות.

אמנון ארבל:

דיון להפקדה אצלנו, זה לצורך העניין שיעמדו בתנאי סף.

אדיר שוורץ:

לא קרה כלום, יללה בוא נתקדם.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 519ב, תוכנית בינוי, בסביון 5 עיר גנים, תוכנית מציעה הרחבה,

אליעזר ראובברגר:

אילנית, אתה רוצה שתתייחסי לנושא של התוכנית בינוי הזאתי, זה הבא ואחריו, צריך, לא צריך, יש בזה עניין, אין בזה עניין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה ה - ,

אליעזר ראובברגר:

צחי, צחי. כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכלל הוא ש - שהתוכנית בינוי לא פוטרת תב"ע, אם צריך תב"ע, אז צריך תב"ע, אם לא צריך, אז תורידו, אפשר להוסיף אותה, ואני לא,

יוחנן וייצמן:

אבל יש פה תב"ע,

אליעזר ראובברגר:

בשביל מה אני צריך את זה? את שניהם, (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה ש - , היא אמרה לנו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו ב - 17 עכשיו,

אמנון ארבל:

אני טעיתי, אמרתי 18,

אליעזר ראובברגר:

17 זה,

תוכנית 513ב

אמנון ארבל:

17 זה 513ב,

אליעזר ראובברגר:

513ב,

אמנון ארבל:

נכון, זה 513ב,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה 2000 מטר בנייה,

אמנון ארבל:

תוכנית בינוי בחיל אוויר 60, זה הקמה של אולם מבנה של אולם ספורט.

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא דיברתי עכשיו על ה - , על הבנייה, אני דיברתי על התוכנית בינוי, אם צריך או לא צריך, עושים פעולה נכונה, לא פעולה נכונה.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה היה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה היא לא האם צריך את התוכנית בינוי, האם צריך תב"ע, או אפשר בלי תב"ע, זאת השאלה פה, כי היא אמרה ב - , כי היא בפירוש וועדת ערר כבר החליטה, כיום מבחינתה לא שווה כלום. אז אם צריך תב"ע, אז זה תב"ע, ואם לא צריך תב"ע, אז אפשר,

יוחנן וייצמן:

תראי זה מגרש של 27 דונם,

אליעזר ראובברגר:

אז מה צריך תוכנית בינוי? אז אפשר לבנות בלי תוכנית בינוי.

אמנון ארבל:

לא, אבל היא אמרה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר, זה מה שהיא אמרה,

אליעזר ראובברגר:

ישר להיתר,

אמנון ארבל:

לא, זה היא לא אמרה שאפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז היא אמרה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה? זה מה שאילנית אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

מה פתאום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההנחיה של וועדת ערר בתקופה האחרונה, וחד-משמעית קיבלתי על זה הרבה ריקושטים, אומרת שתוכנית בינוי לא פוטרת, היא לא באה במקום תב"ע. כלומר שאם צריך תב"ע, אז צריך תב"ע, תוכנית בינוי לא יכולה.

אמנון ארבל:

נכון, אבל אם לא צריך תב"ע, החלטה שלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם לא צריך תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אז לא צריך תוכנית בינוי, תלך ישר להיתר.

אמנון ארבל:

לא, לא, לא נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה לא?

אמנון ארבל:

היא, היא קבעה לצורך העניין, היו הרבה מאוד עתירות בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה היא חזרה בה מזה, חזרה בה מזה, זה מה שאומרת אילנית.

יוחנן וייצמן:

אני גם לא הבנתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שאני קיבלתי הנחייה שמה מהצוות שמטפל בעררים.

יוחנן וייצמן:

מהדס?

אמנון ארבל:

שאם לא צריך תב"ע, אז לא צריך תוכנית בינוי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא שאם לא צריך תב"ע,

אמנון ארבל:

זה מה שאומר אליעזר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוכנית בינוי, תוכנית בינוי לא באה במקום תב"ע, היא לא תעזור,

אמנון ארבל:

נכון, חד-משמעי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אבל אם אנחנו סבורים שאין פה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אם אין, לא צריך תב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לעשות תוכנית בינוי למקס את הדברים,

אליעזר ראובברגר:

לא, אני שואל לא, אם אני יכול, אם צריך, אם אין לי, אני אומר, אם קבענו שלא צריך תב"ע, צריך תוכנית בינוי או שאפשר בלי תוכנית בינוי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוכנית בינוי אין לה משמעות, ככה היא אומרת,

אליעזר ראובברגר:

אין לה משמעות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שהיא אומרת,

אמנון ארבל:

אני לא מכיר שהיא אמרה דבר כזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אז היא, לי אמרה את זה,

יוחנן וייצמן:

פה זה מגרש שלפי,

אמנון ארבל:

באיזה הקשר היא אמרה את זה?

יוחנן וייצמן:

27 דונם,

אליעזר ראובברגר:

לא יודע, וועדת ערר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוועדת ערר,

אמנון ארבל:

באיזה דיון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה פעמים היא אמרה את זה,

אמנון ארבל:

איך יכול להיות? אבל זה סותר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה דיונים,

אמנון ארבל:

את כל ההחלטות הקודמות שלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נמצאים בעולם חדש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא עזוב, רטרו – אקטיבי, לא נלך רטרו – אקטיבי,

יוחנן וייצמן:

לא, היא צודקת, אז אנחנו בעולם חדש של,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא הולך רטרו – אקטיבי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני כבר קיבלתי ריקושטים על התוכנית בינוי שעשינו בפעם שעברה, ועל כל מיני דברים,

אמנון ארבל:

מי אמר לך? מי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אומרת לך הדס, היא שלחה לי כל מיני החלטות של וועדת ערר, היא אומרת - מה פתאום, אתה לא יכול, אין לזה משמעות, זה מה שהיא אומרת, זו ה - ,

אמנון ארבל:

זה המון, כי זה סותר את כל ההחלטות הקודמות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז היא שינתה, בוא, שרית,

אמנון ארבל:

(לא ברור) פתאום היא החליטה לשנות, זה נראה מוזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לא כל כך ברורות היום, מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זקנה.

אמנון ארבל:

זקנה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

היא הולכת לעזוב, היא תעשה לנו,

אליעזר ראוכברגר:

אין לזה שום משמעות.

יוחנן וייצמן:

היא תלך הביתה.

אליעזר ראוכברגר:

היא כבר הלכה. לא, רק מה שנשאר לה, בסדר כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשומת לב הוועדה המקומית כי אין מקום ל - , לפתח את מכשיר העזר של תוכנית בינוי, באופן שישמש קיצורי דרך.

יוחנן וייצמן:

זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע תן לה להשלים את (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

תן לי להשלים, "מקום בו מתחייבת הכנתה ואישורה של תוכנית מפורטת, בהעדר הפירוט הנדרש, במסגרת התוכנית התקפה במקרקעין, אין תוכנית בינוי ממלא את מקומה", אנחנו יודעים שתוכנית בינוי היא לא, מבחינתה,

יוחנן וייצמן:

יש מגרש ריק,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

חל עליו מתאר,

אמנון ארבל:

זה לא המשמעות..

ישראל קלרמן:

זה בדיוק הפוך, סליחה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה המשמעות, היא אומרת אל תעשו,

ישראל קלרמן:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תוכניות בינוי,

ישראל קלרמן:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני כל פעם מבינה שאני,

ישראל קלרמן:

אני לא יודע לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לזה משמעות, ככה,

ישראל קלרמן:

לא הוציאו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעשו לא תעשו, אין לזה משמעות.

ישראל קלרמן:

אילנית, תוכנית בינוי לא עושים בשביל להוציא היתרים, לא תוכנית מפורטת מוציאה היתר, ולא מוציאה היתר,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

כל תוכנית מפורטת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, היא לא אמרה לפי איזה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אמרה אם צריך תב"ע, צריך תב"ע. אם לא,

ישראל קלרמן:

כשיש תב"ע, כשיש תב"ע גדולה כמו, וייצמן אמר, תב"ע גדולה, של 27 דונם, עושים תוכנית בינוי, ואחרי זה מוציאים היתר לפי התב"ע הראשונה, לא (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא יהיה קיצורי דרך, אבל בסדר.

ישראל קלרמן:

צריך גם תב"ע על תב"ע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין לי מה,

אליעזר ראובברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

יש תב"ע של 27 דונם,

אליעזר ראובברגר:

לא, התב"ע של 27 דונם היא לפי תוכנית מתאר, עכשיו אתה עושה תב"ע מפורטת,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

התוכנית בינוי לא מחליפה את ה - ,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

את המפורטת.

ישראל קלרמן:

ועשו תב"ע מפורטת, על כל ה - 20 דונם, אז מה צריך תוכנית בינוי?

אליעזר ראובברגר:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התב"ע המפורטת אם לא צריך, השאלה אם התב"ע,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית בינוי רק אם התב"ע מחייבת.

ישראל קלרמן:

כל תב"ע צריך להסתכל?

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, צריך לפתוח,

ישראל קלרמן:

לא, אבל מגרשים חומים תמיד אמרו,

אליעזר ראובברגר:

לא, אז עכשיו היא אומרת שלא, היא חזרה בה, כאילו היא שינתה.

ישראל קלרמן:

זה היה במשפט גם,

אמנון ארבל:

כן, אבל זה, אילנית זה ברור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא טובה לנו להעמדת הדברים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) למקום שלך, אנחנו הבנו שלא צריך תוכנית בינוי, במקרה הזה אולם ספורט, והגיוני לבנות אולם ספורט ובית ספר. השאלה אם לאור העובדה שהתוכנית המאושרת נגיד היא מתאר 62 שלא קבעה כלום, האם אז יש תוכנית בינוי או לא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אם, אם אנחנו,

אמנון ארבל:

זה השאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם המשמעות, אם המשמעות שהיא לא קבעה כלום, ואנחנו צריכים תב"ע, אז ממילא.

אמנון ארבל:

לא, אני לא אומר שצריך תב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך תב"ע,

אמנון ארבל:

לא צריך תב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין צורך, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שאני יכול ללכת ישר להיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בלי תוכנית בינוי יכולה לעזור לך, בלמקם את הדברים, אבל היא לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא שניצלה.

אמנון ארבל:

יש את ההחלטות הקודמות שלה אבל, אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון ככה זה, זה מה שאני קיבלתי את ההנחיה הזאת. מוועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול ללכת ישר להיתר. כמובן את ההיתר צריך לפרסם, ויכול להיות התנגדויות להיתר. בסדר.
בהיתר אתה תראה את המיקום ל - , (לא ברור).

ישראל קלרמן:

היתרים שהחזירו אותנו אחורה, אתה יודע את זה טוב מאוד, להיתרים של המוסדות, החזירו אותנו
אחורה,

אליעזר ראובברגר:

כי אמרו שצריך לתב"ע, לא צריך בינוי,

ישראל קלרמן:

לא, בינוי, לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

די, בנווה יעקב כל ההיתרים החזירו אותנו לתוכנית בינוי,

אליעזר ראובברגר:

לא, בתוכנית בינוי?

ישראל קלרמן:

בטח,

אליעזר ראובברגר:

מתני? על ממ"ד,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אז בסדר, עכשיו זה חדש, נו.

ישראל קלרמן:

אז זה בסדר, זה משהו חדש, בסדר, זה מעניין. הרגו אותנו.

אמנון ארבל:

אני לא מסכים עם מה שהיא אומרת,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא מה שהיא אומרת,

אמנון ארבל:

אני לא מבין מה שהיא אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה לשמוע,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מהדס? אני אעלה אותה. אין לי בעיה.

ישראל קלרמן:

זה לא מה שאילנית אמרה, מה שאילנית הקריאה, רק אומר שזה לא יחליף,

אמנון ארבל:

אולי כדאי,

ישראל קלרמן:

אבל עדיין כשיש תב"ע, מה?

אמנון ארבל:

אולי הדס רגע, ולהגיד לה,

אמנון ארבל:

תעלי אותה רגע.

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב התוכנית בינוי זה כן כתבה לי הדס, שאי-אפשר להגיש את זה בכלל, למשל ערר,

עמנואל זלטס:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

זה גם עבר וועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עוד מעט,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה הדס כתבה לי, כן, היא כתבה שזה לא בכלל החלטה,

עמנואל זלטס:

זה לא סטטוטורי,

אליעזר ראוכברגר:

אין לזה משמעות, כן, זה משהו,

אמנון ארבל:

היה דיון,

אליעזר ראוכברגר:

זה כלי עזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, תנסה אתה רגע,

אמנון ארבל:

היה דיון בוועדת ערר ש - , שהיה תוכנית בינוי שקרמר הגיש, והיא כן טענה, ובסוף איכשהו.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה שנהנה (לא ברור)? אמי,

ישראל קלרמן:

תוכנית בינוי ב – 17, תוכנית בינוי בפסגת זאב.

אריאל גולן:

17,

ישראל קלרמן:

דרך אגב, אתה יודע.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב של ממ"ד לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

דיברת איתה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כנראה שהיא בוועדת ערר או משהו. שתשאל את היושבת ראש.

עמנואל זלטס:

אין יושבת ראש גם עכשיו.

ישראל קלרמן:

היית בערר?

עמנואל זלטס:

יש דיון אחד שהיא קבעה, דיון חדש שהיא קבעה, איזה תיק שמישהו,

ישראל קלרמן:

בערר?

עמנואל זלטס:

אז היא כאילו נתנה לי, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

גם בערר איד?

עמנואל זלטס:

אין לנו מזמן כבר. לא קובעים דיון, הכול, כל מי שמגיש גם ערר על תיק, הוא קובר אותו עכשיו (לא ברור) תקופה ארוכה.

אדיר שוורץ:

להגיד את זה לפרוטוקול. על מה הדיון?

אליעזר ראובברגר:

אם צריך תוכנית בינוי, אם לא צריך תוכנית בינוי, יש משהו בתוכנית בינוי, לעשות, לא לעשות, להוריד, זה מיותר.

אריאל גולן:

אבל יש תב"עות שקבעו שצריך להציג תוכנית בינוי,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה משהו אחר, זה אמרתי, איפה שכתוב בתב"ע, זה לא, לא הנושא, כן,

אדיר שוורץ:

מה אכפת לך לאשר, אם זה מיותר, זה מיותר. מה הבעיה? זה הרי לא פוגע, זה תוכנית ראויה רצויה,

אמנון ארבל:

כמה דקות נתקשר, אז אפשר להמשיך,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אז בוא נשאיר את זה פתוח, את שתי אלה,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה,

אליעזר ראובברגר:

גם את 17, וגם את 18,

יוחנן וייצמן:

יש לי שאלה יותר קשה על התב"ע הזאתי, עו"ד מיכאלי, ואמי, לא, על התוכנית בינוי, אני פותח את התב"ע 3058/א,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיף 9.4, הוא כותב - במתחם 44 זה המתחם שלנו, צריך תוכנית מפורטת.

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראובברגר:

המתחם הזה בנוי 80%, 90%.

יוחנן וייצמן:

אני מקריא מהתב"ע,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה בנוי שמה,

אמנון ארבל:

מה התב"ע?

יוחנן וייצמן:

3058/א, אני מדבר על סעיף 9.4, בכלל לא, זאת אומרת, אם אני, מה שאני מבין אז זאת אומרת אנחנו בכלל באות.

אליעזר ראובברגר:

אני לא חושב שאתה באות, בגלל שזה בנוי,

יוחנן וייצמן:

אבל מבקש להוסיף כעת 2000 מטר,

אליעזר ראובברגר:

אני מוסיף אולם ספורט, מי אמר שזה לא נמצא בתוך התוכנית שאפשר לבנות שם גם אולם ספורט?

יוחנן וייצמן:

לא, כי התב"ע דורשת, איך בנו שמה עד היום אני לא יודע. אם אני קורא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה לא יודע, אז אל תדבר, אלא תבדוק, איך בנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שזה בית ספר, חלק מבית ספר זה לא אולם ספורט, ובונים לפי התב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל גם על בית ספר כתוב שצריך תוכנית מפורטת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יכול להיות שיש,

יוחנן וייצמן:

אבל לא כתוב פה, כתוב פה שהתב"ע שחלה 3058/א לא רשום פה תוכנית מפורטת. אין פה תוכנית מפורטת.

אליעזר ראוכברגר:

אז איך בנו את מה שיש?

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אז תבדוק,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע לבדוק את זה כעת. לא יודע לבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

אני יודע, מגרש של 30 דונם,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

9.4,

אמנון ארבל:

כן, רשום, השאלה, השאלה אם אחרי זה אושרה תוכנית אחרת,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

את המספר שלה, תספר לי,

אליעזר ראובברגר:

זה בדיוק מה שאמרתי, תבדוק.

יוחנן וייצמן:

זה לא רשום, לפי מה שכתוב פה בדף 130, אין תוכנית אחרת, אני לא יודע. באיזה שנה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הופק היתר בנייה, הופק היתר בנייה ב – 1998, סליחה ב – 99 כמעט ל – 6000 מטר, אחרי זה הופק היתר בנייה ב – 2000, 2001,

יוחנן וייצמן:

נתונים, בלי שטויות כן,

אמנון ארבל:

לא, אבל העיקרי כן, היה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

היתר בנייה ב – 5194 מטר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני לא יודע איך זה (לא ברור).

אמנון ארבל:

שאלה טובה. שאלה טובה. טוב, בוא נמשיך, הדס עוד מעט תעלה,

אליעזר ראוכברגר:

אין, (לא ברור) לבית ספר?

עמנואל זלטס:

איפה המיקום של האולם אגב?

אמנון ארבל:

איפה המיקום של האולם?

עמנואל זלטס:

תראה שנייה, לראות,

אליעזר ראוכברגר:

בשטח הריק,

אליעזר ראוכברגר:

אני אראה לכם,

עמנואל זלטס:

כן, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אין שם הרבה שטח,

עמנואל זלטס:

יש, יש, פה היה שטח חום ענק.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין שם הרבה שטח חום,

עמנואל זלטס:

דווקא, (לא ברור). אפילו להבין את ה - .

מיכל כהן:

אנחנו יכולים אולי לקרוא ל - לרויטל?

יוחנן וייצמן:

להפקעות?

מיכל כהן:

לא, תצ"ר.

אליעזר ראוכברגר:

היא רוצה לבוא לשבת סתם, להיות איתנו, בשמחה תמיד.

מיכל כהן:

כי היא סיימה את מה שהיה לה. אז היא יכולה.

ישראל קלרמן:

אבל עכשיו,

עמנואל זלטס:

בדרך כלל בבוקר,

אדיר שוורץ:

אבל לא יש כיבוד?

מיכל כהן:

כן, היה לה איזה מכרז, אז היא לא יכולה.

עמנואל זלטס:

תלוי איפה.

אמנון ארבל:

פה.

עמנואל זלטס:

אם היא עולה, היא יושבת.

אמנון ארבל:

פה.

מיכל כהן:

מי?

עמנואל זלטס:

יש שמה מגרש חנייה פה,

אמנון ארבל:

אתה יכול שמאלה טיפה את ה – GIS,

אליעזר ראוכברגר:

מה? טיילת פה?

אמנון ארבל:

לא, יש פה, יש היום מגרש שבונים עליו אולם.

עמנואל זלטס:

פה, פה,

אמנון ארבל:

מגרש,

עמנואל זלטס:

פה יורדים יש מגרש חנייה.

אמנון ארבל:

פה, פה, במקום המגרש הפתוח, אולם.

עמנואל זלטס:

יש פה אולם, יש פה מגרש, נכון,

אמנון ארבל:

פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

אין פה הרבה איפה לבנות.

עמנואל זלטס:

למה? יש לך פה את כל זה,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? מה היא רוצה? ישר להיתר?

עמנואל זלטס:

מקום ענק, זה מה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

ישראל קלרמן:

יש תב"ע מפורטת, יש תב"ע על זה כבר?

עמנואל זלטס:

לא, לא, תראה שנייה אמי,

אמנון ארבל:

לא צריך,

יוחנן וייצמן:

יש פה את המתאר. נו, 3058 כפופה למתאר,

עמנואל זלטס:

ב – GIS ייעודי קרקע,

ישראל קלרמן:

לייזר, אז אתה רוצה שייגשו מיד להיתר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

איזה רחוב זה?

אליעזר ראוכברגר:

או, אם מה שאומר, יוחנן צודק, אז,

יוחנן וייצמן:

אם יוחנן צודק, אז זה עולם אחר בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר,

עמנואל זלטס:

התקדמות.

ישראל קלרמן:

מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

שחייבים תמיד (לא ברור).

עמנואל זלטס:

תעשה ייעודי קרקע, הנה פה, זה המגרש הזה.

יוחנן וייצמן:

נקבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה לא (לא ברור) ואחרי זה שתחזור, נחזור אחורה?

עמנואל זלטס:

תסתכל, תסתכל שטח חום, תראה כמה שטחים חומים פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא לא תעלה כל כך מהר, גומרים עוד כמה דקות,

עמנואל זלטס:

גם פה, פה שפ"ע (לא ברור),

ישראל קלרמן:

איפה זה? איפה זה? בדיוק?

עמנואל זלטס:

פה פסגת זאב צפון, פה נכנסים ושמאלה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נתקדם, ואחרי זה תחזור,

אמנון ארבל:

טוב, בוא נמשיך?

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש להם,

אמנון ארבל:

תוכנית 19,

עמנואל זלטס:

אמי שנייה סתם מעניין, מבחינת החלקות כתוכנית בינוי,

אמנון ארבל:

נו,

עמנואל זלטס:

רגע, סתם מעניין ללמוד,

אמנון ארבל:

לא רואה, אני לא רואה פה כן,

עמנואל זלטס:

בעצם התוכנית בינוי עושה פה היום, עד היום כל המבנה שמה נמצא פה בחלקה אחת,

אמנון ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

אפשר היום בתוכנית בינוי, לעשות בחלקה אחרת מהמבנה.

אמנון ארבל:

מה הקשר לחלקות? מה הקשר?

עמנואל זלטס:

אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עמנואל זלטס:

שני הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, הלאה.

אמנון ארבל:

זה מגרש חום, זה בחלקה נפרדת, חלקה אחת זה מגרש חום, בייעוד חום, הם חלקה, זכות בנייה, אז כן.

תוכנית 1509959

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1509959, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב שלמה זלמן דרוק 68, רמת שלמה, יש פה תוכנית שמציעה הרחבות, המלצנו להפקיד, עמנואל,

עמנואל זלטס:

כן, פה, פה הייתה,

אמנון ארבל:

הייתה פנייה,

עמנואל זלטס:

יש פנייה,

ישראל קלרמן:

כן, יש פה כמה דברים,

אמנון ארבל:

כמה, ישראל, תן (לא ברור) להציג.

ישראל קלרמן:

למה? לא, לא, תן לעמנואל,

אמנון ארבל:

אני רוצה לשמוע אותך.

ישראל קלרמן:

אני מה, אני אחריו, תאמין לי, תאמין לי שיהיה מה לדבר אחריו, דבר עמנואל,

עמנואל זלטס:

יהיה לך מה להגיד אחרי או לא? יהיה לך מלא אחרי?

ישראל קלרמן:

בטח, לא, בגלל שאתה (לא ברור) לאמי, מה שאני צריך לעשות.

עמנואל זלטס:

אני כבר סיכמתי היום, סיכמתי עם אמי הבוקר בדיוק מה,

ישראל קלרמן:

כן, בבקשה שאמי יגיד,

עמנואל זלטס:

לא, אתה רוצה להגיד אחרי.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע,

עמנואל זלטס:

אני לא רוצה שאתה תגיד,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע,

אמנון ארבל:

ילדים די,

אליעזר ראוכברגר:

נו, נו עכשיו, עכשיו מי מדבר.

אמנון ארבל:

ילדים די.

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

ישראל קלרמן:

איתך?

עמנואל זלטס:

אתה מרים את זה,

אמנון ארבל:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

נו מה? מי יקפוץ ראשון בטרמפולינה? זה מה שאתם רבים?

ישראל קלרמן:

בוא נתחיל, עמנואל,

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מוריד אף אחד, תחליטו ביניכם, אבל תתקדמו.

עמנואל זלטס:

יש (לא ברור),

אמנון ארבל:

(לא ברור) של יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדויות נגמור את כל השוטף.

ישראל קלרמן:

תיקנת,

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו עוד הרבה שוטף, אפשר לרוץ.

אמנון ארבל:

סעיף של קווי בניין,

עמנואל זלטס:

סעיף 2 כן,

ישראל קלרמן:

גם אין בעיה,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שצריך, למה צריך לתת פחות מ – 3 מטר,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא,

אמנון ארבל:

מגורים,

ישראל קלרמן:

לכן אני רוצה גם שתוריד גם את ה - ,

אמנון ארבל:

תסביר,

ישראל קלרמן:

מה שאתה מסמן להריסה, אני מסביר לך מה שהיה פה, האם, עשו הרחבה ב – 14000, והיה להם בעיה של מהנדס שאמר להם, לעשות איזה, עמודים או משהו.

אמנון ארבל:

אז צריך להחליף את המהנדס.

ישראל קלרמן:

נחליף אותו אחרי זה, אבל לא משנה עכשיו.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

ואמרו להם לעשות תב"ע בשביל להכשיר את זה, אין לנו בעיה עם זה,

אמנון ארבל:

זה שאלה אחרת אבל,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה לתת פחות מ – 3 מטר לכיוון שכנים שהיום,

ישראל קלרמן:

לא לכיוון שכנים.

אמנון ארבל:

אז לאיזה כיוון הזה?

ישראל קלרמן:

את הכביש,

אמנון ארבל:

אתה בטוח?

ישראל קלרמן:

ככה, זה,

אמנון ארבל:

הוא רוצה לשמור 3 מטר מהשכנים, אז זה מבחינתך זה בסדר?

ישראל קלרמן:

תראה לי מה זה השכנים, אני רוצה לראות, מה? תראה לי, אני רוצה לראות על מה מדובר.

אמנון ארבל:

לא, אתה לא בקיא?

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

לא יודע למה אתה,

ישראל קלרמן:

זה מה שאני רואה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יפה,

אמנון ארבל:

אז אני שואל אותך, לכיוון כביש אני אין בעיה, אבל לכיוון מגורים לשמור,

ישראל קלרמן:

אין לי מה, ומה, מה,

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

ישראל קלרמן:

למה הם מתקרבים? אני רוצה לראות,

אמנון ארבל:

לבניין מגורים,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לראות למה,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לראות? נספח בינוי?

ישראל קלרמן:

לא, את המקום.

אמנון ארבל:

את המקום, בבקשה.

מיכל כהן:

150,

אמנון ארבל:

כן,

מיכל כהן:

9959,

אמנון ארבל:

בניין מגורים פה, בניין מגורים פה, מה אתה רוצה לראות?

ישראל קלרמן:

אתה רואה שיש מרחק גדול, מה?

אמנון ארבל:

אין בעיה פה לשמור 3 מטר צריך, פה לשמור 3 מטר צריך?

ישראל קלרמן:

יש תמיד שלושה,

אמנון ארבל:

אני שואל, בקומת מגורים אין מה לשמור,

ישראל קלרמן:

איפה הבניין??

אמנון ארבל:

הנה זה,

ישראל קלרמן:

לא, איפה הבקשה? תראה לי את הבקשה, מה הבעיה שלך?

אמנון ארבל:

שאלתי אם אתה רוצה לראות בינוי, אמרת - לא. אתה רוצה לראות נספח בינוי?

ישראל קלרמן:

תראה לי את זה ב - ,

אמנון ארבל:

אני מראה מה, הנה, הנה ה - GIS, זה,

ישראל קלרמן:

זה השמאלי?

אמנון ארבל:

זה זה, הכחול פה,

ישראל קלרמן:

זה, זה הבניין,

אמנון ארבל:

אני אומר פה יש בניין מגורים, פה יש בניין מגורים,

ישראל קלרמן:

ואיפה הם, איפה הם רוצים להתקרב?

אמנון ארבל:

אני לא יודע, אני שואל אותך,

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך, איפה הם רוצים להתקרב?

אמנון ארבל:

אני כתבתי המלצה, אתה רוצה לטעון, אני שואל שאלה פשוטה אבל, ישראל,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך שאלה פשוטה,

ישראל קלרמן:

אם זה לא מפריע,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

לכיוון אם הוא באמת מפריע,

ישראל קלרמן:

למה הם מתכוונים? בעמוד?

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

זה לא מפריע אז, אז אין לי בעיה.

אמנון ארבל:

איך אתה יודע שזה לא מפריע?

ישראל קלרמן:

הם כמה מתקרבים? 2.30, 2.80?

אמנון ארבל:

לא יודע, תגיד אתה. אני ביקשתי לשמור על 3,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר אז בכמה הבקשה, על כמה הויכוח? על 20 ס"מ? אני לא, אני רוצה לשמוע,

אמנון ארבל:

לא, לא (לא ברור) את הפרטים, נו ישראל, לא.

ישראל קלרמן:

זה בגדול, הוא מכיר את זה בניואנסים שלך.

אמנון ארבל:

ניואנסים שלך.

ישראל קלרמן:

עמנואל, אתה דיברת שם על ה - , (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מה שהם כתבו,

ישראל קלרמן:

מי זה הם כתבו? אין לי.

עמנואל זלטס:

אין לך פנייה?

ישראל קלרמן:

בכתב לא,

עמנואל זלטס:

בטח, יש מכתב מפורט.

ישראל קלרמן:

מה הם כתבו?

אמנון ארבל:

אז על מה אתה מדבר? על סמך? בעל פנייה?

ישראל קלרמן:

על מה שהיה,

אמנון ארבל:

תורה שבעל פה?

ישראל קלרמן:

כשהם הרחיבו,

עמנואל זלטס:

תורה שבעל פה, זה דבר חשוב,

אמנון ארבל:

כן, אבל צריך לדעת אותה, אבל, לא? אם אתה אומר דברים שהם, צריך לדעת מה אתה אומר, לא?

ישראל קלרמן:

אז, אתה אומר, אתה שואל שאלות, עמנואל, נכנסת לזה או לא? אני שואל,

עמנואל זלטס:

למה?

ישראל קלרמן:

למה שהם כתבו.

עמנואל זלטס:

אני כבר בבוקר שאלתי אותו על הרבה דברים,

ישראל קלרמן:

אז אני שואל מה, מה דיברת על זה?

אמנון ארבל:

הנה, הנה הבניין, הנה הבניין.

עמנואל זלטס:

אני כותב (לא ברור),

ישראל קלרמן:

גם על המדרגות, וגם על ה - ,

אמנון ארבל:

אבל פה למשל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

התוספת פה היא פחות מ – 3 מטר לכיוון מגרש מגורים שנמצא כאן,

ישראל קלרמן:

בסדר, יש מרחק עדיין, אני לא חושב שזה בעיה.

אמנון ארבל:

2 מטר, זה בסדר?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

תהיה מוכן להכין התנגדות, ואומר שזה קרוב, מה תגיד לו?

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, הוא לא יתנגד.

אמנון ארבל:

למה הוא לא יתנגד?

ישראל קלרמן:

הוא לא יתנגד, אני מכיר את ה - ,

אמנון ארבל:

אתה מכיר?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) טוב. הם לא יתנגדו. זה רמת שלמה אל תשכח.

עמנואל זלטס:

ישראל, אתה מרים לאמי עוד דבר,

ישראל קלרמן:

לא מרים לאמי, לא שום דבר,

אמנון ארבל:

טוב, יללה סעיף 2 לבטל?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן, מה עוד רוצים לבטל?

ישראל קלרמן:

את ה - ,

אמנון ארבל:

עשינו. למה אתה מתקשר אלי?

ישראל קלרמן:

זה לא שלי, אמי, יודע, רשמת, זה אחד (לא ברור) מהעירייה, זה לא.

אמנון ארבל:

מה המספר?

אדיר שוורץ:

אם הוא כל כך רוצה, כל כך רוצה שתתקשר אליו, קלרמן, שהוא מכניס סתם מספרים,

אמנון ארבל:

מה עוד לבטל?

עמנואל זלטס:

מי זה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הריסה,

עמנואל זלטס:

אמי בוועדה עכשיו,

ישראל קלרמן:

יש לסמן את כל ה - ,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

כל ההריסה או להכשרה, להכשרה, בסדר,

עמנואל זלטס:

כן, כן, הכשרה בסדר.

ישראל קלרמן:

הלאה בהמשך. תרד עוד קצת למטה, יש לקבוע, הלאה, הנה זה, את 8 אני רוצה,

אמנון ארבל:

8,

ישראל קלרמן:

למטה,

אמנון ארבל:

לא מובן השינוי המוצע בגרם מדרגות,

ישראל קלרמן:

לא, לא, 8 החדש,

אמנון ארבל:

זה? זה,

ישראל קלרמן:

גם זה, גם,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה אנחנו נכנסים לפנים של דירה? אני לא מבין,

אמנון ארבל:

זה לא פנים של דירה, זה המדרגות לגג.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

מה לא?

ישראל קלרמן:

אתה כותב, אתה כותב,

אמנון ארבל:

לא מובן,

ישראל קלרמן:

לסטות ישירות ליחידת דיור,

אמנון ארבל:

בגרם המדרגות המשותף, הרי,

ישראל קלרמן:

אם הורדת את הזה של ה – 8 יחידות, אז אין לך בעיה עם זה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור, ישראל,

ישראל קלרמן:

תסביר לי מה, מה הבעיה בזה?

אמנון ארבל:

מה זה מה? הוא משנה כרגע את הגרם המדרגות המשותף לגג,

ישראל קלרמן:

תכנון, בשביל התכנון הפנימי, מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:

תוכנית פנימית, עזוב שטויות.

ישראל קלרמן:

אז להוריד את זה,

אמנון ארבל:

לא צריך להוריד, צריך לבדוק את זה.

ישראל קלרמן:

זה רק לבדוק?

אמנון ארבל:

כתוב,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, לבדוק אין לי בעיה, אז אחד אחריו תוריד.

אמנון ארבל:

כן, מה זה אחריו?

ישראל קלרמן:

מיועדות להריסה, לא צריך לסמן את זה להריסה, מה פתאום לסמן להריסה.

אמנון ארבל:

אם יש עבירות בנייה צריך להרוס, למה לא?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

למה לא?

ישראל קלרמן:

כי בשביל זה התוכנית,

אמנון ארבל:

אם יש עבירות בנייה שהתוכנית מסמנת להריסה,

ישראל קלרמן:

אם (לא ברור), אבל היא לא תסמן.

אמנון ארבל:

וגם אמרנו קודם לבדוק, ישראל, זה סעיף שגרתי, נו אתה סתם,

ישראל קלרמן:

אז זה רק לבדוק?

אמנון ארבל:

לא, אם יש עבירות בנייה שמסומנות בתוכנית, צריך להרוס אותם, ואם לא, אין עבירות בנייה לא צריך להרוס.

יוחנן וייצמן:

לסמן אותם להריסה.

ישראל קלרמן:

לא, אז אני לא יודע,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, לא,

ישראל קלרמן:

אתה לא מדבר, העבירות בנייה שכבר סימנו, או עוד לא שסימנו? הם רוצים להכשיר עכשיו, אין להם עבירות בנייה שמה. מה אני אסביר לך,

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

אז תוריד את זה, אני לא רוצה,

אמנון ארבל:

למה להוריד?

ישראל קלרמן:

כי אין עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה עם הסעיף?

יוחנן וייצמן:

19.

ישראל קלרמן:

כי אתה תגיד שיש, ואני אומר שאין.

אמנון ארבל:

על בסיס מה אתה אומר שאין? בדקת?

ישראל קלרמן:

לא, לא, (לא ברור),

עמנואל זלטס:

ישראל לא פנו אליו, שנייה,

ישראל קלרמן:

אני אסביר לך, מה?

אמנון ארבל:

פה זה פנייה אישית, זה פנייה אישית אבל,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני אסביר לך מה שהיה, כל התב"ע הזאת נולדה, מה שקרה,

אמנון ארבל:

ישראל, מה הבעיה עם הסעיף? לא צריך (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אין עבירות בנייה.

אמנון ארבל:

ואם יהיו עד שיציעו?

ישראל קלרמן:

כל, כל (לא ברור),

אמנון ארבל:

אם יהיה עבירות, בגלל שיוציא היתר בנייה?

ישראל קלרמן:

כשיוציאו?

אמנון ארבל:

כן, מה הבעיה שיהרסו אותם?

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אגב הפוך, ואז הסעיף הזה הוא טוב, כי הוא אומר שזה (לא ברור) לכל מגיש בקשה,

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

שזה כאילו, אין גמישות, זה רק בסוף, אין, אין שיקול דעת הרי,

אמנון ארבל:

תראה ישראל, אתה סתם,

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

אני אסביר לך אחר כך,

ישראל קלרמן:

לא, לא, שנייה, אתה אומר לי שאין, אז הוא לא מסמן להריסה.

אמנון ארבל:

זה סעיף סטנדרטי בכל התוכניות, זה בסדר, ישראל.

עמנואל זלטס:

אגב לפי התקנות החוק, צריך לסמן להריסה, אם משהו לא בהיתר.

יוחנן וייצמן:

ברור.

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא רוצה, אבל הבן אדם מכשיר עכשיו,

עמנואל זלטס:

אבל כתוב פה שאו להריסה, או להכשרה. אמי כתב להם אופציה להכשיר. הסעיף הראשון שאמי כתב, הוא אומר, שלסמן או,

ישראל קלרמן:

לא, לחנייה, עם חנייה, לא בגג,

עמנואל זלטס:

כל מה שצריך,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי תיכנס רגע עוד פעם לסעיף של זה, רק בזה?

עמנואל זלטס:

לא רק בחנייה,

ישראל קלרמן:

תראה, בסעיף הראשון,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

בסעיף למעלה הוא מדבר על ה - , תרד רגע למעלה,

אמנון ארבל:

הסעיף הזה,

ישראל קלרמן:

עוד למעלה,

אמנון ארבל:

זה הסעיף, מה הבעיה עם הסעיף?

עמנואל זלטס:

יש עוד סעיף למעלה,

ישראל קלרמן:

לא, למעלה שכתבת הוא כתבת, פה כתבת בחזית צפונית, זה גריעת מקומות חנייה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

גריעת מקומות חנייה,

עמנואל זלטס:

לא, לא, תסתכל מה כתוב, ישראל, יש לסמן את כל, כל, כל,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

עמנואל זלטס:

עבירות בנייה להריסה, להכשרה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את הסעיף הזה,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

הפוך, כי פה כתוב מתי זה,

ישראל קלרמן:

שנייה הנה פה, מה זה? יש לסמן, או להכשיר, אתה עושה פה להכשיר, אין בעיה.

עמנואל זלטס:

כתוב פה להכשיר,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

עכשיו הגיע, סליחה,

ישראל קלרמן:

שיעשה פה גם, פה להכשרה גם פה, אמני, אמני, עכשיו, פה תכתוב גם או להכשרה.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

פה כתבת יש לסמן להריסה,

אמנון ארבל:

להריסה או להכשרה.

ישראל קלרמן:

לא, זה כתבת פה. יש לסמן להריסה, גם במערבי,

עמנואל זלטס:

אני חושב שאי-אפשר להכשיר בקו אפס הזה,

ישראל קלרמן:

סלש הכשרה,

אמנון ארבל:

איזה קו אפס?

עמנואל זלטס:

פה כתבתם חזית מערבית,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

עכשיו רק בגלל הכשרה, בלי הכשרה.

עמנואל זלטס:

להכשיר את זה,

ישראל קלרמן:

למעלה כתבת הכשרה, תכתוב הכשרה.

אמנון ארבל:

איזה קו אפס?

ישראל קלרמן:

לא קו אפס,

עמנואל זלטס:

אתם כתבתם קו אפס, משהו,

ישראל קלרמן:

לא, לא קו אפס, הוא כותב שתי חזיתות,

צחי ברים:

הוא מדבר על (לא ברור),

ישראל קלרמן:

יש סעיפים על החזית שלש הכשרה, תכתוב גם פה, שלש הכשרה, זה הכול.

אמנון ארבל:

בוא נתקדם,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן, כתוב להכשרה או להסדרה, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

לא, לא נכון, בסעיף אחר לא,

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

אותו סעיף בחלק השני,

אמנון ארבל:

נו מה? מה?

עמנואל זלטס:

סעיף הבא,

ישראל קלרמן:

פה, גם פה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

יש לסמן גם פה תעשה הכשרה, פה כתבת את ההכשרה, פה לא כתבת, או להכשרה.

אמנון ארבל:

אבל אם יש פה עבירה, למה להכשיר בקו בניין אפס? אם יש עבירה של קו בניין אפס, תסביר לי. אם יש עבירת בנייה בקו אפס לשכנים, למה להכשיר אותה?

ישראל קלרמן:

מה זה הקו אפס הזה שאתה אומר, בגלל זה שאלתי אותך מהתחלה, אני לא מכיר קו אפס,

אמנון ארבל:

חשבתי שאתה מכיר את עבירות הבנייה,

ישראל קלרמן:

מישהו בגג, מהנדס, אז אני לא רוצה שזה ייתקע, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה את הקו אפס, בחזית המערבית,

אמנון ארבל:

זה לא יכול להיות בקו אפס,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בוא נראה את הקו אפס בחזית המערבית, טוב, ברור שבקו אפס אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

אבל אם זה עמוד? אם זה עמוד? לייזר, אם זה עמוד,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

ישראל קלרמן:

בסדר, זה (לא ברור) מערבית קו אפס,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

מיכל כהן:

שלום, טוב, אני אביא לך כיסא.

עו"ד הדס יצחקי:

אהלן,

אמנון ארבל:

היי, מה העניינים? הדס.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו, מה?

עמנואל זלטס:

הנה קו אפס,

ישראל קלרמן:

איפה זה? זה למטה?

אמנון ארבל:

זה זה, זה,

ישראל קלרמן:

למטה?

אמנון ארבל:

כן, זה למטה, קו בניין אפס לכיוון מגרש שכנים.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) התוכנית, והם רוצים להכשיר את זה?

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

הם לא חייבים,

אמנון ארבל:

הם רוצים לסמן להריסה, הם התעלמו מזה,

עמנואל זלטס:

הם לא חייבים,

אליעזר ראובברגר:

הוא לא רוצה, אתה רוצה להשכיר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא נכון,

אמנון ארבל:

הם התעלמו מזה לגמרי,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אוקי, בסדר, אמי, אמי,

ישראל קלרמן:

הם התעלמו מזה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי בסדר, הוא הבין,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

נחזור רגע להדס?

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

ישראל קלרמן:

לסמן להריסה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

ישראל קלרמן:

לסמן, אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

כל השאר פתרנו,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

הוא מתעלם מזה,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

הוא לא פנה אליך,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, תוכנית 20,

אמנון ארבל:

אם הוא היה פונה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

ההוא למטה,

תוכנית 1411750

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1411750, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית,

ישראל קלרמן:

הוא התנגד להריסה,

אמנון ארבל:

תוכנית, מדובר פה על בית חולים הרצוג, יש פה בקשה ל – , היה תוכנית גדולה לבית חולים הרצוג, שהיא כללה את כל החלק המערבי, שהציעה בנייה חדשה, ההצעה כרגע היא בעצם להרוס בניין קיים בחזית צפונית של המתחם, ולעשות פה בניין חדש, לתת מענה גם לא קשורים תת-קרקעיות

למיגון, לשעת חירום, וגם אגפים חדשים להרחבת בית החולים, אנחנו חושבים שזה דבר חשוב מאוד וראוי מאוד, אנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אמי, שתי שאלות בתיק הזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד, זה חורג מהבנייה שאושרה בתב"ע?

אמנון ארבל:

לא, התב"ע, אמרתי התב"ע הקודמת למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

היא הצד אחד, וזה צד שני,

אמנון ארבל:

בחלק המערבי,

אליעזר ראוכברגר:

זה צד אחד, וזה צד שני.

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

זה לא מעודכן על דרך הרומית?

אמנון ארבל:

אחד, לא, לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

שלום, אז גמרנו, אל תחפש לי, שמעתי,

אמנון ארבל:

לא, אני אראה לך, אני אראה לך,

אליעזר ראוכברגר:

זה שני צדדים,

אמנון ארבל:

אתה רואה, התוכנית הקודמת דיברה על כל, תראה וייצמן, התוכנית הקודמת דיברה על כל המתחם הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

עכשיו מדברים על המתחם, הזה, אבל הבנייה החדשה היא רק פה, מציעים להרוס את הבניין הזה, ולעשות בניין חדש,

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

בחלק שעל הכביש למעשה.

אריאל גולן:

אבל מה עם התמורה וזה, הכול יש מענים שמה?

אמנון ארבל:

יש מענים, כן, כן,

אסף שגיא:

רק עניין אחד, אמי,

אמנון ארבל:

כו,

אליעזר ראוכברגר:

שטחים כמה שאתה רוצה,

אסף שגיא:

בפולגון של אזור התעשייה של הזיהום קרקע,

אמנון ארבל:

לא השבנו?

אריאל גולן:

השאלה אם לא מצמצמים אותו בצד הכביש,

אסף שגיא:

סקר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ביקשו אבל, (לא ברור) איזה שהוא דרך היסטורית שנמצאת כאן, פה רואים,

אריאל גולן:

גם פוגעים במפרץ שמה ש - ?

אמנון ארבל:

לא, לא פוגעים,

אריאל גולן:

אמרת כביש, אני יודע, בונים על הכביש.

אמנון ארבל:

לא, לא,

אריאל גולן:

לא.

אמנון ארבל:

הדס, רגע, אליעזר, נחזור לתיק?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רק רוצה,

אמנון ארבל:

18?

אליעזר ראוכברגר:

שתחזור, בעצם הדס,

יוחנן וייצמן:

לתוכניות בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ביקשנו להבין מה בדיוק הסטאטוס כיום של תוכניות בינוי צריך, לא צריך, מיותר, לא מיותר.

יוחנן וייצמן:

עוזר,

אליעזר ראוכברגר:

חובה, עוזר, סתם פול גז בניטרל.

עו"ד הדס יצחקי:

אני מתקרבת אליכם?

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה להגיד את זה איך שאת רוצה, אני לא מתייחס.

יוחנן וייצמן:

את צריכה להעביר פה סמינר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתייחס עכשיו לתיק ספציפי, אני מדבר באופן כללי, נכון,

עו"ד הדס יצחקי:

זה מה שאני רוצה,

ישראל קלרמן:

אם השתנו הנחיות, אם השתנו ההנחיות, משהו,

עו"ד הדס יצחקי:

אני אגיד לכם מה, קודם כל אנחנו מדברים על תוכניות כמו 62, או תוכניות שמפנות תוכנית 62, שהייתה טענה שהם לא מפורטות, ולא ניתן להוציא מכוחן היתרי בנייה. עכשיו הטענה הזאת, נדחה, בשורה של החלטות, גם של וועדת ערר, גם של בית המשפט המחוזי שקבעו שזה מדובר בתוכניות מפורטות, ואפשר להוציא מכוחן,

יוחנן וייצמן:

היות מלפני 89, אין בעיה,

עו"ד הדס יצחקי:

שנייה, אבל ה - , זה שאלה בית המשפט המחוזי אמר, זה שאלה של סבירות, ולא שאלה של חוקיות, אוקי, ואז נשאלת השאלה מה זה סבירות. סבירות וועדת הערר,

אליעזר ראובברגר:

את הגודל?

עו"ד הדס יצחקי:

זהו, וועדת הערר קבעה גם כן בשורה של החלטות, שבעצם סבירות זה מה התוכנית ראתה, שלנגד עיניה כשהיא אושרה. אם למשל נעזוב רגע את השטחים החומים, ונלך למשל לקבורה בקומות שהם ביקשו לעשות בהר הזיתים, אנחנו טענו עמ/9 תוכנית מפורטת, בהחלט אפשר להוציא מכוחה היתרים, אבל כש – עמ/9 אושרה, היא לא ראתה לנגד עיניה קבורה בקומות, מי חלם על דבר כזה,

אליעזר ראובברגר:

לא היה כזה,

עו"ד הדס יצחקי:

אז מה שראו אז בשנות ה – 60, 70, מה שראו אז, זה היה קבורת שדה. אתה רוצה לעשות קבורה בקומות, תתכבד תעשה תב"ע. אז על אותו רעיון בדיוק, אם אנחנו רוצים לעשות בית ספר, בתוכנית שאושרה בשנות ה – 60, 70, 80, איך יראו בתי ספר? מי שהיה אז בגילאים הרלוונטיים יודע איך הם נראו בתי ספר. שתי קומות, 3 קומות, היו בתי ספר גם של 4 קומות, אבל זה היה באקסטרים, אם

אנחנו רוצים לעשות עכשיו בית ספר של 8 קומות, 10 קומות, כנראה שהתוכנית אז של שנות ה – 60, שנות ה – 70,

אליעזר ראובברגר:

אף אחד לא חשבה על זה,

עו"ד הדס יצחקי:

לא ראתה לנגד עיניה, ומכאן אנחנו יכולים לגזור את הסבירות. עכשיו הסבירות, זה לא חזות הכול, הסבירות זה לא, מה שנתתי עכשיו כדוגמאות זה לא חזות הכול, כי אם יש לכם מגרש חום מאוד מאוד גדול, ועכשיו אתם רוצים לבנות עליו בית ספר, ותעשו בית ספר של 2, 3 קומות כי זה מה שהתוכנית ראתה לנגד עיניה אז ובעצם תבזבזו את המשאב המאוד מאוד יקר הזה, של השטח חום, במקום למקסם אותו, אז יכול להיות שגם על זה הערכאות יגידו לנו,

ישראל קלרמן:

משני הצדדים,

עו"ד הדס יצחקי:

כן, אז אני אומרת, גם בזה צריך להשתמש בזהירות. עכשיו הנגזרת של הסבירות זה מהבינוי בסביבה, למשל אם יש לך תוכנית ישנה, שנות ה – 60, שנות ה – 70, והסביבה מסביב כבר התקדמה עם תב"עות ויש לנו בינוי של 10, 12, 15 קומות, אז אני לא יכולה לבוא ולהגיד, רגע, בסביבה יש לי 15 קומות, אז למה שאני לא אעשה עכשיו פה בית ספר, או בית כנסת, או מקווה וכן הלאה, מבנה של 15 קומות, אני מתאים את עצמי לסביבה. אז זה גם לא, זה שיעשו בתב"ע, אוקי, אז זה השאלה של הסבירות. התוכניות בינוי זה קודם כל יש לכם תב"עות שקובעות במפורשות,

יוחנן וייצמן:

מאושרות,

אליעזר ראובברגר:

על זה אנחנו לא מדברים,

עו"ד הדס יצחקי:

אני רוצה תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא מדברים על זה, זה ברור, זה ברור.

עו"ד הדס יצחקי:

אוקי, אנחנו ניסינו בתקופה שבין ההחלטות של וועדת ערר, כשהיושבי ראש התחלפו, כשויינשל סיים, ועוד לא נכנסה שרית אריאלי לתפקידה, אנחנו ניסינו לחשוב איך בכל זאת היה לנו אירוע עם 6 כיתות לימוד בסך הכול בגבעת מרדכי, ששלחו אותנו לעשות תב"ע. אנחנו ניסינו להבין איך אפשר בכל זאת להתמודד עם הנושא הזה, שפתאום אומרים לנו, שתי התוכניות 62, אנחנו לא יכולים לבנות מכוחה, אחרי שכל ירושלים נבנתה. ככה, כל המוסדות ציבור, כל ה - , שטחים חומים. ואמרנו אולי נוכל להשתמש בכלי של תוכניות בינוי, מין הליך ביניים כזה, על זה וועדת ערר שפכה עלינו מים צוננים בהחלטה כבר לפני כמה וכמה שנים, והיא אמרה תוכנית בינוי זה לא מסלול עוקף תב"ע. אם צריך תב"ע, זה לא פותר לכם את הבעיה, התוכנית בינוי. אז בעצם המנגנון הזה שלקח זמן עד שהפנמנו אותו, כי אנחנו העברנו אבל אנשים יותר זוכרים מה מדברים איתם, מאשר מה שאנחנו כותבים, לקח זמן עד שהפנמנו, שבאמת תוכניות הבינוי לא, לא משרתות, אם אנחנו רוצים לעשות בינוי שהוא לא סביר, אם הבינוי הוא סביר, במועד שהתוכנית אושרה, וכן הלאה, טיפה אולי אפשר טיפה למקסם אותו יותר, כל עוד אנחנו במתחם הסבירות, אין בעיה, ואז לא צריך את הכלי הזה, של התוכנית בינוי, גם לא,

ישראל קלרמן:

היתר,

עו"ד הדס יצחקי:

הוא לא נותן שום דבר, זה לא שזה פתוח להתנגדויות, זה לא שיש זכות ערר על התוכנית בינוי, אנחנו במין סתם נכנסים להעמסה על הוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

הליך ביניים מיותר.

עו"ד הדס יצחקי:

(לא ברור) הצורך כן, ואם צריך תב"ע, אז חבל על הזמן, אז רוצו על תב"ע, כאילו, אם זה באמת יכול להתאשר,

ישראל קלרמן:

אולם מתי, בוודאי זה היה, תמיד היה מצב שאנחנו, מה זה (לא ברור)? זה לא קבוע, זה משהו שאנחנו צריכים עכשיו דחוף.

יוחנן וייצמן:

זה,

ישראל קלרמן:

זה דחוף, אז בוודאי שאפשר לעשות את זה, ב - , אפשר,

יוחנן וייצמן:

תוכנית בינוי לשלוח (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אולם, ככה זה בנוי,

אליעזר ראובברגר:

בית ספר שקיבל אולם, זה דבר,

ישראל קלרמן:

ואנחנו בתוכנית לא ישנה,

אמנון ארבל:

זה דבר,

יוחנן וייצמן:

זה גם מגרש של 30 דונם,

ישראל קלרמן:

שתי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בנו עליו 6, להוסיף עוד שתיים, זה במתחם הסבירות,

עו"ד הדס יצחקי:

אז זה, אז זה כמו שאמרנו,

יוחנן וייצמן:

זהו,

עו"ד הדס יצחקי:

לגופו, ואם צריך נגיע לוועדת ערר, ונבחן את זה, אם זה סביר או לא סביר, וכן הלאה. אבל כל עוד אתם נצמדים לכלל, כמו שאמרתי לכם, זה צריך להיות בינוי סביר,

יוחנן וייצמן:

מה שהיה מקובל,

עו"ד הדס יצחקי:

תקופה שהייתה מקובלת אז,

ישראל קלרמן:

לא השתנה, איפה (לא ברור)?

עו"ד הדס יצחקי:

אז כנראה (לא ברור),

אריאל גולן:

לקרות מגרשי ספורט ולעשות עליהם פוטו – וולטאי?

עמנואל זלטס:

בסוף זה גם מקל בסוף, כי זה לא משהו אישור ולפרסם,

עו"ד הדס יצחקי:

צריך,

יוחנן וייצמן:

במגרשים חומים,

עו"ד הדס יצחקי:

זה מקרה שעוד לא היה,

אריאל גולן:

לא, אני אומר דוגמא.

עו"ד הדס יצחקי:

זה מקרה שלא היה לי מה שכן היה לנו, כבר לפני שנים, בתקופה שברוכין היה יושב ראש וועדת ערר, אני מדברת כבר לפני ארבע קדנציות של יושבי ראש, שם אנחנו היינו פורצי דרך, רצינו לעשות חצר על הגג, זה ברוכין קבע שזה תואם תב"ע, שאין שום בעיה עם לעשות חצר על הגג.

אריאל גולן:

אני שואל על פוטו – וולטאי, את יכולה לקרות כזה דבר? הדס.

עו"ד הדס יצחקי:

זהו, אז,

יוחנן וייצמן:

בוא נתחיל במשחקים,

עו"ד הדס יצחקי:

זה עוד לא היה,

אליעזר ראובברגר:

תוכנית בינוי זה הפך להיות דבר,

ישראל קלרמן:

ממש קטן,

יוחנן וייצמן:

אם התב"ע,

אליעזר ראובברגר:

חוץ מהתב"ע דורשת, התב"ע דורשת,

אריאל גולן:

שום דבר,

אליעזר ראובברגר:

איך אומרים? מבזבז את זמנה של הוועדה,

עו"ד הדס יצחקי:

וגם את זמנה של האדריכלים,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, הם מקבלים תמורה, אנחנו לא מקבלים פה לפי שעות.

ישראל קלרמן:

כל אחד,

אליעזר ראובברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור) מה שהוא אומר מנח"ח לעשות משהו אחר,

אליעזר ראובברגר:

אפשר לבקש את הכסף הזה חזרה,

עו"ד הדס יצחקי:

ואולי אפשר לסגני ראש העיר להעלות את המשכורת קצת.

אריאל גולן:

אולי,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא שמה,

אליעזר ראובברגר:

מי בעד? מי בעד?

ישראל קלרמן:

אנחנו לא שמה,

אליעזר ראובברגר:

פה אחד הדס, פה אחד,

ישראל קלרמן:

לא, לא, את רואה, אבל את רואה מקומות אחרים, הוא אומר אין לי כסף, קח את זה מפה.

עמנואל זלטס:

זהו,

ישראל קלרמן:

אה לייזר.

אריאל גולן:

מקבלים,

ישראל קלרמן:

אמרתי לה, אם מקבל משכורת, אנחנו דיברנו, שאין במנח"ח כסף.

אדיר שוורץ:

הוא עזב אתכם ל – 3 דקות,

יוחנן וייצמן:

אל (לא ברור),

עמנואל זלטס:

היא הסבירה על מה ששאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר אז אולי תלך עוד פעם עוד יותר,

יוחנן וייצמן:

במתחם, בלעז, לכאורה יכל לעמוד בתנאים האלה,

עו"ד הדס יצחקי:

בלעז, אני אזכיר לך, החצר הייתה הקושי,

יוחנן וייצמן:

נכון.

עו"ד הדס יצחקי:

ואנחנו רצינו לעשות שימוש בשצ"פ, כחצר לבית הספר,

אריאל גולן:

לא, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בבלעז,

עו"ד הדס יצחקי:

זה היה הכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היה בבלעז, זה במשורה. זה המשורה, את מתבלבלת.

עו"ד הדס יצחקי:

אז תזכיר לי, אז מה זה בלעז, עם הבית כנסת?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עם הגני ילדים למטה.

עמנואל זלטס:

גני ילדים.

יוחנן וייצמן:

הגני ילדים למטה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) היה שם.

יוחנן וייצמן:

היה שם גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

קרמר בכל מקום, כולל בזה שיש לי ניגוד עניינים, כי,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הוא הרגע שלח לי שדחו אותו, של תוכנית עוגנים. הוא אמר לי, לא, לא, הוא ניצח שמה,

אליעזר ראוכברגר:

חייבו בהוצאות?

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

וגם פה הוא ניצח, וגם פה הוא ניצח בזה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה רואה אותו, מדבר בטלפון, זה רק עם קרמר.

עמנואל זלטס:

הוא חבר עמותה במלרז, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הרגע יש לי מייל, הרגע יש לי מייל ממנו.

עמנואל זלטס:

יוחנן חבר עמותה במלרז, אתה לא יודע?

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד הדס יצחקי:

התוכנית עוגנים היא,

יוחנן וייצמן:

כעת הוא עושה בקריית אוטו, יש תמונה (לא ברור).

עו"ד הדס יצחקי:

מקומית, אבל אצלנו בירושלים יושבת ראש וועדת ערר העלתה את הנושא שזה בסמכות מחוזית, זה לא קרדיט,

יוחנן וייצמן:

אז הוא ננסה לצמצם את זה למספרים, אם היה מקובל אז לבנות 30% במגרש מוסדות ציבור, אז עד 30% או עד 40% זה בסדר.

עו"ד הדס יצחקי:

זה אני לא יודעת להראות לך, כי אני לא יודעת מה היה מקובל אז,

עמנואל זלטס:

30, 40,

עו"ד הדס יצחקי:

אבל מה שהיה מקובל אז, אפשר גם להראות, הנה היה לי בית ספר שהוקם בשנת זה, וזה, היתר בנייה,

יוחנן וייצמן:

שכונה חדשה,

עו"ד הדס יצחקי:

מה הבעיה, (לא ברור) אז ברגע שאתם נאחזים קצת במסמכים עובדתיים, אז יהיה,

יוחנן וייצמן:

למעשה אנחנו צריכים לעשות,

עמנואל זלטס:

יהיה לה יותר,

אריאל גולן:

הדס, הדס,

עו"ד הדס יצחקי:

אמרתי (לא ברור),

אריאל גולן:

זה כאילו תובנה של השבוע שבועיים אחרונים?

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

או זה כבר היה?

עו"ד הדס יצחקי:

לא, לא, זו תובנה שהרבה זמן, אבל אצלנו אתה יודע זה עובר ב - , כמו תורה של,

אמנון ארבל:

אני שומע את זה פעם ראשונה,

עו"ד הדס יצחקי:

לא כמו תורה שבעל פה, כי היא עברה מדויקת, זה עובר כמו טלפון שבור,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם אתמול, גם אתמול, גם בוועדה אתמול זה היה,

יוחנן וייצמן:

היתרים זה קורה לנו הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי, אולי בגלל שבהיתרים, יכול להיות,

אריאל גולן:

הצוות לא ידעו מזה כלום,

עמנואל זלטס:

למעשה מי (לא ברור) זה אגף תכנון,

אמנון ארבל:

בעצם אין צורך,

עמנואל זלטס:

אמי עכשיו הרוויח, מלא זמן,

אליעזר ראוכברגר:

בתחום הסבירות, לא צריך תוכנית בינוי,

אמנון ארבל:

היא סבירה, זה ברור, אישרה עכשיו תוכנית, לא צריך תוכנית בינוי.

עו"ד הדס יצחקי:

נכון,

אמנון ארבל:

עכשיו יש פה בקשה, אולי,

עו"ד הדס יצחקי:

אלא אם כן בתב"ע,

אמנון ארבל:

יש לנו בקשה עכשיו אולם ספורט בבית ספר, אז זה הגיוני ולא צריך,

עו"ד הדס יצחקי:

אני לא יודעת ממת,

אליעזר ראוכברגר:

וגם השני גני ילדים, כן,

עו"ד הדס יצחקי:

כשאני הייתי ביסודי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, הנקודה גם ש - ,

אמנון ארבל:

טוב, זה חדש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהתוכנית בינוי לא מגישים התנגדות, זה לא שינוי תכנוני משהו לציבור, זה לא (לא ברור),

אריאל גולן:

כמה כסף העירייה בזבזה על תוכניות סתם עכשיו?

אמנון ארבל:

אז אנחנו מורידים את שניהם מסדר היום,

עמנואל זלטס:

יש לאמי רפרנטים מיותרים עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

תודה,

עו"ד הדס יצחקי:

אז בהצלחה רבה.

אריאל גולן:

תודה רבה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

אמנון ארבל:

בול, בול,

אליעזר ראוכברגר:

אז רגע נגיד, גם 17 וגם 18,

אריאל גולן:

מיותרים,

המשך תוכנית 513ב ו – 519ב

המשך 513ב

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 513ב ו- 519ב ירדו מסדר היום, מה ששמענו מהדס,

אמנון ארבל:

אנחנו מפסיקים לעשות תוכנית בינוי בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אין יותר תוכנית בינוי,

אריאל גולן:

לא, רק אם התב"ע אמרה,

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

אם צריך,

אמנון ארבל:

זה כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אומר שזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר, הוראה תב"עית זה הוראה תב"עית.

אמנון ארבל:

הרוב זה היו כאלה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון. דרך אגב ההוראה תבי"עית היא בדרך כלל במקומות שאין בינוי בכלל, לא כמו שיש בית ספר, וליד זה אולם ספורט. זה דבר חדש, אומרים תבוא ותראה לנו, כדי שנדע במה מדובר, שהציבור ידע, אז אולם ספורט לבית ספר, זה אולם ספורט לבית ספר.

אמנון ארבל:

אנחנו בתוכנית, רגע, מה עם ההתנגדויות או ממשיכים הלאה?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

אז עשינו הפסקה, איפה אנחנו ב – 20?

אליעזר ראובברגר:

גמרנו את העמוד.

אמנון ארבל:

21,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סיימנו 20.

אליעזר ראובברגר:

גמרנו את העמוד, קדימה, אנחנו בתוכנית 1.

תוכנית 1328871

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1328871, תוכנית בהתנגדויות, בסמכות הוועדה המקומית, רחוב ראשית חוכמה 17, התוכנית ביקשה תוספת קומות, יש פה שלושה מתנגדים, בוא נכניס אותם.

אריאל גולן:

אנחנו עצרנו ב – 20, עכשיו התנגדויות.

ישראל קלרמן:

יודע מזה?

רותם פאסו:

עם המוזמנים?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקווה שיש פה.

יוחנן וייצמן:

הרגע עברנו להתנגדויות.

עמנואל זלטס:

גם אמי מוסר לו ד"ש.

אריאל גולן:

שלום, שלום. חודש טוב.

אמנון ארבל:

גד, גד, יש פה תוכנית שמבקשת,

עמנואל זלטס:

זה לא פה,

אמנון ארבל:

התחלתי בשני, סליחה, זה התיק הבא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד בלאק, אתה רוצה להציג את ההתנגדות?

עו"ד בלאק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להציג את ההתנגדות?

עו"ד בלאק:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד בלאק:

טוב, לציין שקראתי את המלצת מהנדס העיר, ובוא נגיד ככה, עיקר חסר מן הספר. אבהיר, במסגרת התוכנית אין התייחסות בכלל לחריגות בקומת הקרקע. עכשיו אם נענין בתוכנית שהוגשה, הרי שאם נשווה אותה לתוכנית המדידה שהוגשה במסגרת התיק הזה, מדובר ברמאות לשמה. אין קשר,

דובר לא מזוהה:

לא פחות.

יעל אזולאי:

לא להשתמש במילים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע רגע, רבותיי, יגיע התור שלכם.

יעל אזולאי:

טוב, אולי רק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מותר לו גם להגיד שעכשיו לילה, אני לא ביקשתי ממך עזרה. בסדר, הוא יגיד מה שהוא רוצה,

עו"ד בלאק:

יפה,

דובר לא מזוהה:

הוא מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

ואחר כך אתה תעני, תגיד לי שעכשיו יום,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רגילים לדברים האלה, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בלאק:

תסתכל בקומת הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

גם ממך לא ביקשתי לעזור, כן,

יוחנן וייצמן:

תודה.

יעל אזולאי:

יעל ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד בלאק:

בקומת הקרקע,

צביקה אסולין:

אני יכול לעזור לו?

אליעזר ראוכברגר:

לא. רק להקשיב.

אמנון ארבל:

יש מסך גם מאחוריך.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

עו"ד בלאק:

רוחב, רוחב הכניסה לבניין, נכתב בו שהוא הולך להיות בין 110 ל - 120 ס"מ,

עמנואל זלטס:

על המסך אולי.

עו"ד בלאק:

נראה, אנחנו נסתכל פה, יש לנו בין 110 ל - 120 ס"מ. אם אנחנו נסתכל וניקח.

אמנון ארבל:

ואתה מייצג את הבניין שמימין פה?

עו"ד בלאק:

נכון, את הבניין פה.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד בלאק:

עכשיו אם אנחנו ניקח את הרוחב של הממ"ד הזה, נגיע ל -5.60. מצד שני, כשאנחנו מסתכלים במדידה של אברהם הנסטר, אברהם ארנסטר שהוגשה כתמיכה לאותה תוכנית,

אמנון ארבל:

את התשריט?

עו"ד בלאק:

בתשריט. לא בנספח בינוי, בתשריט המחייב.

אמנון ארבל:

זה התשריט.

עו"ד בלאק:

בוא נגדיל שנייה את השטח הכתום. כמו שאנחנו רואים הרוחב הוא 6.20, ובשטח הגדול ביותר זה 0.94, המפתח של המעבר.

אריאל גולן:

על מה אתה מדבר? סליחה, לא הבנתי.

עו"ד בלאק:

כשאנחנו מסתכלים על גודל,

אמנון ארבל:

הרוחב הזה, הרוחב,

עו"ד בלאק:

גודל, את גודל הממ"ד הבנוי,

אליעזר ראוכברגר:

שביל,

עו"ד בלאק:

כפי שהוא נבנה בפועל, אנחנו מדברים על רוחב של 6.20, בין הקיר 64 כפי שמוצג בנספח הבינוי. וגם הרוחב של המעבר הוא רוחב של 90 ס"מ, ולא של 120 ס"מ.

אריאל גולן:

מה? סתירה בין הנספח לתוכנית?

יוחנן וייצמן:

אני לא הבנתי, מה מציק?

אמנון ארבל:

הוא אומר שפה, בין הקיר לגבול המגרש, פה יש 1.10 מטר בנספח הבינוי, ובתשריט יש 0.90 לא יודע, משהו.

עו"ד בלאק:

לא, לא רק זה, גודל החדר, גודל החדר גדול בכמעט.

יוחנן וייצמן:

רגע זה הכשרת, רק תעשה, זה הכשרת עבירה או?

עו"ד בלאק:

מדובר פה בבקשה להכשרת עבירה. אבל, אבל את החלק הזה לא רק שלא מכשירים,

יוחנן וייצמן:

זה מה העובדות אבל,

אמנון ארבל:

זה לא מסומן בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

אם זה הכשרת עבירה, אז אתה יכול הרגע לבוא,

אמנון ארבל:

זה לא מסומן בתוכנית כהכשרת עבירה.

יוחנן וייצמן:

מטר, ולמדוד.

אמנון ארבל:

זה לא מסומן בתוכנית כהכשרת עבירה.

עו"ד בלאק:

זה לא מסומן כהריסה, זה לא מסומן בכלל, כשאני, כשאני, כשאני מתמודד עם זה, זה שתי בניינים
בית משפט לעניינים מקומיים, הפלורליזם הזה לא חל. אז הם הוועדה המקומית לתכנון ובנייה
רוצה לתת לעבירות לעבור במחיר יד, שיגידו את זה.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

עו"ד בלאק:

אם אנחנו, אם אנחנו נסתכל על התמונות של הכניסה לבניין היום שעליו מבקשים להוסיף יחידות
דיוור, אני רק אציג פה את התמונות של הכניסה לבניין. שתבינו מה אנחנו מדברים, זה הכניסה
לבניין.

דובר לא מזוהה:

זה עבירה?

עו"ד בלאק:

מה? שנייה, גם להם שנייה,

אמנון ארבל:

הוא המתנגד, זה הבניין.

עמנואל זלטס:

לא, אבל איד?

יוחנן וייצמן:

זה מלמעלה התמונה או מלמטה? העליון או התחתון?

עמנואל זלטס:

כן,

צחי ברים:

אתה מדבר על 19?

עו"ד בלאק:

מה זה?

צחי ברים:

אתה מדבר על 19, אתה מייצג את 19?

עו"ד בלאק:

אני מייצג את 19, אין לי צמדים לתוך 19, כי גם היום זה חורג באיזה 19, באיזה 20 ס"מ הכניסה לבניין, מהממ"ד שהם בנו בחריגה מהיתר.

ישראל קלרמן:

מי 19 הם?

עו"ד בלאק:

17 בנו בחריגה בהיתר, את הכניסה לבניין,

ישראל קלרמן:

19 גם בנו, לא?

עו"ד בלאק:

מה?

ישראל קלרמן:

10 גם בנו.

עו"ד בלאק:

נכון,

צחי ברים:

לא, אבל אמי, תן לי להבין, אמי,

עו"ד בלאק:

כן,

צביקה אסולין:

מה זה הקיר בלוקים הזה?

צחי ברים:

לא, הוא לא מדבר, הוא מדבר רק על זה,

צביקה אסולין:

מה זה?

אמנון ארבל:

המתנגד הוא מדבר על הבניין הזה.

עו"ד בלאק:

זה היתר שבנו בין החלקות,

צחי ברים:

אמי, הוא לא מדבר על הצמדה פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הבניין, שהוא מבקש, זה המתנגד.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תסביר, המבקש הוא משמאל,

צחי ברים:

האפס,

אמנון ארבל:

התוכנית,

עו"ד בלאק:

המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

זה המבקש,

עו"ד בלאק:

זאת הכניסה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה אתה טוען? שאין פה, (לא ברור)

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? איפה?

עו"ד בלאק:

כל הממ"ד הזה חורג בכ – 90 ס"מ מההיתר הקודם. כולו נמצא בחריגת בנייה,

ישראל קלרמן:

ואז.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה? שיהרסו אותו?

עו"ד בלאק:

ולכן הכניסה לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה? שיהרסו אותו?

יוחנן וייצמן:

עשו לו חצר (לא ברור) לבניין?

עו"ד בלאק:

פה, פה אנחנו לא דנים בהריסה.

ישראל קלרמן:

אנחנו דנים, אנחנו רוצים להבין,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה? תגיד מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

עו"ד בלאק:

אני טוען שלא ניתן לתת היתר לתוספת שטחים, כאשר יש חריגה כל כך בוטה, שבכלל לא מסומנת להריסה.

יוחנן וייצמן:

תכלס,

עו"ד בלאק:

לא ניתנת להכשרה, וזה ברור שזה חלק,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה ממ"ד, זה לא, אם זה ממ"ד, זה לא נכון מה שאתה אומר, יש הוראה של המועצה הארצית, שבנושא ממ"דים לא מתחשבים בעבירות בנייה.

עו"ד בלאק:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הממ"ד עצמו,

אמנון ארבל:

הטענה רק שאני מבין,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, קל וחומר.

עמנואל זלטס:

אגב עליו גם אפשר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

קל וחומר מה שאתה אומר,

ישראל קלרמן:

21,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא,

צביקה אסולין:

לא,

צחי ברים:

לא, את זה הוא לא רוצה,

צביקה אסולין:

הוא גם לא (לא ברור),

צחי ברים:

הוא לא רוצה, זה שלו,

צביקה אסולין:

יותר רחבה,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל זה של המתנגד.

צחי ברים:

זה של המתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא של המבקש.

צחי ברים:

צביקה, צביקה, המתנגד פה, הוא לא רוצה שירידו את זה, הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה שיורידו את הצד השני,

צחי ברים:

זה שלו.

עמנואל זלטס:

יצא שם לחפור,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בוא נראה את המרחק,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד בלאק, עו"ד בלאק,

עו"ד בלאק:

דבר שני, בקומה התחתונה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

עו"ד בלאק:

זה צמוד, צמוד לנסיגה פנימה.

יוחנן וייצמן:

14.9.21, עמנואל, 14.9.21,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה לא, יש לו עוד דברים,

יוחנן וייצמן:

אין לי פה את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בלאק, יש לך עוד משהו להמשיך?

עו"ד בלאק:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

אז תמשיך, קדימה.

עו"ד בלאק:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

עו"ד בלאק:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה תמשיך.

עו"ד בלאק:

בנוסף מהנדס העיר בהמלצתו כותב שיש לוודא שזה מסומן להריסה, לטעמנו,

אליעזר ראוכברגר:

סומן כן,

עו"ד בלאק:

מסומן להריסה, כאשר אנחנו מדברים בוודאי ובוודאי בהכשרות עבירות. זו בדיחה מהלכת ואין שום סיבה לאשר תוכנית שמסומנת להריסה. אם בן אדם רוצה להרוס, יתכבד ויהרוס אותה לפני שהוא מגיע לוועדה. מה? תיתן לו היתר בנייה, בתנאי שהוא גם שמה יסמן אותה להריסה ובעוד עשר שנים גם זה יהיה מסומן להריסה. איזה תוכלת יש ל - , למסומן להריסה הזה? שוב אנחנו מדברים על ועדה.

יוחנן וייצמן:

הוא יכול יותר לבנות על הבניין שלכם, אתם בנויים.

עו"ד בלאק:

על הבניין שלנו.

יוחנן וייצמן:

אתה טוען שהוא פלש אליכם.

עו"ד בלאק:

הוא פלש אלינו שם,

יוחנן וייצמן:

הוא כבר לא יכול לפלוש.

עו"ד בלאק:

שמה מהנדס העיר קיבל את ההתנגדות לבדוק וכולי. אני מדבר על דבר אחר, כאשר אנחנו מדברים על סימון להריסה, בתב"ע חדשה,

ישראל קלרמן:

לא על זה, אתה מדבר באופן כללי עכשיו בעיר.

עו"ד בלאק:

אני מדבר,

ישראל קלרמן:

אתה לא נותן לנו עכשיו הרצאה על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הוא משליך את זה לתוכנית הזאת,

עו"ד בלאק:

מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

אבל היה פה,

עו"ד בלאק:

מהנדס העיר בוודאי שכן,

ישראל קלרמן:

זה סנטימטר,

עו"ד בלאק:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? סנטימטר או 10, מה זה משנה? הוא טוען על,

עו"ד בלאק:

10 סנטימטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר בין 120 ל – 90 זה ס"מ, לא 10.

עו"ד בלאק:

זה, לא, בין 120 ל – 90 זה לא, זה המשמעות. החריגה היא 90 ס"מ, עכשיו כתוצאה מכך יש פלישה לתוך השטח שלנו, כי, מה?

יעל אזולאי:

איפה? איפה פלישה?

עו"ד בלאק:

איפה פלישה?? תסתכלי במדידה, יש בקומת הקרקע פלישה ובקומה שנייה ובקומה מעל. בכל הקומות יש פלישה, הצגנו את זה. יש מדידות מסודרות על כל הדבר הזה. עכשיו, אני שוב מדגיש את הנושא הבא. לטעמנו, לכל הפחות צריך היתר הבנייה צריך להיות מותנה בהריסה בפועל.

ישראל קלרמן:

לא בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

זה תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עו"ד בלאק:

בהוראות התב"ע, השאלה היא מה התב"ע המורה.

אליעזר ראוכברגר:

מה התב"ע קובעת.

עו"ד בלאק:

השאלה מה התב"ע קובעת.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור,

עו"ד בלאק:

ואם אתם יושבים מצד אחד כוועדת תכנון ובנייה היום במטרה להכשיר דברים, אבל מחר בבוקר, אנחנו פוגשים אתכם, אתשלוחם בבית משפט לעניינים מקומיים. לא יכול להיות שבכובע אחד, אחד הוועדה תבקש צווי הריסה מנהליים, ובכובע השני היא תאפשר לעבירות בנייה להתקיים. יש על זה פסיקה מפורשת שזה חלק משיקולי הוועדה.

צחי ברים:

איפה אתה, איפה אתה ביחס ל - , איפה אתה ביחס למבקש?

צביקה אסולין:

לייזר, (לא ברור).

עו"ד בלאק:

המבקש פה, זה המבקש,

צביקה אסולין:

זה אמיתי.

עו"ד בלאק:

מה זה?

צחי ברים:

באיזה קומה המבקש?

עו"ד בלאק:

המבקש היום? המבקש הוסיף יחידות דיור בקומה העליונה. אני נמצא בקומה העליונה בבניין ליד.

יצחק פנט:

אין שום תוספת יחידת דיור,

עו"ד בלאק:

קיר משותף.

יצחק פנט:

קשקוש.

יוחנן וייצמן:

התוספת אין בעיה.

צחי ברים:

עוד שנייה תשיב, שנייה,

יצחק פנט:

צריך להגיד את האמת. אין תוספת,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

אליעזר ראובברגר:

מר פנט, תגיד את זה אחר כך. בוא, תן לו להשלים, בנחת, אחר כך אתה תאמר, ואם הוא ינסה להפריע, אני גם אבקש ממנו לא להפריע, ננהג בצורה הוגנת, ונשמע את הדברים, כן, עו"ד בלאק, הלאה, תתקדם.

עו"ד בלאק:

אילו היית קורא את עיקרי התנגדותי בקשר לנושא חריגות הבנייה, אנחנו לא התנגדנו למדיניות התכנון. מדיניות התכנון מבחינתנו לא נגענו בזה. דיברנו רק על הנושא של הפלישות.

צחי ברים:

אני רוצה שנייה להבין,

עו"ד בלאק:

וחריגות הבנייה.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז. כן צחי, מה אתה רוצה לשאול?

צחי ברים:

המבוקש, המבוקש כאן בתיק הוא תוספת על הגג, נכון?

יעל אזולאי:

כן, כן,

עו"ד בלאק:

תוספת על הגג.

יעל אזולאי:

הכשרה שלו,

אמנון ארבל:

אבל הוא טוען, הוא טוען שהתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, התוספת על הגג זה תוספת על הבניין. הבניין הוא כולו בעבירת בנייה. תוספת זה משהו שהוא טוען.

אמנון ארבל:

הוא אומר שהתוכנית למטה בנויה רחב מיד, וצמצמה את המעבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שואל צחי מה הקשר בין הלמעלה ללמטה,

צחי ברים:

לא, לא,

אמנון ארבל:

שזה אותו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו בניין, אותו בעלים אותו יזם, אותו.

צחי ברים:

מגרש כאילו מלמעלה, עד למטה?

אליעזר ראוכברגר:

המגרש הוא שלך. אתה צריך לבנות למעלה ואתה עברייך למטה, אז הוא אומר אדוני, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אתה פלשת, אתה לא עברייך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לבנות למעלה שאתה עברייך למטה.

עו"ד בלאק:

עכשיו חשוב להדגיש שזה לא איזה אתר בנייה משנות השמונים שמישהו בנה ויצא איכשהו. כל היתר בנייה קודם יצא לפני מספר שנים ספורות.

אמנון ארבל:

2015.

עו"ד בלאק:

בסדר, סיימו אותו לפני שבע שנים, מה?

יוחנן וייצמן:

התמ"אות הראשונות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו. מי משיב?

יעל אזולאי:

כן, אני אשיב, ואחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול, בבקשה.

עורכת דין יעל אזולאי קורקין.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל אזולאי:

אני מייצגת את בעצם את ה - , את שניהם, גם את מר צבי הורביץ וגם את יהודה הורביץ, האבא ובן, הם שניהם נמצאים פה איתנו. אז קודם כל אני באמת מוחה והיה ראוי שלא היה נאמר להשתמש במילה רמאות, באמת שזה לא זה, לא זה. זה לא מכבד, לא טוב ולא אותנו ואני מבקשת שגם למחוק את זה מהפרוטוקול, מה שנקרא. אז קודם כל לא, לא, לא כזעקתה, מה שנקרא. זה לא זה. המצב שהוצג כאן זה לא הנתונים שהוצגו, לא הנתונים הנכונים ותיכף אדריכל פנט יסביר. אבל אני כן אגיד כמה מילים לגבי זה.

יוחנן וייצמן:

אבל שהוא מציג מדידה.

יעל אזולאי:

אז שנייה אחת, לא.

אמנון ארבל:

אני גם העליתי ביניים את היתר הבנייה,

יעל אזולאי:

יש לנו,

אמנון ארבל:

זה היתר הבנייה מ - 2015, באמת זה הקומת קרקע, ופה גם רואים היתר בנייה שיש 1.29 מטר בקומה למטה.

יעל אזולאי:

אנחנו כבר נסביר לגבי הממ"ד. מה שקרה זה שבעצם בעת בניית הממ"ד נוצר אילוץ הנדסי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יעל אזולאי:

הוא באמת, הוא באמת חורג רק בקומת הקרקע. לא בקומות העליונות. רק בקומת הקרקע הוא חורג, גם אדריכל פנט,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא טען על ה - , הקומות העליונות,

יעל אזולאי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא טען על החרیגה.

יעל אזולאי:

לא, הוא אמר שיש חריגה מלמטה ללמעלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא בעיקר דיבר על המעבר, על השביל על הכניסה.

יעל אזולאי:

רק בקומה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

על הכניסה.

יעל אזולאי:

עכשיו אני אסביר לכם קצת את ההיסטוריה של השביל מעבר הזה. בעצם, במקור השביל המעבר היה פתוח, מה ששאלתם. מה זה הגדר הזאת שמפרידה, זה גדר שהוסיפו במסגרת הבנייה בבניין 19 והבניין של המתנגד, במקור המעבר היה פתוח. כך ש - ,

צחי ברים:

הוא שירת את שני ה - ,

יעל אזולאי:

הוא שירת את שני בניינים, וככה לאף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה המקור? ממתי זה התמונה הזאת? שנות ה – 80?

יעל אזולאי:

לפני שהם,

יוחנן וייצמן:

חדש,

יעל אזולאי:

לא, לא, עכשיו, עכשיו, לפני שהם בנו ב – 19, לפני שנה וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יעל אזולאי:

זה היה במשך כל השנים פתוח. כשהם בנו את התמ"א בבניין שלהם, בבניין 19, בעצם שמו פה איזה,

אליעזר ראוכברגר:

קיר?

יעל אזולאי:

קיר, שהוא גם לא תואם היתר, וגם לא בגובה,

אליעזר ראוכברגר:

גם שמה יש איזה אדנית כזו,

יעל אזולאי:

ויצרו איזה, הם בעצם יצרו את בעיית הנגישות אצלנו בחלקה וגם אצלם. כי עכשיו, בגלל הקיר הלא, שנבנה לא לפי ההיתר, גם אנחנו בהתחלה גם, אבל בעיקר הם, הם גם מבקשים לבנות עכשיו בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

את מגלגלת את כדור העבירה אליהם.

יעל אזולאי:

לא, לא, לא, בכלל לא. להם יש את העבירות שלהם,

יוחנן וייצמן:

הגדר הזו היא על הגבול האמיתי? רק שנבין,

צחי ברים:

לא, אבל הבקשה,

יעל אזולאי:

עכשיו,

צחי ברים:

אגב זה (לא ברור).

יעל אזולאי:

עכשיו,

צביקה אסולין:

גם שלו, וגם שלו.

ישראל קלרמן:

שמה?

יעל אזולאי:

לגבי הממ"ד יש באמת חריגה, כן קיבלנו טופס 4, כן קיבלנו אישור,

צחי ברים:

הם קיבלו טופס 4,

יעל אזולאי:

כן קיבלנו אישור נגישות, זאת אומרת זה עמד בכל התנאים, יש לי פה את כל האישורים אם תרצו.
וגם יש לנו גם פתרון מעשי לדבר הזה. אפשר להקטין את העובי, אין בעיה. זה לא, אבל במובן הזה
אנחנו,

אלדד רבינוביץ:

אתם מוכנים לבצע,

אליעזר ראוכברגר:

להקטין את העובי של?

יעל אזולאי:

להקטין את העובי של, אם אפשר להקטין,

אליעזר ראוכברגר:

זה יעמוד בדרישות פיקוד העורף?

יעל אזולאי:

זה יעמוד בכל ההנחיות, תיכף אדריכל פנט,

יצחק פנט:

בוודאי,

יעל אזולאי:

יסביר את זה,

אלדד רבינוביץ:

ואתם מוכנים לבצע את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אישור פיקוד העורף זה יעמוד?

יעל אזולאי:

כן, כן, אנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה תרוויח?

יצחק פנט:

15 ס"מ.

יעל אזולאי:

יש לך, יש 20,

אליעזר ראוכברגר:

במקום 30 יהיה 15,

יצחק פנט:

זה לא 30,

יעל אזולאי:

לא, יש,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צביקה אסולין:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש פה בין 90 ל – 120, אז יהיה פער של 15, לא פער של 30.

יצחק פנט:

הפערים שלו, המספרים שלו תעזוב בצד, הוא גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מדבר עכשיו לפי מה שהוא הציג,

יצחק פנט:

50 ס"מ כן שפה הוא אומר 90, עזוב זה שטויות. יש מדידה של מודד, המודד אומר 94 סנטימטר או 96 אני לא זוכר, זה מופיע.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר אני אגיע ל – 110 ל – 109,

יצחק פנט:

אנחנו עשינו חיפוי אבן, בקיר הפנימי הזה, החיפוי הזה מיותר, אין צורך בו. אני מוריד את חיפוי האבן,

אליעזר ראוכברגר:

תגיע ל – 109,

יצחק פנט:

אני מגיע ל – 109,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרת, נו מה?

יעל אזולאי:

עכשיו אני אגיד,

אמנון ארבל:

אז למה אני צריך לבקשה הרחבה למעבר למה שהיה בהיתר?

יצחק פנט:

לא, לא,

אמנון ארבל:

למה? יש בזה,

יצחק פנט:

הקיר,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך,

יצחק פנט:

הממ"ד הוא אותו ממ"ד, הקיר החיצוני מה שקרה, זה אני אסביר, אם אפשר לראות את זה פה, על המפה.

אמנון ארבל:

לא, אני שואל על המפה.

יצחק פנט:

אני אסביר, אם אפשר לראות. את ה - ,

צחי בריס:

זה קיבל טופס 4,

אמנון ארבל:

זה היתר הבנייה,

יצחק פנט:

נכון, היתר הבנייה הקיר הוא,

אמנון ארבל:

היום,

יצחק פנט:

35,

אמנון ארבל:

עזוב את הקיר, אני מדבר על המרחק בין הקיר לבין הגבול מגרש.

יצחק פנט:

1.10 מטר היה,

אמנון ארבל:

פה רשום 1.22 מטר,

יצחק פנט:

1.22 כי זה המציאות בשטח. למה? אני אסביר, הוספנו פה עמוד ופה עמוד בגבול כדי לתמוך בממ"ד. היה חסר לנו ב - 70 אחוז משהו איזשהו פסיק. בא המהנדס ואמר, זה לא פותר לי את הבעיה. אחרי היתר הוא אמר, זה לא פותר לי את הבעיה בביצוע, בפועל הוא ביקש להרחיב את הקיר הזה. הקיר הזה, הפנים נשאר אותו פנים. הקיר במקום 35 ברוטו, כולל חיפוי האבן. גדר לשימור,

צביקה אסולין:

חיפו אותו,

יצחק פנט:

מה?

צביקה אסולין:

חיפו אותו.

יצחק פנט:

כן, חיפו אותו, ואז זה נוצר 15 ס"מ יותר והעמודים האלה לא בוצעו. עמודים אלה לא בוצעו. עכשיו נשאר. אחרי הכול, אחרי העיבוי הזה נשאר לפי המודד. יש מדידה של המודד, 94 או 96, אני לא יודע, צריך להיות.

אמנון ארבל:

אני הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אני שאלתי משהו אחר אבל, פה בהיתר יש 1.22 מטר, אתה לא יכול לייצר 1.22 מטר היום.

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול לייצר 1.09 מטר.

אמנון ארבל:

אז אמרתי אתה צריך להרחיב עשרה סנטימטר תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא אמר.

אמנון ארבל:

אמרתי כן, הוא אמר לא.

יצחק פנט:

עכשיו רגע, אני רוצה להראות עוד משהו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי ברים:

שנייה, שנייה,

צביקה אסולין:

מצוין,

צחי ברים:

הוא מסביר שזה שהוא בא זה שהוא המעבר הוקטן. קודם כל הוא לא הקטן בגלל עבירת בנייה שאני חרגתי, זה פשוט,

אמנון ארבל:

הוא כן, אבל זה לא משנה.

צחי ברים:

לא, היא עיבה את הקיר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא משנה, לא חשוב,

צחי ברים:

לא, לא, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר אני יכול להגיע היום ל – 1.09 מטר, נו.

יצחק פנט:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק פנט:

עכשיו עוד יותר מזה, אני אסביר,

אמנון ארבל:

אני הבנתי חבר'ה, בפעם הראשונה כבר הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

עדיין 1.22 מטר זה לא 109, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בסדר.

אמנון ארבל:

צריך לעבות בעוד 10 סנטימטרים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אמר, הבנו את זה כן,

אמנון ארבל:

לא, אבל הוא לא הסכים איתי.

יצחק פנט:

זה 1.10 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא הסכים איתך, שמה? שצריך? הוא אומר אני לא יכול להגיע לשם, אני יכול להגיע ל –
1.09,

אמנון ארבל:

הוא אומר זה תוכנית עכשיו, אם עכשיו אני אלך, אני אלך על תב"ע עכשיו, שהתב"ע זה לא זה,
התב"ע זה זה, לא, זה לא זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה נעשה בדיון הפנימי, לאן הוא יכול להגיע,

אמנון ארבל:

רוצה להבין,

אליעזר ראוכברגר:

נחליט אנחנו אם זה מקובל או לא מקובל, זה הכול.

יצחק פנט:

יותר מזה, סליחה, אני התייחסתי לזה גם בנספח הבינוי,

אמנון ארבל:

כן, מה?

יצחק פנט:

תסתכלו,

אמנון ארבל:

הנה הנספח בינוי, תראה נספח בינוי,

יוחנן וייצמן:

אני אקריא את כל מה ש - ,

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

סליחה. קרה משהו?

אליעזר ראוכברגר:

בטח, בוודאי, תשאל (לא ברור). תבקש מקרמר.

יצחק פנט:

זה המחסן הוא פה, במקום הזה, אמנם פה זה מיותר. פה יש סימון של קו צהוב, אני בזמנו התלבטתי, האם (לא ברור), אני אסביר למה, למה יש פה איזה שהוא,

אמנון ארבל:

אבל פה עדיין רושם אחרי הקו מטר 22, זה לא יהיה 1.22 מטר,

יצחק פנט:

לא, אני רוצה,

אמנון ארבל:

מה?

יצחק פנט:

1.10 מטר, 1.10 מטר, 1.22 מטר,

יוחנן וייצמן:

כרגע,

אמנון ארבל:

1.09 מטר זה לעמוד, ו – 1.22 מטר זה לקיר.

יוחנן וייצמן:

תוכנית של תב"ע,

יצחק פנט:

העמוד הזה הוא 12 ס"מ,

אמנון ארבל:

הבנתי, בסדר.

צחי ברים:

הוא פה עכשיו הוא,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

יצחק פנט:

כן, אבל אני לא צריך, תקנית אני לא צריך את זה, אני צריך 1.10 מטר, זה מה שאני צריך.

צחי ברים:

אם אנחנו,

יצחק פנט:

עכשיו אני רוצה להסביר עוד משהו. בבקשה עוד הסבר קטן, אני אוסיף על מה שאמרה גברת אזולאי, עו"ד אזולאי. המקום הזה היה פתוח היסטורית. יש לנו תמונות, גם המתנגד שהוא צירף

תמונה בסוף ההתנגדות שלו, הוא מראה שזה פתוח, זה פתוח. מה עשה מספר 19? המתנגד, בנה פה קיר לפני בערך שנה וחצי, אחרי שהוגשה התוכנית. אני לא יודע, כשאני הייתי במקום לפני התוכנית, לא היה הקיר הזה, היה בלי קיר, היה זה, בנו פה,

אליעזר ראובברגר:

זה הראתה עו"ד אזולאי, הראתה את התמונה, בסדר.

צחי ברים:

לא, הוא רוצה לחדד את זה,

יצחק פנט:

הם גרמו נזק לנו ולהם,

אליעזר ראובברגר:

זה אמרה עו"ד אזולאי, לא צריך לחזור.

יצחק פנט:

אני לא יודע אם הקיר הזה נבנה במקום, אם הוא בגבול, או פולש אלינו, אין לי מושג. התוצאה הסופית זה, שנוצר מעבר של,

יוחנן וייצמן:

הקיר הזה הוא בהמשך לבניין?

יצחק פנט:

לא, זה קיר חיצוני,

יוחנן וייצמן:

אני שואל, האם הוא בהמשך ל - , אני מבין שהוא, אני רואה שהוא חיצוני, האם הוא בדיוק בקו אפס של הבניין?

יצחק פנט:

אני לא יודע,

יעל אזולאי:

קו חלקה,

יצחק פנט:

קשה לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

מדידה.

יצחק פנט:

קשה לראות, מה שאני,

יוחנן וייצמן:

לא מדידה, בעין, אני עובר את זה. אני עובר שם כמה פעמים ביום.

אמנון ארבל:

הוא יעשה ככה, כן. מה זה בעין?

דובר לא מזוהה:

בצורה עקומה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בעין.

יוחנן וייצמן:

הבניין נגמר פה, הקיר נמצא כאן או כאן? או כאן?

יצחק פנט:

הוא נגמר,

צחי ברים:

(לא ברור) משותפת.

אמנון ארבל:

אבל לא רואים בשטח איפה גבול החלקה,

יוחנן וייצמן:

אבל לא, לא שאלתי על חלקה, שאלתי על בניין.

יצחק פנט:

הקיר נמצא בין החלקות,

אמנון ארבל:

הבניין היום בנוי באפס אחד לשני.

יצחק פנט:

הוא מסומן,

יוחנן וייצמן:

ברור, אני שואל האם הקיר המשכי לבניין, שאלתי שאלה פשוטה,

עו"ד בלאק:

הקיר לא ישר, הוא עשה את זה בצור העקומה, הוא על גדול 17 בפנים. זה מתחיל ב – 94, זה מסתיים ב – 70, ב – 70 בסוף,

יוחנן וייצמן:

תראה, אפשר שאלה?

אמנון ארבל:

הבניין לקיר.

יוחנן וייצמן:

עו"ד בלאק, אתם הגשתם תב"ע,

עו"ד בלאק:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני כעת אני רואה, אני עובר פה, אני מבין שעד מחר הם יכולים להגיש התנגדויות לתב"ע שלכם. ביקשו הארכה. אפשר לסגור אתכם שאתם לא מגישים התנגדויות אחד לשני?

יצחק פנט:

ויורידו את הקיר,

יוחנן וייצמן:

תעופו מפה?

יצחק פנט:

זה הבעיה. האמת כן, שפותר את הבעיה.

עו"ד בלאק:

עם כל הכבוד בוא נשמע, מה יש פה.

יוחנן וייצמן:

לא, אז סליחה בדיחה.

יעל אזולאי:

בוא נמשיך, בוא נמשיך,

יצחק פנט:

אני יש לי רק הערה אחת בלבד, בבקשה. אנחנו דנים פה על תוספת על הגג, הוא מתערב באיזה שהוא סוג של עבירות של מה זה נוגע אליו בכלל.

אמנון ארבל:

טוב,

יצחק פנט:

למה סתם לרדת אליהם?

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך,

יצחק פנט:

אני לא מבין את ההיגיון.

אמנון ארבל:

מותר לו להגיש התנגדות לתוכנית, אם חושבים שבתוכנית יש משהו שלא בסדר.

יצחק פנט:

ברור שמותר, אבל מה זה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הגיש אותה (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא לא מדבר עכשיו אם מותר או אסור, הוא מדבר עכשיו מה זה אכפת לו, למה,

יצחק פנט:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

או סתם צרות עין הוא טוען,

יצחק פנט:

חוץ מזה שגרם לנו לנזק, אז הוא בא בטענות?

צחי ברים:

מה זה קשור (לא ברור)?

יעל אזולאי:

יש, אני אמשיך לענות.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, כן, עו"ד אזולאי,

יעל אזולאי:

אני אמשיך לענות להתנגדות. נטען פה טענת פלישה, שזה בעצם מין, להבנתי, טענה מרכזית בהתנגדות. עכשיו המסמך היחיד שצורף זה באמת המדידה של המודד אברהם ארנסטר, ששמה מופיעה אך ורק פלישה בגג רעפים. אם תסתכלו אין מלל, אבל יש שרטוט. קיבלנו מאברהם ארנסטר אישור עדכני נכון לעכשיו, שהוא אומר שבעצם לפני שנתיים בוצעה המדידה עבורם לבקשתם והייתה פלישה של גג הרעפים. המצב הוסר. כבר אין פלישה של גג הרעפים והיום בעצם אין שום פלישה של החלקה שלנו לכיוון החלקה של המתנגדים. אני אגיש לכם שיהיה לכם את זה.

יוחנן וייצמן:

והכול באפסים היום?

צחי ברים:

הוא כותב את זה, הוא כותב את זה?

יעל אזולאי:

אז היום בלי פלישה בכלל. כן, הוא כותב את זה במפורש. אין פלישה בכלל.

אמנון ארבל:

הוא המודד של התכנית בעצם?

יעל אזולאי:

הוא המודד שהביא המתנגד,

אמנון ארבל:

שהביא המתנגד,

יוחנן וייצמן:

הוא, יש את המסמך שלו בהתנגדות.

אמנון ארבל:

לא, זה משהו חדש, אבל.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יעל אזולאי:

נתתי לו את זה, בעצם היום אין בכלל, הפלישה של הגג רעפים של,

דובר לא מזוהה:

הוסר.

יעל אזולאי:

הוסרה.

אמנון ארבל:

אתה רוצה לראות את זה? עו"ד,

יעל אזולאי:

נתתי לו, חוץ מזה אני מענה גם ליתר הדברים שנטענו בהתנגדות, על החדר אשפה, ועל ה - , או שאין צורך, כי אין טעם, אני לא יודעת אם זה אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

לא, יש שמה המלצת מהנדס העיר,

יעל אזולאי:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

הוא גם לא, הוא גם לא הזכיר את זה,

יעל אזולאי:

נכון,

עו"ד בלאק:

לא הזכרתי.

יעל אזולאי:

יש לנו מענה לכל, ראינו גם אנחנו את המלצת מהנדס העיר, אז מבחינתנו זה ה - ,

אמנון ארבל:

מקובלת גם עליכם?

יעל אזולאי:

בעצם,

אליעזר ראובברגר:

תיכף היא תענה.

יעל אזולאי:

הנושא של הפלישה כבר לא קיים, ואין פה היבטים קניינית של כל אחד.

אליעזר ראובברגר:

המלצת מהנדס היא מקובלת עליכם?

יעל אזולאי:

המלצת מהנדס העיר מקובלת עלינו כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא רק על,

יעל אזולאי:

היא מקובלת,

אליעזר ראוכברגר:

בהכול?

יעל אזולאי:

כן, לא הייתה לנו הערה להמלצת מהנדס העיר,

אליעזר ראוכברגר:

כל המלצת מהנדס העיר, לא רק לגבי החדר אשפה.

יעל אזולאי:

בוודאי, בוודאי,

יצחק פנט:

תראו, המלצת מהנדס העיר זה להראות את חדר האשפה המקורי, אין בעיה, אנחנו נחזיר את זה, אבל רק,

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להיתר,

יעל אזולאי:

זה מופיע,

יצחק פנט:

בהתאם להיתר,

יעל אזולאי:

זה מופיע בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

יצחק פנט:

אין שום (לא ברור) לעגלות.

יעל אזולאי:

מישהו הוציא את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה בעיה שבהתאם להיתר, (לא ברור).

יעל אזולאי:

חדר אשפה מהמקום, היה, אבל,

אמנון ארבל:

מה זה מישהו?

יעל אזולאי:

אחד הדיירים הסתיר את זה.

אמנון ארבל:

אז איך מפנים אשפה היום?

יעל אזולאי:

יש בקצה הרחוב,

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שמפנים אשפה?

יעל אזולאי:

פחים, ושם מפנים,

אליעזר ראוכברגר:

זה גאולה,

אמנון ארבל:

מפנים אשפה, אתה אומר שורפים אותה.

ישראל קלרמן:

לא,

יעל אזולאי:

אי-אפשר להיכנס עם משאית אשפה,

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

צריך חומרי בעירה,

יוחנן וייצמן:

איפה הנייר של ארנסטר?

אמנון ארבל:

פה,

יוחנן וייצמן:

ייקח לי זמן לפענח מה הוא כתב הקודם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, עורך דין בלאק, אתה רוצה להשיב? להגיב? כן.

עו"ד בלאק:

קודם כל ביחס למדידה של ארנסטר,

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, שנייה רגע,

יעל אזולאי:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה אני אומר פה אם שנייה או לא שנייה,

יעל אזולאי:

שנייה מר הורוביץ רוצה להוסיף עוד משהו, אם אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

אז בשביל מה הוא הביא אתכם?

יעל אזולאי:

רק מילה.

אריאל גולן:

תענה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא בחצי דקה תעשה את זה, כי חבל על הזמן, אני חושב שהדברים מוכנים, אין לנו פה,

מר הורוביץ:

לגבי המעבר,

אליעזר ראוכברגר:

פער בהבנה.

מר הורוביץ:

הנה, המעבר הוא פתוח, היה הסכם עם שני הצדדים, שהמעבר הוא פתוח ב – 19. (לא ברור) 21,

יעל אזולאי:

בין 17 ל – 19,

מר הורוביץ:

יש מסמך, זה פשוט זה (לא ברור), ועכשיו נמצא בבית דין, שלמעשה הבעלים של 19 גנב את המסמך שיש שם היה מוסכם שהמקום פתוח, כי זה ישמש גם לו, כי הוא קיבל שבע יחידות ואין לו מעבר כנגישות, גם לו אין. יש הסכם בינינו שזה יישאר פתוח וזה היה 8 שנים פתוח בלילה שחיתנתי את הבן שלי, הוא בא, עשה שם גדר באמצע הלילה, שעה ארבע לפנות בוקר, שחזרתי,

יוחנן וייצמן:

מתנה לחתונה, מה זה רע?

מר הורוביץ:

חתונה של הבן שלי, זה הייתה המתנה שלו.

יעל אזולאי:

אנחנו גם נגיד,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יעל אזולאי:

שהם הגישו גם תוכנית, וגם להם יש עבירות בנייה ואנחנו לא נכנסים לזה בכוונה, זה מיותר כרגע.
בעיניי זה סתם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

אל תדאגי, מחר תיכנסו לזה, זה בסדר.

יעל אזולאי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד בלאק, בבקשה.

עו"ד בלאק:

ככה,

יוחנן וייצמן:

בהתנגדות, מה הם לא יכתבו את זה?

יעל אזולאי:

לא, אבל כרגע,

יוחנן וייצמן:

יהיה פה הצגה חוזרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, בשביל זה הם ביקשו הארכה, לא?

עו"ד בלאק:

ברור,

יוחנן וייצמן:

חשבתי שזה (לא ברור),

עו"ד בלאק:

טוב, ככה. הם ביקשו צו מניעה נגד ההתנגדות, לכן הם ביקשו את ההארכה, אבל בסדר. ככה קודם כל ביחס לקיר, הקיר בנוי בתוך בניין 19 הוא נמצא, הוא חורג פנימה, הוא חורג פנימה לתוך השטח שלנו.

יעל אזולאי:

עשית מדידה?

עו"ד בלאק:

אז אני אומר לך שכן, וזה שזה רק שיש מקומות של 70.

אליעזר ראוכברגר:

למה עשיתם אותו,

עו"ד בלאק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה עשו אותו?

עו"ד בלאק:

למה עשו אותו? כי,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא תורם אם כל הזמן היה בלי, מה? החיים לא היו יפים גם בלי?

עו"ד בלאק:

לא בנו שם ממ"ד, עד אז. הולך אדם, הולך אדם בונה ממ"ד,

דובר לא מזוהה:

8 שנים זה היה,

עו"ד בלאק:

ואומר מראש אני בנתי,

אליעזר ראוכברגר:

ממ"ד, הממ"ד לשיטתך מפריע למעבר.

דובר לא מזוהה:

לא, מה זה קשור?

עו"ד בלאק:

היה שם את הקיר,

אליעזר ראוכברגר:

את הקיר, מוסיף לו הפרעה על המעבר. הוא לא פותר את הבעיה, כי בונים בשביל לפתור בעיה, לא להיפך. סליחה, כבוד הרב. כבוד הרב, אני לא זקוק לעזרה. אני מסתדר, ברוך השם. אתה יכול לשאול גם את פנט, וגם את עורך דין אזולאי יגידו לך אם אני מסתדר לבד או לא. אני אומר קיר בונים בשביל לפתור בעיה. לא בשביל לייצר בעיה. על פניו, כמו שאנחנו רואים, קיר יצר בעיה בגלל שזה יצר את השביל.

עו"ד בלאק:

הוא לא ייצר את השביל. הוא בסך הכול שמר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע סליחה, עו"ד בלאק, בדיוק בשביל זה, אני שואל אותך שתסביר לי למה הממ"ד (לא ברור)?

עו"ד בלאק:

אני אשיב,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

עו"ד בלאק:

אני אשיב, מה ש - , מה שאדוני אומר לי בעצם, זה למה אתה לא נותן להם להשתמש בשטח שלך? בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד בלאק:

הרי מה אנחנו מדברים פה? מדברים פה על אירוע שהיה אמור להיות מעבר תיקני של 120 110 ס"מ, הם הלכו, הצרו את החלק שלהם ואז הקוואק הנגזל בא ואומר תשמע - לקחו לי. אני לא יכול להשתמש בשטח של השכן שלי, כדי להיכנס לבניין שלי. אז איפה שמענו כזה דבר?

צחי ברים:

היושב ראש, אני רוצה לשאול שאלה ברשותך.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

אם ככה אתה אומר ככה, הם חרגו למעבר ואני מסכים איתך. והיא לכך אתה באת והצרת להם את המעבר עוד יותר עם גדר, אין בעיה.

עו"ד בלאק:

לא הצרתי להם.

צחי ברים:

הצרת, כי ברגע ששמת להם גדר אז אתה,

עו"ד בלאק:

לא לקחתי להם גרם שטח.

צחי ברים:

אבל רגע, נכון, אבל הם לא יכולים כשאתה משתמש,

עו"ד בלאק:

בשטח שלי, תודה רבה, באמת.

צחי בריס:

רגע, אין בעיה. אבל השאלה אז מה עכשיו הבעיה שלך שהם יעשו את הממ"ד?

עו"ד בלאק:

מה זה?

צחי בריס:

אתה לא יכול גם להגיד, תשמע הם הציבו את הממ"ד, את המעבר עם ממ"ד,

עו"ד בלאק:

מה?

צחי בריס:

וגם אתה עשית גדר, בגלל שהם נשארו מעבר צר, ועכשיו אתה טוען, הם גנבו את השביל.

עו"ד בלאק:

כי אנחנו (לא ברור),

צחי בריס:

הם גנבו את השביל, והם,

יוחנן וייצמן:

שיש להם (לא ברור) כספי.

צחי בריס:

קיר, וואלה אתה צודק.

עו"ד בלאק:

נכון, כי אנחנו לא נמצאים כרגע באיזה שטיבלך בביתר עילית, שאנחנו יושבים ודנים, האם, שלא (לא ברור), אנחנו דנים עכשיו על,

אליעזר ראוכברגר:

לא לזלזל בשטיבלך של ביתר.

ישראל קלרמן:

אל תזלזל בשטיבלך של היתר,

אליעזר ראוכברגר:

לא לזלזל בשטיבלך של ביתר.

ישראל קלרמן:

לא לזלזל בביתר,

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה שברים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בירושלים, ולא לזלזל באף אחד.

אריאל גולן:

מי שבא,

צחי ברים:

אנחנו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

השטיבלך של ביתר,

עו"ד בלאק:

אנחנו לא נמצאים בשטיבלך באיצקוביץ', בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב אנחנו (לא ברור) קדימה נו.

ישראל קלרמן:

אל תעשה בלגאן, תעשה לי טיובה.

עו"ד בלאק:

השאלה היא, השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:

בריס לא להפריע לעו"ד בלאק, בבקשה.

עו"ד בלאק:

ע"פ דין וכאשר,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש ממנו להוריד?

עו"ד בלאק:

הממ"ד הוא עבירת בנייה, והוא זה שמצר את השטח.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שאתה אומר, אני דרך אגב,

עו"ד בלאק:

אני משיב,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך, אני מסכים איתך, אני רק אומר דבר אחד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת יחסי השכנות, הקיר על פניו נראה כמו, אצבע בעין. בדווקא, נכון אני מסכים איתך, שהוא לא לקחת מהם כלום, ואתה בעצם, בעצם שמרת לכאורה נקרא לזה על הזכויות שלך, ועל הדברים שלך, שזה לא היה ממ"ד, עכשיו יש כן ממ"ד, אז אתה באת שמת קיר. אבל במסגרת יחסי שכנות, שזה סוג של זה נהנה וזה לא חסר, אז מה? למה?

יוחנן וייצמן:

בוא נבדוק את זה,

עו"ד בלאק:

את המושג של זה נהנה וזה לא חסר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מכיר את המושג? אני אפתח לך את הגמרא, אני אראה לך,

אריאל גולן:

זה רק (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רק (לא ברור), הבנתי.

עו"ד בלאק:

אני לא מכיר מצב שכאשר יש (לא ברור) זה נהנה וזה חסר.

יעל אזולאי:

זה לא בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל אזולאי:

ללא היתר, הקיר שהם בנו לא בהיתר שלהם.

עו"ד בלאק:

לא צריך היתר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר,

יעל אזולאי:

לא, זה רק,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה, הקיר לא בהיתר, זה במסגרת ההתנגדות שאתם תגישו, בואו. ברור, ברור שזה יהיה חלק
מההתנגדות,

יעל אזולאי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני עכשיו שואל במסגרת יחסי שכנות. הנה, אנחנו עכשיו נהפוך לא לוועדת תכנון לבנייה, אלא לוועדת יישוב סכסוכי שכנים. אני שואל אותך שאלה, מבחינת רצון טוב יהיה מעבר רחב גם לכם, גם להם, אנחנו נסכם שהם כשהם עוברים ייצמדו לצד שמאל אתם כשאתם עוברים תיצמדו לצד ימין אמצע יש שטח ניטרלי, (לא ברור) עו"ד בלאק.

עו"ד בלאק:

בוא, בואו,

צחי ברים:

הם יורידו את הקיר חיפוי.

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

יורידו את הקיר חיפוי הקיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ללא קשר. ללא קשר, אז יהיה עוד יותר עוד 15 ס"מ, בוא אני שואל.

עו"ד בלאק:

אם אני,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל עכשיו,

עו"ד בלאק:

אדוני רוצה לקחת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בוא,

עו"ד בלאק:

אדוני, אדוני רוצה לקחת תפקיד של מגשר בסכסוך?

צביקה אסולין:

כן,

עו"ד בלאק:

זה לא יקרה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, עכשיו הבנתי את הכול,

עו"ד בלאק:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הבנתי את הכול, עו"ד בלאק,

עו"ד בלאק:

סכסוך,

אליעזר ראוכברגר:

נזכרתי בסיפור,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

על ההוא,

עו"ד בלאק:

החלק הקטן של (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נזכרתי בסיפור על עו"ד שנסע אחרי 30 שנה, השאיר את הבן שלו, הכול בסדר. הבנתי. הבנתי את האירוע, הבנתי, בסדר אוקי. לא נכנס לך לענייני הפרנוסה.

עו"ד בלאק:

הכול בסדר. עכשיו ככה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בלאק:

אמרו קודם שהסיבה שהרחיבו את הממ"ד זה היה אילוצים תכנוניים, זה היה המצב. הנדסאים סליחה,

צחי ברים:

הנדסאים,

עו"ד בלאק:

הנדסאים. פתאום ברגע אחד יש פתרון. כל האילוצים ההנדסיים שהיו לפני זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך?

עו"ד בלאק:

בסדר, אני רק אומר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד בלאק:

זה.

אליעזר ראוכברגר:

חלמו בלילה על פתרון, החלום לא הגיע לפני חודשיים, הגיע פתרון,

יוחנן וייצמן:

הוא מציע לגרד אבנים. מה הוא הציע?

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, הוא חלם על זה בלילה האחרון, לא לפני שנה. מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

המעבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שהוא לא בא אלי בחלום, הפתרון, ואז כן (לא ברור), מה אני יכול לעשות?

עו"ד בלאק:

עכשיו, עכשיו נקודה אחת נוספת. רק שלא ראיתי שצוין בנספח הוראות איסור פתיחת חלונות לכיוון בניין 19 מופיע זה.

דובר לא מזוהה:

זה סגור,

עו"ד בלאק:

קיר משותף.

דובר לא מזוהה:

זה כבר סגור.

עו"ד בלאק:

לא משנה, בסדר. על זה אין התנגדות,

דובר לא מזוהה:

זה כבר סגור,

דובר לא מזוהה:

זה לא מופיע בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

היה עו"ד, עו"ד בלאק, היה יהודי,

עו"ד בלאק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מבני ברק, זקן, נפטר בגיל 104, קראו לו הרב שטיינמן.

עו"ד בלאק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא היה תמיד אומר לא ראיתי, מוותר, מפסיד.

אמנון ארבל:

לא ידוע,

אליעזר ראוכברגר:

קח את זה, קח את זה. איך אומרים? תמשיך הלאה.

עו"ד בלאק:

הרב שטיינמן גם אמר לההוא שרצה להרחיב את הבית שלו, היה בן אדם שהגיע אל הרב שטיינמן ושאל אותו יש לו שתי אפשרויות לקנות בית חדש במחיר, במחיר מסוים באותו מחיר הוא יכול להרחיב את הבית שלו. האם ילך ירחיב את הבית שלו? שאל אותו אתה יכול לקנות חדש? מה אתה צריך להתעסק בבנייה? אז אמר לו תשמע, השכנים הם שכנים טובים. הוא אומר לו תשמע, אחרי שאתה תבנה אתה תראה שזה כבר לא אותם שכנים.

מר הורוביץ:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

כל אירוע שהוא היה בחנוכות בית של בתי כנסת הוא תמיד היה מדבר רק על הנושא הזה, על המריבות שכנים שבשביל זה אתה נמצא פה וחבל שהוא.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שיש עוד, אולי פה נפתור את הבעיה.

ישראל קלרמן:

באמת אפשר כבר להפסיק לריב,

אליעזר ראוכברגר:

זה זכות שלו,

ישראל קלרמן:

לא הוא לך, ולא,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ייתקף לזכות כל היושבים פה,

ישראל קלרמן:

כל היום רק לריב, אין מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד,

צחי ברים:

אני רואה שהגישור שהוא מקודם הציע, הוא קצת מתקרב. ואתה חשבת שזה כזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא,

אריאל גולן:

עם הסיפור הזה כבר,

צחי ברים:

(לא ברור) לבד עושה את זה פה,

עו"ד בלאק:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תלך ללקוח שלך, תגיד לו, איך אומרים? הוא כבר נהיה לו זקן לבן מלריב, נמצא פה הרב הורוביץ, שאני מבין שהוא הצד השני, גם לו כבר נהיה זקן מלריב, בואו, איך אומרים?

יוחנן וייצמן:

שניכם.

אליעזר ראוכברגר:

תגידו להבנה, ובא לציון גואל, אתם תחיו בשלום, והם יחיו בשלום ולכם יהיה,

ישראל קלרמן:

ואל תבואו עוד פעם בכמה שנים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שלהם,

צחי ברים:

אני רוצה שנייה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תבי"ע שלו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

צחי ברים:

אני רוצה שנייה לחזור, ברשותך להצעה ש – (לא ברור) הציע, וייצמן הציע.

אליעזר ראוכברגר:

זה מתאים המריבה הזאת היא מתאימה לאנשים יותר צעירים.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

עם הרבה יותר אנרגיות,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה שם פה להגיד,

צחי ברים:

אתם ההתנגדויות שלהם.

יעל אזולאי:

לא,

ישראל קלרמן:

הם סתם רבים,

עו"ד בלאק:

יש נזקים,

ישראל קלרמן:

אז תגיד,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד, עו"ד יעל, עו"ד יעל אזולאי.

צחי ברים:

יש,

ישראל קלרמן:

אין שום שכנים,

יעל אזולאי:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד יעל אזולאי,

צחי ברים:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להציע הצעה? אפשר להציע הצעה, שתשבו,

יעל אזולאי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עם עו"ד בלאק, ותנסו להגיע להבנה?

ישראל קלרמן:

אני לא בטוח שזה נכון,

יעל אזולאי:

יש, יש,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אזולאי,

ישראל קלרמן:

אז ניפגש פה,

יעל אזולאי:

יש בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה ישראל, אפשר להציע הצעה, תשבי עם עו"ד בלאק, ותנסו להגיע להבנה, לכבוד ראש חודש אדר משנכנס אדר מרבין בשמחה. כתוב שמי שיש לו דין עם חברו אמנם, זה על (לא ברור), אבל לא משנה, איך אומרים? יעשה את זה בחודש אדר תגיעו שניכם להבנות. תבואו לפה עם לחיים. נעשה פה חצי קידוש, שהכול בא בסדר והכול יסתדר ואלה חיים בשלום ואלה חיים בשלום. על מה נריב? על מה? אם היה משהו שעוד לא בנוי עוד לא קיים, אז בואו, אני לא, אני לא רואה פה שבשביל 15 סנטימטר צריך לריב, נו באמת. נער הייתי וגם זקנתי. גם לי יש קצת,

ישראל קלרמן:

ההחלטה פה,

צביקה אסולין:

תגיד להם על הקלמנטינות פנט.

אליעזר ראוכברגר:

חבר הוועדה צביקה אסולין אומר, הקלמנטינות עלינו.

צביקה אסולין:

הקלמנטינות עלינו.

יוחנן וייצמן:

עליו, עליו.

יעל אזולאי:

טוב שלא בורקסים, קלמנטינות זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בורקסים לא בריא.

צביקה אסולין:

לא בריא,

אליעזר ראוכברגר:

לא בריא. גם הפלפלים רצועות פלפל זה גם עלינו.

יעל אזולאי:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

דיברנו עכשיו נגד זה, מה אתה לוקח?

אמנון ארבל:

לא הייתי פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא היית פה.

יעל אזולאי:

זה לא חל עליו.

אמנון ארבל:

זה המחלה שלי, אין מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להציע את זה? נדחה את ההכרעה, תבואו אלינו בעוד עשרה ימים לקראת פורים ותנסחו לנו שהגעתם להבנה, באמת, אני חושב שזה,

אלדד רבינוביץ:

יש הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

את שתי התוכניות, כן, בהכול, בהכול.

צביקה אסולין:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא רק אחד. באמת זה נראה לי הפערים, נראה לי יותר אמוציות של פעם מאשר האמיתי של עכשיו. ככה נראה לי. יכול להיות שאני טועה, אני לא. אף אחד לא חף מטעויות, אבל ככה הרושם שלי וגם אני, איך אומרים? מה שהם לוחשים לי כל הזמן באוזנייה, אני גם ככה מתרשם. עורך דין בלאק, בסדר?

עו"ד בלאק:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. יופי, תודה רבה.

יעל אזולאי:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה.

עו"ד בלאק:

לא, הסכסוך שם. אתה יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, אלדד, אתה יודע שכנים כבר לפעמים לא זוכרים על מה הם התחילו את הסכסוך בכלל, מרוב, מרוב.

עו"ד בלאק:

לא, לא, הם זוכרים טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מרוב, מרוב שהוא מתפרנס מזה. ודרך אגב אין לי בעיה שימשיך להתפרנס מהשלוש. לא ממריבה, בכיף. אני אין לי בעיה,

אלדד רבינוביץ:

גם מלכתוב הסכמים,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה שאנשים יתפרנסו, זה בסדר, מפרגן בכיף.

עו"ד בלאק:

גם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. תודה רבה, חושב טוב, משנכנס אדר מרבין בשמחה,

צביקה אסולין:

בריס, קח אותנו בחוץ.

אלדד רבינוביץ:

אני בניגוד לאינטרס שלי,

יצחק פנט:

יש פה שיעור תורה.

אלדד רבינוביץ:

גם אני מתפרנס מזה,

אליעזר ראוכברגר:

רויטל, יש לך תצ"ר?

רויטל טבתי:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נהנית לפחות, אני רואה.

יוחנן וייצמן:

עשינו לך אירוע?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רויטל טבתי:

אני חייבת להגיד שזה עושה חשק להיות פה, כל הזמן בוועדה, באמת.

ישראל קלרמן:

מנחם היה יושב פה.

אליעזר ראוכברגר:

מוזמנת בשמחה.

צביקה אסולין:

כן,

ישראל קלרמן:

מנחם היה יושב פה כל היום.

תצ"ר 12835

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, לרויטל יש תצ"ר אחד, 230087, בבקשה.

רויטל טבתי:

לא, זה מספר לא נכון, זה מספר,

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההכרעה,

אמנון ארבל:

לדחות את ההכרעה,

רויטל טבתי:

מספר תצ"ר 12835,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 14 יום בשביל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שהצדדים ינסו להגיע להבנה ביניהם.

מיכל כהן:

לזמן אותם בלי הצדדים.

יוחנן וייצמן:

בלי הצדדים.

אמנון ארבל:

לא, לא. הם יגיעו להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הם יגיעו להסכמות.

יוחנן וייצמן:

הם הבינו את הרוח,

אליעזר ראוכברגר:

זה פער קטן.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה סתם,

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם אני עובר פה, אבל בסדר.

יוחנן וייצמן:

תחידך, אני עובר פה חמש פעמים,

אליעזר ראוכברגר:

בטח שאתה עובר, גם אני עובר, אני עובר.

יוחנן וייצמן:

בלי סוף.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

אמנון ארבל:

ב - (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

נראה לי שיש למישהו נגישות של כיסא גלגלים. מישהו אחר לא היו מקבלים היתר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אוויר.

מיכל כהן:

14 יום.

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נראה מחר הם אמורים להגיש התנגדות,

ישראל קלרמן:

היא מחכה לזה. (לא ברור) לחכות לזה.

אליעזר ראוכברגר:

תבדוק את ההיתר אם היה את הקיר או לא,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי מושג.

אמנון ארבל:

כן, (לא ברור) למטה, בגלל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי אותו. אף אחד, הוא לא הצליח להסביר לי למה הקיר.

צביקה אסולין:

לא, הוא אמר,

אמנון ארבל:

יש פה גינה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

יש פה גינה מאחורה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה כזה אדנית כזאת,

אמנון ארבל:

לא, אבל פה יש גינה. אז רצו לחסום ש – , שטויות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נו. כן, בבקשה רויטל.

רויטל טבתי:

אני קצת צרודה. אז סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

רויטל טבתי:

מספר תצ"ר 12835, זאת תצ"ר שמגיעה בפעם השנייה לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה זה 12835, פה כתוב לי, 23,

צביקה אסולין:

לא, היא אמרה זה בטעות.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה המספר הזה הוא טעות?

רויטל טבתי :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

אז תגידי לי את המספר הנכון.

רויטל טבתי :

12835,

אליעזר ראוכברגר :

כן.

רויטל טבתי :

זאת תצ"ר לאיחוד חלקות בקריית יובל בגוש 30397 89 ו – 90. זאת תצ"ר שכבר הייתה בוועדה, הם רוצים לאחד את החלקות, לצורך הכנת תב"ע. אני דיברתי איתך, וגם הבנתי שאמי דיבר איתך.

אמנון ארבל :

כן, זה בקריית יובל כבר אושרה תוכנית פה בדיון בהפקדה.

אליעזר ראוכברגר :

כן, אני זוכר. אני לא רואה בעיה,

אמנון ארבל :

של איחוד של שתי חלקות.

אליעזר ראוכברגר :

אני לא רואה בעיה עם זה.

רויטל טבתי :

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר :

בית רחל, איך זה נקרא שמה?

רויטל טבתי :

המעיין, בית ספר המעיין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

העיקר ש - , מבחינת,

אליעזר ראוכברגר:

ברחוב ברזיל, אני יודע איך זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

העיקר שמבחינה תכנונית זה נראה טוב.

צחי בריס:

יש מצב שזה ייגמר היושב ראש,

אמנון ארבל:

כן, כן ,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע.

אמנון ארבל:

ברור, איזה שטויות. מה?

צחי בריס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי בריס:

דברים אבל,

אמנון ארבל:

את השכר טרחה הוא כבר קיבל, אפשר להגיע להסכמה.

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

שהוא מתפרנס מזה הרבה, הוא אומר, היה כנה, הוא אומר אני מתפרנס מזה הרבה שנים רבות,

אמנון ארבל:

הוא עו"ד, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לבריאות,

צביקה אסולין:

לא, אבל, העורכי דין לא, הם לא אומרים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, יש למישהו שאלה?

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין, על התצ"ר.

אמנון ארבל:

זה כמו שאני אומר כל הזמן לרופא, אפרופו שוקולד הרופא שיניים, כשעושה לי בדיקות וניקוי, יש לו אינטרס לפגוע לי בשיניים הרי,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

אמנון ארבל:

רופא אומר יש לך חור, צריך לטפל,

צביקה אסולין:

בוודאי, מה? והם עושים את זה,

ישראל קלרמן:

הם עושים את זה,

צביקה אסולין:

הם עושים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

למשל, מאושר התצ"ר, את יכולה להישאר, איך שאת רוצה.

תוכנית 13605444

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 2 בסדר היום, קדימה התנגדויות, 13605444, מקור חיים.

אמנון ארבל:

תוכנית ברחוב גד 6 במקור חיים. זה בניין, אני אראה לכם אותו, התוכנית למעשה מאוד פשוטה, מבקשת לבנות למעבר, או להכשיר,

צחי ברים:

(לא ברור) היה פעם, לא?

אמנון ארבל:

לא, לא, גד, גד 6.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

יש פה המון המון אמוציות.

צחי ברים:

לא הבנתי.

אמנון ארבל:

תראו, מה? פסגת זאב,

צביקה אסולין:

אתה לא מייצג?

אליעזר ראוכברגר:

לקדם תוכנית,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

פסגת זאב זה היה.

צביקה אסולין:

היא שואל תגיד, למה כל כך הרבה זמן? אמרתי לו - מה אתה חדש פה?

אמנון ארבל:

יש פה בניין קיים שנבנה מכוח היתרי בנייה, הבקשה היא בעצם להכשיר על הגג פרגולה ובריכת שחייה, על הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) תצ"ר.

אמנון ארבל:

תראו, זה הבניין,

דובר לא מזוהה:

אסף.

אליעזר ראוכברגר:

השער, העוזר שלי,

אמנון ארבל:

זה הבניין, תראו,

ישראל קלרמן:

אולי (לא ברור) גם אותי?

אליעזר ראוכברגר:

לא.

אמנון ארבל:

אותך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה אסולין:

יש בזה.

אמנון ארבל:

אתם רואים? זה הבניין, יש פה על הגג בריכת שחייה, ופרגולה, זה המטרה של הכשרה של התוכנית.
יש פה כנראה הרבה מאוד שכנים כועסים בבניין, להבנתי, בעיקר לא על מה שיש על הגג, אלא בעיקר
על יש פה למטה בבניין הרבה מאוד מתקנים של מזגנים פה למטה. כאן אתם רואים את כל זה.

צחי ברים:

כן,

אמנון ארבל:

לדעתי זה אני להבנתי זה עיקר ההתנגדויות, אבל יש פה כנראה גם,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) משהו?

אמנון ארבל:

איד?

צביקה אסולין:

מה זה הבניין? מה זה הבניין הזה?

ישראל קלרמן:

מי את?

אמנון ארבל:

כן, גברת.

צביקה אסולין:

את באה לוועדה?

אלדד רבינוביץ:

עוד לא הכנסנו.

דוברת לא מזוהה:

עוד לא הכנסתם? אמרו לי להיכנס.

מיכל כהן:

לא,

צביקה אסולין:

כמה דקות, כמה דקות.

אמנון ארבל:

לא הבנתי זה הסיפור, יש פה כנראה שכנים שמאוד כועסים,

צביקה אסולין:

מה זה הבניין הזה? הוא נראה כמו איזה מלון,

אמנון ארבל:

בניין מגורים, בניין מגורים. זה מתחם שלם, זה מתחם שלם,

מיכל כהן:

זה לא נראה שם מלון, דרך אגב.

אמנון ארבל:

למעשה זה מתחם שלם של כל המתחם הזה, כל המתחם הזה, התוכנית אחת זה המגרש של המוסד, זה מגרש ריק. כל הפרויקט הזה, הפרויקט אחד שנבנה, יש לו מעבר נחמד באמצע, מי שמכיר מוביל לפארק, אבל הבניין כרגע זה רק על זה. כמו שאמרתי.

צביקה אסולין:

מה הם רוצים לעשות?

אמנון ארבל:

אמרתי, פרגולה ובריקה על הגג,

צביקה אסולין:

נראה לי את המתנגדים.

אסף שגיא:

מה זה חדש?

אליעזר ראוכברגר:

נראה אם הוא בא באמת.

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

הוא פה, הוא פה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, הוא פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אריאל גולן:

הוא מגיע,

צביקה אסולין:

הגיע החבר'ה.

צחי ברים:

אבל השאלה אני לא יודע איך,

צביקה אסולין:

אתם מבקשים או מתנגדים?

ישראל קלרמן:

המבקשים. מה השם שלו?

דוברת לא מזוהה:

יש לך שמה,

דבורה לוי:

אוקי אני,

אמנון ארבל:

כן, שישבו רגע.

דוברת לא מזוהה:

ומה השמות שלהם?

אמנון ארבל:

אפשר לשבת בבקשה. דבורה לוי נמצאת?

דבורה לוי:

כן, כן,

אמנון ארבל:

בבקשה תציגי את ההתנגדות בבקשה.

דבורה לוי:

לקרוא?

אמנון ארבל:

להציג את ההתנגדות,

אריאל גולן:

כן, תגידי את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

מה את רוצה,

ישראל קלרמן:

מה ההתנגדות?

אמנון ארבל:

להסביר.

אריאל גולן:

אנחנו בני אדם, הכול בסדר. את יכולה לדבר.

דבורה לוי:

אני רק עליתי לארץ לפני שלושה שבועות,

אמנון ארבל:

זה זה,

דבורה לוי:

עם העברית.

אריאל גולן:

הכול בסדר.

דבורה לוי:

הבעיה זה,

אריאל גולן:

לפי הסדר שהגיע,

דובר לא מזוהה:

אם את רוצה, את לא חייבת,

אריאל גולן:

את רוצה אחריה?

דבורה לוי:

אני אעשה אחרי רחל.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

דבורה לוי:

אני אעשה אחרי רחל, אז אני אשמח,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אנחנו נלך לפי הסדר פשוט. עו"ד צחי הרמן? לא נמצא? עו"ד צחי הרמן בשם בעלי זכויות פרויקט מגורים פרץ.

רחל לב:

הוא לא היה אמור להשתתף.

מיכל כהן:

הוא לא אמור לבוא,

אמנון ארבל:

14 עד 16,

ישראל קלרמן:

למה? למה?

אמנון ארבל:

למה לא?

מיכל כהן:

כי הוא הגיש, הוא לא מייצג, התקשרתי.

אמנון ארבל:

אז רחל לב.

רחל לב:

אני,

אמנון ארבל:

את המחשב שלך?

רחל לב:

את מה?

אמנון ארבל:

מחשב לא.

רחל לב:

כן,

אמנון ארבל:

יש לך אבל, לא, זה לא טוב,

רחל לב:

מה? לא טוב?

אמנון ארבל:

אין לך חיבור HDMI,

רחל לב:

יש לי.

אמנון ארבל:

אוקי, אני צריכה.

אמנון ארבל:

צד שני. תעלי אותו יראו אותו על המסך.

מיכל כהן:

אתה היו"ר?

אמנון ארבל:

כן, ישראל יו"ר. זה לא מתחבר, זה לא עובד.

צביקה אסולין:

זה דלוק אצלה?

אמנון ארבל:

חיברתי והוא דלוק כן.

רחל לב:

מה? אני צריכה לעשות?

ישראל קלרמן:

מה? מיכל, דברי רגע מיכל,

אמנון ארבל:

הנה זה יתחבר בסוף.

ישראל קלרמן:

תיגשי בבקשה אליה, מיכל.

צביקה אסולין:

המחשב עצמו.

ישראל קלרמן:

אמי, זה ארוך?

אמנון ארבל:

זה מה?

יוחנן וייצמן:

הוא שואל עם זה ארוך,

אמנון ארבל:

המצגת? 300 עמודים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

אמנון ארבל:

300, סתם, סתם. תשלחי לי למייל.

צביקה אסולין:

בוא, בוא עמנואל.

עמנואל זלטס:

היא התכוונה למיקום גם, לא רק על הזה.

ישראל קלרמן:

לא, היא יושבת על המיקום. אני רק על המיקום. שנייה, לא, לא.

יוחנן וייצמן:

אז שאסולין ייקח.

צביקה אסולין:

כיבד אותי, אני מכבד אותך.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

טוב, זה לא עובד החיבור, לא קשור לרשת, תשלחי לי פשוט את המצגת.

רחל לב:

אני אשלח לך את המצגת, אז איך, אני לא מחוברת לאינטרנט, אני אעשה חיבור דרך הטלפון. כן?
אני מחוברת לטלפון?

אמנון ארבל:

לא. של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

צחי.

צחי ברים:

אולי היא תתחיל להסביר את זה. אמי.

אריאל גולן:

אולי מישו אחר.

צביקה אסולין:

שמישו אחר ידבר,

אמנון ארבל:

מישו רוצה לדבר? היא לא מצליחה להתחבר בינתיים, זה העניין.

צחי בריס:

היא מספר 2, נכון?

צביקה אסולין:

תגידי את שמך. הנה היא מדברת.

אמנון ארבל:

כן, בבקשה.

מיכל כהן:

דבורה,

צחי בריס:

רגע, בוא נראה מי המתנגדים נמצא.

מיכל כהן:

ישראל הוא היו"ר?

צחי בריס:

ישראל הלך, אמרו לי,

מיכל כהן:

מי יו"ר? מי יו"ר?

יוחנן וייצמן:

בריס.

צביקה אסולין:

בריס, בריס,

אמנון ארבל:

היו"ר משתנה,

צחי בריס:

כן,

דבורה לוי:

אז אני בעלת דירה, 14 4 שנים.

צחי בריס:

מה השם?

דבורה לוי:

דבורה לוי,

אמנון ארבל:

באיזה בניין את גרה?

דבורה לוי:

מה? ב – 14 חלץ.

אמנון ארבל:

ואיפה זה פה?

צחי בריס:

את יכולה לסמן לנו איפה זה?

אמנון ארבל:

זה הבניין שעליו מבוקשת, הגג ה – ,

דבורה לוי:

אז החלון שלי פה,

אמנון ארבל:

פה?

דבורה לוי:

בקומה אחת,

אמנון ארבל:

אוקי,

צחי בריס:

אני לא ראיתי אמי, אמי,

צביקה אסולין:

זה זה הבניין שלה.

דבורה לוי:

זה בדיוק ככה יש, אז יש מזגנים שמה בחצר. הרעש של המזגנים, זה, זה בלתי נסבל, באמת כמו לגור יד השדה תעופה או רכבת תחתית.

אמנון ארבל:

את מדברת על ה - , רגע, שנייה.

דבורה לוי:

הרעש מהמזגנים.

אמנון ארבל:

את מדברת על המזגנים האלה פה? כאן? זה?

דבורה לוי:

כן, הרעש,

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

מה זה?

דבורה לוי:

המזגנים האלה,.

צחי ברים:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

תיכף נשמע.

צחי ברים:

מה יש שמה? מה יש שמה בבניין?

צחי ברים:

בניין מגורים המזגנים בחזית (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תיכף נשמע.

דבורה לוי:

אני גרה פה. פה המזגנים, כן?

צחי ברים:

כן,

דבורה לוי:

אני גרה פה, אני התמונה,

צחי ברים:

אוקי, רעש של המזגנים, זה רעש שאי אפשר, אי אפשר כי זה פועל בקיץ כמה חודשים. הרעש כל כך מפריע. זה שזה גבוה. עכשיו, למה הם שם בחצר, בבניין גד לדעתי, מה שנודע לי, בנו בריכה על הגג ולא היה מקום בשביל המזגנים. אז שמנו את זה בחצר של,

צחי ברים:

אמרתי לה,

דבורה לוי:

חלץ 14 , וחלץ 16.

צחי ברים :

ואיפה הברכה?

אמנון ארבל :

לא הבנתי, בגלל שלא היה,

צחי ברים :

אז זה משמש את הברכה,

אמנון ארבל :

שמו את המזגנים למטה?

דבורה לוי :

מה?

אמנון ארבל :

בגלל שלא היה מקום על הגג שמנו את המזגנים למטה?

דבורה לוי :

זה מה שאני מבינה. כן,

אמנון ארבל :

אוקי,

דבורה לוי :

אז אין מקום. אולי מכרו משהו על הגג, זכויות בגג משהו, לא חשבו איפה. אולי לא חשבו איפה לשים את המזגנים, שמו את המזגנים שמה באמצע החצר, בגלל שכל הבניינים עושים סיבוב ככה הרעש יותר גדול, הרעש יותר גבוה. במרפסת שלי אם אתה עומד שמה בחצר וזה הרעש גודל. אז זה באמת מפריע וזה קשור למה הם שם בחצר? זה קשור למה שקרה בגג, זהו זה התלונה,

אמנון ארבל :

אוקי, תיכף נשמע. איך בעצם,

צחי ברים :

איך זה קשור לתוכנית?

רחל לב:

אני אסביר אחר כך,

דבורה לוי:

אז רחל, יש את כל ה - ,

אריאל גולן:

היא תסביר, בגג אמורים להיות כל המדחפים האלה. שעושים את זה,

צחי ברים:

אבל התוכנית עכשיו.

אריאל גולן:

התוכנית עכשיו מדברת על בריכה ופרגולה על הגג, היא אומרת אם אנחנו נכשיר את הפרגולה ואת הבריכה על הגג, אז הצילרים נשארים למטה,

צחי ברים:

רגע, הבריכה קיימת כבר?

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

רואים אותה,

אריאל גולן:

זה הכשרה.

אמנון ארבל:

פה, פה.

צחי ברים:

הבנתי.

אריאל גולן:

היא אומרת בגלל זה שמת פה למטה.

צחי ברים:

הבנתי. ואיפה,

אריאל גולן:

נכון? הבנתי אותך?

צחי ברים:

ואיפה התכוונתם לשים את המזגנים? איפה זה נמצא עכשיו?

אריאל גולן:

אם ישימו שמה, משהו שלא יהיה רעש או משהו,

דבורה לוי:

אני ביקשתי,

אריאל גולן:

רגע, אני שואל אותה, בסדר, אין בעיה.

צחי ברים:

אנחנו הבנו, אריאל, אריאל הבנו את זה, אחרי זה נבין מהם, הלאה.

אלדד רבינוביץ:

יהיה לכם זכות לענות, בבקשה לסיים.

רחל לב:

אני אתחיל,

צחי ברים:

היא תתחיל, בסדר, נשמע, מה השם?

רחל לב:

שמי רחל לב ואני גרה בחלץ 14, וקניתי את הדירה שלי רק בגלל שהיא משקיפה לבניין לשימור. אני במקצוע יש לי רקע אדריכלי ורקע של ניהול (לא ברור) במוזיאונים, מאוד אהבתי את הבניין, וראיתי

אותו מתפתח. אני אקרא חלק מה - , ממה שכתבתי זה יהיה לי יותר קל. המכתב שלי שונה בעקבות התגובה של משפחת לוי וזהו. אוקי, אני אעשה קיצור. אבל אוקי, אנחנו בעלי נכסים ברחוב חלץ 14, 16 שסמוכים לבניין לשימור. אז אתה, להבנתנו מטרת הבקשה היא הכשרת בנייה ללא היתר, שבוצעה בניגוד לדין, תוך כדי פגיעה במבנה לשימור במרקם, מתחם המגורים, כפי שקבעה ועדת השימור. מדובר על מפגע חזותי שאינו ראוי על גג בניין לשימור. התנגדות זאת מפרטת פעולות שבוצעו בידי בעלי הנכסים בגלל שיש לך קשר עם מסמך הבנות השטחים, יש לי אותו פה, אם משהו רוצה לעיין אותו.

אמנון ארבל :

מה זה מסמך הבנות על השטחים?

רחל לב :

אני מסבירה

אמנון ארבל :

אוקי,

רחל לב :

מספר חשבוניות השטחים שנחתם ביניהם ב - 2020. אנחנו טוענים לאחריות משותפת של בעלי הנכסים לדפוס פעולה זה, ומבקשים מהוועדה לבחון את מכלול ההפרות כיחידה אינטגרטיבית הפוגעת בנכס לשימור בזכויותינו. נימוקי ההתנגדות, א', פגיעה בערכי שימור המבנה ברחוב גד הוכר כנכס לשימור מחמיר בתהליך תבע 12827, שתוכננה בידי האדריכל אריק כהן ואדריכל נחום מלצר. בין השנים 2025 בוצעו במרחב המגורים שורת פעולות ללא היתרים, המהוות סטייה ניכרת מהוראות 12827, היתר הבנייה 617 על גרסאותיו, כפי שנראה להלן. אם נראה את המצגת, פגיעה בנראות החזיתות, בניית פרגולה ללא היתר בגן המזרחי, לא הפרגולה הנוכחית, של הבניין והקמת פרגולה או בריכה פרטית ללא היתר על גג המבנה מהוות פגיעה בנראות האדריכלית ובערך שימור הנכס. נגד פעולות אלה הוצאו צווי הריסה מנהליים ואחד מהם בוצע. מפגעים בשטחי גינון זה מה שדבורה דיברה. הצבת,

אמנון ארבל :

רגע, שנייה, את יכולה להסביר, אבל איך הברכה בפרגולה פוגעת בעצם בבניין?

רחל לב :

אני מפרטת,

אמנון ארבל :

אחר כך אוקי,

רחל לב:

אני חושבת.

אמנון ארבל:

אוקי, אוקי, אין בעיה.

רחל לב:

מפגעים שטחי גינון. קודם צריך להכיר את הילדים, אחרי זה אפשר,

אמנון ארבל:

אוקי,

רחל לב:

הצבת מערכות מיזוג אוויר תעשייתיות בצמוד לחדרי,

צחי ברים:

מה אמרת לגבי הילדים? לא הבנתי.

רחל לב:

הצבת מערכות מיזוג אוויר תעשייתיות,

אמנון ארבל:

היא אמרה עקרונות, עכשיו מפרטים.

רחל לב:

בחזית, בצמוד לחזית החזית המערבית של הבניין לשימור על שטח ציבורי המיועד לגינון, פוגעת
בנראות המבנה לשימור, גורמת נזק למדרגות ההיסטוריות ויוצרת מטרד, מטרדי רעש. אנחנו
מדברים על סדרה של פעולות שנעשו על ידי בעלי ג' 6 ללא היתר. כן, לא פעולה אחת, אלא סדרה של
פעולות. עכשיו דוגמה נוספת, פגיעה בערכי טבע ובציר אקולוגי, החורשה ההיסטורית במתחם
לשימור ניטעה ב - 1937 והוגדרה על ידי מתכנני המתחם כריאה ירוקה. במהלך הבנייה הפך היזם
את החורשה לאתר פסולת ונגרם נזק כבד לעצים, שיקום החורשה בפיתוח אגרונום כמתחייב. לא
בוצע.

צחי ברים:

טוב, רגע, אני קוטע אותה. את רוצה בסוף שחברי הוועדה ישתכנעו, ויבינו את ההתנגדות שלך נכון?

רחל לב:

כן,

צחי ברים:

קחי נושא, תדברי איתו מ - א עד ת', וככה תעברי את הנושא, כי אנחנו,

רחל לב:

אוקי,

צחי ברים:

בכל אופן ככה אני מרגיש,

רחל לב:

אוקי,

צחי ברים:

לא מבינה את (לא ברור).

רחל לב:

מה? מה ההתנגדות? אוקי. ההתנגדות ככה, התנהלות של בעלי הדירות בגת 6, נשענת על מסמך הבנות שטחים הסכם קבוצתי שנחתם בנובמבר 22 והוא מעוגן בהסכמי המכר עם חברת מהר. עיקר המסמך עוסק בהצמדת ייחודיות של שטחי גינות ושטחי גג ליחידות השונות, וערבות הדדית של כל בעלי הנכסים למימוש הצמדות ייחודיות אלה, אשר חלקן מנוגדות להוראות התב"ע ותנאי היתר, אינן מתיישבות עם זיקת ההנאה הרשומה בספרי המקרקעין לטובת הציבור ובעלי הזכויות במתחם. הפרשה לשימור היא דוגמה אחת לכך. הסכם הבנות השטחים מרוקן מתוכן את התפיסה התכנונית הרחבה של מתחם המגורים בוסתן בקעה. תפישה זו מעוגנת בהוראות התב"ע בהיתרי הבנייה זה למגורים, בסביבה ההיסטורית ובנדל"ן קולקטיבי לפרטים. מימושם של חלקים ממסמך שאין לו תוקף.

צחי ברים:

זה בעניין ההסכם,

רחל לב:

שאין לו תוקף.

צחי ברים:

בהסכם שזה פוגע.

רחל לב:

זה בתוקף ההסכם הזה. הם בונים את הבריכה, אתם חייבים לראות את המצגת. יש הם עשו תכנית אני אראה את זה כאן. אני מצטערת שזה ככה עם המצגת שהבאתי, אני אראה את זה ככה.

יוחנן וייצמן:

דני שלום.

רחל לב:

זה תוכנית חלוקת שטחים שכולכם מכירים אותה בצד השני. חלוקת והצמדות שטחים של הבניין של, של הבניין לשימור של ההצמדות אסורות על פי התב"ע. התב"ע לא מאפשרת להצמיד את השטחים המסובבים של הבניין לשימור ליחידות הדיור השונות. וגם לגבי זה אותו הדבר לגבי הגג.

אמנון ארבל:

איך תב"ע יכולה למנוע את זה?

רחל לב:

זה מה שכתוב בתב"ע, השטחים הסובבים את הבניין לשימור לא יוצמדו ליחידות השונות. כן? ולמה הם עשו את זה? אם למישהו יש רעיון למה הם עשו את זה? זה ערך שימור,

צחי ברים:

אנחנו לא ב - ,

רחל לב:

כי ברגע,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את הטענה הזאת.

רחל לב:

ערך שימור, זה ככה שומרים על בניין לשימור, כי פותחים אותו לציבור.

צחי ברים:

אוקי, זה הבנו. הלאה,

רחל לב:

אוקי,

צחי ברים:

הנושא הבא.

רחל לב:

אז הם עשו תוכניות שהם בעצם הצמידו את כל השטחים פתוחים, וגם,

צחי ברים:

זה הבנו,

רחל לב:

כן,

צחי ברים:

שהצמידו, וזה פוגע, וזה בניגוד לתב"ע. הנושא השני?

רחל לב:

זה בניגוד לתב"ע. ויש פגיעה ב - , הם בונים באופן לא חוקי, הם עושים, טוב. עכשיו בהתאם הם, הם מה שאני אומרת את הטענות שלי שהם פועלים בעצם גד 6 כקבוצה, לא כאינדיבידואלים. הם פועלים בהתאמה עם התוכנית הזאת, שהובטחה להם על ידי היזם והם לאט לאט מממשים אותה. וזה לא סתם שהם התחילו דברים בלי לבקש היתר עליהם. עד היום הם לא ביקשו היתר על שום פעולה כזאת שמנוגדת לתב"ע, ומנוגדת לאינטרס הציבורי.

צחי ברים:

אוקי,

רחל לב:

החורשה למשל לשימור. כן, יש איזו הבטחה במסמך הזה ובתקנון.

צחי ברים:

גברת, את חוזרת על עצמך. הבנו את הנושא הזה. ותעברי לנושא הבא ש - ,

רחל לב:

זה הנושא, הנושא,

צחי ברים:

זה הנושא העיקרי שיש לך?

רחל לב:

הנושא זה, כן, הנושא,

צחי ברים:

הבנתי.

רחל לב:

הנושא זה הפרות, זה נושא זה המזגנים. זה התקנות בעצם בגג שהיה מיועד למערכות בלבד,

צחי ברים:

כן, זה (לא ברור),

רחל לב:

שונה, וכנראה לא יענה,

צחי ברים:

זה שבתב"ע יש הוראות התב"ע לא להצמיד את הדברים האלה בשביל לשמור על השימור?

רחל לב:

כן, ושאלו, אין היתר להצמיד את השטחים הסובבים של הבניין לשימור.

צחי ברים:

כן, כן, זה, אותו דבר.

רחל לב:

וזה מה שקורה בעצם כן. לאט לאט שטחי הגג מוצמדים אל משפחת לוין. יש כבר היתר בטאבו,

צחי ברים:

הבנו.

רחל לב:

על חלקים מהגג.

צחי ברים:

מי משיב?

רחל לב:

ומה שאני אומרת, אני חייבת להגיד את זה,

צחי ברים:

בואי,

רחל לב:

מה שאני אומרת, שאני מה שאני מבינה, ואתם חייבים לראות את המצגת בשביל זה שאני כל הזמן עקבתי אחרי התוכניות ובשטח קרו דברים, חפירות על ליד החזית של בניות, מדרגות, כל מיני דברים שלא קשורים בכלל לתוכניות. והשאלה מה קובע, קובע זה, או קובע התב"ע, או קובע היתר הבנייה, ואני מרגישה שהם קבוצה מאוד חזקה של בעלים שבעצם רוצים, רוצים לממש את הזכויות שלהם כמו שהובטחו להם, לזכויות האלה אין תוקף והם מנסים לממש את הזכויות האלה. וזה גם על חשבוננו וגם על חשבוננו, לא רק בגלל הרעש של המזגנים, בגלל האסתטיקה, בגלל שמנסים לנו שטחים ירוקים.

צחי ברים:

גברת לב, את חוזרת על עצמך, כבר הבנו, שמענו, נשמע אותם, אחרי זה יש לך זכות תגובה. יש עוד אחד מהמתנגדים שלא אמר את דברו? כן בבקשה. מה השם?

רגינה קומנץ:

רגינה.

צחי ברים:

איד?

רגינה קומנץ:

רגינה.

צחי ברים:

סליחה לא,

אריאל גולן:

רגינה, רגינה,

צחי ברים:

רגינה, אוקי.

רגינה קומנץ:

קומנץ.

צחי ברים:

כן. קשה לך עם העברית? את רוצה לתת לי את ההתנגדות, ואני אני אקריא את זה לכולם? אני רגינה, את כותבת את זה, רגינה קומנץ, את גרה ברחוב חלץ 14, 22, את מפרטת פה את הנימוקים להתנגדות. הבריכה, בדיעבד של הבריכה והפרגולה, אשר נבנו ללא היתרים לפני שנים. כן וזה פוגע. יש לזה שימוש הפוגעים באופן ממשי בדיירי רחוב חלץ 14 ו - 16 ובשטחים המשותפים. להלן מקריאת טענות, סטייה מתוכנית מאושרת, אבל זה כבר גם היא אמרה, שזה אמור להיות על גג הבניין מיחידות מיזוג. את מוסיפה שהחצר שזה נמצא זה דרך הגישה היחידה לבנייני חלץ 14, 16,

רגינה קומנץ:

נכון,

צחי ברים:

ומוסיפה ממה שהיא אמרה. היעדר הודעה ושימוש אפקטיבי לתושבים, הדיירים לא עודכנו מראש על הפעולה החריגה ופוגענית זו, ולא ניתנה להם התראה לשימוש ההתנגדות, למימוש ההתנגדות. מפגע רעש חריג ומתמשך. זה הסברנו, היא מסבירה, שהחלון שלה 20 מטר ליד המזגנים.

רגינה קומנץ:

כן, זה ה - ,

צחי ברים:

ואת גרה פה?

רגינה קומנץ:

אני גרה פה, אני מהחלון שלי. זה לא טוב.

צחי ברים:

טוב, פגיעה בשטח שהיה מיועד לגינה, עד שהמצב במקום הזה צריך להיות גינה ושטח גינון. יצירת תרבות של אי ציות לחינוך של, אי ציות לדיני תכנון ובנייה, פגיעה ממשית באיכות החיים ואי הלימה לסטנדרטים תכנוניים. זה חוזר על עצמו. ליקויים בהמצאות הודעות, הודעות התלונות, התלונה הונחו בתיבת הדואר וחשבו שזו פרסומת. הם אינם דוברי עברית והם לא הבינו את המשמעות של ההתנגדות, אבל אתם מתנגדים עכשיו.

רגינה קומנץ:

כן, אבל, לא,

צחי ברים:

פגיעה בערך הדירות. לא, המספר שבע שאת אומרת שלא היו הודעות, את מדברת על עצמך? או על אחרים?

רגינה קומנץ:

לא,

צחי ברים:

כי את פה.

רגינה קומנץ:

אני בוועד של הבניין 14, והם אמרו לי,

צחי ברים:

אבל הם אמרו לך, הם ילכו לבוא, הם אמרו לך לפני זה, בסדר, הכוונה.

רגינה קומנץ:

בגלל זה.

צחי ברים:

אוקי,

רגינה קומנץ:

זה שמו,

צחי ברים:

פגיעה בערך הדיירות, הדירות (לא ברור). בסדר, זה פוגע בנכס ובשווי, הפרעות נוספות בגד 6, מדובר בבנייה (לא ברור) שבו בוצעו הפרות שונות של כלל התכנון, (לא ברור) הקרקע, מה זה, זה קיים עוד מזגנים, או שזה אותם מזגנים?

רגינה קומנץ:

מה?

צחי ברים:

זה אותם מזגנים, שאת מדברת?

רגינה קומנץ:

כן.

צחי ברים:

ארבע סעיפים על המזגנים. לאור האמור מתבקשת העירייה לדחות את ה - , וההבטחה שלהם טוב, יש עוד מתנגד? הקראתי את הכול, כן? גברת.

רגינה קומנץ:

תודה רבה.

צחי ברים:

בשמחה.

רחל לב:

אני רוצה להוסיף,

צחי ברים:

זה זה בתמצית רק,

רחל לב:

אני רוצה להוסיף עוד נקודה חשובה. אני רוצה,

צחי ברים:

שלא נאמרה?

רחל לב:

שלא נאמרה,

צחי ברים:

כי אם זה נאמר, אז,

רחל לב:

שלא נאמרה.

אמנון ארבל:

יש לך אחרי זה זכות תגובה בכל מקרה.

רחל לב:

הרעיון של לקחת תוכנית תב"ע שהיא תוכנית תב"ע מעולה שהיו בעלי מקצוע מעולים והיא באמת יש לה איזון נורא גדול בין הפרטי לציבורי ולשנות אותה, להוציא ממנה קטע שלם שקשור לבניין לשימור, לא ברור לי. אני לא הבנתי מהמסמכים של הבקשה. מה, מה בעצם? מה זה שאין כתב"ע חלופית? למה אתם עושים.

צחי ברים:

לא, בסדר, עכשיו הם, עכשיו יסבירו, נשמע אותם ואז תוכלו להגיב. בסדר?

רחל לב:

כן,

צחי ברים:

תודה.

רחל לב:

אני לא מבינה את זה,

צחי ברים:

מי משיב?

רחל לב:

ואני לא מבינה את החשיבות, וה - , החשש שהפרה, שהביטול של התב"ע הזה,

צחי ברים:

אחרי זה תשאלו,

רחל לב:

והחומרים שיש בה, יכולים, להביא להפרות נוספות.

צחי ברים:

עמנואל גם לא פה.

צביקה אסולין:

לא, הוא פה.

צחי ברים:

בסדר, מי משיב?

עו"ד נפתלי לוי:

אני אתחיל נפתלי לוי. אנחנו מדברים פה על תב"ע של הוספת בריכה ופרגולה בלבד, על הגג הצמוד לא משותף של דירת המבקשים. המזגנים למטה שמפריעים הם לא שלהם. את המזגנים שלהם הם שמו על הגג, זאת אומרת הכול פה מנותק ממה שקורה למטה, עכשיו,

צחי ברים:

שנייה, שנייה, את ידעת שהמזגנים לא שלהם?

רחל לב:

כן,

צחי ברים:

אז מה אתם, מבחינת הזמן שלי ושלכם ושל כולנו פה,

רחל לב:

אבל למה המזגנים שמה בחצר.

דוברת לא מזוהה:

זה לא שלנו.

צחי ברים:

זה לא שלהם.

אריאל גולן:

זה לא שלהם.

רחל לב:

אבל הסברנו,

צחי ברים:

אני אעזור לך, תפני למוקד, ונעזור לך לפנות את זה. אם זה לא.

עו"ד נפתלי לוי:

בדיוק, הם פנו לפיקוח על הבנייה,

צחי ברים:

זה לא שלהם, תשמע מגיע לכם צלי"ש על זה שאתם יושבים בשקט עד עכשיו.

רחל לב:

לא, לא אני, אתם לא שמתם לב ממה שאני אמרתי, אמרתי שהם פועלים כקולקטיב. כל הבעלים של
גד 6 פועלים כקולקטיב. הם נותנים גיבוי אחד לשני. הם לא מתנגדים לפעולות שהם הפרות ובגלל
זה שהם פועלים כקולקטיב הם גם אחראים על הדבר הזה. על הגג של הבניין הגג של הבניין לשימור
הוא משותף,

אמנון ארבל:

הכול בסדר.

רחל לב:

הוא משותף.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בניין לשימור,

דובר לא מזוהה:

נתנו לך לדבר,

רחל לב:

הגג של בניין לשימור הוא משותף.

דובר לא מזוהה:

די מספיק חאלס.

רחל לב:

יש,

אמנון ארבל:

יש יושב ראש.

עו"ד נפתלי לוי:

אני אמשיך,

צחי ברים:

כן, כמובן שהמתנגדים עשו, פנייה לפיקוח על הבנייה. הפיקוח על הבנייה, יש גם למבקרת העירייה. פיקוח על הבנייה אין עניין לטפל ב - , בעבירה הזאתי. יתרה מכך, ניתן טופס 4 למבנה אפשר כבר כשהיה ידוע שיש בריכה למעלה, יש התכתבות, הכול בכתב. אבי שמואל ואופיר מאי. זאת אומרת דברים ידועים, אין פה הפתעה. אולי יש דברים שלא מסתדרים היטב,

צחי ברים:

נפתלי,

אופירה קאפח:

אבי שמואל, מה שאמרנו,

עו"ד נפתלי לוי:

כן, התייעצתי בנושא עם אופיר. החלטנו לא לדרוש תוכנית שינויים בכלל.

צחי ברים:

מה, מה (לא ברור) שלך, מה ההתייחסות שלך לגבי מה שהיא אמרה בתב"ע,

עו"ד נפתלי לוי:

עכשיו לגבי המפגעים, היא אמרה מפגע,

אמנון ארבל:

הבריכה נבנתה בלי היתר וזה (לא ברור), של התב"ע.

עו"ד נפתלי לוי :

בסדר, אז מכשירים אותה.

צחי ברים :

הוא אומר, הוא אומר זה היה בלי היתר,

עו"ד נפתלי לוי :

לא,

צחי ברים :

אבל בטופס 4, אישרו להם,

עו"ד נפתלי לוי :

הם ידעו, הם ידעו שיש בריכה, ונתנו טופס 4. אבל לא משנה, הם רוצים,

צחי ברים :

זה להם,

עו"ד נפתלי לוי :

אתה יודע מה? אני, אני שאלתי אותם בחוץ, אז למה אתם עושים תב"ע, אם כבר יש להם טופס 4. הם אמרו אנחנו רוצים מהדרין מן המהדרין, הם רוצים שהכול יהיה מסודר.

צחי ברים :

אני שואל עכשיו. למרות התנגדות שמה, היא טוענת בהוראת התב"ע של המקורי שאי אפשר להצמיד.

עו"ד נפתלי לוי :

אני לא מכיר דבר כזה שלא ניתן להצמיד.

רחל לב :

אני יכולה,

עו"ד נפתלי לוי :

לא, לא, היא דיברה, היא דיברה.

רחל לב :

אתה עושה תוכניות, ואתה לא,

אמנון ארבל:

כתוב על השטחים למטה סעיף 6,

צחי ברים:

אין ספק גברת לב.

אמנון ארבל:

סעיף 6, סעיף 6, זה לא על הגג, זה השטחים הפתוחים הסובבים,

עו"ד נפתלי לוי:

הסובבים,

אמנון ארבל:

את הבניין,

עו"ד נפתלי לוי:

על השטחים הסובבים.

רחל לב:

נכון,

אופירה קאפח:

זה לא ככה.

עו"ד נפתלי לוי:

השטחים שסובבים את הבניין, אנחנו מדברים על החזית החמישית, מה שנקרא. יתרה מכך, יתרה מכך, הנושא של הפרגולה שבאמת הייתה מפגע חזותי ללא ספק,

צחי ברים:

אבל הסירו את זה,

עו"ד נפתלי לוי:

הוסכם, לא, הסכימו, הוסכם, וועדת שימור אישרה, לצמצם את הפרגולה ב – 1.20 מטר.

צחי ברים:

ו - ?

עו"ד נפתלי לוי:

מקובל. מקובל,

רחל לב:

ל – 2 מטר.

עו"ד נפתלי לוי:

2 מטר, לא זוכר את המספר. מה שהוועדה הסכימה זה מה שיבוצע. זאת אומרת,

אמנון ארבל:

(לא ברור) התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

זה צריך להופיע ב - ,

צחי ברים:

צריך להופיע, רציתי לדעת, זה עבר וועדת שימור?

אופירה קאפח:

עברנו וועדת שימור,

עו"ד נפתלי לוי:

כן.

צחי ברים:

טוב, אז זה,

עו"ד נפתלי לוי:

עבר,

צחי ברים:

(לא ברור) את הטענות?

עו"ד נפתלי לוי :

זאת אומרת הבניין לשימור עבר וועדת שימור,

רחל לב :

אני לא ידעתי על זה, רק,

עו"ד נפתלי לוי :

מה עוד רוצים?

יוחנן וייצמן :

המתנגדים לא מגיעים לוועדת שימור,

אמנון ארבל :

הם מתנגדים עוד בשלב הזה.

עו"ד נפתלי לוי :

שוב, המזגנים נאמר פה, שהם 20 מטר מהדירה של ה - , של הבניין השני. דרך אגב הבניין עצמו אין שום התנגדות, הבניין השני 20 מטר, 20 מטר מזגנים, הלוואי ועלי בדירה שלי, שהמזגנים של השכן שלי יהיו 20 מטר, זה, (לא ברור),

אמנון ארבל :

מילא אתה אומר שזה לא שלכם,

צחי ברים :

לא, זה לא שלך.

עו"ד נפתלי לוי :

כן, אני אומר, זה לא של המבקש, המבקש שם את המזגנים שלו בגג.

צחי ברים :

אם אתה מסביר, את הצד השני,

עו"ד נפתלי לוי :

זה ממש לא,

צחי ברים :

זה מחזק את מה שהיא אומרת שיש פה,

אמנון ארבל:

הבריכה שמוצעת והפרגולה צמודה לדירה אחת, או שזה לבניין?

אופירה קאפח:

לדירה ספציפית,

עו"ד נפתלי לוי:

משפחת לוי הם פה, בבקשה.

צביקה אסולין:

של הבעלים של הגג.

עו"ד נפתלי לוי:

כן, כן,

אמנון ארבל:

מה?

רחל לב:

הם לא בעלים של כל הגג, הם בעלים של חלק,

עו"ד נפתלי לוי:

בחלק שלהם,

אופירה קאפח:

על החלק שלהם.

צחי ברים:

נפתלי,

עו"ד דניאל חסיד:

להוסיף פה, דניאל חסיד עו"ד, אני רוצה רק להוסיף על כמה דברים על דבריו של נפתלי.

רחל לב:

מי? מי אתה?

צחי ברים:

עו"ד, הוא אמר, עו"ד,

עו"ד דניאל חסיד:

דניאל חסיד. מייצג גם את המבקשים. עלתה פה, אני רוצה להתייחס לנקודות, כי נפתלי כבר עשה סקירה מלאה. אחת מהטענות זה שהמזגנים למטה, כי אי אפשר בעצם למקם אותם בגג ושזה כביכול סותר את הוראות התב"ע, אנחנו באנו וראינו עכשיו כל היושבים כאן שאין בהוראות התב"ע, מניעה להצמיד את שטח הגג ושטח הגג, יתרה מזאת, הלכה למעשה גם מוצמד. אני רוצה בכל זאת להקריא מספר שורות קטנות מההסכם של הבניין, מההסכם של הבניין, שקובע במסגרת ההסכם של הדיירים את הדבר הבא בסעיף 9, "כמו כן, אנו מאשרים בזה כי ידוע לנו,

רחל לב:

זה הסכם.

עו"ד דניאל חסיד:

זה ההסכם, זה ההסכם של הדיירים ב - ,

דובר לא מזוהה:

במשותף.

עו"ד דניאל חסיד:

במשותף, בגד 6. כמו כן אנחנו מאשרים בזה, כי ידוע לנו, כי בעלי הזכויות בדירות בקומה העליונה דירות מספר 12, 11 ו - 13, אשר דירותיהם צמודים גגות הבניין בהתאם להוראות הסכמי הרכישה של כל אחד מהם בנפרד עם המוכר. דרך אגב, אי אפשר גם לא רק שזה לא סותר את התב"ע, יש פה הסכם רכישה שבוודאי שאי אפשר.

צחי ברים:

שיהיה פרגולה,

עו"ד דניאל חסיד:

לערור עליו. וגם מסומן בתשריטים המצורפים ומסומנים כנספחים, (לא ברור) לא משנה מתכוונים לבנות בריכות ופרגולות ומרפסות הגג הצמודות לדירותיהם ולבצע מספר שינויים בשטחים הצמודים ליד דירותיהם. ואין ולא תהיה לנו כל התנגדות לשינויים שבעלי הדירות הנ"ל מתכוונים לבצע בשטחים הציבוריים,

זה דיירי הבניין אבל,

רחל לב:

לבעלי הדירות,

אמנון ארבל:

(לא ברור), אתה מדבר על דיירי הבניין.

דוברת לא מזוהה:

ברור,

אמנון ארבל:

אז מה זה קשור לתקדים?

עו"ד דניאל חסיד:

לא, אז אני אומר, אז אני אומר הבניין עצמו,

אמנון ארבל:

אין התנגדות מהבניין, אבל זה בסדר.

עו"ד דניאל חסיד:

הוא נתן את ההסכמה, בשטח הפרטי שלהם, לעשות פעולות מסוימות. לבוא ולטעון, שאני בשטח הפרטי שלי, עשיתי פעולה מסוימת וכעת מישו לא יכול למקם משהו בשטח שלי כתוצאה ממה שהו שאני בתוך הזכויות שלי זכויות מעוגנות.

רחל לב:

אין פה אף אחד,

עו"ד דניאל חסיד:

עשיתי, זאת טענה שהיא בעיניי טענה שגויה. היא לא נכונה, היא בלתי סבירה והיא גם פוגעת בקניין.

צחי ברים:

לא, אני,

עו"ד דניאל חסיד:

יש לה זכות יסוד לכל דבר ועניין.

צחי ברים:

ואני גם הבנתי,

רחל לב:

גם אף אחד מדיירי הבניין,

צחי ברים:

שבהוראות התב"ע אי-אפשר להצמיד.

רחל לב:

אי-אפשר להצמיד.

צחי ברים:

אז הוא אומר, לא רק שאי-אפשר, שאפשר להצמיד שבתב"ע לא כתוב,

רחל לב:

לא,

צחי ברים:

(לא ברור), הוא כתב את זה, בהסכם משותף זה כבר (לא ברור),

עו"ד נפתלי לוי:

אי-אפשר להצמיד שטחים טובים.

אופירה קאפח:

טובים, זה לא היה,

עו"ד נפתלי לוי:

הגג,

רחל לב:

הגג מיועד למערכות בלבד.

עו"ד דניאל חסיד:

אני,

רחל לב:

כל התוכניות בכל ההיתרים לא מופיע,

צחי ברים:

טוב,

רחל לב:

שמותר לבנות על הגג.

אופירה קאפח:

בגלל זה עשינו תב"ע.

צחי ברים:

עוד משהו להוסיף? עו"ד שנייה,

אופירה קאפח:

בגלל זה הגשנו תב"ע.

צחי ברים:

שנייה, עוד משהו?

עו"ד דניאל חסיד:

אני רוצה להגיד, אני רוצה לומר עוד כמה דברים, היה פה, שנייה, בכל זאת אני תורי, אני ישבתי
ממש בשקט. הייתי ילד טוב. רגע,

צחי ברים:

ויש לך זכות תגובה.

עו"ד דניאל חסיד:

כש - , כשקוראים את, את הכתבי התנגדות וגם,

אריאל גולן:

גם חביליו לא פה.

עו"ד דניאל חסיד:

וגם שומעים פה את הדברים של המתנגדים, אז נוצר רושם שכביכול יש כאן עבריינים סדרתיים, כן? שעושות כביכול פעולות סדרתיות. הם באים וטוענים אנחנו לא רוצים לתת פרס לעבריינים. עכשיו כשבאים ומסתכלים בנסיבות, רואים שהמציאות היא הפוכה ב - 180 מעלות. הלכה למעשה הדבר שהכי מפריע למתנגדים הרעש של המזגנים, המיקום של המזגנים, הפגיעה האסתטית, השימורית, לדבריהם, זה משהו שהוא בכלל לא קשור בשום היבט.

צחי ברים:

כן קשור למזגנים שכן מפריע?

דובר לא מזוהה:

שככה זה.

עו"ד דניאל חסיד:

מה? מה?

צחי ברים:

למי זה כן קשור?

עו"ד נפתלי לוי:

לדירות למטה.

עו"ד דניאל חסיד:

בדירות למטה, ואני רוצה, אני רוצה לחדד נקודה נוספת, אפילו בהמלצתו של מהנדס העיר, שנתן את ההמלצה שלו בהתייחס לתוכנית בנושא הזה, בא ואמר שהתכנית המוצעת אינה עוסקת בנושא הזה, אוקי. המתנגדים רשאים לפנות בעניין למחלקת פיקוח על הבנייה. ככל והם סבורים שמדובר על נושאים החורגים מהיתר הבנייה. ואני רוצה רגע לחדד פה שתי נקודות חשובות. אני רוצה רגע לחדד שתי נקודות חשובות. אז הנקודה הראשונה זה שבעצם קודם כל אנחנו רואים ולמדים שזה נושא שהוא אכיפתי, זה פעם אחת. פעם שנייה, אני רוצה לחדד עוד נקודה שהאכיפה בשנת 2023, אבי שמואל בא וכתב והגיב לעורך דין הרמן שזה גם במסמכים שצורפו בכתבי ההתנגדויות עצמם. בא ואמר לו שהנסיבות של המקרה, המיקום של ה - , של, של המזגנים כפי שהם זה, הם לא מצדיקים הגשת כתב אישום. אז אני אומר שבלי שום קשר שזה נושא אכיפתי, האכיפה כבר הביעה את עמדתה, וככל הידוע לי, המתנגדים לא אצו ורצו ועתרו לבית המשפט לעניינים מינהליים על עמדה של האכיפה. אז לא רק שזה לא עניין של הוועדה, אז העניין הזה גם.

צחי ברים:

כל כך הרבה מילים על זה, זה מובן. אני שואל אותך,

עו"ד נפתלי לוי:

נפתלי כן,

צחי ברים:

נפתלי, יש מקום על הגג? ללא קשר עכשיו.

עו"ד נפתלי לוי:

בדקתי. אני חשבתי על זה גם אמרתי אולי בכל זאת,

צחי ברים:

תעשה לי טובה. אני לא מדבר עכשיו,

עו"ד נפתלי לוי:

שמו שם את,

צחי ברים:

יש פה אישה, שתי נשים שאני מתרשם שיש להם כן, וזה לא קשור אליכם.

עו"ד נפתלי לוי:

כן, אבל שמו שם.

צחי ברים:

אבל זה באמת מפריע ואתם יש לכם שם זכויות. תנסה לעזור להם בזה.

עו"ד נפתלי לוי:

אני בדקנו את זה באמת. כל דודי השמש על הגג, המזגנים של המבוקשים על הגג. גם הדירה השנייה צמודה בגג, גם שלהן על הגג.

צחי ברים:

נעשה בנייה בגובה של המזגנים.

עו"ד נפתלי לוי:

אין מקום פיזי, אין מקום פיזי, מה?

צחי ברים:

זה בנייה בגובה של המזגנים על הגג.

רחל לב:

יש לך בעיית שימור,

עו"ד נפתלי לוי:

לא יודע, מחסום אקוסטי, אבל 20 מטר באמת. אני לא חושב שזה קרוב.

אמנון ארבל:

זה בניין לשימור אבל,

רחל לב:

ערך שימור.

אמנון ארבל:

מה? לעשות פה עכשיו,

רחל לב:

יש (לא ברור),

עו"ד נפתלי לוי:

לא, איפה אתה?

אמנון ארבל:

פה,

עו"ד נפתלי לוי:

לא יודע, צריך אולי שזה משהו אקוסטי, אבל זה לא קשור ל-, זה צריך, זה צריך לבקש מהדיירים למטה,

צחי ברים:

אוקי, זה לא,

עו"ד נפתלי לוי:

אמי,

צחי ברים :

ואם אתה אומר שאתה חושב על זה, תמשיך לחשוב, אני בטוח שאם תחשוב, אתה תמצא פתרון,

עו"ד נפתלי לוי :

לא, באמת.

צחי ברים :

סתם אני, על הדרך מבקש עזרה בשבילהם.

עו"ד נפתלי לוי :

זה יותר מידי אבל, אין מקום באמת. (לא ברור) זה לא איזה.

צחי ברים :

אם אתה רואה, שאתה חושב,

אמנון ארבל :

מילה אחת, הגג הוא (לא ברור), לשתי דירות או דירה? הגג.

עו"ד נפתלי לוי :

שלוש יש שתיים,

דוברת לא מזוהה :

שלוש דירות,

עו"ד נפתלי לוי :

3 ו- 2, שלוש הפכו להיות שתיים.

צחי ברים :

טוב, יש לכם זכות תגובה.

אמנון ארבל :

אפשר לעשות,

צחי ברים :

את רוצה להגיב?

דבורה לוי:

תודה רבה, תודה.

צחי ברים:

יוכל להיות שליח רק, כבר שווה.

עו"ד נפתלי לוי:

אחרון שרציתי,

צחי ברים:

זה מובן, נאמר, הדברים הובנו אבל.

עו"ד דניאל חסיד:

משפט אחרון אני אגיד, שהטענות (לא ברור) כאן, חלקן הארי נוגעות להיבט של הרישוי, ולהיבט של אכיפה, במהות. הם אמרו, (לא ברור) רישוי זה רישוי, ואכיפה זה אכיפה, וזה לא מסוג הדברים שצריך לתקוף אותם, בדלת של הגשת התנגדות. זהו, אמרתי, תודה.

עו"ד נפתלי לוי:

אני רוצה עוד משהו, המזגן הזה הוא מטרד,

צחי ברים:

המזגן, למטה?

עו"ד נפתלי לוי:

המזגנים למטה הם מטרד, אוקי, נגיד, עכשיו הם מטרד, שיצרו דיירים למטה. עכשיו אתה,

צחי ברים:

לא, זה הבנו שזה לא קשור אליך,

עו"ד נפתלי לוי:

בסדר, אבל אם את המעתיק אותם,

צחי ברים:

אני גם הבנתי שאתה מנסה להעתיק אותם.

אמנון ארבל:

לא רלוונטי,

עו"ד נפתלי לוי:

אני לא מנסה.

אמנון ארבל:

בסדר, הבנו, זכות תגובה את רוצה להוסיף משהו?

צחי ברים:

לא, היא אומרת לא, היא אמרה, היא לא רוצה, להסביר לך, זכות תגובה זה לא לחזור על הטענות.
להגיב על מה ש - , שנאמר,

אמנון ארבל:

שלא נאמר,

צחי ברים:

שלא נאמר.

רחל לב:

אני חושבת ש - , אני חושבת שאתם לא מדייקים, שכל הנושא של הצמדות הוא משהו מהותי
בתב"ע. המסמך הזה, והמסמך הזה, זה שני מסמכים סותרים. התב"ע, התב"ע בתוקף ואני קוראת
לה התב"ע האפורה. כן, שיש הצהרת כוונות זה כתב אופציות. זה לא כתב שהיה אפשר לממש, מכרו
לכם אופציות שלא היה אפשר לממש אותן מיד, וזה מה שאתה אומר,

צחי ברים:

בקיצור, את מסבירה שהתב"ע,

רחל לב:

זאת אומרת,

צחי ברים:

את טוענת שאי אפשר להצמיד להם את הגג. לא משנה ההסכם שהיה להם.

רחל לב:

בגג יש תיק שימור (לא ברור), תיק שימור המקורי. לא שאתם עשיתם, משה שפירא שהוא משרטט
את הגג ואומר זה רק בג בטון למערכות, ולמערכות,

צחי ברים:

נכון,

רחל לב:

וגם ברישיון זה מופיע.

צחי ברים:

מי אומר את זה?

רחל לב:

משה שפירא שעשה תיק שימור מדהים, על בניין לשימור. אז זה, אז גם שם, וגם בהיתרים, גם בהיתרים וגם בתב"ע, הגג הוא לא המקום לחלק אותנו, ולהצמיד שטחים, וזה כן, כאילו יש כאן, יש כאן, אז אני אומרת נורא ברור, שזה שתי תוכניות, תוכנית בתוקף מעולה,

צחי ברים:

גברת לב, את,

רחל לב:

מעולה,

צחי ברים:

אני (לא ברור) משפט,

רחל לב:

(לא ברור) ותוכנית שהיא לא בתוקף,

צחי ברים:

גברת לב,

רחל לב:

מנסים, לא סתם שבונים שם ללא רישיון,

צחי ברים:

גברת לב במשפט אחד, את אומרת,

רחל לב:

זה לא בתוקף.

צחי ברים:

גברת לב,

רחל לב:

כל האופציות.

צחי ברים:

מרים, את אומרת ש - ,

רחל לב:

רחל,

צחי ברים:

איך? אבל שמעת, ההסכם הזה, את אומרת התב"ע יותר חזקה מההסכם הזה,

רחל לב:

התב"ע היא בתוקף,

צחי ברים:

יפה,

רחל לב:

וזה לא בתוקף.

צחי ברים:

הבנתי.

רחל לב:

ובגלל, ובגלל זה אני חוששת מאוד לשנות דברים בתב"ע,

צחי ברים:

ברור, שאם זה כתוב בתב"ע, זה יתר חזק מההסכם.

רחל לב:

זה זה,

צחי ברים:

זה גם אמי יסכים לזה,

רחל לב:

זה חזק,

צחי ברים:

נכון,

רחל לב:

ואם והם רוצים כרגע לשנות, סעיפים בתב"ע שקשורים לשימור,

צחי ברים:

(לא ברור),

רחל לב:

אני מתנגדת לשנות סעיפים בתב"ע, שקשורים לשימור. כי ההשפעות העתידיות של ה - , פעולות שלכם יכולים, בהתאם למסמך הזה, יכולות להיות הרבה יותר הרסניות ממה שהם היום, לא בגלל שאנשים רעים, או,

צחי ברים:

אוקי,

רחל לב:

אני לא רעה.

צחי ברים:

לא, חס ושלום, אף אחד לא אמר את זה, ולא חושבים ככה, בסדר גמור, תודה, הדיון הסתיים.

עו"ד דניאל חסיד:

תודה רבה.

צחי ברים:

נקבל דיון פנימי, נקיים, אבל אז יש להם זכות תגובה, תיקחו בחשבון.

אופירה קאפח:

אין שום בעיה, יש לי מסמך נוסף,

צחי ברים:

לא, אני מסביר ברגע שאת מגישה, אומרת, אז יש להם זכות תגובה.

צביקה אסולין:

בסדר, נו,

אופירה קאפח:

אני הופננו לתב"ע, לטובת העניין, הופננו ע"י מחלקת שימור לטובת העניין. בבקשה, זאת אומרת מחלקת התכנון הפנו אותנו. לא סתם אנחנו, בהיתר אגב,

עו"ד ארז חוג'ה:

אני רוצה משפט אחרון,

עו"ד נפתלי לוי:

משפט אחרון אפשר?

צחי ברים:

יש לך גם,

עו"ד ארז חוג'ה:

אני רוצה לדבר רגע על הפסקה, דווקא ל - ,

צחי ברים:

אדוני, אדוני,

עו"ד ארז חוג'ה:

דווקא דני ליבמן, היועץ המשפטי,

אמנון ארבל:

לא הבנתי מה זה עוזר, זה בקשה הוועדה, דחו את הבקשה, ואמרו תגישו תב"ע,

אופירה קאפח:

בסדר,

עו"ד ארז חוג'ה:

עו"ד ארז חוג'ה.

אופירה קאפח:

והפנו אותם,

אמנון ארבל:

הוועדה לא חייבת לאשר את התב"ע,

צחי ברים:

שלא יהיה לך כאבי בטן בוא תגיד את זה,

עו"ד נפתלי לוי:

זה סוג של המלצה,

עו"ד ארז חוג'ה:

לא, את זה,

עו"ד נפתלי לוי:

זה המלצה זה לא,

עו"ד ארז חוג'ה:

זה פסיקה,

אמנון ארבל:

ההחלטה פה היא דחיית הבקשה,

אופירה קאפח:

לטובת תב"ע, את ההיתר, לא את התב"ע,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה העבירה בכלל,

עו"ד ארז חוג'ה:

את ההיתר,

אופירה קאפח:

את ההיתר, אמי, זה החלטה שזה מחלקת שימור, על ההיתר,

עו"ד נפתלי לוי:

על שינוי תב"ע, רצו,

אמנון ארבל:

הנדון דחיית בקשה ע"י מחלקת שימור, מה?

אופירה קאפח:

אפשרה כבר שם 12, הפנו אותם לטובת,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אין בעיה, וועדת שימור אמרה לכם תגישו תב"ע,

אופירה קאפח:

יפה,

אמנון ארבל:

אתם הגשתם תב"ע,

אופירה קאפח:

לא סתרו את זה, לא סתרו אותנו.

אמנון ארבל:

אתם לא מקשיבים לי,

אופירה קאפח:

כן,

אמנון ארבל:

הגשתם תב"ע יש מתנגדים, לא (לא ברור) לקבל את ההתנגדות,

אופירה קאפח:

ברור,

עו"ד נפתלי לוי:

אתה צודק,

אמנון ארבל:

אבל יש פה התנגדויות,

עו"ד נפתלי לוי:

בסדר, בסדר,

אופירה קאפח:

בסדר, אבל,

רחל לב:

אני מתנגדת לשינוי התב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

זה בסדר,

רחל לב:

אני מתנגדת לשינוי התב"ע,

אמנון ארבל:

הובן, הובן, הובהר, הובן היטב,

רחל לב:

זה יהיה, זה יהיה פריצת סכר,

אמנון ארבל:

די,

רחל לב:

את (לא ברור) את הסוף שלו. אני מבקשת,

צחי ברים:

אין צורך, אין צורך,

רחל לב:

לבדוק את העובדות,

אמנון ארבל:

פריצה של מה?

צחי ברים:

תקשיב לי, אני צריך ממך, אין צורך.

עו"ד נפתלי לוי:

אוקי,

אופירה קאפח:

מיותר.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

רחל לב:

זהו? אנחנו הולכים?

אמנון ארבל:

כן, הדיון הסתיים,

רחל לב:

בלי המצגת?

אמנון ארבל:

בלי המצגת.

רחל לב:

המצגת היא הייתה אמורה להרחיב,

אמנון ארבל:

פעם הבאה.

צחי בריס:

שמי יצחק. כרגע זה כן, עוד דקה שתיים, זה משתנה. אבל כיוון שאני זה,

אמנון ארבל:

בתיק הזה, הוא היושב ראש,

דוברת לא מזוהה:

מה?

אמנון ארבל:

בתיק הזה הוא היושב ראש.

צחי בריס:

טוב, תודה.

אופירה קאפח:

נפתלי לוי.

צחי בריס:

זה לא יקרה כל כך מהר.

רחל לב:

אמרתי לך,

צחי בריס:

הגברת.

רחל לב:

אני לא מבינה,

צביקה אסולין:

רגע אז מה בדיוק?

אמנון ארבל:

הם מבקשים את הבקשה להכשיר את הברכה,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אמי רוצה.

אמנון ארבל:

זה שינוי לתוכנית, (לא ברור).

צחי ברים:

בסדר, אבל בחוץ. (לא ברור), הפניתי אותו אליך, תנסה לעזור לו. טוב, חודש טוב ומבורך. חודש טוב ומבורך.

אליעזר ראוכברגר:

דיון להפקדה.

צביקה אסולין:

לא, אל תכתוב.

צחי ברים:

אנחנו רוצים להתקדם. אני אומר ככה אני,

צביקה אסולין:

אפשר לצאת?

צחי ברים:

אני יכול לבקש ממך טובה, גברת,

צביקה אסולין:

קובלסקי.

צחי ברים:

מיכל,

צביקה אסולין:

היושב ראש הזמני,

צחי ברים:

תנסי לעזור להם לצאת, כי זה ייקח עוד.

צביקה אסולין:

מה עם המצגת?

צחי ברים:

צביקה.

צביקה אסולין:

שתראה לנו את המצגת.

אמנון ארבל:

אני אשלח לך את זה אחר כך.

צחי ברים:

אמי, אני חושב שהוא יעבור על זה, לא נתנו לה זמן לחפש,

אמנון ארבל:

ישראל יעבור על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אין פה מה,

צחי ברים:

יש, יש כזה דבר, בעניין רעש המזגנים,

אמנון ארבל:

זה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, נו באמת.

צחי ברים:

זה לא קשור אליהם.

אמנון ארבל:

נכון. זה מה שכתבנו.

צחי בריס:

יפה, בעניין שימור, זה עבר וועדת שימור, בתב"ע, אני לא מתרשם שבתב"ע מופיע שאי-אפשר להצמיד, כתוב את השטחים הסובבים,

אמנון ארבל:

נכון,

צחי בריס:

שזה,

אמנון ארבל:

זה לא, הטענה היחידה, הטענה העיקרית פה, בכל הסיפור זה מזגנים, זה לא קשור אליהם. זה היה נחמד אם היו מעלים את זה לגג, אבל הם לא רוצים, וזה לא,

צחי בריס:

לא, אני חשבתי שהמזגנים,

אמנון ארבל:

נו,

צחי בריס:

שמפריע, זה מזגנים שלהם.

אמנון ארבל:

לא, זה לא מסתבר.

צחי בריס:

זה לא שלהם. הוא הראה קצת נכונות, אני מקווה ש - ,

אמנון ארבל:

הוא לא, הוא לא,

מיכל כהן:

לא, הוא לא הראה כלום.

צחי ברים:

לא, הוא אמר שהוא חשב על פתרון.

אמנון ארבל:

לא, הוא לא חשב.

מיכל כהן:

הוא אמר שהוא גם לא יצליח.

אמנון ארבל:

אם זה עושה רעש פה, תחשוב, על הגג ועל הבריקה, זה יעשה רעש פה, אז מה ההיגיון?

צחי ברים:

מה?

אמנון ארבל:

ישמעו את הבריקה, וישמעו את הרעש של המזגנים, מה? זה גג פרטי, זה הגינה שלהם, פרטית. בקיצור,

צחי ברים:

אבל אפשר, אפשר לאכוף את המזגנים למטה?

אמנון ארבל:

זה היה הם, הם בהליכים תקרא את זה פה. ב – 2022,

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן, יש הסכמה.

אמנון ארבל:

זה מטפל בזה, (לא ברור).

צחי ברים:

טוב, אני חושב שאפשר לדחות את ה - , לדחות את ההתנגדויות, לאור מה שאנחנו שמענו.

יוחנן וייצמן:

זה ברור.

צחי בריס:

(לא ברור), לפי המלצת.

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

יללה תיק 3.

צביקה אסולין:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, סיימתם?

צביקה אסולין:

תיק 3,

צחי בריס:

סיימנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל סיימתם את התיק?

אמנון ארבל:

כן, כן.

צביקה אסולין:

יללה, הנה.

אמנון ארבל:

תוכנית 3,

צביקה אסולין:

אנחנו שעה איחור. רוצים לאכול צהריים,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אנחנו בתוכנית 3 בסדר היום,

אמנון ארבל:

תוכנית 3 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל חזר, יופי, ישראל, אתה רוצה לדון בתוכנית הקודמת אולי?

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

אני מוכן לשמוע אותך, מה אכפת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא (לא ברור), כי אני פסלתי את עצמי, נתתי לך, פתאום נעלמת.

ישראל קלרמן:

לא, היה פה איזה,

עו"ד דני ליבמן:

לציין גם לפרוטוקול שהגעתי. במיוחד שכבר (לא ברור) את אילנית.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, הוא גם אמר להגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל את רשמת שאנחנו,

ישראל קלרמן:

באת (לא ברור) מצוין. לא שלחו לי,

תוכנית 1259159

אליעזר ראוכברגר:

שדני ליבמן החליף, ואנחנו בתוכנית 3 בסדר היום, 1259159, התנגדויות בבקשה אמי, תציג לנו את התוכנית, ברחוב שרירא גאון,

אמנון ארבל:

כן, יש פה למעשה תכנית שמציעה תוספת יחידות דיור והרחבות דיור בבניין קיים, הבניין אתם, כמו שאתם רואים פה, למעשה הוא בניין,

דוברת לא מזוהה:

אפשר לראות את זה שהיה הודעה,

מיכל כהן:

מותר להם להשתתף בדיון? זה תוכנית אחרת.

דוברת לא מזוהה:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה, אמי,

ישראל קלרמן:

לציין את זה אמרתי לו.

אמנון ארבל:

התוכנית כמו שאפשר לראות הבניין למעשה הוא לא יושב על רחוב, כי יש פה, זה הרחוב הראשי, רחוב בעל השאלות, ויש פה בעצם רחוב קטן שנגמר ללא מוצא, וזה הכניסה לבניין. היו פה מספר

התנגדויות ש - , שתיים, היו שלוש התנגדויות, שתיים מתוכם קיבלנו מכתב של עורך דין יובל שי, ישי שמייצג את הדיירים בהתנגדות.

מיכל כהן:

הסיר.

אמנון ארבל:

בהתנגדות אחד ושתיים הסיר את ההתנגדות. נשארה התנגדות אחת של מרים גבאי מרחוב שרירא גאון 4 ונכניס אותה עוד שנייה. קיבלנו במקביל גם הערות השר בשלב ההפקדה אשר כתב לנו שבעצם הוא התוכנית מציעה פה דיורית ושר הפנים קבע כי הערות השר שהוא חושב שעל פי הנחיות מינהל התכנון לא ניתן לעשות דיוריות בהרחבות דיור, אלא רק בניינים חדשים, ואנחנו נתייחס לזה אחרי זה בהחלטה. תכניסי אותם.

צחי ברים:

ובהמלצת מהנדס העיר התייחסתם,

אמנון ארבל:

גם לזה התייחסנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, להתנגדויות שהוסרו?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

או ש - ,

אמנון ארבל:

תיקנתי את זה.

מיכל כהן:

כן, (לא ברור) אחר כך.

אמנון ארבל:

לא במה שנשלח כמובן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

מחקתי את ההתנגדויות ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

שהוסרו,

אמנון ארבל:

כבר לא רלוונטיות, ורשמתי שבפני הוועדה הוצגה, לאחר הפצת סדר היום התקבלה הסרת ההתנגדות של עו"ד יובל ישי, שמייצג משפחות.

צחי ברים:

אתה מוחק סעיפים שאתה מתייחס אליהם,

אמנון ארבל:

כן, כן, אני,

אליעזר ראוכברגר:

מחקת, בסדר. בוא נשמע קודם כל את הגברת אם היא הגיעה, ואחר כך נראה מה.

יוחנן וייצמן:

נראה לי שאני אלך היום הביתה מוקדם?

אמנון ארבל:

כן. לא הביתה, אבל,

ישראל קלרמן:

בדיוק, לא הביתה.

יוחנן וייצמן:

איפה בילית בהפסקה? איפה היית?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברת מרים גבאי, נמצאת?

דובר לא מזוהה:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תציגי את ההתנגדות. בבקשה גברתי.

דובר לא מזוהה:

חיכיתם שעה שלמה, אז תחכו עוד כמה דקות.

מרים גבאי:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מרים גבאי:

באתי עם מזה שאני דיירת שכנה לבניין הזה. ממש אחד ליד השני. איך הבניין עצמו בנו, עם דברים שהם היו, לפי דעתי בצורה עבריינית. לדוגמא,

אליעזר ראוכברגר:

מתי נבנה הבניין?

מרים גבאי:

לפני 6 שנים התחילו, משהו כזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מרים גבאי:

ובנו אותו בצורה כזאת, שאין, חניות בכלל, אין חניות מספיקות לדיירי הבניין עצמו.

אמנון ארבל:

יש חניון בבניין.

מרים גבאי:

יש חניון,

אמנון ארבל:

לא מספק, את טוענת.

מרים גבאי:

הוא לא מספיק, כן, הוא לא מספיק. ואני עדה לשתי משפחות, בוודאי, רק שתי,

אמנון ארבל:

באיזה בניין את, באיזה בניין את גרה?

מרים גבאי:

אני גרה בשרירא 4,

אמנון ארבל:

זה זה?

מרים גבאי:

צמוד.

אמנון ארבל:

זה הבניין של התוכנית, את גרה פה, נכון? זה הבניין, וזה המעבר.

מרים גבאי:

זה הבניין, אני גרה כאן,

אמנון ארבל:

את כאן,

מרים גבאי:

אני גרה כאן.

אמנון ארבל:

אוקי,

מרים גבאי:

ממש כאן,

אמנון ארבל:

אוקי, ולכם אין חניון.

מרים גבאי:

לנו יש חנייה פרטית.

אמנון ארבל:

איפה?

מרים גבאי:

יש לנו חנייה פרטית כאן,

אמנון ארבל:

בבניין?

מרים גבאי:

חנייה פרטית כאן,

אמנון ארבל:

והיא כן מספיקה לבניין?

מרים גבאי:

בסדר, בשבילי.

אמנון ארבל:

לא, אבל לבניין כולו,

מרים גבאי:

לא, בבניין הזה יש סך הכול 6 דיירים,

אמנון ארבל:

כן,

מרים גבאי:

ואין, אין חניות,

אמנון ארבל:

אין חניון,

מרים גבאי:

אין חניון לבניין הזה, זה בניין ישן, הבניין הזה היה רק דירה אחת,

אמנון ארבל:

כן,

מרים גבאי:

ובנו את זה, יש כאן פה, אני לא הלכתי לבדוק את כל הדיירים,

אמנון ארבל:

אוקי,

מרים גבאי:

מי יש לו חניון, מי אין לו חניון, אבל אני יודעת שהם לפחות שני משפחות, אין להם.

ישראל קלרמן:

אמי,

מרים גבאי:

לאחת מהמשפחות יש שני רכבים, אז באופן אוטומטי יש לנו בעיה, מבחינת, קודם כל זה רחוב צר מאוד. תראה לי את ה - , המרחק מעט מהרחוב,

אמנון ארבל:

לא, זה לא קשור אליך, זה בסדר.

מרים גבאי:

זה כן קשור.

רחל לב:

זה הרחוב שנכנס מכאן. נכון?

אמנון ארבל:

כן,

מרים גבאי:

הוא צר מאוד, הרוחב שלו זה 2.5 מטר, והמרחק הוא 60 מטר בערך. מדובר כאן על ממש מקום צר מאוד, כשמצד אחד יש מעבר, יש סליחה, מדרכה ומצד שני אין מדרכה,

דובר לא מזוהה:

חצי מדרכה.

מרים גבאי:

בצד הזה של מדרכה אתם רואים אפילו בצילום שלכם, של הזה יש כבר מכוניות שחונות על המדרכה.

צחי ברים:

כתבת בהתנגדות שגם ברחוב הזה יש ישיבה שעוברים הרבה אנשים. לאן הם עוברים בדיוק?

רחל לב:

בנוסף, כאן אתם רואים מאחורי זה. הנה כאן יש ישיבה, אסור לגעת במסך?

צחי ברים:

לא, זה לא קשור.

רחל לב:

זה לא טאצ', נכון?

אמנון ארבל:

לא, לא, לא,

מרים גבאי:

בסדר.

אמנון ארבל:

מה? כל המתחם הזה הוא ישיבה שנכנסים דרך המעבר?

מרים גבאי:

כל ה - , כן,

אמנון ארבל:

למה?

מרים גבאי:

מכאן זה ישיבה, זה מתחם של ויינגרטן,

אמנון ארבל:

כן, אבל יש לו כניסות דרך הרחובות מ - , מצד שני אבל,

מרים גבאי:

אז הם אמורים לבוא מהרחוב, מהרחוב השני, מהצד השני, אין בכלל גישה לעצור בכלל ברכב, כי זה בן ציון ואז ממש אין גישה לעצור.

צחי ברים:

רחוב העילוי, רחוב העילוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, העילוי הוא ככה, זה בן ציון, וזה העילוי זה,

מרים גבאי:

לא, לא, זה לא העילוי,

אליעזר ראוכברגר:

כמו ר' כזה,

מרים גבאי:

תעלי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו ר', כן, יש,

אמנון ארבל:

המשך?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש שמה,

מרים גבאי:

אני אומרת לך זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש בן ציון, ויש העילוי,

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

ויינגרטן יושב על ה - , על הפינה של שתיקה.

מרים גבאי:

כן, כן, אבל ה - , התלמוד תורה יושב על הפינה כאן, איפה? עוד פעם, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

התלמוד תורה יושב בתוך המתחם של ויינגרטן,

מרים גבאי:

זה הרחוב שלנו,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

התלמוד תורה יושב בתוך המתחם של ויינגרטן,

מרים גבאי:

זה התלמוד תורה יושב כאן, כאן בפינה הזאת הוא יושב, הוא לא יושב כאן.

דובר לא מזוהה:

זה קרוואנים, קרוואנים,

מרים גבאי:

הוא לא יושב בכיוון של,

אליעזר ראוכברגר:

למה? הוא יושב בתוך המתחם של ויינגרטן,

מרים גבאי:

נכון, אבל הוא לא, הוא לא נמצא.

דובר לא מזוהה:

הכניסה היא,

מרים גבאי:

לא באים אליו, לא באים אליו מ - ,

דובר לא מזוהה:

כן, לא מהצד, מצד שני,

מרים גבאי:

לא באים אליו מהעילוי, באים אליו,

דובר לא מזוהה:

מהסמטה,

מרים גבאי:

מבן ציון, מכאן, מבן ציון, ואין אפשרות (לא ברור) חלקה. אז יותר פשוט לבוא לרחוב הזה, הצידי הזה. שאף אחד לא מפריע להם, ונכנסים כאן ומורידים את ה - , את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה לא מבן ציון?

אמנון ארבל:

(לא ברור) את זה?

מרים גבאי:

כי בבן ציון, זה רחוב שהוא, עם זרימה כל הזמן של זה, אנשים באים,

אלדד רבינוביץ:

צורפים לו, הם לא נותנים לו לעבור.

אריאל גולן:

נמצאים שמה, כל הזמן יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב נו, בחיך.

מרים גבאי:

לא (לא ברור),

אריאל גולן:

(לא ברור) של בן ציון,

מרים גבאי:

הוא חוזר רוורס גם.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שמורידים, מה השאלה בכלל?

אריאל גולן:

יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת שהמשכן שמעון,

אריאל גולן:

כל הזמן יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מרים גבאי:

לא, לא, משכן שמעון זה בזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עוד טיפה קדימה.

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון,

מרים גבאי:

אחורה,

דובר לא מזוהה:

תראה את השטח, תראה,

מרים גבאי:

אחורה לא קדימה. אחורה, לא קדימה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, קדימה בן ציון לכיוון העילוי, התכוונתי, לעומת התלמוד תורה.

מרים גבאי:

בסדר, אז אני מסבירה לך ש - , מביאים אולי מביאים,

אליעזר ראוכברגר:

קצת מכירים את האזור,

מרים גבאי:

אבל לא יכולים לעצור שמה, לא יכולים לעצור,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא עולים חדשים.

מרים גבאי:

כי זה, זה כביש שזורם כל הזמן, ואי-אפשר לעצור שמה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל עדיין עוצרים, מורידים והולכים הלאה.

מרים גבאי:

בסדר, עכשיו יש, לא רק זה, בבניין עצמו יש גן ילדים שכל בוקר בשמונה בבוקר עומדת הסעה, היא מביאה, היא מביאה את הילדים ובנוסף לזה הם גם הורים פרטיים שבאים עם הרכב שלהם, עוצרים

שמה ומורידים ואנחנו נתקעים במצב שאי אפשר לחזור, ואי אפשר, אי אפשר לעבור, אי אפשר לעבור.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן זה? עשר דקות? רבע שעה?

מרים גבאי:

רבע שעה,

אליעזר ראוכברגר:

עשרים דקות?

מרים גבאי:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אין מקום, אין בעיר אזור שיש בו בתי ספר.

רחל לב:

רבע שעה זה, רבע שעה זה, היא, ורבע שעה זה לאבא הנוסף שבא, והעוד, (לא ברור), נוסף. אבל מובן,

אליעזר ראוכברגר:

אין מקום שיש בו מבני ציבור בעיר, ריבוי של מבני ציבור, יש בבוקר, ובצהריים בשעות של,

מרים גבאי:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

של הבאת ילדים, ואיסוף ילדים,

מרים גבאי:

אבל צריך שתהיה גישה לזה, אין גישה.

אמנון ארבל:

אני לא דיברתי על גן ילדים, על גישה.

מרים גבאי:

זה לא שהם יכולים ל - , לעמוד שמה, ולהסתובב ולחזור, הם חייבים לחזור רוורס. אז עד שהם גורמים רוורס, הבא בתור בא ונכנס, תחשוב קצת, זה בעייתי, חוץ מזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם היום,

מרים גבאי:

אמרתי לך שבמילא אין, דיירי הבניין שלנו, ודיירי הבניינים אחרים באזור אין אפשרות להחנות, אין. מה גם, מה גם שבתוך ה - , לא, תגדילו את זה קצת, אפשר.

יצחק פנט:

מה? מה?

רחל לב:

מה גם שאמרתי שבצד אחד יש מדרכה,

דובר לא מזוהה:

חצי מדרכה.

מרים גבאי:

זה מדרכה צרה מאוד באמת. יש מדרכה ועליה האחרונים דיירי האזור כאן. עכשיו תשימו לב אני לא, אני לא אמרתי שבצד השני יש גם בתים, וגם להם יש רכבים לחלק מהם.

אמנון ארבל:

זה המעבר פה.

דובר לא מזוהה:

פה.

מרים גבאי:

זה המעבר, יפה מאוד. זה המעבר. מעולה. עכשיו, אז בצד הזה יש המדרכה בצד זה אין. להם יש יציאה מהבית ישירות לתוך, לתוך ה - , לתוך הזה. קודם כל זה סכנת נפשות. מספיק שאין להם אפילו שדה ראיה לצאת בשביל להסתכל אם יש רכב בכלל. זה ישר לצאת ולהיפגש בתוך רכב. והיו כבר מקרים, היו מקרים. עכשיו דבר נוסף. דבר נוסף אמרתי שאין חניות מספיק, ואם זה כן. ובנוסף לזה מי שבנה את הבניין המדובר בו, הוא בעצמו בעלת הבית, היא הייתה בעלת דירה אחת. היא

בעצמה התנגדה לתמ"א שהייתה לפני 14 שנה. היא התנגדה ואמרה שאין מספיק חניות, וכשהיא בנתה בניין עם 12 דיירים. היא לא אמרה שיש בעיה של חניות. אז תבינו, אנחנו חושבים שעיריית ירושלים צריכה להתחשב בתושבים שלה אם העירייה לא מתחשבת בתושבים. מי יתחשב? אתם רוצים שאנחנו נריב בנינו כל הזמן?

אליעזר ראוכברגר:

אין דברים כאלה. כן, כן, בסדר. בבקשה אתה עונה?

יצחק פנט:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול בבקשה.

יצחק פנט:

יצחק פנט,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יצחק פנט:

אני מטפל בבקשה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יצחק פנט:

כהקדמה. הבניין נבנה בהיתר בנייה. יש חניה תת קרקעית יחידה בסביבה. אין שום בניין אחר עם חניה, אנחנו היחידים שיש לנו חניה.

מרים גבאי:

לנו יש חניה, לא קרקעית מתחת, חנייה.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי הוא לא הפריע לך, בבקשה. יהיה לך, יהיה לך זכות תגובה גם.

יצחק פנט:

קיבלנו היתר בנייה עם חניות והכול. אנחנו עכשיו מגישים תב"ע לתוספת 3 יחידות דיור עם תוספת של ארבע חניות תת קרקעיות. סך הכול אנחנו נותנים אפילו מעבר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש היום בבניין?

יצחק פנט:

11,

אליעזר ראוכברגר:

יחידות דיור.

יצחק פנט:

יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אתם מוסיפים ל – 14?

יצחק פנט:

כן, מוסיפים ל – 14,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה חניות יש?

יצחק פנט:

סך הכול, אחרי התוספת 12 חניות.

אליעזר ראוכברגר:

כמה היום יש?

יצחק פנט:

היום יש 8, אנחנו מוסיפים עוד 4,

אלדד רבינוביץ:

מ – 8 ל – 11?

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת היום יש 8, על 11 יחידות דיור,

יצחק פנט:

נכון. אנחנו מוסיפים, שילמנו כופר על ההפרש בזמנו. היום אנחנו מוסיפים שלוש יחידות דיור, עם 4 חניות, מה שאפשר הוספנו. אנחנו לנו יש פתרון חנייה. עכשיו מה קורה בסביבה? אז אם אפשר בבקשה להראות את תשריט התוכנית ואני אראה לכם מה קורה שמה, ולמה יש מצוקה אפשר אולי? מה? רגע, אז אני אחר כך.

אריאל גולן:

תצ"א כאילו? צילום אוויר?

יצחק פנט:

לא, לא, אני רוצה את התשריט, להראות לכם מה קורה שמה. אם אפשר תשריט מצב מאושר, בנספחים אני חושב. אז מסמכי רקע, כן, מצב מאושר, כן. תראו דבר מעניין. האם אפשר להגדיל את המקום הזה? זה המגרש שלנו, עוד קצת למטה, כן. הנה יפה כי זה המגרש שלנו.

אליעזר ראובברגר:

אז התחתון?

יצחק פנט:

הצהוב,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

יצחק פנט:

שלנו. המגרש המקורי שלנו היה כולל גם את השטח הזה, מה שכתוב 128 הדרך אז, הפקיעו לנו את זה, בתוכנית הקודמת עוד. והפקיעו מהבניין הסמוך את החצר כדי ליצור פה פטיש כדי שאפשר יהיה להסתובב. למה? הרחוב הוא צר, באמת יש בעיה, הלכה העירייה ועשתה את המעשה הנכון. אנשים נכנסים לרחוב, צריכים להסתובב, ויצרו פה את הפטיש הזה, דבר מאוד מעניין. אצלנו זה פתוח, אצלם זה סגור עם שער. אז שמתלוננים למה יש פה מצוקה של באים טנדרים ולא יכולים להסתובב. הבעיה היא לא אצלנו,

אלדד רבינוביץ:

הפקיעו אצלם?

יצחק פנט:

הפקיעו אצלם, בוודאי, הנה. תראה, יש פה דרך, השטח הזה,

דב קצנלבוגן:

שיש תצ"ר. יש שם תצ"ר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

אני שאלתי שאלה,

יצחק פנט:

בפועל אני לא יודע אם הפקיעו, אני לא,

דב קצנלבוגן:

הפקיעו, יש תצ"ר.

יצחק פנט:

יש תצ"ר. אומר בעל הבית.

אלדד רבינוביץ:

תצ"ר רק אצלכם או תצ"ר גם אצלם?

יצחק פנט:

אני לא יודע,

דב קצנלבוגן:

אצלם, אצלם יש תצ"ר. המדרגות יושבות על שטח ציבורי, הבניינים חורגים, הם הגישו תב"ע והתחייבו להרוס, אבל במקום להרוס, הלכו והוסיפו כאן גדר. יש לי פה,

יצחק פנט:

סגרו את זה עם גדר.

דב קצנלבוגן:

את התמונות, תעביר להם. לא נותנים לאף אחד לעבור, רבים עם השכנים, יש להם פה המון חנייה, השכנים חונים פה, שלהם, לא שלי, שלהם חונים. לי לא נותנים להיכנס, משאית, כשבניתי פה, עמדה משמונה עד שתיים חיכתה להיכנס. השטח הוא לא 2.20, הוא מגיע כמעט לשלוש. לקחו חתך, עשו כאילו מדרכה. הבניין הזה כולו עבירת בנייה אחת גדולה. היה בניין אחד דירה אחת וחילקו אותו ל- 6. אחד נכנס מפה ואחד נכנס מפה. זה שעשה מדרגות מפה מחולק לשלוש. השוכרים חלקם עובדים אצלי היום במקרה. הם סיפרו לי פה הוא גר פה. לא יכולים לגור איתם. לא משנה. אני לא רוצה לפתוח את הפה. הזמנתי, לקחתי את שרון אבני, הזמנתי פיקוח, אני עם משאית מנוף, עומד פה מהבוקר עד שתיים. אני מתקשר לדייר שלו שנכנס מפה, הוא אומר לי עכשיו אני יושן. אמרתי לו - אז תרד, תזיז את האוטו שלך, האוטו שלך, רק תיצמד לקיר, המשאית תיכנס. נכנסים שתי מכוניות רק אם מישו לא חונה טוב, לא נכנס. הוא ישן, המשאית חיכתה. פניתי לעירייה לאגף הפיקוח. יש לי פה תכתובות עם תחכו, חמש דקות אני אעביר את הכול במייל. אין אכיפת חניה במקום. לקחתי את עורך דין שרון אבני. אני לא יכלתי פה לפתח בגלל שפה מגודר, שטח ציבורי, פלישה עם תמונות, אני אראה לכם. תנסו להסתכל בתמונות ותראו שיש פה גדר. לקחו את השטחים, עכשיו מתלוננים שלי אין חניה, אתם מבינים? טול קורה מבין עיניך. לא יודע מי אמר את זה. זה דתי או לא דתי, אבל כולם מבינים, מה יכול להיות. תראו כאן את החרیגה. אני אפתח לכם תב"ע, יש תצ"ר, זה כבר חלקה נפרדת. זה לא רשום בטאבו. החלקה הזאת שכאן היה צריך להיות. כל העירייה התהפכה, אמרו לשרון אבני, יש שני תיקים בעירייה התחלף תובע, התחלף ככה, התחלף ככה, הגיע פקח, אני הזמנתי פקח, אתם יודעים, לא משנה, אני אספר שבניתי, היו סכסוכי שכנים. אנחנו לא ביחסים טובים, אני לא מסתכל לשם.

אלדד רבינוביץ:

אני רואה שזה לא,

דב קצנלבוגן:

הגיע פקח, אני אומר לו - אתה בא אליי? על מה? על זה? נו, פה יש דירה למטה ופה יש דירה למעלה. פה יש דירה.

אלדד רבינוביץ:

אני לא רואה מה שאתה צריך,

דב קצנלבוגן:

נו באמת. אני בן אדם, תעזוב, מי צריך.

אמנון ארבל:

הלאה,

אלדד רבינוביץ:

אני לא רואה (לא ברור),

דב קצנלבוגן:

זה מה שיש לי לומר, אם צריך, אני אוסיף עוד, המכוניות לא שלנו, המכוניות מפריעות לי, אני מזמין פיקוח לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

דב קצנלבוגן:

וזהו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, הדברים די מובנים, אבל בוא ניתן להם את זכות התגובה, רגע גברתי.

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה להגיד, התצ"ר לא מומש,

דב קצנלבוגן:

מה?

אלדד רבינוביץ:

התצ"ר לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, גברתי, עוד שנייה, נסיים, וכמובן יהיה לך זכות תגובה.

יצחק פנט:

בנוגע לחנייה, זה ברור, אנחנו 4 חניות ל – 3 דירות,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת את זה כבר שלוש פעמים, אין צורך לחזור.

יצחק פנט:

דבר נוסף, לגבי הגן ילדים, יש פה דירה אחת, ש - , הושכרה לגן שפה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק פנט:

גן שפה, 8 ילדים. זה לא דורש רישיון, כך התברר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק פנט:

ביררנו את הנושא הזה, כך אני סיכמתי,

אליעזר ראוכברגר:

עד 10 ילדים,

דב קצנלבוגן:

אני הסכמתי איתם,

אליעזר ראוכברגר:

עד 10 ילדים,

דב קצנלבוגן:

למטה לרשת הגנים,

יצחק פנט:

לא חייב אישור,

דב קצנלבוגן:

עם תנאי כתוב שיעשו רישיון. שאלתי אותם - איפה הרישיון?

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך.

דב קצנלבוגן:

אמרו 8 ילדים לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, עד 10 ילדים לא צריך, בחינוך מיוחד,

דובר לא מזוהה:

20 ילדים יש שמה.

מרים גבאי:

זה למעלה מ - 20,

דובר לא מזוהה:

יש שם 20 ילדים,

מרים גבאי:

אני אצלם לך,

אליעזר ראוכברגר:

דני, יש חוות דעת שלך על זה, נכון?

דב קצנלבוגן:

יש שמות גם בשרירא,

אליעזר ראוכברגר:

גן עד 10 ילדים.

עו"ד דני ליבמן:

משרד החינוך הוא מעל 10 ילדים דורש רישיון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שאמרתי,

ישראל קלרמן:

13,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי,

ישראל קלרמן:

13,

עמנואל זלטס:

המדיניות התבססה על מה שדני כתב.

דובר לא מזוהה:

20 ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

ישראל קלרמן:

דני כתב מזמן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד דני ליבמן:

אני אמרתי למבקשים לבוא בשבוע הבא 10,

מרים גבאי:

של 20 בגן,

עו"ד דני ליבמן:

ולספור את הילדים, יושבים ואוכלים בשקט לספור אותם.

יצחק פנט:

אתם יכולים לראות פה את הגדר שהם עשו, פה,

אמנון ארבל:

כן, ראיתי,

אלדד רבינוביץ:

אבל זה לא, זה לא הוצא מהחלקה שלהם,

אמנון ארבל:

לא, זה בייעוד דרך,

אלדד רבינוביץ:

זה עדיין בתוך החלקה.

אמנון ארבל:

זה בייעוד דרך,

מרים גבאי:

בתוך החלקה שלנו, אני, אני יכולה להגיב?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, רגע, סיימת?

יצחק פנט:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אפשר גברתי.

אלדד רבינוביץ:

כל עוד לא הפקיע זה שלהם.

מרים גבאי:

אני יכולה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע אלדד, בבקשה. תן לגברתי.

מרים גבאי:

אדון בנה, התחיל לבנות את ה - , הבניין, ואחרי שכבר לקראת סיום הוא החליט שלנו היה גדר מפרידה,

דובר לא מזוהה:

בטון.

מרים גבאי:

מבטון.

דובר לא מזוהה:

2.20 מטר,

מרים גבאי:

הוא החליט יום אחד בלי להגיד לנו שום דבר שהוא הורס את הגדר. אנחנו הגענו בהפתעה וראינו באמצע, עצרנו אותו עם צו, וצו. איך אומרים?

דובר לא מזוהה:

של בית המשפט,

מרים גבאי:

צו,

אלדד רבינוביץ:

הפסקת עבודות.

דובר לא מזוהה:

הפסקת עבודות.

מרים גבאי:

הפסקת עבודה, והבן אדם זה החלק שלי, תביא לי לראות תב"ע, מסתבר הוא לקח את התב"ע שלנו, תבינו, אנחנו גרים באזור, מאוחר יותר, התב"ע הייתה ב – 2010, אנחנו הגענו לשם רק ב – 2012,

יצחק פנט:

אני אביא לך תצ"ר.

מרים גבאי:

זה תב"ע שקיימת הייתה מאז, הוא לקח את התב"ע ההיא, שבה אני כאילו אני, לא אני, זה לא אני, זה מי שהיה לפני, היה אמור להרחיב שמה, ולהגדיל שמה תוספת של עוד שתי קומות למעלה, ולקח את התב"ע הזו, והראה לי שצריך להרוס, כשזה הייתה התב"ע של, של מי שאני קניתי ממנו

ולא שלו. ואנחנו חשבנו שהוא זה, כי אנחנו לא הבנו מספיק בדברים האלה. עכשיו הוא שבר. הוא הרס לנו את כל הזה. עשינו לו צו מעצר, לעצור את הזה ולא הייתה ברירה. הוא כבר שבר את הכל. הגענו לבית המשפטי משפט הכול, ובסוף הבאנו מודד שמדד את המקום ולפי צו בית המשפט הוא מדד ונתן לנו בדיוק את הסימון. איפה אנחנו יכולים לעשות את החלק שלנו, אנחנו היינו צריכים על חשבוננו לבנות גדר חדשה, והוא לא היה מוכן לבנות לנו את הגדר שהוא הרס ובנינו גדר חדשה, ושמנו אותה לפי הגבולות המדויקות לפי המדידה של הזה. עכשיו הוא לא יכול לבוא ולהגיד שזה לא שלי, כי זה שלי. הוא יכול להמציא, אני אביא לך את זה. אני יכולה להוציא לך את כל החומר.

אלדד רבינוביץ:

כן, אבל הוא לא נרשם.

מרים גבאי:

עכשיו דבר נוסף אמרתי שוב, הוא מדבר על חניות, מדובר כאן החניות שלא שלי. לי יש חניה, לי יש חניה, יש חנייה אישית בתוך (לא ברור), בתוך המבנה, בתוך החלק של הבית שלי. לי אין בעיה. למי שיש בעיה זה כל הדיירים מסביב הדיירים שלו. הוא בעצמו הוא עכשיו אמר שיש לו חסר לו שלוש חניות. לא אני אמרתי.

אלדד רבינוביץ:

אתם צודקים.

מרים גבאי:

ואמרתי שמשפחה אחת אני יודעת שיש לה שני מכוניות, אז זה לא שלוש חנויות, זה בטח הרבה יותר. זהו, זה מה שאני רוצה להגיד.

אליעזר ראובברגר:

היה להם חמש מכוניות,

מרים גבאי:

הוא עברין בנייה בטוח.

אליעזר ראובברגר:

אם היה להם חמש מכוניות, הייתה לתת להם חמש חניות?

מרים גבאי:

לא, לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אם היה להם חמש מכוניות. אני צריך לתת להם חמש חניות?

דובר לא מזוהה:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

מרים גבאי:

לא, לא, אבל אל, אתה כאילו מנסה להצדיק אותו, זה לא בסדר.

צחי ברים:

אה לא בסדר?

רחל לב:

כי בסך הכול מה אני אמרתי? שאין מספיק חניות לפי מספר הדירות שלו. זהו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא אמרתי, אבל זה לא קשור למספר חניות,

מרים גבאי:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

יש תקן לכל דבר. אנחנו לא עובדים לפי כמה מכוניות שיש לו.

מרים גבאי:

עוד משהו, עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא ירצה לקנות 20 מכוניות, אז צריך להביא לו 20 חניות?

מרים גבאי:

לא, אבל תקן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שאת בעצם, עלה מתוך דבריד.

מרים גבאי:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

כן, בגלל ה – 3 יחידות דיור,

מרים גבאי:

(לא ברור) ואני אומרת, שלפי מספר הדירות אין מספר חניות, בסדר גמור.

אמנון ארבל:

אבל בבניין שלך, יש 6 דירות, בלי חנייה בכלל,

מרים גבאי:

לא, בבניין שלי, הוא בניין ישן, אתה צריך להגיד, זה לא בנו אותו עכשיו,

אמנון ארבל:

נכון, אבל הוא בנה בניין חדש עם חנייה, לפי התקן, ומה שאומר,

מרים גבאי:

אבל, אבל יש כאן אנשים, רגע בבניין שלי יש אנשים ממולי יש עוד 4, 4 או, הרבה יותר, יש לנו בניין בהתחלה, שהוא גם גדול מאוד וגם, דיירים שהם גרים בדירות.

אמנון ארבל:

אבל עומס שנוצר על רחוב, הוא מבחינת החניות הוא הרבה יותר שלכם, מאשר להם, כי להם יש חנייה תת-קרקעית.

מרים גבאי:

למה? אם יש עוד, יהיה 3 שלא יכולים להיכנס,

אמנון ארבל:

לא קשור לכמה יש, יש תקן חנייה בירושלים, וכל אחד שבונים בניין חדש, נותנים חניות לפי התקן, עכשיו אם מישו החליט בבניין שלו שהיה לו תקן אחד, יכל לקנות 4 מכוניות, כי ככה הוא רוצה, מותר לו, אין מה לעשות.

מרים גבאי:

בסדר, אבל אתה מבין שיש שם צפיפות שהיא לא,

אמנון ארבל:

אני מבין, אני רק,

מרים גבאי:

שהיא לא, שהיא, שהיא באופן טבעי, אם אתם רוצים לבנות עוד 3 דירות, עכשיו עוד 3 דירות צריך,

אמנון ארבל:

אבל 3 דירות הוא מוסיף 3 מקום חנייה,

עו"ד דני ליבמן:

4 חניות הוא מוסיף,

אמנון ארבל:

4, 4,

מרים גבאי:

הוא מוסיף 4,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מוסיף,

מרים גבאי:

ומוסיף עוד 3 דירות.

ישראל קלרמן:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

משפר את המצב.

מרים גבאי:

לא, אבל אז, זה לא ישפר את המצב.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? אני לא מבין, הם הוסיפו, 4 חניות,

מרים גבאי:

אבל זה לא משפר את המצב. כי חסרים לו כבר,

דובר לא מזוהה:

חצי,

ישראל קלרמן:

צריכים לעשות,

עו"ד דני ליבמן:

באופן יחסי הוא משפר את המצב.

אברהם ישראל שריר:

תוסיף עוד, כמו שהוא.

מרים גבאי:

טוב, אז זה בקיצור, להעמיס לנו על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הנקודה,

אברהם ישראל שריר:

צריך להביא,

מרים גבאי:

אז להמליץ על ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

אם חונים ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

הנקודה, הנקודה הובנה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמנון ארבל:

בסדר, הנקודה הובנה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

מרים גבאי:

עוד דבר נוסף,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

מרים גבאי:

הגן ילדים זה לא 8 ילדים, יש שמה למעלה מ – 20 ילדים, אני מוכנה לצלם לכם את, יום אחד צילום ולשלוח,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה. יש לנו פה מחלקות, ואגפים שלמים שמטפלים בגנים ואנחנו יכולים לדעת מידע מהם.

מרים גבאי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

כמה ילדים יש שמה.

מרים גבאי:

בטוח שאתם יודעים, בטוח,

אליעזר ראוכברגר:

כל ילד רשום איפה הוא לומד ואיפה הוא נמצא. אף אחד לא נמצא ברחוב. תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

אברהם ישראל שריר:

רגע,

יצחק פנט:

מה?

אברהם ישראל שריר:

היא הייתה גם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אברהם ישראל שריר:

גם לי הייתה התנגדות.

מיכל כהן:

מי אתה?

אמנון ארבל:

לא הגשת.

אליעזר ראוכברגר:

לא כתוב פה, לא הגשת.

אברהם ישראל שריר:

הגשתי, קיבלתי זימון.

מיכל כהן:

איפה?

אברהם ישראל שריר:

לפה,

מיכל כהן:

איך קוראים לך?

אברהם ישראל שריר:

שריר, אברהם ישראל שריר.

אליעזר ראוכברגר:

לא מופיע לי, מופיע לי איתן זרצקי שירד, ההתנגדות שלו. ועו"ד יובל ישי שגם ירד ההתנגדות שלו.

אברהם ישראל שריר:

מצטער מאוד, אני קיבלתי זימון, קיבלתי, הודיעו לי, לא רק שהודיעו לי לבוא, אלא גם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יצחק פנט:

לא ראינו את ההתנגדות הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות.

יצחק פנט:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תציג את ההתנגדות, אלא אם כן זה אותו דבר,

אברהם ישראל שריר:

אני גר בבעל השאילתות 12 מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם ישראל שריר:

מהצד השני.

אליעזר ראובברגר:

טוב, מה שמך רק עוד פעם שנרשום.

אברהם ישראל שריר:

אברהם ישראל שריר,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה.

אברהם ישראל שריר:

ההתנגדות שלי שני סעיפים, אחד טכני, זה גם כן נוגע לחניות, היזם מציג שהוא מוסיף 4 חניות זה לא מדובר על מכפל בתת קרקע. זה (לא ברור), זה בשביל טוב לעשות וי על התוכניות. למעשה, הרי זה לא יעבוד א'. ב', אני לא מדובר פה רק שלוש דירות, הרי הוא גם רוצה להכשיר עוד דירת גן, בפינה הצפונית מזרחית של הבניין, אז יש תוכנית, התוכנית המקורית הייתה למחסנים, בהתנגדות שאני הרגשתי לפני כמה שנים, כשהוא הפך את המחסנים האלה בלי אישור לדירה. היא התקבלה אחרי ש - , וכתוצאה מזה חייבו אותו לאטום את המחסנים האלה. חלונות שהוא בנה שם ולכסות את זה בעפר ועכשיו,

מרים גבאי:

הוא הוציא את זה,

אברהם ישראל שריר:

ועכשיו הוא מבקש אישור של הדירה הזאת. למרות שאין לו ממ"ד, אין לו שום דבר. זה הופך מחסנים לדירה. זה ביחד עם כל התיק.

יצחק פנט:

יש ממ"ד,

אברהם ישראל שריר:

אז כך, בתוכנית אין ממ"ד לדירות האלה. במקור זה מחסנים ובזמנו יש לי את המסמכים שהייתה פה.

אליעזר ראובברגר:

אדריכל פנט, בבקשה אל תפריע לו.

אברהם ישראל שריר:

הייתה, הייתה הוועדה פה בחדר הזה, שבו חייבו אותו לסגור את החלונות, לכסות את זה בעפר. במשך תקופה מסוימת, האזור הפינה הצפונית מזרחית הייתה מכוסה בעפר והכול היה סתום. עכשיו נפתח מחדש, והוא מבקש עכשיו בבקשה הנוכחית להפוך את זה לדירה לעניין. הבנתי שהוא ניסה למכור אותה כבר, אפילו גם כן בתור דירת גן. אין לי עניין בזה, ... זה נכנסים לפנים,

אליעזר ראובברגר:

חברים אל תפריעו לי, בבקשה.

אברהם ישראל שריר:

נכנסים,

אליעזר ראובברגר:

מיכל, מיכל, בבקשה.

אברהם ישראל שריר:

נכנסים לתיק בעירייה,

אליעזר ראובברגר:

אז מה אם הוא שואל, לא להפריע. שישאל, שיכתוב. כן,

אברהם ישראל שריר:

נכנסים לתיק בעירייה, אתה רואה עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם של עבירות בנייה. עד בזמנו שאני הגשתי התנגדות, התברר שהבנייה הייתה בניגוד לתוכניות. עכשיו תראו, אנחנו עשינו עכשיו תמ"א, הוציאו לנו את הנשמה חמש שש שנים. כל דבר שאתה בלי סוף בירוקרטיה הזאת, בשביל כל פרט הכי קטן וטופס טיולים בעירייה ופה ושם ומה שזה לא יהיה. בסוף עושים צחוק מזה. יש תוכניות, הוא עושה מה שהוא רוצה, בא אחרי זה בדיעבד הוא מבקש להכשיר את זה. אצלנו לא צריך להגיד לך, יש המון תקנות שלא יהיה חוטא נשכר. אז הוא אומר כן, חניות, לא חניות לא זה. תעזבו את זה. אתם עושים צחוק מהעבודה שלכם, ומהעבודה שלנו. לא ייתכן. עד כאן.

אליעזר ראובברגר:

תודה, אתה רוצה להתייחס? פנט.

יצחק פנט:

כן, אני לא ראיתי את ההתנגדות, אבל לפי מה שהוא אומר, אני אתייחס,

אליעזר ראובברגר:

כן, שמעת אותה עכשיו.

יצחק פנט:

כן, כן, אני אגיד, קודם כל הבניין שלהם בכלל לא מהרחוב שלנו, הם מהרחוב העליון. לא קשורים לרחוב, לא שום דבר לא נוגע לחניה. מה זה עניינו?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר אני לא מדבר על החנייה.

אברהם ישראל שריר:

עובדה,

יצחק פנט:

יפה.

אברהם ישראל שריר:

עובדה שקיבלתי בקשה את הבקשה בשביל להציג התנגדויות. זה נושק.

יצחק פנט:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא לא. הוא גם אמר שהוא לא מתעסק עם החניה. הוא חוטא נשכר, אבל הכשרת עבירת הבנייה.

יצחק פנט:

אז ככה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על דברים האלה יותר מאשר על החנייה.

יצחק פנט:

אז אני אגיד את זה, קודם כול, בהיתר יש מחסנים, זה לכל הדעות, זה מחסנים. זה לא, מה שנקרא כהרחבה לדירה שנמצאת לידה. לא ביקשנו דירה נפרדת שנה. זה הרחבה וזה מה שאנחנו מבקשים. לא ידוע לי, אני גם לא שמעתי שמישהו עשה את זה שמה איזושהי דירה. זה לא דירה, זה מחסנים שאנחנו רוצים להכשיר אותם כהרחבה לדירה קיימת.

אברהם ישראל שריר:

גרים שם.

יצחק פנט:

פתחנו חלונות.

דובר לא מזוהה:

גרים שמה אנשים,

אברהם ישראל שריר:

גרים שם,

יצחק פנט:

גרים, כי יש דירה שמה, יש שתי דירות בקומה הזאת.

אברהם ישראל שריר:

גרים שם, גרים שם.

יצחק פנט:

אני לא יודע מה הדבר הזה. על כל פנים, אנחנו מבקשים,

אלדד רבינוביץ:

זה המחסנים?

יצחק פנט:

הנה המחסנים האלה,

מרים גבאי:

אי-אפשר,

יצחק פנט:

ביקשנו להרחיב, הנה נכון, סליחה, ביקשנו להרחיב את הדירה הזאת, אנחנו מרחיבים אותה הנה, לכיוון הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אתם מרחיבים אותה על חשבון המחסנים.

יצחק פנט:

כן, נכון. עכשיו יש פה חלונות קיימים, היה פה חלון קיים, אנחנו מבקשים לאטום אותו, ואנחנו אפילו לא, לא ביקשנו לעשות חלון במקום אחר. החלון נמצא פה, לא פונה אליו. דבר שלישי, תסתכלו בחתך, תראו שזה, בכלל נמוך ממנו. בכלל לא, לא, לא במפלס של הבניין שלהם. תראו בחתך תראו זה בכלל לא באותו מפלס. עד כמה שזכור לי. עוד פעם אני אומר עכשיו מתוך הזיכרון, אבל אם אפשר ללכת לחתך.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, הוא אמר את זה.

אברהם ישראל שריר:

לא, לא, המפלס יותר נמוך.

יצחק פנט:

עוד אחד, עוד אחד. עוד, אם אפשר ללכת, זה לא החתך הזה.

אמנון ארבל:

זה?

יצחק פנט:

זה זה, כן, זה, זה הבניין שלו, זה המפלס שלו, זה המפלס שלנו, החלון. החלונות זה בעצם חלון הממ"ד, אבל המחסן שנמצא אחר כך נמצא בכלל מתחת לבניין שלו. מה זה מפריע לו? אני לא יודע מה הקשר בכלל. הוא, אם כבר אז הוא רואה אותנו ככה. לא אנחנו רואים אותו, זה בכלל לא,

אמנון ארבל:

אם רואה אותך, אתה רואה אותי.

יצחק פנט:

כן, אבל למטה,

ישראל קלרמן:

הוא רואה ככה, והוא רואה ככה.

יצחק פנט:

להסתכל ככה, אני צריך בשביל לראות אותו, להסתכל ככה, מי עושה את זה? ועוד יש,

אברהם ישראל שריר:

אז פה אני,

עו"ד דני ליבמן:

מה אתה רואה ממנו?

יצחק פנט:

אז רגע, אז בכלל זה,

אברהם ישראל שריר:

כבוד היושב ראש, פה אני מוכרח להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה תן לו רק לסיים, יש לך זכות תגובה כמובן, אתה סיימת?

יצחק פנט:

זה זה, זה הטענות שלו היו שלושה דברים, הוא דיבר על החנייה שאמרנו שאין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר כמו הגברת.

יצחק פנט:

הוא דיבר על ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק פנט:

האם יש שמה הכשרת עבירה, אין שמה הכשרת עבירה, לא ידוע לנו, אני לא יודע המחסנים וזה, הרחבה וזה לא דירה. וגם אנחנו לא, מה עוד היה שם?

ישראל קלרמן:

על החלון אמר כבר,

אמנון ארבל:

ההתנהלות באופן כללי,

יצחק פנט:

לא שום דבר, אני לא מבין מה, מה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בבקשה אדוני.

יצחק פנט:

עוד הערה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק פנט:

הם עשו תמ"א/38, התנגדנו לתוכנית שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

אז מה הבעיה?

אברהם ישראל שריר:

ועוד איד,

יצחק פנט:

והם התקרבו אלינו, ולא,

אברהם ישראל שריר:

ועוד איד,

יצחק פנט:

לא קרה שום דבר, התוכנית שלהם אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. בסדר. לבריאות שיהיה להם, ומצוין, צריך לברך אותם, כי כל חיזוק זה דבר מבורך, בפרט בימים, בימים אלה, אנחנו רואים הרי מה,

יצחק פנט:

מה הקשר?

אליעזר ראוכברגר:

מה המצב, וכל שנייה את המקבל הודעה מחר, מחרתיים, היום בלילה, מחר בלילה.

אברהם ישראל שריר:

אני מוכרח להגיד פה הערה, וזה כתוב ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

אברהם ישראל שריר:

שלא, שלא דיברתי עליה והיא כתובה במה שכתבתי בהתנגדות שלי. ההיסטוריה של הבניין הזה היא כזאת של הבניין שלהם. אנחנו קיבלנו לפני, אני לא יודע מתי זה היה, תוכנית שכללה קומה אחת או שתי קומות קטנה בבניין קטן.

אליעזר ראוכברגר:

תוספת,

אברהם ישראל שריר:

לא, לא, זה היה בניין ישן, כשהכוונה הייתה להרוס אותו ולבנות בניין של קומה, שתיים, משהו קטנצ'יק עם סימון מאוד מפורט של כל העצים שהם לשימור ואסור לגעת בהם. בסדר, מה פתאום שאני מתנגד, תפאדל. שיהיה בניין חדש במקום בניין ישן. מתחילות העבודות. ברור שמורידים את הכול. ברור שהשינוי שלה מהתוכנית המקורית לתוכנית הנוכחית, שזה ארבע קומות. אני לא זוכר כמה, בגודל על רוב השטח של זה תוך התקרבות אלינו לא הגיע אלינו. לא יודע איך הם עשו את זה. לא רק זה, הבנייה היא כזאת שמישהו שם, לא זוכר איפה שהוא שם את הגרביים שלו בלילה. אני מהחלון שלי יכול להגיד לו, פתחי מכוונים זה לזה. פעם היה לנו איזשהו מוסר בעניין הזה. יש גם ארכיטקטים, קריטריונים ארכיטקטוניים. כלום,

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

אברהם ישראל שריר:

החלון מול חלון,

אמנון ארבל:

באיזה מרחק אבל?

אברהם ישראל שריר:

20 מטר,

אמנון ארבל:

זה המון,

אברהם ישראל שריר:

30 מטר,

אמנון ארבל:

זה המון,

אברהם ישראל שריר:

אז אני יכול להגיד,

אמנון ארבל:

אנחנו מאשרים במרחק 6 מטר בין בניין לבניין,

אברהם ישראל שריר:

אבל לא כשחלון מול חלון,

אמנון ארבל:

20 מטר, גם חלון מול חלון,

אברהם ישראל שריר:

אז, בוא לא,

אמנון ארבל:

אבל אין פה 20 מטר,

אברהם ישראל שריר:

אני אומר,

אמנון ארבל:

אין פה 20 מטר, אין פה 20 מטר,

אברהם ישראל שריר:

אם היה, אם היה קצת, אם קצת תכנון אחר, אפשר לעשות את החלונות שלא יהיו בדיוק מול.

אמנון ארבל:

זה לא עושים,

אברהם ישראל שריר:

בלי שום בעיה.

אמנון ארבל:

זה הבניין שלכם, וזה הבניין שלכם, זה שני הבניינים,

אברהם ישראל שריר:

זה הבניין שלנו, זה הבניין שלהם.

אמנון ארבל:

היית רוצה שיצמידו את ה - ,

אברהם ישראל שריר:

אני אומר לך אני מהחלון שלי,

עו"ד דני ליבמן:

15 מטר,

אמנון ארבל:

כי אולי 5, 6 מטרים, אבל לא 20 מטר,

עו"ד דני ליבמן:

מהחלון,

אמנון ארבל:

מהחלון,

דובר לא מזוהה:

מהחלון שלו,

דובר לא מזוהה:

אבל הם התקרבו אלינו,

אמנון ארבל:

לא משנה, היום המצב, אני אומר, הלוואי והיה 20 מטר,

דובר לא מזוהה:

הם מתקרבים אלינו, לחלונות שלנו.

אברהם ישראל שריר:

היום החלון שלי, מהחלון שלי, אני יכול להגיד לו איפה הגרביים שלו.

אמנון ארבל:

אז אם הוא לא מוצא, תגיד לו.

אברהם ישראל שריר:

בדיוק. זה מה שאני עושה. עכשיו כל זה, זה, ככה זה התחיל, אז זה לא עניין שזה, יש פה עניין, אני חושב ש - , מבחינה עקרונית, יש פה חנייה, יש פה מצוקת חנייה בכל הסביבה, לאו דווקא ברחוב שרירא, בכל האזור, המכפל הזה תת-קרקעי זה באמת לא רציני.

יצחק פנט:

למה זה לא רציני?

אברהם ישראל שריר:

כי זה לא רציני, כי אף אחד לא ישתמש בזה. כי אף אחד לא ישתמש בזה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גם עושים את זה בכל העיר, אנחנו עושים את זה,

אברהם ישראל שריר:

לא, זה ש - , נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יש עם זה כבר ניסיון, והטכנולוגיה מתקדמת, ומה שהיה לפני 3 שנים, זה לא מה שיש היום. פעם היה חורק, היום כבר באה טכנולוגיה שונה.

אברהם ישראל שריר:

אני לא מאמין שזה ישתמשו בזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אברהם ישראל שריר:

כשזה בתת-הקרקע בתוך ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא תעשה סיור בעיר ותראה במקומות אחרים שמשתמשים?

אברהם ישראל שריר:

זה בתוך התת-קרקע, ומשתמשים בו,

אליעזר ראוכברגר:

הכול בתת-הקרקע, כל המכפילים זה בתת-הקרקע.

אמנון ארבל:

יש מכפילים חיצוניים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אנחנו לא קוראים לזה מכפילים,

אברהם ישראל שריר:

מכפילים חיצוניים, לא, כשפה, המכפיל הוא (לא ברור). ואתה נכנס חניון תת קרקעי, ובתוך זה, אתה יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין.

אברהם ישראל שריר:

הלוואי, הלוואי שישתמשו בזה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אברהם ישראל שריר:

גם אם, גם אם,

אליעזר ראובברגר:

למה לא? בוא איך אומרים? אנחנו נמצאים בעולם של מנסים לייצר פתרונות, לייצר דברים רעיוניים, לייצר דברים יצירתיים,

אברהם ישראל שריר:

מה אני אגיד? קשה לי, קשה לי להאמין שהם ישתמשו בזה, כך, קשה לי להאמין שיש פה תוספת של 4 חניות, לדעתי יש פה תוספת של פחות, ויש תוספת של 3 דירות ועוד אחת, כי הם מכשירים את זה לעוד דירה,

אליעזר ראובברגר:

יש לי שאלה סתם, סתם אדוני, נראה לי אדם,

עו"ד דני ליבמן:

הבקשה לא מבקשת,

אליעזר ראובברגר:

מאוד מכובד,

עו"ד דני ליבמן:

להוסיף עוד דירה בקומת הגג,

אברהם ישראל שריר:

הרחבה בלבד,

עו"ד דני ליבמן:

היא לא מבקשת את זה, ולא מקבלת אישור לזה גם.

אברהם ישראל שריר:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

דני, דני, עו"ד שנייה, אני, לא, לא, אני אומר, הוא נראה לי אדם משכיל, אדם מבין, אני רוצה לשאול אותו שאלה,

אברהם ישראל שריר:

אתה צודק, לא אתה צודק לחלוטין, אני מדבר על מה יהיה למעשה, בוא נסתכל על מה יהיה למעשה, למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

הרב שריר,

אברהם ישראל שריר:

הרי זה הפרעה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גר, אתה גר בגבעת שאול, מול ברמן, יש את החנייה הגבוהה הזאתי שעשו הקומות,

אברהם ישראל שריר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כשהיינו מדברים על זה, כשהייתי היית אומר לי - מה? מי שישים את האוטו שלו 10, 20 מטר למעלה, לא נראה לי, האוטו ייפול, ואתה רואה זה עובד, הקרוסלות האלה, והכול, הדברים עובדים. אם אתה היית שואל אותי, לפני 10 שנים, הייתי אומר, בוא אתה הוזה, כן? היית אומר, אתה הוזה, זה לא נראה מה? מישהו יסכים שהאוטו שלו יעלה, ירד, בוא, זה נראה לי משהו. היום תראה זה עובד יפה, עובד יפה, באינספור מקומות בעיר,

אברהם ישראל שריר:

זה אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

זהו,

אברהם ישראל שריר:

בבן ציון 19, בבן ציון 19 הוא גם בנה כזה תת-קרקעי, עד כמה שאני יודע, זאת אומרת מכפיל. לא נראה לי שמשתמשים בו.

דובר לא מזוהה:

איפה? איפה?

אליעזר ראובברגר:

אני לא יכול להגיד לך, זה דבר נקודתי, אני מדבר באופן במאקרו, לא מדבר במיקרו,

אברהם ישראל שריר:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

לא מדבר. תודה רבה, הדיון הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה לכולם, תודה.

יצחק פנט:

תודה רבה.

אליעזר ראובברגר:

יש לנו בשתיים מוזמנים, יש לנו בשתיים מוזמנים, נעשה עכשיו את פנימי, ונעשה הפסקה. בשתיים, יש לנו מוזמנים,

יוחנן וייצמן:

נעשה הפסקה כעת.

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, פנימי, כן, אחרי הפנימי.

יוחנן וייצמן:

הפסקה כעת.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר לך שלא, הוא צריך פנימי,

אליעזר ראובברגר:

אחרי זה כשהוא אומר כעת, הוא מתכוון אחרי הפנימי, מה?

יוחנן וייצמן:

אחרי הפנימי של זה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

יוחנן וייצמן:

זה כעת.

אליעזר ראוכברגר:

בשתיים, בשתיים יש תחבורה, 14:00 :

14:10, מתי שייכנסו, ואחרי זה נשלים את השוטף ובזה סיימנו להיום.

ישראל קלרמן:

כמה זמן השוטף?

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן, לא יודע, זה נראה לי כמה,

מיכל כהן:

יש לנו מתוכנית 21,

ישראל קלרמן:

שעה,

אמנון ארבל:

לא, לא הרבה זמן,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

כמה שתיים ייקח? גם שעה?

אליעזר ראוכברגר:

אולי,

יוחנן וייצמן:

כמה שתרצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, בוא נראה. כמה, כמה אתה יש לך פניות.

ישראל קלרמן:

על שתיים?

אליעזר ראוכברגר:

על השוטף.

יוחנן וייצמן:

בטח, לא, על שתיים,

ישראל קלרמן:

על שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

גם שתיים, גם השוטף,

יוחנן וייצמן:

מה? הקו החום לא,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, שתיים זה לא חום.

אמנון ארבל:

זה המשך של הסגול,

יוחנן וייצמן:

זה סגול?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה ארמון הנציב,

אמנון ארבל:

ארמון הנציב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

תראו פה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בוא,

אמנון ארבל:

דחינו את ההתנגדויות, זה נכון שיש פה סמטה יחסית צרה, ויש פה גם זה, אבל סך הכול זה לא משהו, כמו שאמרתי יש פה תוספת של חנייה בתת-הקרקע, הבניין מסודר עם חנייה, הדבר היחיד ש - , הדבר היחיד שאני כן התייחסתי, אני כתבתי כן לקבוע סטייה ניכרת לעניין הגן ילדים, אני לא הכרתי את הסיפור הזה, זה הסבירו לי רק את הסיפור של הגן ילדים, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אני כתבתי שיש לקבוע בהוראות תוכנית כי שימושים היא עבור מגורים בלבד, ולא (לא ברור), שימוש גן ילדים, אבל באמת אני לא חושב שזה מקום מתאים, וזה יהיה סטייה ניכרת. אתם אומרים שהיום מותר לעשות גן ילדים עד 8,

אליעזר ראוכברגר:

עד 10, כן, דני אמר, לא אני, הנה יושב פה יועץ משפטי,

אמנון ארבל:

השאלה אם זה נכון במיקום הזה לעשות את זה, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקום.

אמנון ארבל:

למה בכל מקום נכון?

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקום אתה יכול לעשות בלי רישיון,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה מה שהוא אומר, משרד החינוך אומר, אתה לא צריך רישיון,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

הם לא שואלים אותך, הם יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

לא שואלים אותך, הם יכולים לעשות בלעדך, מה?

מיכל כהן:

עד 10 ילדים,

אמנון ארבל:

אז מה מותר?

אליעזר ראוכברגר:

עד 10, כן, כן, ברור.

אמנון ארבל:

מה מותר?

עו"ד דני ליבמן:

עד 10 לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

עד 10 אין צורך ברישיון,

עו"ד דני ליבמן:

אז תכתוב מעל 10.

אמנון ארבל:

עד 10 לחינוך מיוחד, או כל?

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

כל גן ילדים, כל גן ילדים?

אליעזר ראוכברגר:

בדרך כלל הגני ילדים של המספרים האלה, זה חינוך מיוחד,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כי בחינוך רגיל, נדמה לי שצריך מינימום משהו כמו 17, או 18,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הם שימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל לקבל,

ישראל קלרמן:

השימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בשביל לקבל,

ישראל קלרמן:

משרד החינוך דורש 10,

אליעזר ראוכברגר:

לגן, לעשות נדמה לי או 18, או, לא יודע יש איזה כמות של,

ישראל קלרמן:

13,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 20.

אמנון ארבל:

אוטומטי,

ישראל קלרמן:

גם ברחוב (לא ברור) לפני 20 שנה.

עו"ד דני ליבמן:

הדבר היחיד,

אליעזר ראוכברגר:

או גן שפה, דברים כאלה שזה, חריג,

עו"ד דני ליבמן:

לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הסטנדרט, לא גנים סטנדרט.

אמנון ארבל:

רשמתי סעיף תקרא רגע, דיורית מה כתבתי,

עו"ד דני ליבמן:

אף אחד לא היה עושה שימוש חורג (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת ההפקדה התקבלה (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה מדיניות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור), מה יהיה? הוועדה סבורה, כי לא (לא ברור). אוקי, מצוין, מצוין, (לא ברור) לא מצליח, הוצאת היתר או שימוש חורג איך שתקרא לזה,

עו"ד דני ליבמן:

היתר לשימוש חורג,

אמנון ארבל:

המותר.

אליעזר ראוכברגר:

המותר, אוקי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

למה? תמחק את ה - ,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שיהיה,

עמנואל זלטס:

אי-אפשר לכבות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שיהיה פה גן ילדים רגיל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול הוצאת היתר לקומות (לא ברור) גן ילדים,

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

במשפט הקודם,

אמנון ארבל:

זה סליחה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, גם לפני כן יש לקבוע בהוראות התוכנית הוספת שימושים יהיו עבור (לא ברור) לא יותר שימוש לגן, לא יותר שימוש לגן ילדים,

אמנון ארבל:

כי זה לא שימוש לגן ילדים בעצם אתם אומרים, שמותר בית מגורים לעשות גן עד 10 ילדים, (לא ברור), זה לא נחשב כגן, זה לא שימוש,

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי לגן ילדים גדול, או לגן ילדים,

מיכל כהן:

מעל 10 ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

מעל 10 ילדים, לא יודע,

יוחנן וייצמן:

זה לא ברור,

אמנון ארבל:

אם זה, אם לא מצליח, כאילו כל מגורים מותר לעשות גן עד 10 ילדים,

עו"ד דני ליבמן:

אתה רוצה להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא רוצה שיהיה סתירה בין הסיפה לרישא,

עו"ד דני ליבמן:

שהם יבואו ויגידו אנחנו רוצים, לגן 15 ילדים, אז הוא יכול להגיד להם - לא. אבל התב"ע אמרה
לכם כבר שלא תקבלו שימוש חורג,

אמנון ארבל:

נראה לי זה בסדר, מבחינתי.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר?

אמנון ארבל:

אבל אני שואל שאלה אחרת,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אמנון ארבל:

ברגע שאני קובע שהשימוש הוא רק מגורים, הוא עדיין מאפשר את הגן עד 10,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 6,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה לא חושב שיש כאן סתירה בין הרישא לסיפא?

אמנון ארבל:

אני לא חושב. זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

דני, זה בסדר?

אמנון ארבל:

כי זה מה שהיה בטוח שמה.

מיכל כהן:

תעלה טיפה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם, התוכנית, לא סליחה, התוכנית אינה כולל שימוש גן ילדים, יכול לקיים שימוש (לא ברור), הוא לא חוקי, יש לקבוע שימושים עבור למגורים, השימוש לגן ילדים, לגן ילדים הדורש הוצאת היתר,

אמנון ארבל:

לא, לגן ילדים, ואז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לגן ילדים הדורש הוצאת היתר,

אמנון ארבל:

לגן ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

רק לציין שזה, לגן ילדים הדורש הוצאת היתר. כן, משהו כזה. ואז אין סתירה בין הרישא לסיפא.
עכשיו לגבי סעיף 6,

אמנון ארבל:

מה זה 6?

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית מציעה חנייה ע"פ התקן, בחניון התת קרקעי, לפי מה שהבנתי ממנו,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מוציא אפילו אחד יותר.

אמנון ארבל:

כי יד דירה אחת יותר גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

כי הוא מציע אחד שנותן מענה גם לישן, כי יש לו היום 8 חניות, כן?

עו"ד דני ליבמן:

אני בדקתי את האחוזים,

אליעזר ראוכברגר:

על?

עו"ד דני ליבמן:

ממצב של 70 ומשהו אחוז חניות לדירות, הוא עובר ל – 85%, באופן יחסי,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא מעלה אותה.

עו"ד דני ליבמן:

הוא משפר באופן יחסי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא משפר, לכן אני אומר,

עו"ד דני ליבמן:

גם מוסיף חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז אני אמרתי אולי צריך אפילו לציין את זה,

עו"ד דני ליבמן:

גם משפר,

אמנון ארבל:

ואף מעבר.

אליעזר ראוכברגר:

ואף מעבר, בדיוק, כן, מאה אחוז.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מזה אני חושב שכל המלצת מהנדס העיר מוגבלת.

אמנון ארבל:

בעיקרון מחקתי את כל הסעיפים שלא רלוונטיים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. דני, בסדר? מקובל?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים? טוב, תודה. אז אנחנו ב - , מקבלים את המלצת מהנדס העיר, מאשרים את המלצת מהנדס העיר, כולל התיקונים שעשינו במהלך ה - , הדיון, ואנחנו עושים עכשיו הפסקה עד השעה

שתיים, הפסקת צהריים, 14:00, 14:05, ואחרי זה אנחנו נחזור לתוכנית של, הקו הסגול, להציג לנו את זה, (לא ברור), ואחר כך אנחנו נסיים את השוטף, אוקי, טוב, תודה, רפאל, אפשר לסגור את ההקלטה?

(הפסקה)

תוכנית 1547348

אליעזר ראובברגר:

טוב, תודה חברים, חזרנו מהפסקה, אנחנו ממשיכים בדיון, אנחנו עכשיו בדיון בתיק 1547348, הצטרפות הוועדה כמגישה לקו סגול, בעצם בקשה, ואנחנו מבקשים שיציגו את התוכנית של הקו הסגול, ארמון הנציב, בבקשה. תודה, ישראל, מה? אמרתי לך מיליון שקל (לא ברור).

ישראל קלרמן:

חצי מיליון,

אליעזר ראובברגר:

כמה?

ישראל קלרמן:

חצי.

אליעזר ראובברגר:

לא פחות משלושת רבעי,

ישראל קלרמן:

אתה גם,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאתה צריך (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן, מה?

אמנון ארבל:

מי רוצה להעביר את המצגת?

איתי אהרונסון:

אנחנו נתחיל עם שלנו? אתה רוצה שאני אשב שם?

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת? איזה פרויקט? יש פרויקט אחד?

דובר לא מזוהה:

זה צומת אורנים.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רק רכבת ארמון הנציב, נו. מי שבא בשביל משהו אחר, יכול ללכת, שיהיה לו יום טוב, חודש טוב.

דובר לא מזוהה:

סוף שבוע טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוד לא בסוף שבוע חכה.

אמנון ארבל:

רק בירושלים ביום שני מתחילים להגיד שבוע טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן. ביום חמישי משעה אחד חוץ מחתולים אתה לא מוצא פה שום דבר מעניין.

איתי אהרונסון:

אני רוצה אבל שזה יהיה (לא ברור).

דוברת לא מזוהה:

מה השמות שלכם רק?

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה?

איתי אהרונסון:

זה יהיה גדול שנראה משהו.

אליעזר ראוכברגר:

למעלה?

איתי אהרונסון:

להתחיל?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, בכבוד,

איתי אהרונסון:

רגע, אבל צחי אתה רוצה להגיד למה אנחנו פה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, ניר. ניר. אתה בטוח נראה לי שאיכות סביבה מעניין אותה הרכבת.

ניר מרגלית:

זה נכון.

יוחנן וייצמן:

כן, זה נכון.

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה צחי בבקשה.

צחי ויטלזון:

אוקי, אנחנו מבקשים לקדם תוכנית של,

אליעזר ראוכברגר:

רק את ה - , את שמך לפרוטוקול בבקשה.

צחי ויטלזון:

שמי צחי ויטלזון תוכנית אב לתחבורה. אנחנו מבקשים לקדם את התוכנית של הקו הסגול, שלוחה מזרחית לארמון הנציב, במסגרת זאת אנחנו מבקשים שהעירייה תצטרף כמגישת התוכנית, ולכן זה

בעצם הצגה, הצגה ראשונית של, של התוכנית. התוכנית מכינים לה תסקיר השפעה על הסביבה, התוכנית תיאמנו הנחיות לתסקיר עם המשרד להגנת הסביבה, בעצם כמו שאמרתי ההצגה היא פה לצורך קבלת אישור העירייה כמגישת התוכנית. נמצאים פה איתי אהרונסון, אדריכל התוכנית. אדר צוברי מצוות התכנון, איריס ערד צוות תוכנית אב לתחבורה, אופירה מזנשטיין מניהול הפרויקט, ויואל איידלר גם מניהול הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

צחי ויטלזון:

מעולה,

איתי אהרונסון:

טוב, אז,

אליעזר ראוכברגר:

תודה צחי.

איתי אהרונסון:

אנחנו מדברים על החלופה המזרחית של הקו הסגול, שבעצם אולי זה יהיה הקו הורוד, אבל זה לא העניין. נבחנו, נעשו פה כמה טקטים כמובן של בחינה של הפרויקט הזה. נבחנו חלופות, נבחנו חלופה צפונית שיש לה גם תת חלקה חלופות, אבל לא ניכנס לזה, שזה מה שרואים בצהוב, וחלופות, חלופה דרומית שגם לה יש כמה תת – חלופות, אבל גם לזה לא ניכנס לכל התת – חלופות. יוני, אתה רוצה לדבר על החלק הראשון הזה, או שאתה רוצה שאני אעשה את זה?

יוני:

(לא ברור),

איתי אהרונסון:

אוקי רוצים לפרט על ה - ?

אמנון ארבל:

לא, לא,

איתי אהרונסון:

אני רק אגיד, אני רק אגיד, אני אנסה לקצר. אני רק אגיד ש - , בבחינת החלופות התבררו ש - , זה מסומן פה באדום בצורה מאוד מאוד ברורה שיש כמה מקומות מאוד בעייתיים, כדי להעביר את הרכבת במקום הזה. רובם עניינים פיזיים, אבל סתם כדי לסבר את העין ואת האוזן נגיד בארמון הנציב, גובה המסילה ביחס לבינוי הקיים היה שונה בצורה כזו משמעותית, שפשוט פיזית אי-אפשר היה להיכנס יותר מהרחוב החדש אל המגרשים הסמוכים לאורך המסילה, וזה פשוט נובע מהגיאומטריה של הרכבת שכפי שאתם יודעים היטב, היא לא בלתי מוגבלת לא בשיפועים שלה, ולא ברדיוסים שלה, ואותו כנ"ל גם,

אליעזר ראובברגר :

עושים מסוע,

איתי אהרונסון :

זה היה יותר ממסוע, זה היה יותר ממה שהיה לנו בין אורה להדסה.

אדיר שוורץ :

במקום החלופה זאתי קידמו נת"צ בינובסקי,

דוברת לא מזוהה :

נכון,

אדיר שוורץ :

שכבר (לא ברור) עבודות.

איתי אהרונסון :

נכון,

אדיר שוורץ :

יש נת"צים שמתוכננים גם להמשך, לתוך עולי הגרדום או ב - במקומות אחרים בשכונה?

דוברת לא מזוהה :

לא, לא שידוע לנו כרגע.

אדיר שוורץ :

כי זה נבחן ולא צריך כי זה לא נבחן?

צחי ויטלזון :

אנחנו בתיאום עם התוכניות המצרניות שנמצאות שמה לגבי,

אדיר שורץ:

להזנה לרכבת,

דוברת לא מזוהה:

כן,

צחי ויטלזון:

גם להזנה לרכבת, וגם כל הפתרונות ה - ,

איתי אהרונסון:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

שדות תעופה.

איתי אהרונסון:

נקים פה שדה תעופה. אז אתם יכולים לראות פה כמה דוגמאות ל - , למה שאמרתי, אתם יכולים לראות בחתך לאורך, ב - , שאתם רואים שזה, כדי להגיע ל - 8% שזה נגיד המקסימום שאנחנו יכולים, כשהכביש הקיים הוא ב - 11.5, אז אתם יכולים לראות את הפרשה הגבהים, את החפירה הנדרשת, יש שמה בשיא הגובה 4 ו - 5 מטר, חפירה של הכביש הקיים, ביחס למגרש שנמצאים מסביב, אתם יכולים לראות, שזה הופך את זה ללא ישים, לא הגיוני, רק על הנקודה הזאת, ויש עוד כמו שאמרתי בעיות כאן במקומות אחרים, אתם יכולים לראות את המילוי בחפירה הנדרשים בחתכים האלה. ובמקביל לעבודה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שאתם לוקחים בחשבון את הנושא של הפינוי בינוי?

איתי אהרונסון:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יודעים,

איתי אהרונסון:

אנחנו יודעים, אבל, קודם כל אני לא, אנחנו יודעים טוב מאוד מה מתוכנן היום לפינוי בינוי, זה לגמרי לא כל הקו, זאת אומרת שנשארים לך איים שנשארים בגבהים ה - , שנמצאים תיאורטי,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר פערים.

איתי אהרונסון:

בדיוק, תיאורטית אתה צודק, האם כל, אם היינו יודעים שכל הקומות, אבל זה לא קרוב לזה אפילו. וגם זה לא בלוחות זמנים שהם לחלוטין לא בשליטה שלנו, אז, פינוי בינוי. זה קורה בסופו של דבר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את הרכבת לזה,

איתי אהרונסון:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

10 שנים, או 12,

איתי אהרונסון:

יש שמה אזורים שלא יעברו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה, זה בסדר.

איתי אהרונסון:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרבה.

איתי אהרונסון:

אז עכשיו אנחנו מדברים על החלופה הדרומית, זו החלופה שאנחנו מקדמים ורוצים להציג לכם עכשיו. זה ה - , טוב, קצת קשה לראות פה, אבל הקו הכחול שלנו הוא,

אלדד רבינוביץ:

הרכבת בעצם יש שצ"פים?

איתי אהרונסון:

מה?

אלדד רבינוביץ:

הרכבת היא בשצ"פים? אם הבנתי נכון,

איתי אהרונסון:

לא, ממש לא.

אלדד רבינוביץ:

לא, לא?

איתי אהרונסון:

לחלוטין לא, אתם יודעים מה? בוא אני אסביר, הרכבת עוברת, אנחנו חילקנו, בגדול כדי שזה יהיה קל להבין, זה בעצם מחולק לשלושה מקטעים שונים, הקטע הראשון זה הקטע נגיד, מ - , דרך חברון עד רמת רחל, זה הקטע שכולכם מכירים, שזה איפה שהפורטל היום נמצא של הכביש, בין הקירות תמך גבוהים משני הצדדים, וגם בינוי די מאסיבי שקורה פה. אני בטוח שאתם זוכרים, שגם פה, יש שכונה חדשה שהולכת לקום, ליד הצומת של רמת רחל בפינה הזו,

אליעזר ראוכברגר:

אמת המים,

איתי אהרונסון:

אני לא זוכר,

אדיר שוורץ:

אמת המים התחתונה,

אליעזר ראוכברגר:

אמת המים, נו,

איתי אהרונסון:

כן,

אמנון ארבל:

400 יחידות דיור,

איתי אהרונסון:

בדיוק, ואחרי, אבל לשאלתך, הרכבת כל הזמן בזכות הדרך בגדול, בסדר? יש דברים מאוד מאוד קטנים,

אדיר שוורץ:

הוא לא מתכוון לזה, הוא מתכוון,

אלדד רבינוביץ:

לא, אני, יבינו בעצם, אנחנו, אני מבין שהרכבת לא תיתן מענה לקיים, היא תיתן מענה בעיקר לכל ה - , כל הציפוף שעוד יהיה,

איתי אהרונסון:

לא, אני לא מגיש,

אלדד רבינוביץ:

או שהכול פתוח לידה.

איתי אהרונסון:

אתם תראו עוד רגע, אבל אנחנו בסופו של דבר מייצרים,

אמנון ארבל:

צריך להגיע לשכונה אבל, היא לא יכולה,

אדיר שוורץ:

לא, הוא אומר כל מקטע של וינר, כאילו בשונה מחלופת ינובסקי, שהיא צמודה לדיור, מקטע של אשר וינר הוא לכאורה עובר רק בעמק הזיתים,

ישראל קלרמן:

מתי זה יהיה מוכן?

איתי אהרונסון:

כאן יש חתיכה אחת שהיא עוברת,

צחי ויטלזון:

נכון מאוד, זה נכון.

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא לא מיועד,

ישראל קלרמן:

מה?

אדיר שוורץ:

עמק הזיתים גם בעתיד לא מיועד לפיתוח? כי הוא (לא ברור) העירוני.

איתי אהרונסון:

כן,

ישראל קלרמן:

אבל שתיהן כאן,

אמנון ארבל:

אני מניח, סביר מאוד להניח שברגע שתעבור רכבת, ותהיה תוכנית מאושרת, יבוא מדינת ישראל רק"ל ורואים זה סביר להניח,

אלדד רבינוביץ:

כן,

אמנון ארבל:

אני מניח,

איתי אהרונסון:

זה מה שבדרך כלל קורה.

אמנון ארבל:

אז בוא נשאיר משהו לעתיד גם, לא?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

הכול מחר.

איתי אהרונסון:

אבל,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לך אלדד.

אדיר שוורץ:

לא, כי האמת,

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

לך אני אומר, זה לא קשור להם, לדיון עכשיו. אבל אם באמת, אם העתיד זה מה שיקרה ממילא, אז
אולי נכון מבחינת העמסות שאנחנו עושים על השכונה להעמיס מראש שם, ולא ב - , בליבה,

אמנון ארבל:

אבל הוא סותר, עכשיו עושים פינוי בינוי.

אדיר שוורץ:

נו אז אתה כן סותר מבחינת עומס פרוגרמאטי,

עמנואל זלטס:

בסוף זה יעבוד,

אמנון ארבל:

הוא רוצה להוסיף פה 3000 יחידות דיור, מה, אני עדיין (לא ברור) העיקרית שלי פגיעה בשכונה, זה
הפינוי בינוי? זה הבניינים שהם לא נגישים, בלי ממ"דים, בלי (לא ברור), עם, זה לא יעזור לי,

אדיר שוורץ:

למרות שפעם קרקע משלימה, אבל הייתי עושה את זה שם.

אמנון ארבל:

יש כן שאלה, אגב של, כאילו יש החלטה לעשות והכול, אבל אני אומר אבל בסוף מבחינת הצורך, אם לא יהיה הרבה התחדשות עירונית בשכונה, זה לכאורה לא היה צריך להעביר רכבת, נכון?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

מבחינת המספרים ה - , אז זה שיהיה הרבה התחדשות עירונית, זה רק יחזק את הצורך ואת התקציבים, שיהיה רכבת.

אדיר שוורץ:

בטח.

אמנון ארבל:

כי היום בשכונה בפני עצמה, לכאורה לא מצריכה רכבת. אבל, (לא ברור) לפני.

איתי אהרונסון:

אבל בואו, אני אתאר,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) הכול טוב.

איתי אהרונסון:

אני אתאר רק את איך היא נוסעת. הרכבת בגדול, נוסעת כל הזמן בזכות הדרך, יש לנו מעט שינויים והפקעות, ואני אציין אותם. זה בעצם רואים את זה בצורה מאוד ברורה על המסך בעניין האדום, זה המקומות שבהם אנחנו צריכים לעשות פינויים, הדבר הכי משמעותי שאנחנו צריכים, לא פינויים, אלא הפקעות, כי אנחנו לא עושים פינויים. אנחנו את הקיר הגבוהה של רמת רחל, שמחזיק את ה - , את ההרחבה שלהם, שעכשיו בבנייה. אנחנו צריכים להזיז כמה מטרים דרומה לצורך העניין, היינו בקשר עם רמת רחל בכמה פגישות, הם מבינים את הצורך, יש דיון שלם גם על שינוי גבולות ירושלים כדי להתאים לעניין הזה, כי זה מטה יהודה, כמו שאתם מבינים. ואנחנו נקדם את זה, אנחנו לא משנים להם בצורה מהותית שום דבר, לא כלום, הולכים מקומות חנייה, אנחנו משנים קטע אחד של כביש פנימי, הכביש הזה במקום לדיו דו – סטרי, הוא יהיה חד – סטרי,

אדיר שוורץ:

בתוך רמת רחל?

איתי אהרונסון:

בתוך רמת רחל, כי אנחנו דוחקים את הקיר פנימה שהיום הכביש הפנימי הזה מגיע עד אליו, אז אנחנו דוחקים את זה פנימה, אנחנו מצמצמים קצת,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא בשיפוט של ירושלים?

איתי אהרונסון:

לא, אנחנו נרחיב את תחום השיפוט של ירושלים.

אמנון ארבל:

ננסה לבקש להרחיב,

איתי אהרונסון:

נרצה לבקש להרחיב את תחום השיפוט של ירושלים.

אדיר שוורץ:

זה ממש מזיזים את הגדר של הקיבוץ.

איתי אהרונסון:

מזיזים את הקיר שעליו יש את הגדר של הקיבוץ.

אמנון ארבל:

הרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא תקבל?

איתי אהרונסון:

כן דיברנו, קודם כל התמודדנו בדיוק עם אותה סוגיה עם, או למשל בצומת אורה, ועם אותה מטה יהודה בזמנו, והגענו בסופו של דבר להסכמה, גם הייתה שמה הרחבת גבולות.

אליעזר ראוכברגר:

צומת אורה אבל זה שונה, צומת אורה אין, אין אנשים, זה שטח פתוח, שמה זה קיבוץ. שטח
הקיבוץ, זה, אני לא מכיר, אני לא מכיר (לא ברור) הקיבוץ יותר על השטח שלו,

אדיר שוורץ:

אשר וינר יושב בעמק, מתחת לקיבוץ,

איתי אהרונסון:

אני, אני אסביר,

אמנון ארבל:

נכון, יש רוחב,

איתי אהרונסון:

יש, היום, מה המצב היום?

אליעזר ראוכברגר:

זה שאלה אחת, שאלה שנייה, נשאר אולי אפילו את דני,

אדיר שוורץ:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יכולים להצטרף,

אדיר שוורץ:

20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

או להגיש תוכנית, שהיא לא בשטח שלנו חלק,

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה (לא ברור) במחוזית, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל, לא יודע, אני שאלתי את דני,

אמנון ארבל:

יש מחיר על זה שמרחיבים, זהה הרוחב של הכביש, זה הפורטל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

איתי אהרונסון:

בוא אני אסביר למה,

אליעזר ראוכברגר:

משנה גבולות, הבנתי, היום כשלא שינינו, איך אני יכול להגיש היום תוכנית, על תל - אביב? אלא
מה, אתה אומר אני מתל - אביב, אבקש בעתיד, לצרף לירושלים, בסדר.

אמנון ארבל:

עכשיו הבנתי מה שאתה שואל,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם אני יכול,

אמנון ארבל:

באופן כללי הוועדה המקומית ירושלים לא יכולה, (לא ברור),

אדיר שוורץ:

בסמכות מחוזית באותו מחוז,

אמנון ארבל:

לא, אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום,

אמנון ארבל:

עיריית ירושלים,

אדיר שוורץ:

לא בתל - אביב וזה,

אמנון ארבל:

עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

זה שונה, אבל אני המגיש, השאלה אם אני יכול להגיש, הרי אנחנו כרשות עירונית, יכולים להגיש גם על הבית שלך תוכנית,

אדיר שוורץ:

צוות האב, צוות האב המגיש או העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, העירייה, בשביל זה אתה, אנחנו עכשיו נמצאים פה בשביל ה - , שהעירייה תגיש. זה מטרת התוכנית, זה לא הפקדה, זה לא (לא ברור). הנה אני לא יכול עכשיו פה מציגים את זה בשביל שאנחנו נקבל החלטה להגיש. אני שואל, ודני הוא יועץ משפטי של הוועדה, אני שואל אותו אם אנחנו יכולים להגיש, על דבר שהוא לא בתחום השיפוט שלנו, זה הכול.

עו"ד דני ליבמן:

בנושא תחבורה, יש לנו גם, גם נתנו חוות דעת, שהעירייה, היא יוצאת מהתחום שלה לצורכי תמרורים וכולה, ולמשל בדרך שמגיעה מחברון שמה, הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

כביש 60,

עו"ד דני ליבמן:

החדש, אישרנו להם לעשות פעולות מחוץ לתחום השיפוט.

אמנון ארבל:

כן, אבל זה סיפור אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל שמה היה, א',

עו"ד דני ליבמן:

זה סיפור,

אליעזר ראוכברגר:

ו – ב', שמה היה משהו אחר.

אמנון ארבל:

זה תמרור,

אליעזר ראוכברגר:

שמה היה משהו אחר, בגלל שהיה הסכם, שמה היה משהו אחר, היה הסכם, עם משרד הפנים, המועצה האזורית ששמה שמוריה תבצע, כי בגלל שמוריה היא חברה עירונית ירושלים, והיא זו שביצעה, אז אמרו שהיא תבצע כבר את הכול, כולל התמרורים. זה לא אותו דבר,

איתי אהרונסון:

אני רק אזכיר,

ניר מרגלית:

חניון בעטרות,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ניר מרגלית:

היה את החיבור עם החניון בעטרות, שחלקו לא היה בירושלים.

איתי אהרונסון:

רגע, אבל שנייה אני רוצה להזכיר מה עשינו ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני זוכר,

אמנון ארבל:

צריך להחתים מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק,

איתי אהרונסון:

אני רוצה להזכיר מה עשינו באורה, באורה הגשנו תוכנית ביחד, הגשנו מטה יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

איתי אהרונסון:

ועיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

איתי אהרונסון:

ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

זה צחי מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

איתי אהרונסון:

והם הסכימו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, אני מסכים איתך,

איתי אהרונסון:

עכשיו אבל,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם פה יש לך את אותו דבר,

איתי אהרונסון:

לחלופין, ותלוי בלוחות הזמנים, אם, אם עושים,

אליעזר ראוכברגר:

רמת רחל, זה גם מטה יהודה,

איתי אהרונסון:

כן, כן,

צחי ויטלזון:

כן,

איתי אהרונסון:

אם עושים את, אם עושים את ה - , שינוי גבולות של העיר לפני, אז אתה לא צריך, זה הכול תלוי בתזמון,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

איתי אהרונסון:

למה זה לא? אתה בטוח?

אמנון ארבל:

כי אנחנו עכשיו, אנחנו עכשיו בהליך שינוי גבולות על שתי התוכניות האלה, התוכנית הזאת של 400 יחידות דיור, והתוכנית השנייה בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נמשך שנתיים,

אמנון ארבל:

יש את ההסכמה, והיה דיונים, זה המשיך שנתיים, בסוף קיבלו החלטה, כי הם התנגדו בדיון, וההחלטה הייתה לצמצם חלק מהתוכנית ואנחנו עכשיו מגישים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב בוא תעשה, כמה היה על אורה,

איתי אהרונסון:

אבל,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם נמשך איזה 4 שנים,

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא יהיה לפני,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, המערכת הבירוקרטית היא לא.

איתי אהרונסון:

בסדר, אבל אני רוצה להמשיך,

אמנון ארבל:

לחילופין אפשר להחתים את משרד השיכון, משרד התחבורה או וועדה מחוזית, או כל הדברים האלה.

איתי אהרונסון:

הוועדה המחוזית יכולה להחליט שזה מה שהיא רוצה,

אמנון ארבל:

היא צריכה להיות מגישת התוכנית בשביל זה,

איתי אהרונסון:

היא צריכה, אנחנו מגישת התוכנית,

צחי ויטלזון:

אנחנו יכולים לפתור את זה, זה עניין שהוא פתיר, אנחנו יכולים להחתים את הדיור הממשלתי, שעוזר לנו,

אמנון ארבל:

כל משרד ממשלתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רק שאלתי,

צחי ויטלזון:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שאלה מבחינה משפטית,

צחי ויטלזון:

מה (לא ברור) לפחות בשיחה שלנו עם אנשי וועדת הגבולות, מאחר והדיון הנוכחי על השינוי הנוכחי עדיין באיזה שהוא תהליך, יכול להיות שננסה לבקש, מאחר ואנחנו מכירים, להוסיף כן, את ההרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

אמת המים,

צחי ויטלזון:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

להוסיף את זה למה שכבר בתוך הצנרת, למה שכבר בצנרת, הבנתי. ואז זה יקצר, ואז זה יקצר הליכים.

צחי ויטלזון:

רכזת הוועדה, והיא אמרה שיכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

ואז זה בעצם יקצר הליכים,

צחי ויטלזון:

משרד הפנים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

צחי ויטלזון:

אולי נצטרך,

איתי אהרונסון:

אני רק אסביר לך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

איתי אהרונסון:

אני יודע שאתה רוצה לשמוע, למה, למה הרכבת עושה את זה בכלל. יש לנו יציאה מאוד מאוד צפופה מהקו הכחול הקיים, כי אתם מבינים שהרכבת, מה שאנחנו קוראים לו עכשיו הסגול, נוסעת בעצם את כל החתיכה הזאת על ה - , על הכחול. ופה היא צריכה לצאת. עכשיו יש לנו פה פורטל, שבעצם חוצה לנו את הפורטל של (לא ברור), שחוצה את הרחוב הזה לשני חלקים,

אמנון ארבל:

הפורטל הקיים היום,

איתי אהרונסון:

הקיים, כן, לא יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

סיבוב, הוא צריך סיבוב יותר גדול,

איתי אהרונסון:

לא, אני לא יכול, יש לי או להיות מצפון לפורטל, או מלהיות מדרום לפורטל, אלה שתי האופציות היחידות שיש לי, כי אני לא יכול לנסוע על הפורטל. והרדיוס גם ככה, אנחנו מצליחים בקושי להיכנס לצד הדרומי, עם אותה הזזה של הקיר שתהווה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

איפה יוחנן? שמאלה, יוחנן,

איתי אהרונסון:

אז אין לנו,

אליעזר ראוכברגר:

פנייה שמאלה,

איתי אהרונסון:

אין לנו שום (לא ברור) לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

לא רמת שלמה,

איתי אהרונסון:

כדי שנוכל לשמור נתיב תנועה במפלס הזה, לא במפלס הנמוך של הפורטל, במפלס הזה שהוא נגיש, ולשמור גם נתיב תנועה אחד במפלס הזה, שממשיך לכיוון מזרח, בסדר? אם יש עוד שאלות תשאלו,

אמנון ארבל:

למה לא בפורטל?

איתי אהרונסון:

כי אני לא יכול לנסוע על הפורטל,

אמנון ארבל:

זה מתחבר לפה?

איתי אהרונסון:

אין מקום, זה מפלסים שוליים,

דוברת לא מזוהה:

לא, הוא צודק אין מקום, לא, אין מקום,

איתי אהרונסון:

לא, אני לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:

להפנים את זה, שיפור,

איתי אהרונסון:

כן, זה מקום אחר.

אמנון ארבל:

הבנתי,

אדיר שוורץ:

אז תגיד בהזזה הזאת של הקיר אנחנו פוגעים בבתים?

איתי אהרונסון:

לא, לא בשום אופן לא, אנחנו משנים את (לא ברור) הפנימי שלהם בקטנה,

אמנון ארבל:

רק הרחוב,

איתי אהרונסון:

כן, רק הרחוב,

אמנון ארבל:

רחוב היקפי,

אדיר שוורץ:

עכשיו תגיד יהיה מעבר מצרני לטובת?

איתי אהרונסון:

אז זהו, אז אני אדבר, או שנדבר על זה עכשיו, או שיש לי מצגת, יש לנו בסוף את כל ה - , יש מצרני,

אדיר שוורץ:

מצרני לטובת רמת רחל,

איתי אהרונסון:

לטובת רמת רחל, אני כאן נותן להם פה, אני נותן להם כאן מעלית, ומדרגות שיביאו את כל מי שפה הם יכולים לרדת לכאן, להגיע לתחנה הזאת,

אמנון ארבל:

כן,

איתי אהרונסון:

ואמרנו להם,

אמנון ארבל:

לא,

איתי אהרונסון:

ואמרנו להם, שאם הם,

אדיר שוורץ:

כמה אמרת? כמה גרים בקיבוץ? בטח איזה 1000 איש.

איתי אהרונסון:

אולי פחות קצת, מתחם יותר, יש מעלית אחת.

אליעזר ראוכברגר:

מתחת לגיל 70?

רותם פאסו:

מלמעלה למטה.

דובר לא מזוהה:

משפחות צעירים.

איתי אהרונסון:

זה לא מעט. ואמרנו להם, שאם הם ירצו, אנחנו יכולים בקלות ובשמחה נעשה להם חיבור גם מהפינה הזו לכיוון התחנה ההיא, אבל הם צריכים להחליט מה הם רוצים,

אדיר שוורץ:

תחנה של אום – ליסון,

איתי אהרונסון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה כאילו השוחד בשביל שיוותרו לנו על השטח,

איתי אהרונסון:

זה לא שוחד, זה,

יוחנן וייצמן:

זה עסקה,

אליעזר ראוכברגר:

זה עסקה, בסדר.

איתי אהרונסון:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

נקרא לזה ככה.

איתי אהרונסון:

לא, אתה מראה להם,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד, כל אחד יקרא לזה איך שהוא רוצה,

איתי אהרונסון:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

איתי אהרונסון:

כיוון (לא ברור) אותנו,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, קיבלתי את הגרסה שלך.

איתי אהרונסון:

כיוון,

אדיר שוורץ:

זה גם מוריד תחבורה, זה גם מוריד תחבורה,

איתי אהרונסון:

כיוון שמקליטים אותנו, המטרה שלנו היא להביא אנשים לתחנות, זהו, זה מה שאנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

המטרה שלנו זה להביא ירושלמים, של תושבי, אנחנו צריכים לשרת את תושבי ירושלים. כן, בסדר,

יוחנן וייצמן:

להשתמש כן,

אליעזר ראוכברגר:

בגדול אנחנו צריכים לעבוד עבור אזרחי העיר שלנו,

אדיר שוורץ:

עם ה – 5300, 200 מכוניות שיש ברמת רחל, פלוס מי שמגיע לאירועים, פלוס מי שזה, אתה מצליח להוריד אותם מהכביש, עזרת גם לתושבי ירושלים.

עו"ד דני ליבמן:

אני זוכר,

אליעזר ראוכברגר:

בגדול אנחנו צריכים לשרת את תושבי ירושלים,

איתי אהרונסון:

אני רוצה רק להמשיך ברשותכם. בקטע הבא יש לנו, הפקעות מאוד מאוד קטנות.

אדיר שוורץ:

אז אולי (לא ברור) ישתמשו. סליחה,

איתי אהרונסון:

אוקי, שאלו אותי. יש לנו הפקעות הרבה יותר קטנות, והם כולם למצרניים בגדול, בסופו של דבר, זה, זה המטרה. ואנחנו מסיימים פה בין סליסברג לבין, לבין איך קוראים לזה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סליסברג,

איתי אהרונסון:

המרחק,

אליעזר ראוכברגר:

למדנו שקוראים לזה קשת מה? מה?

דובר לא מזוהה:

קשת (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

קשת כן,

איתי אהרונסון:

כמו שאמרתי יש לנו 6 תחנות שמספקות כיסוי מאוד מאוד מוצלח. הרכבת שלנו בעצם היא מאוד מאוד פשוטה, היא כמו שאמרתי, היא מתחילה בדופן הדרומי, עושה קרוס – אובר אחד פה, ואז היא כל הזמן נוסעת בצד תקראו לזה הצפוני או המערבי של הנתב, שזה מעולה לנו, כי זה אומר שהחציות שלנו של, של אשר וינר קורה רק פעם אחת ורק בצומת מרומזר במילא כשיש פנייה שמאלה לתוך השכונה, ככה שזה משתלב אחד עם השני, מינימום פאזות. וזה גם נותן לנו גם את האפשרות לעשות שביל אופניים רציף, שחוץ משני רחובות צידיים, לא חוצה אף כביש מרכזי, ולא חוצה את הרכבת. זאת אומרת שיש לנו שביל אופניים מכאן שמלווה בדופן את הרכבת כל הדרך עד לפה, עד לשבילי אופניים שיש לנו בדרך חברון, אז זה מאוד נחמד.

אלדד רבינוביץ:

אשר וינר זה שמה (לא ברור) קווי בניין, יעשו תחנה לטובת הבנייה הזאתי (לא ברור)?

איתי אהרונסון:

לא, פה לא מתוכננת בנייה, פה מתוכננת המון בנייה ויש לנו, ושם אנחנו עושים באמת ריכוז תוכניות,

אליעזר ראובברגר:

איתי, מה זה מסילה לישראלית?

איתי אהרונסון:

לישראלית שהיא לא באמצע, היא בצד,

דובר לא מזוהה:

צידית.

דוברת לא מזוהה:

כמו בדרך שועפט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש הרבה מאוד שהיא צידית,

דוברת לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק לא ידעתי מה זה התרגום של המילה הזאת.

איתי אהרונסון:

בדרך כלל אנחנו עושים אותה סנטראלית, בגלל שאנחנו אומרים יש לנו תושבים פה, יש לנו תושבים שם, באמצע. אבל פה זה גם לא נדרש כי,

אדיר שוורץ:

אני מתעקש על השאלה שלו רגע,

איתי אהרונסון:

מה השאלה?

אדיר שוורץ:

אם אנחנו יודעים, צופים פני העתיד שמן הסתם יום אחד תהיה בנייה ל - , גם,

איתי אהרונסון:

פה?

אדיר שוורץ:

לרוחב אשר וינר באזור המרכזית, לא נכון לתכנן מראש אופציה לתחנה? תחנה שהרכבת תדלג עליה בשלב ראשון של,

דוברת לא מזוהה:

איפה?

איתי אהרונסון:

פה, הוא אומר כאן, איפה שהיד.

איריס ארד:

אפשר לעשות,

איתי אהרונסון:

מבחינת החתך אתה נמצא בשום מקום,

איריס ארד:

לא, לא, איתי, מבחינת השלוחה,

דובר לא מזוהה:

8%,

איתי אהרונסון:

8% זה תהיה תחנה קשוחה, אבל זה אפשרי,

עו"ד דני ליבמן:

תחנה לתחנה.

אדיר שוורץ:

תחנה לתחנה, שאם, שאפשר לדלג עליה עד שזה מוצדק.

איתי אהרונסון:

אנחנו מקשיבים, ואנחנו נבדוק את זה,

איריס ארד:

אין בעיה,

איתי אהרונסון:

בסדר, נבדוק את זה,

אלדד רבינוביץ:

גם אם יש להם פתוח שצ"פ או משהו,

אדיר שוורץ:

כי אמי צודק במה שהוא אמר פה, יהיה שמה פיתוח,

איתי אהרונסון:

כו,

אדיר שוורץ:

יהיה מלא התנגדויות,

אמנון ארבל:

כרגע התוכנית היא למגורים, יהיה פה מרכז ספורט, וזה,

איריס ארד:

אני גם אגיד לך אבל מה,

אמנון ארבל:

תוכניות מאושרת,

אדיר שוורץ:

זה תב"ע,

אלדד רבינוביץ:

וזה לא צריך (לא ברור) יותר טוב?

אמנון ארבל:

לא, הגישה תהיה מאחורה, לא מכאן,

איתי אהרונסון:

הדגל הזה הולך ליפול תראה, טוב, אנחנו נבדוק את זה, זאת הערה מעניינית, אנחנו נבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

משאית,

איתי אהרונסון:

בסדר. אני לא נכנס פה עכשיו לכל המספרים, בסדר? זה נראה לי משעמם. אני רוצה להגיד שגשר לייב יפה, שאתם מכירים אותו, מסומן פה בצהוב, אנחנו ניאלץ להרוס אותו, ולבנות אותו מחדש. אנחנו עסוקים מאוד מאוד, כי יש לנו קונסטרוקטור בצוות, ואנחנו עובדים לעומק,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הגובה?

איתי אהרונסון:

לא, בגלל הרוחב, אתה יכול לראות שאם, שנכניס את הרכבת, איך שאני לא משחק עם זה, היא נכנסת באמצע, בניצבים של הגשר, הגשר הוא גשר יפה, אבל הוא בנוי בסדר, הוא בנוי בצורה כזאת,

אליעזר ראובברגר:

קשתי? קשתי כזאת?

איתי אהרונסון:

קשתי, אז אנחנו, אבל יש לנו קונסטרוקטור במערכת, ואנחנו עובדים בתכנון די מתקדם לשלב תב"ע, שאנחנו נמצאים בו, כדי להראות שאנחנו יכולים לעשות את זה ולשמור על התנועה באופן רציף זה הכוונה שלנו. אנחנו מנסים מאוד מאוד, לא מבטיח, אבל, לא מבטיח, אבל מה ש - , מה ש - , מה שהצווחת מנסה לעשות זה להגיע למצב הזה.

אדיר שוורץ:

א', אם כן, זה יהיה מדהים. ב', אם ניתן שהגשר יהיה לא מכוער, זה יהיה נחמד.

איתי אהרונסון:

אנחנו נשתדל גם על זה.

איריס ארד:

אנחנו עושים אותו רק מכוער,

אדיר שוורץ:

מה?

איריס ארד:

אנחנו עושים אותו רק מכוער,

איתי אהרונסון:

כאן אתם רואים את ה - ,

אליעזר ראובברגר:

אתה לא סומך על אדריכלית ההיא?

איתי אהרונסון:

אנחנו, אנחנו הזכרנו מצרניים, אני רוצה רק להראות לכם בעצם את המצב שקורה פה, זה המדרון של אשר וינר, שהוא בעצם לא מדרון עם, עם מילוי מבוקר, או שום דבר כזה, הוא יחסית (לא ברור). מאוד מאוד בעייתי מבחינת, מבחינה הנדסית, אבל זה פחות מעניין. מה שמעניין זה ההפרש גבהים בין השכונה הזאת שכבר מתחילה להתאכלס עכשיו לדעתי,

דובר לא מזוהה:

מורדות ארנונה.

איתי אהרונסון:

מורדות ארנונה שמתאכלסת עכשיו, תראו את ההפרש גבהים שיש לי בין התחנה לבין הזה. אז אנחנו הלכנו ואיתרנו פה מקבץ מאוד גדול של מצרניים, פה למשל זה שפ"פ קטן, פה יש שפ"פ קטן בין הבניין הזה לבניין הזה. ואנחנו אומרים ש - , או ככה, או ככה, או ככה, אנחנו נרצה לעשות חיבור ישירות לתחנה, מהרחוב הנמוך הזה, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

בגשר?

איתי אהרונסון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בגשר?

איתי אהרונסון:

אנחנו משאירים לעצמו את האופציה,

אדיר שוורץ:

יהיה פה מעלית מנהרה.

איתי אהרונסון:

אני מראה פה את המנהרה ואת המעלית, אבל אני אומר ככה שזה יכול להיות באותה מידה גם מעלית וגשר, זה יכול להיות באותה מידה, גם מעלית (לא ברור) איפה שיש, מעלית רוכנת כמו שעשינו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שיש בגילה,

איתי אהרונסון:

כן, אותו דבר. ואנחנו נשאיר לנו בתב"ע את שלושת החלופות או כל חלופה הנדסית שעובדת, אבל המצרניים, לא צריך להגיד, הלב של העניין, אבל בניינים המצרניים הפרויקט הזה לא נותן את הרמת כיסוי שאנחנו רוצים ולכן בניגוד לתב"עות אחרות, הקו הכחול שלנו כולל את המצרניים, כדי שזה יהיה כלול בתוך התוכנית, ונוכל לבצע את זה. שאר הדרך זה הרבה יותר פשוט, אנחנו נמצאים על הקרקע, שמענו לעצמנו מטרה נוספת, הייתה לא להיכנס לפארק שעכשיו נחנך רק שנה שעברה בעצם,

אדיר שוורץ:

קשאני?

איתי אהרונסון:

קשאני, וגם בהמשך אמור להיות, אמורה להיות הרחבה של קשאני מכיוון דרום גם יש כבר תוכניות, זה לא בוצע, אבל הוא אמור להכפיל את עצמו, ואפילו אולי להשליש את עצמו,

אדיר שוורץ:

וואלה?

איתי אהרונסון:

כן,

אדיר שוורץ:

בגלל הפינוי בינוי.

איתי אהרונסון:

אני לא יודע בגלל מה, אבל יש, אנחנו, לנו יש תוכניות ש - , שמראות שהוא מתרחב דרומה. אז אנחנו נמצאים בתוך הכביש עצמו, זה אומר שאנחנו מבטלים במקומות מסוימים חניות, אבל אנחנו כרגיל מיתן פיצוי לחניות האלה בתחנת הקצה בדמות חניון תת קרקעי. הנה המצרניים אנחנו מדברים עליהם. אז יש לנו את המצרן הזה, של רמת רחל, אנחנו נעשה, במסגרת הגשר החדש, של, שדיברתי עליו, אנחנו נעשה גם מעלית בתוך, בתוך הגשר, כחלק מהגשר, כדי להוריד אנשים מארנונה ישירות למפלס התחנה, ולהגיע לפה, זה המצרן השני. המצרן השלישי, דיברתי עליו לפני רגע הראיתי לכם אותו. מצרן הרביעי הוא מצרן מאוד מאוד פשוט, אבל מאוד נחמד, הוא לא מכאני ולא שום דבר, חיבור של הולכי רגל ואופניים, פה יש פארק קטן, זה יכול להביא את כל האנשים מכאן, ומכאן, עכשיו אני מזכיר לכם, אתם בטח יודעים שפה מתוכננת, מקדמים עכשיו תוכניות מאוד מסיביות ל - , למגורים, וגם פה זה נקרא ברזני, וגם פה יש פה מקבץ שלם של שכונה, כן, לגמרי שיוצרות,

אליעזר ראוכברגר:

מה שקורה זה 4000 יחידות דיור, 3.5, 4000 יחידות דיור,

אמנון ארבל:

כן,

איתי אהרונסון:

ופה יש לנו שצ"פ לא מפותח, שאנחנו רוצים לעשות פה מצרנים בדיוק באותה צורה, פה יש לנו שצ"פ כן מפותח שאנחנו רוצים לעשות מצרנים באותה צורה. וכשאני אומר מצרנים, אני אומר שאנחנו עוברים לרחוב הזה, ואז עוד מצרן לרחוב הזה, וכדי להגיע כמה שיותר רחוק לתוך השכונה, ולחבר אנשים אל הרכבת. פה כמו שאמרתי אנחנו רוצים לעשות חניון תת קרקעי מתחת לתחנת רכבת, כי, אנחנו דורסים שמה את החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם אום – ליסון?

איתי אהרונסון:

עם מה?

אליעזר ראוכברגר:

אום – ליסון,

איתי אהרונסון:

עם מה?

אליעזר ראוכברגר:

עם השכונה ליד.

אמנון ארבל:

אום ליסון?

אליעזר ראוכברגר:

כן, שכונה, צור – באהר, סליחה,

איתי אהרונסון:

צור – באהר, צור – באהר מקבלים תחנה,

אדיר שוורץ:

אום – ליסון זה אותו, המשכי של התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

איתי אהרונסון:

התחנה הזו שאני מראה פה, היא משרת אותם, ואנחנו רוצים לעשות מצרני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם אתה לא עושה מצרן,

איתי אהרונסון:

אני רוצה לעשות להם מצרני קטן פה, ש - , דווקא, אנחנו בודקים את זה, אני לא מבטיח, יש פה שפך עפר גדול, רואים אותו בדיוק מתחת ליד, יש פה מעבר שהוא, שהוא מעביר מהצד הזה, לצד הזה לרכב, והיינו יכולים לחבר אותם ישירות לפה, שיגיעו לכאן, אז אנחנו בודקים גם את זה.

אלדד רבינוביץ:

ואיפה הם ישימו את הרכב? לא הבנתי,

אמנון ארבל:

זה לא סטטוטורי, איתי,

איתי אהרונסון:

לא,

אמנון ארבל:

המעבר הזה.

איתי אהרונסון:

למה?

אמנון ארבל:

הוא לא סטטוטורי,

איתי אהרונסון:

אתה בטוח?

אמנון ארבל:

כן.

איתי אהרונסון:

זה מעבר חקלאי, ענק.

אליעזר ראוכברגר:

תכניס אותו בתב"ע, תהפוך אותו לסטוטורי,

איתי אהרונסון:

אז אנחנו נהפוך אותו לסטוטורי,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

איתי אהרונסון:

בסדר.

אדיר שוורץ:

אבל ההערה של לייזר חשובה,

דוברת לא מזוהה:

מה?

אדיר שוורץ:

לחבר גם את השכונה שמה, ויותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא, הם לא חרדים, אז זה אפשר לחבר אותם לרכבת, זה בסדר.

אדיר שוורץ:

זה לייזר אמר, לא אני, ואם אפשר, ושמה אולי גם אפשר לבדוק שם אפשרות לחניון כזה,

איתי אהרונסון:

אז זהו, אז אנחנו בודקים אפשרות לחניון בשבילם, חנה וסע כזה. אבל אנחנו נבדוק את זה. אין בעיה,

אדיר שורץ:

מי, מי מכריע על המצרנים בתוך הצוות?

איתי אהרונסון:

מה זאת אומרת? אנחנו מתכננים אותם, אנחנו מתכננים את כולם.

אדיר שורץ:

יש לי כמה רעיונות.

איתי אהרונסון:

מאה אחוז. יש פה הסבר על,

אליעזר ראוכברגר:

תזכור את מה שאמרתי, את הכלל, איפה שיש חרדים אתה מדלג.

אדיר שורץ:

אף אחד מהרעיונות, לא עוזר לחרדים,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה,

איתי אהרונסון:

זאת השקופית האחרונה, יש פה,

יוחנן וייצמן:

אז עדיף לעשות רכבת שתעבור באזור חרדי, ואז כל המצרנים לא יהיו בחרדים.

אדיר שורץ:

רוצים מעונות סטודנטים בתוך המצרני, בסדר? וייצמן,

אמנון ארבל:

בתוך הרכבת.

אדיר שוורץ:

פאב המפלצת בתוך מצרן,

יוחנן וייצמן:

כן, הוא על, הוא על הקו.

אליעזר ראוכברגר:

איתי תמיד.

איתי אהרונסון:

סיימנו, רק להראות לכם את התכנון ל - , לתח"צ בשכונה, כאילו איפה יהיו, איפה בעצם יהיו קווי התח"צ בשכונה, והמרחק של הכיסוי שלהם, וזהו, זה בגדול מצגת קצרה על, על כל העניין הזה, ואני אשאיר את זה אולי, או את זה מה שאתם רוצים, אם יש לכם עוד שאלות הערות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שדיברנו תוך כדי ה - ,

איתי אהרונסון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תוך כדי הצגה, אמרנו את מה שיש לנו לומר, אלא אם כן יש משהו מהחברים רוצה לומר עוד משהו, אני,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) בעצם אמור לשרת אקסטנסיבי?

אליעזר ראוכברגר:

לא שמעתי,

אלדד רבינוביץ:

פארק הזיתים בעצם אמור לשרת אקסטנסיבי.

איתי אהרונסון:

כן.

אלדד רבינוביץ:

אתה אומר זה התוכנית שהם מסרבים אליה,

אמנון ארבל:

מה זה פארק הזיתים?

אדיר שוורץ:

עמק הזיתים,

אלדד רבינוביץ:

עמק הזיתים.

איתי אהרונסון:

העמק הקטן שלא נשאר ממנו המון שיורדים ממנו,

ניר מרגלית:

הוא בעצם מוקף באתרי, באתר טבע עירוני,

איתי אהרונסון:

כן,

ניר מרגלית:

משני הצדדים,

איתי אהרונסון:

יש לנו אתר טבע עירוני, יש לנו שלושה, אחד פה, אחד פה, ואחד פה בערך משהו כזה,

ניר מרגלית:

כן, כן, כל זה ממש משתי הצדדים,

אמנון ארבל:

לא הבנתי את ההרחבה,

אדיר שוורץ:

הוא אומר זה מקום לפיתוח,

אלדד רבינוביץ:

כן,

איתי אהרונסון:

הוא רוצה פארק, הוא רוצה עוד פארק, זה משמעותי.

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה שיהיה שמה שולחנות פיקניק, זאת אומרת שאם בן אדם רוצה סתם לשבת לתפוס, פינה לנוח,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לרכבת אבל?

אלדד רבינוביץ:

זה חלק מאותו מהלך.

אמנון ארבל:

רעיון מצוין, אבל,

אלדד רבינוביץ:

אתה מביא שם הסעת המונים, אתה תאפשר להמונים שגם לרדת שמה, וגם לנפוש שמה בטבע,

אדיר שוורץ:

אבל רק כדי לוודא שכל מה ששאלנו לא, לא התפספס.

אליעזר ראוכברגר:

יש נקודות,

ניר מרגלית:

אקסטנסיבי ל - , לקליטת קהל.

אלדד רבינוביץ:

פחות, יותר חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

יושבים בתחנה, מול הפארק, מה הבעיה?

אלדד רבינוביץ:

אני מדבר איתך לשים שמה, לשים שמה שולחנות,

אדיר שוורץ:

הבקשה שלי, רק,

ניר מרגלית:

יערות קק"ל למיניהם, זה מאוד אקסטנסיבי וזה קולט קהל,

איתי אהרונסון:

מה?

ניר מרגלית:

זה לא מתנגד, אתה לא צריך גן סאקר בכל האזור הזה,

אלדד רבינוביץ:

נכון, נכון, אני לא אמרתי גן סאקר,

אדיר שוורץ:

הבקשה שלי רק שמה שביקשנו לברר כאן, בקשר למצרני, של אום – ליסון, והתחנה הנוספת, הכנה לאופציה לתחנה בעמק הזיתים,

איתי אהרונסון:

אנחנו נבדוק את זה,

צחי ויטלזון:

כך דבר שאמרנו (לא ברור).

אדיר שוורץ:

תודה רבה. יישר כוח,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש עוד מישהו מ - ? ניר, אתה רוצה עוד משהו?

אמנון ארבל:

אני רק מזכיר, זה דיון להחלטה להגשה.

איריס ארד:

כן, אני רוצה להגיש משהו,

אמנון ארבל:

תנאי סף, מבחינת תסקיר, למרות דיון להפקדה גם בוועדה, אז, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בדיון להפקדה נוכל גם לעקוב אחרי,

אמנון ארבל:

כן, זה מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שדיברנו אם זה, אם זה בפנים לא בפנים, אם לא בפנים, מדוע לא בפנים. אם בפנים כמו שדיברנו, כן, ברור בסדר. כן גברתי.

איריס ארד:

אני רוצה להגיד כמה מילים על הלוחות זמנים,

אמנון ארבל:

שם לפרוטוקול,

איריס ארד:

על, השלוחה הזאתי נכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

רק השם, שם לפרוטוקול,

איתי אהרונסון:

שם לפרוטוקול,

איריס ארד:

איריס אני רוצה לדעת, סמנכ"ל הנדסה בצוות אב לתחבורה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

איריס ארד:

השלוחה הזאת היא נכנסת למכרז של הקו הכחול, שאנחנו יש לנו שם שני הפעלות אחד של ההפעלה הדרומית, ואחד של ההפעלה הצפונית. זה אומר שיש פה קבלן עד 2032, מה שמכניס אותי ללוחות זמנים שאני רוצה כבר ב - , שנה הבאה, באמצע שנה הבאה, כבר להיות עם עבודות קידום זמינות פה מבחינת השלוחה, אז רק אם אפשר להכניס את השלוחה הזאתי מבחינתכם למסלול מהיר, אני מאוד אודה לכם, תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכם,

איתי אהרונסון:

תודה,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה יום טוב, חודש טוב.

דובר לא מזוהה:

חודש טוב, ביי.

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב, תודה.

מיכל כהן:

לא, ואי-אפשר להכניס את זה אחר כך בדיעבד?

אמנון ארבל:

נכניס את זה אחר כך בדיעבד נכניס,

אליעזר ראוכברגר:

לפני, שלושה שבועות, אולי חודש. מה עם הרכבת על רמת שלמה?

יוחנן וייצמן:

כן, חוץ מלנוע על הכיסא וכל זה, אני עיכבתי את זה בגלל זה, (לא ברור). אתה זוכר? אמי. שדיברתי על רמת שלמה,

אמנון ארבל:

כן, אני אמרתי לך, אני לא יודע איפה אפשר לסכם את רמת שלמה, אבל כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאפשר פה, אפשר ברמת שלמה, תאמין לי אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

כמו שאפשר בגילה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אפשר, רק צריך לרצות.

אמנון ארבל:

רוחב כבישים הרבה יותר גדול,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר, צריך לרצות,

אמנון ארבל:

צריך לבדוק אבל, בסדר,

אדיר שוורץ:

שלוחה של מה אני בעד, כשלוחה של מה? של הכחול?

יוחנן וייצמן:

כחול,

אליעזר ראוכברגר:

של הכחול, כן, להכניס אותו או,

אמנון ארבל:

שלוחה עצמאית,

אליעזר ראוכברגר:

דרך כביש 22, או דרך כביש 1, מצומת רמות,

יוחנן וייצמן:

כשעשו את 22,

אליעזר ראוכברגר:

או מצומת רמות, לא, 22 זה בנוי (לא ברור) רכבת, זה כבר סידרתי אז בשעתו. או מצומת הרטום שמה, דרך כביש 22, או שימשיך הלאה לצומת רמות, ושמה שלוחה ייקחו, ולרמת שלמה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? אין שמה מספיק מקום לכביש אחד? כל מה שאתה רוצה יש, אלא מה? אחר כך בעלייה גם בעלייה אפשר, אל תכניס לרמת שלמה, אז אפילו טיפה עליו,

יוחנן וייצמן:

ששם גרים הברארה לא צריך לדאוג להם.

אדיר שוורץ:

מקופחים.

עמנואל זלטס:

הגשר הכינו בגלל זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אמרתי יש שתי אפשרויות, שתי חלופות, אפשר להחליט ביניהם, אני לא, יש יתרונות לחלופה הזאת, ויתרונות לחלופה הזאת.

אמנון ארבל:

מאיפה, מאיפה?

אדיר שוורץ:

זה נידון פעם ברצינות?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

מאיפה כן? זה רמת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

פה מכביש 22,

אמנון ארבל:

פה?

עמנואל זלטס:

על הגשר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

מהגשר,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

או מכביש אחד,

יוחנן וייצמן:

כאן,

אליעזר ראוכברגר:

צומת רמות, וימינה,

אדיר שוורץ:

זה נידון פעם ברצינות? כי אין סיבה למה לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה שזה יידון ברצינות, אם זה חרדים?

אדיר שוורץ:

די כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד לי די, בוא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ולא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא אדיר, אל תגיד על מה שכואב לי די. אני לא אומר את זה סתם,

אדיר שוורץ:

אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה פעמים אני שמתי את זה על השולחן?

אדיר שוורץ:

עיריית ירושלים לא מנסה לדפוק חרדים כמדיניות, בוא.

עמנואל זלטס:

זה קורה בטעות, בלי מדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

מה אני אגיד לך? אני אשמח, שמח לשמוע את זה ממך. אבל זה נגמר.

עמנואל זלטס:

אגב, אולי שייקח את זה, אדיר אתה תקדם את זה בבקשה,

אדיר שוורץ:

מה שאני בקיא,

עמנואל זלטס:

אני יודע תקדם את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אתה אומר זה לא מקרה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר, אתה מדבר על שכונה שכמעט הכפילו אותה עכשיו בהרחבה, שלה,

אדיר שוורץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר עכשיו על עוד, היא הייתה בערך 2400 יחידות דיור, הוסיפו לה עכשיו בערך עוד 2000,

עמנואל זלטס:

ויש, יש עוד המשך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה אני כולל את ההמשך, 1600 ועוד ההמשך,

אדיר שוורץ:

לא רק שהתעוררות תומכת, היושב ראש הקודם שלי קנה שם דירה,

עמנואל זלטס:

נכון, הוא זכה, הוא לא קנה, הוא זכה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא זכה.

אדיר שוורץ:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

אתם מאמינים בשכונה,

עו"ד דני ליבמן:

הגרלה,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני זוכר קיים אצלו הוא לקח איתה (לא ברור), אני יודע,

עמנואל זלטס:

יכול להיות שהוא העביר את זה ליושב ראש הבא,

אדיר שוורץ:

טוב, לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עדיין גר? הגברת לא גרה בירושלים, היא חייבת להיות שמה, היא נבחרת ציבור,

אדיר שוורץ:

הגברת בהחלט לא גרה בירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, וכן פגשתי אותה עכשיו ב - , באילת, כן, דיברנו קצת. בכל אופן, אני אומר ששמה, אתה מדבר על שכונה, שיש בה היום מעל 4000 יחידות דיור,

עמנואל זלטס:

רמת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

במגזר החרדי, אני לא רוצה להגיד לך, מדובר על (לא ברור), יש שם (לא ברור) של רכבת, זה לא נשמע הגיוני, מה אני אגיד לך? זה לא נשמע לי הגיוני, לא נשמע לי הגיוני,

עמנואל זלטס:

כשהיה פה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

לא נשמע לי הגיוני, (לא ברור) דיברתי על זה, אם אני אגיד 20 זה קצת.

עמנואל זלטס:

אגב (לא ברור), בנו את ה - ,

אמנון ארבל:

גשר?

עמנואל זלטס:

את הגשר,

אליעזר ראוכברגר:

גשר זה עשו בגלל הדרישה שלי,

עמנואל זלטס:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

וזה אז עם יואל, ועשינו, עוד אפילו, עוד אפילו עם שלמה אשכול, זה נכון, הגשר יכול לשאת,

עמנואל זלטס:

התשתית שלו מוכנה בשביל זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול לשאת רכבת, אבל בזה זה נגמר. בזה זה נגמר.

אדיר שוורץ:

הוא לא ארוך, אבל, התשתית הנדסית.

עמנואל זלטס:

אם אני לא טועה אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

התשתית, הכובד. הכובד, רכבת זה כובד,

עמנואל זלטס:

אם אני לא טועה גם,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אני לא, דווקא לא מדבר על חלופה של ה - , של הגשר, חלופה או לא חלופה, זה שיחליטו אנשי מקצוע לפי הבדיקה מה עדיף מה, מה יכול לתת יותר תרומה, מה יותר מהיר, מה פחות, אני לא יודע בוא יש כנראה, אני לא איש מקצוע לצורך העניין, אבל כנראה שיש יתרונות לזה, ויתרונות לזה, וצריך לפתור את כל האפשרויות, ואת כל היתרונות, והחסרונות מנגד, ולקבל החלטה, יכול להיות גם ש - , זה נושא גם כספק יחיד,

אדיר שוורץ:

אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שפה צריך לעשות,

אדיר שוורץ:

בסדר, אבל זה מוצדק כספית,

אליעזר ראוכברגר:

וזה יותר ארוך, מה?

אדיר שוורץ:

זה מוצדק כספית, אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר אין פה, יהיה לך סתם לצורך השיחה יעלה לך פה לעשות רכבת מיליארד שקל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

פה יהיה לך שתי מיליארד, אז זה שיקול, אם זה יעלה מיליארד 50, וזה יעלה מיליארד 100, זה שטויות.

עמנואל זלטס:

כמה אנשים יש ברמת שלמה?

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי, אני אמרתי שהיה, השכונה הייתה 2000, בערך 2300, 2400 יחידות דיור, ועכשיו כמעט הכפילו את זה עם עוד 2000. כולל הדיסקים.

אמנון ארבל:

4000 יחידות דיור?

אליעזר ראוכברגר:

מעל, בין 4 ל – 300,

יוחנן וייצמן:

לא כולל מפוצלות.

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

על קרקעי, או תת-קרקעי,

אלדד רבינוביץ:

המחסנים,

עמנואל זלטס:

תת-קרקעי,

אמנון ארבל:

לא, השאלה באמת שואל, בלי זה, השאלה אם 5000 יחידות דיור מצריכים להעביר קו רכבת בשבילם, זה,

אדיר שוורץ:

תכפיל ב – 6.5,

אמנון ארבל:

השאלה אם היא צריכה כמות, כמות הגיוני שהיא יוכלו להשתמש בזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה לא עניין של 5000 יחידות דיור, זה עניין של מספר נפשות.

אמנון ארבל:

בסדר, תכפיל, בזה, לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מספר נפשות במגזר החרדי, כמה יש בארמון הנציב?

אמנון ארבל:

אני לא יודע היום, אבל אמרתי גם מקודם, גם בארמון הנציב לכאורה אין הצדקה היום להעביר רכבת,

עמנואל זלטס:

כן, אבל זה שלוחה, זה לא רכבת שהיא זה,

אמנון ארבל:

בגלל שכל התחדשות עירונית, (לא ברור), רק התחדשות,

אדיר שוורץ:

אני אשמח בזה, שיוחנן וייצמן מכיר בזה שארמון הנציב צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עדיין 10,000 של ארמון הנציב, יכול להיות פחות,

יוחנן וייצמן:

זמני,

אליעזר ראוכברגר:

מה – 5000 של רמת שלמה. מבחינת המספר נפשות למשפחה, לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

יש מאפיין של ציבור שהוא משתמש ומשתמש פחות. אולי בסוף שכולם ישתמשו,

אמנון ארבל:

לא, אבל עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, יש שמה גם הרבה, יש שמה גם הרבה שטחים חומים, שהם בעצם בתי ספר על יסודיים, יש שמה להערכתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

משהו כמו בין 10 ל- 20 אלף תלמידים בעל אזורי,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

על האזורי, גם התלמידים ישתמשו ברכבת.

עמנואל זלטס:

אם אתה רוצה לחסוך את כל האוטובוסים וה - ,

אליעזר ראוכברגר:

וגם התלמידים משתמשים ברכבת,

עמנואל זלטס:

שיהיה להם נגישות,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה לא בשכונה, הם באים מכל העיר, ייסעו ברכבת, לא עם ההורים, ולא בהסעות, ולא שום דבר, הוא דבר כזה, רובם כמובן בגילאים לא, לא (לא ברור) על – אזורי לגיל 5, 6, פה זה חינוך מיוחד, אבל זה ימשיך הסעות. אני מדבר על גילאים 14, 18.

אדיר שוורץ:

אני מסכים איתך לא ב – 99, מסכים איתך במאה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אמי, אפשר לעשות איזה בדיקה פרוגרמאטית לעשות בדיקת היתכנות, חלופות?

עמנואל זלטס:

אגב גם לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא שייך לאמי,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לדיון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

מספיק תב"ע, שתהיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא המגרש של אמי.

אלדד רבינוביץ:

מי צריך לעשות את הבדיקה הזאת?

עמנואל זלטס:

מספיק שתהיה תב"ע על המדף אפילו, שיהיה לפחות תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא המגרש של אמי, זה מגרש של (לא ברור) יואל אבן,

אמנון ארבל:

משרד התחבורה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי יכול לקדם תב"ע בעצמו לדבר כזה.

אמנון ארבל:

לרכבת?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול,

אמנון ארבל:

יכול, אבל זה לא אני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול, אבל זה לא תפקיד שלו,

אמנון ארבל:

תפקידה של תוכנית אב לתחבורה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב.

אלדד רבינוביץ:

אז אולי נפנה אליהם (לא ברור)?

אמנון ארבל:

זה לא,

עמנואל זלטס:

גם כשיצא,

אמנון ארבל:

חלופות זה מהנדס העיר, ראש העיר, אין פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול רק לעשות סנקציות. זה מה שאני יכול,

יוחנן וייצמן:

הלוואי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא, אני יכול, אני יכול, תאמין ואני עושה בלי סוף. גם בתוכנית הזאת, תשאל את אמי. אבל, אבל תשמע, בכל אופן בסוף אתה יודע גם מערכת השיקולים שלך, אתה לא תופס את כל העיר בגרון, בגלל ש - , אתה, לא עושים דברים שאתה מאוד מאוד רוצה. אבל יש דברים שאני בהחלט, אתה יכול לשאול את אמי, יש, יש דברים שלא נכנסים לוועדה לדיון, כבר הרבה זמן, אמי כבר יודע לבד, מה, מה לא נכנס,

עמנואל זלטס:

מה נחסך מאיתנו פה היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

גם חסכתי בהרבה תוכניות בינוי גם,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

טוב,

יוחנן וייצמן:

זה בכלל דבר חדש,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה הפוך, זה בקטע הזה זה הפוך.

אמנון ארבל:

זה חוסך לי עבודה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בכלל חוסך עבודה, אבל פה זה הפוך,

יוחנן וייצמן:

הוועדה בכאב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

האי - - הכנסה לוועדה. טוב, חברים, מה?

יוחנן וייצמן:

נגד, תצביעו,

אליעזר ראוכברגר:

מה דעתכם?

אדיר שוורץ:

אני בעד מה, ואת, חשוב,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר קודם שיראו לי את התוכנית, שיראו מה עושים בצפון, בצפון העיר, אני יכול לספר לוועדה, אני הגשתי 18/ז גם על כל הקו הסגול, היה דיון במחוזית, והיות ו - , אמרה היועצת המשפטית להפסיק לדון, ועצרה את הדיון, ואז משכתי את זה, כי הסיבה האמיתית שהגעתי ל - 18/ז, זה לא כי הייתי נגד הקו הסגול, כי טענתי שיש עוד קווים שצריך לקדם אותם. לעתי צת"ל לא עובדים נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, למה אתה הולך לנו לדברים האלה? תגיד לנו, כמה קיבלת בשביל למשוך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא קיבלתי כלום,

אליעזר ראוכברגר:

כמה,

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עמנואל זלטס:

אתה יודע ממני, אתה יודע ממני,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

ממרגליות, כמה כסף לתוכניות של גור, לפעולות תרבות של גור, תגיד,

יוחנן וייצמן:

אמן, אמן שהייתי מקבל,

אליעזר ראוכברגר:

על השולחן, על השולחן,

יוחנן וייצמן:

א',

אליעזר ראוכברגר:

על כל 18/2 שאתה מושך,

עמנואל זלטס :

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

יש לזה תמורה.

עמנואל זלטס :

לייזר, יוחנן,

יוחנן וייצמן :

לשם שינוי זה לא,

עמנואל זלטס :

הוא בסוף לא מקבל, מבטיחים, השאלה כמה הבטיחו לו.

אליעזר ראוכברגר :

בסדר.

יוחנן וייצמן :

לשם שינוי זה לא.

עו"ד דני ליבמן :

כמו שאתה מקבל את ה – 18/ז חי או שאתה מקבל,

אמנון ארבל :

סוגר את ההקלטה,

יוחנן וייצמן :

או בצ'ק או במזומן, או בהבטחה.

עמנואל זלטס :

כן.

ישראל קלרמן :

הוא הגיש מלא 18/ז?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אתה אומר להגיד או לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא,

ישראל קלרמן:

רק בשביל זה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור. ברור, הוא מגיש 18/1 מושך, אחרי שמשגע אותו הבייביסיטר,

ישראל קלרמן:

משלם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ההוא משלם לו,

עמנואל זלטס:

לא, (לא ברור) משלם.

אליעזר ראוכברגר:

הולכים לועדת מסירת עבודות, 100 אלף שקל זה, לגור,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כל כך קצת אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אני אמכור את עצמי בשביל 100 אלף שקל? לא עד כאן, בוא הנה, לא אכפת לי, אבל אל תשפוך לי פה את הדם.

אליעזר ראוכברגר:

רק שבהקלטה לא יחשבו, שאתה רציני, להקלטה, הכול צחוקים, הכול בציניות, הכול (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מצב רוח משכנס אדר, מרבין בשמחה.

יוחנן וייצמן:

גם של הבוקר, בבוקר היה לנו הרבה ציניות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, חברים,

יוחנן וייצמן:

מי שיקרא את ההקלטה, עוד 20 שנה לא יאמין,

אדיר שוורץ:

גם שאני מסכים עם דברי היושב ראש יש נחיצות בלקדם, רכבת קלה גם בצפון העיר, בפרט ברמת שלמה, אני חושב שלא צריך, לא להעניש את תושבי ארמון הנציב בעניין הזה, אבל היה לי שתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לספר לך סוד?

אדיר שוורץ:

ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לספר לך סוד?

אדיר שוורץ:

כן, ציניות כבר, אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עכשיו, עכשיו אמת, עכשיו אמת. יש שלוחה, שלוחה של שלוחה של הקו הירוק, של גבעת שאול הר נוף,

יוחנן וייצמן:

כנפי נשרים,

אליעזר ראובברגר:

כנפי נשרים, שלוחה, שזה בהתחלה היה פעם לפני, כשהייתי יושב ראש המינהל זה היה נראה לי סוג של רכבת גן חיות כזה,

אדיר שוורץ:

כן,

אליעזר ראובברגר:

הלוך חזור, משהו זה, אבל אחר כך קצת יותר הבנתי, זה חיובי ביותר. יש בתב"ע איפה יהיו התחנות, איפה יהיו הכול,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

כבר בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

הזיה,

אליעזר ראובברגר:

הזיה, אחת התחנות היא לטובת גבעת שאול. מצוין, זה היה, איך אומרים? סוג של,

יוחנן וייצמן:

כנפי נשרים,

אליעזר ראובברגר:

ולכאן באמצע,

יוחנן וייצמן:

נג'ארה,

אליעזר ראוכברגר:

תחנה,

אדיר שוורץ:

נג'ארה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נג'ארה לפני נג'ארה בשביל, נכון, בשביל לשרת את העסקים של כנפי נשרים אחרי נג'ארה
בהמשך אחרי עקיבא אזולאי, הלכו ובניגוד לתב"ע הזיזו את התחנה,

יוחנן וייצמן:

בלי היתר,

אליעזר ראוכברגר:

בלי היתר, בלי תב"ע, בניגוד לתב"ע הכול, לדפוק את תושבי גבעת שאול, למה? כי הם חרדים, ושמה
בעסקים, ובבניינים הגבוהים, בניינים המשרדים, התעסוקה שייבנו שמה, 30 קומות, 40 קומות,
כנראה יעבדו, הרוב לא חרדים, או חצי חצי, אני לא יודע מה. מה אתה אומר על זה? עכשיו כשאני
באתי ודפקתי על השולחן, אמרו לי - זה לאחר מיעשה, זה לאחר מעשה, אי-אפשר להחזיר את
הגלגל אחורה.

יוחנן וייצמן:

הכול זה היה תירוצים רגיל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

דפקו את תושבי גבעת שאול בניגוד לתב"ע, בניגוד להיתר. מה תעשה? מה תעשה.

אדיר שוורץ:

אני אומר שזה,

אליעזר ראוכברגר:

לפרק את זה, מה? תשלח שמה מה את מי?

אדיר שוורץ:

זה לא מקובל, ועדיין אני רגע לגופו של עניין פה לארמון הנציב,

יוחנן וייצמן:

אני בכלל,

אדיר שוורץ:

יש חלון, יש עכשיו חלון מדיניות, יש תקציב, צריך לאשר, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני בעד לקבל החלטה, להצטרף,

יוחנן וייצמן:

תצביע,

אליעזר ראוכברגר:

אחרת לא הייתי מביא את זה כמובן, אבל אין פה, ומה שכואב, בסדר, כואב. אני, אני אומר את זה בקול, אני לא מסתיר את זה, אבל אתה יודע גם כן ואם אדם ממשיך לחיות, וממשיך,

אדיר שוורץ:

ואני אומר לך שאתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

תודה,

ישראל קלרמן:

השוטף?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

נמשיך לריב, נמשיך לריב, נמשיך לדרוש, מה יש לי לעשות?

ישראל קלרמן:

שאתה יכול עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה אני יכול לעשות?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני אתלה, אני אתלה אנשים פה בכיכר ספרא, מה אתה רוצה? שאני אעשה?

עו"ד דני ליבמן:

אליעזר, אבל תציין שצריך גוף נוסף, בקטע של שבתחום שמחוץ לסמכות וועדה ירושלים,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

שלא יגידו שאנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

לא אנחנו יכולים להגיד, לוועדה המחוזית, כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, מישהו, אנחנו בתחום,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מגישים אך ורק על מה שבתחום המוניציפאלי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו מגישים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחוץ לתחום.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אנחנו מציינים שצריך לפעול,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אנחנו מגישים, אנחנו מגישים רק על מה שבתוך ירושלים. על החלק ה - , שבחוץ, שיביאו משהו נוסף,

עו"ד דני ליבמן:

צריך להביא גורם נוסף,

אליעזר ראובברגר:

כן, גורם נוסף, משרד השיכון, משרד התחבורה, וועדה מחוזית, לא משנה, כן, למה לא?

יוחנן וייצמן:

יש גם מחוץ לירושלים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה יש כן, יש לו מחוץ לסמכותנו, בתחום סמכות העירייה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא יכול, זה לא בסמכות שלי, אמר דני לא,

עו"ד דני ליבמן:

יש קטע שהוא מחוץ לסמכותנו, באמצע הקו,

יוחנן וייצמן:

אפשר להגיש עליו תוכניות לפי חוק,

עו"ד דני ליבמן:

מה? לא,

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית יכולה להגיש גם מחוץ לשטח שלה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני יכול להגיש על תל - אביב?

עו"ד דני ליבמן:

בסעיף בתחום,

אמנון ארבל:

לא, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אם יש לך קו רכבת לירושלים תל - אביב, אני יכול,

עו"ד דני ליבמן:

אני הסתכלתי אבל בסעיף כתוב, בתחום סמכות.

יוחנן וייצמן:

תחום סמכות כתוב?

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל הם ימצאו מישהו,

אדיר שורץ:

כן?

עו"ד דני ליבמן:

כן, כתוב,

אדיר שורץ:

לא, מה שאתה אמרת,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה כתוב,

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר שאני יכול להגיש גם לתל – אביב,

יוחנן וייצמן:

לא, דני אמר בתחום סמכות, עולם אחר.

עמנואל זלטס:

זה כתוב בחוק,

אליעזר ראובברגר:

הוא חוזר,

עו"ד דני ליבמן:

זה כתוב,

יוחנן וייצמן:

כן, מי רשאי להגיש תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

לא הגיוני, לא הגיוני שאני יכול להגיש על תל - אביב, מה? בגלל שיש רכבת מירושלים לתל - אביב?

אמנון ארבל:

נכון,

אדיר שוורץ:

זה פותח אפשרויות,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

משרד ממשלתי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, מה זה,

יוחנן וייצמן:

משרד ממשלתי יכול, ואנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן. לא רק על מה שדיברתי פותח,

אדיר שוורץ:

יבילים בכיכר המדינה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נלך לעשות ככה עם החולדאי, יללה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא יגיש על ירושלים, אנחנו נגיש על תל - אביב, וואלה יופי. לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

טוב, תצביע,

אליעזר ראוכברגר:

הצבענו. מי בעד?

יוחנן וייצמן:

שלוש,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, ישראל, אדיר, ואליעזר. יוחנן נמנע.

יוחנן וייצמן:

נגד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. סיכמנו שאתה נמנע.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, עזוב אם הוא נמנע, הוא יכול להגיש מה זה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול גם להצביע בעד 18/ז,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה נכון, טוב.

אמנון ארבל:

הוא יפסיק להגיש אולי,

אדיר שוורץ:

זה איום או גילוי עתידות?

ישראל קלרמן:

הוא לא יגיש, הוא לא יגיש,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשה מה שהוא רוצה, אני לא,

ישראל קלרמן:

18/ז הוא לא יכול, זה לא הפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב הוא צריך עוד אחד, כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר לבד, פעם היה אפשר לבד, היום אי-אפשר לבד.

עמנואל זלטס:

בסדר, הם יכפילו את מה שהם נדרשו, מה אתה חושב?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

עדיין עד 120,

עמנואל זלטס:

אבל הם מכפילים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

את מה שיידרשו, זה לא צריך,

עו"ד דני ליבמן:

שאלה אותי אדריכלית,

עמנואל זלטס:

הם יכפילו את זה,

עו"ד דני ליבמן:

מישהו במחלקה אחרת, (לא ברור) אני אסביר לה, אז אמרתי לה פפה אללו ויוחנן וייצמן.

ישראל קלרמן:

יפה.

יוחנן וייצמן:

פרופסורים.

אמנון ארבל:

מה עם חביליו? לא?

יוחנן וייצמן:

כמו שאלו אותך מה זה מני"ד אז שלחת לי את תמר.

אליעזר ראובברגר:

אמי, הכנסת את הנושא של מה שאמר דני על השטח השיפוט?

אמנון ארבל:

כן, נכניס את זה, למעשה אני אגיד רק זה מופיע מעל לסדר היום ולא ב - , בסדר היום, כי לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

רגע, מה זה המספר הזה?

אמנון ארבל:

זה המספר שהם פתחו במבא"ת אבל לא פתחו עדיין תיק אצלנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) נוספת זה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. יללה,

אמנון ארבל:

הצטרפו לצורך,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, השעה שלוש, אמרנו שעד שלוש וחצי מסיימים, קדימה.

תוכנית 1443126

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1443126, תואמת תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, זה (לא ברור) להעביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא עכשיו,

אמנון ארבל:

זה בקשה להעביר 100 מטר שטח ציבורי מבניין אחד לבניין שני. זה תואם עם,

יוחנן וייצמן:

לצורך?

אמנון ארבל:

מחלקת תכנון, לאיזה שימוש זה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

האמת שאין שינוי בשימוש,

אדיר שוורץ:

כתר דוד, יש שם בית כנסת, מה יש?

אמנון ארבל:

כן, יש שמה שני,

יוחנן וייצמן:

יש שמה גינה מאוד יפה, שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה רחוב וושינגטון?

אדיר שוורץ:

יש שם שצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה ברחוב וושינגטון?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

ביזיוני,

יוחנן וייצמן:

השצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

בפרסה הזאתי? של,

יוחנן וייצמן:

קרמר מנצח אותו,

אדיר שוורץ:

איפה שהאצטדיון היה פעם,

אמנון ארבל:

הם רוצים להעביר 100 מטר מהבניין שנמצא פה, לבניין שנמצא פה.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם,

אמנון ארבל:

באותם שימושים, באותו היקף, רק זה מקום שתואם,

יוחנן וייצמן:

מה זה השימוש? מה השימוש שמה? אתה זוכר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

אדיר שוורץ:

וייצמן השצ"פ שמה נבנה באופן,

אמנון ארבל:

אני יכול לבדוק בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר לך אתה רוצה שצ"פ,

אדיר שוורץ:

מוסתר ביילון,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אדיר שוורץ:

הוא נבנה כדי שאף ילד לא ישחק פה לעולם.

יוחנן וייצמן:

נכון, אבל אני אומר לך שהשצ"פ בשנלר מנצח את השצ"פ שם, בגרוע.

אדיר שוורץ:

בסדר, זה לא תחרות. ואם תחרות שנלר מנצח, אני מסכים.

אמנון ארבל:

אני גם שניהם לא מסכים אגב, אבל בסדר.

אדיר שוורץ:

אתה חושב שזה שצ"פ אפקטיבי מאחורי ימק"א שמה?

אמנון ארבל:

לא, זה לא שאלה של,

אדיר שוורץ:

שמוסתר מהציבור, בוילון?

אמנון ארבל:

קודם כל הוא אפקטיבי מאוד, ושנית זה נובע מהתכנון שנעשה שמה לצורך העניין,

אדיר שוורץ:

נכון,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

זה מהבניינים לשימור, ובניינים האחרים,

יוחנן וייצמן:

לא, ודרכי גישה, אתה מכפיל את הגישה,

אמנון ארבל:

בסופו של דבר אני אומר לך גם,

אדיר שוורץ:

ההוראות של אדריכל שם קיבל, זה תעשה שאף ילד לא יוכל לשחק.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

מבחינת הפיתוח של אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

ברור,

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

הבנתי, חשבתי במיקום של זה, אתה מתכוון,

אדיר שוורץ:

לא, המיקום,

יוחנן וייצמן:

המיקום הוא עובדה, המיקום הוא עובדה, זה בסדר.

אמנון ארבל:

המיקום אני מסכים,

יוחנן וייצמן:

זה אצטדיון, הכול בסדר.

אדיר שוורץ:

לקחו שטח מהציבור שהיה אצטדיון, נתנו אותו לעשירי העשירים שגרים שמה, ו - , ובאמצע ווידאו שאף אחד שהוא,

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא יהיו לו חשק להיכנס לשמה.

אדיר שוורץ:

אוכלוסייה ממוצע לא יחשוב שזה שייך אליו.

אמנון ארבל:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה היסטוריה,

אדיר שוורץ:

זה היסטוריה וזה גם לא המקום היחיד שהפטנט הזה נעשה, כמו שוייצמן אומר.

אמנון ארבל:

כן, בתיאוריה, יכול להיות שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

כל השאלה זה רק מי הרוויח.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אדיר שוורץ:

זה היסטוריה שכבר באמת לא מכיר,

אמנון ארבל:

100 מטר עבור שימושי חברה, תרבות ופנאי, זה המצב המאושר,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא רוצה להגיד.

אמנון ארבל:

זה משהו,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

כן, אנחנו רק הערנו שלדעתנו זה סמכות וועדה מקומית, לא סמכות וועדה מחוזית, זה, ככל,

יוחנן וייצמן:

109 יבדוק את זה,

אמנון ארבל:

כן, לא, לדעתי ברגע שיקראו את ההחלטה, הם יעבירו לסמכות מקומית, יש לנו עכשיו, כמה בוועדות האחרונות, קיבלו כמה החלטות בנוגע לתוכניות נקודתיות שזה לא בסמכות שלהם, סמכות וועדה מחוזית, גם שזה כן סמכות שלהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אבל, לא משנה.

תוכנית 1460781

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1460781, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בני (לא ברור), זה שתי מגרשים חומים בואדי ג'וז, שאושרה להם תוכנית, מבקשים להוסיף בגדול קומה, ושטחי בנייה נוספים, זה מתואם, ואנחנו ממליצים להפקיד.

אלדד רבינוביץ:

מה (לא ברור) בינם לבין?

אמנון ארבל:

זה תוספת קומה, סך הכול זה מגיע ל – 5 או 6 קומות, זה לא חריגה מהמדיניות שיש בסביבה שמה.

תוכנית 1448554

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1448554, תוכנית לפינוי בינוי בבר – כוכבא 17 עד 19, היה פה דיון לפני לדעתי חודש, והמלצנו להפקיד, מהנדס העיר היה פה בקשה של, מינהל חברה להוריד מסדר היום, כי לא עשו את העבודה כמו שצריך, הם השלימו את החומרים, וקיבלו אישור, ואתה רוצה להתייחס? רותם.

רותם פאסו:

כן, אני רק אגיד העברתי באמת לאמי את העדכון לגבי זה, גם השלימו את החומרים, בעקבות הבדיקה החברתית שעשינו, אנחנו רואים שם צורך גם כנס שיתוף ציבור פרונטאלי, זה קודם כל להציג את התכנון, להציג שם את הנציגויות עו"ד דיירים, קצת להכניס את ה - , בעלי דירות לעניינים, ולהרים קרן תחזוקה לבעלי דירות חוזרים ל - 10 שנים, כרגע התושבים מקבלים פחות, ואין סיבה ששם יקבלו פחות מכל מתחם אחר בירושלים,

אמנון ארבל:

הוספתי את הכול להמלצה כמובן.

רותם פאסו:

תודה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי למה הורדת את הבניין הנמוך?

אמנון ארבל:

למה הורדתי את הבניין הנמוך?

יוחנן וייצמן:

לפחות שיהיה בניין אחד נמוך,

אמנון ארבל:

זה לא בניין נמוך, זה היה אגף נמוך, אבל צריך פה, עיקר הבעיה פה, זה לצורך העניין, קודם כל זה אותו הבניין הזה, זה לא כזה משנה.

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

אמנון ארבל:

גבוהה, כי אני צריך פה הפרשות צורכי ציבור, נורא פשוט יש פה היום, יש פה אני אראה לכם את המיקום, יש פה כמה תוכניות מאוד מאוד גדולות,

אליעזר ראובברגר:

איזה סעיף?

אמנון ארבל:

144,

אליעזר ראובברגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

העליון, השורה למעלה.

אמנון ארבל:

זה נובע מהרצון הפרשה לצורכי ציבור, יש פה היום, תסתכלו כאן מגרש חום, רגע, קרקע. יש פה מגרש חום צמוד, שמבסגרת תוכנית כרגע, יש פה תוכנית לכל המתחם הגדול פה למטה, של מעל כמעט 1500 יחידות דיור, שמרחיבה את השטח החום הזה לכאן, ואנחנו רוצים להרחיב אותו עוד יותר, ביקשנו כרגע בתוכנית להרחיב אותו עוד 900 מטר, כי זה בעצם החום היחידי שיש פה כל התוכנית למטה. הוא לא מספיק גדול, אנחנו רוצים להרחיב אותו גם בתוכנית הזאת, וגם בתוכנית הזאת,

אליעזר ראובברגר:

למה אתה צריך, למה אתה צריך?

אמנון ארבל:

כי יש לי פה, אמרתי יש פה קרוב ל – 2000 יחידות דיור ביחד, ואין לי מה,

אליעזר ראובברגר:

חוץ מפה, לאזור מה?

אמנון ארבל:

בתוכנית שהייתה בוועדה היה חום אחד פה, וחום אחד פה, ופה יש לצמצם החום, למעשה הוועדה מחוזית ביטלה אותו כ - , כי היא צמצמה את הבינוי באופן ש - , אי-אפשר לבנות פה בדופן הזאתי כמו שרצינו בהתחלה, ולכן זה המגרש החום היחידי שנשאר לכל, לכל הבניינים שרואים פה רגע, אני

אשים את זה, לא בשקיפות, בשקיפות סליחה. למעשה בכל המתחם הזה, כל הבניינים כרגע שאתה רואה פה, כל מה שסימנתי עכשיו, זה החום היחיד שיהיה. אני חייב להרחיב אותו.

אליעזר ראובברגר:

תחזיר רגע את השקיפות, את הגבהים.

אמנון ארבל:

פה, אז יש לנו תוכנית אחת שמקודמת לכל המתחם הזה,

אליעזר ראובברגר:

זה איך קוראים לה? זה,

אמנון ארבל:

של קולקר היא, זה היה בדיון. מה יש השם שלה? ועכשיו יש את זה, וגם שנלר גם יבוא, ואני צריך, זה החום היחיד, להרחיב אותה, זה הכול. זה לא בניין גבוה ובניין נמוך, זה היה בניין אחד עם אגף נמוך ו - , כן.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אדוני.

אמנון ארבל:

אפשר להמשיך?

יוחנן וייצמן:

כן, רק תצביע.

אמנון ארבל:

מי נגד?

יוחנן וייצמן:

אני נגד אחד, מי בעד? שלום,

אמנון ארבל:

מי בעד פינוי בינוי בגבעה הצרפתית?

יוחנן וייצמן:

4,4 - בעד. 1 - נגד, שלום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

רגע היושב ראש לא רצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

גם אני לא, לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

אל תגיד בשם כולם,

יוחנן וייצמן:

אז אחד בעד, אחד נגד.

מיכל כהן:

שנייה, שנייה לא הספקתי.

ישראל קלרמן:

מה נגד?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שאני לא הצבעתי, לא משתתף בהצבעה.

אדיר שוורץ:

הוא לא, הוא גם לא, הוא מצביע נגד, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

דקה,

אליעזר ראוכברגר:

לא אוהב את העבודה של (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

אני לא הבנתי, אתה לא משתתף בדיון, במה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא משתתף בהצבעה, לא מצביע, לא רוצה.

אלדד רבינוביץ:

מה אתה לא?

יוחנן וייצמן:

הצבעה תקינה,

עו"ד דני ליבמן:

אז אתה לא רוצה, רגע,

עמנואל זלטס:

הוא לא מצביע, הוא לא,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

עו"ד דני ליבמן:

אז צריך יושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בלי יושב ראש,

אלדד רבינוביץ:

לפחות נמנע.

ישראל קלרמן:

לא, להצבעה צריך יושב ראש,

יוחנן וייצמן:

הוא מקיים כעת הצבעה,

אליעזר ראוכברגר:

יש נוכח, ולא מצביע, יש מצביע יש נמנע, יש הכול,

עו"ד דני ליבמן:

אם יהיה מצב, אם יהיה מצב של תיקו, אנחנו צריכים פה יושב ראש שהקול הכפול שלו מופעל,

ישראל קלרמן:

לא חייב להיות,

יוחנן וייצמן:

הוא חייב להיות,

ישראל קלרמן:

הוא חייב?

עו"ד דני ליבמן:

הוא חייב,

ישראל קלרמן:

לא, מה? דני.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

מקבלים פה, אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא חייב.

עו"ד דני ליבמן:

אז זה, זה מה שאני אומר, (לא ברור) שלי,

יוחנן וייצמן:

רבתי איתו על זה,

עו"ד דני ליבמן:

שהוא חייב, זה לא פשוט, אני אסביר לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לקחת את זה,

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לך מאיפה לקחתי את זה, למה בשביל, בשביל מה בכלל נותנים קול כפול? כי צריך לקבל החלטה, והסעיף אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה נקרא החלטה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש תיקון, זה אומר ש - , הבקשה לא התקבלה.

עו"ד דני ליבמן:

נכון, זה בכנסת. זה בכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

זה בכל מקום.

עו"ד דני ליבמן:

לא בכל מקום,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עו"ד דני ליבמן:

אז עכשיו תקשיב,

אדיר שוורץ:

ב – 6 השנים שאני פה, אני מכיר את זה ככה,

אליעזר ראובברגר:

רק,

יוחנן וייצמן:

אני שומע פעם ראשונה,

עו"ד דני ליבמן:

אני אסביר לך מה ההיגיון,

יוחנן וייצמן:

אני מודה שזה לא,

עו"ד דני ליבמן:

למה עשו את,

אלדד רבינוביץ:

לקרוא לאילנית שוב.

עו"ד דני ליבמן:

למה עשו,

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה לא יעזור לך,

עו"ד דני ליבמן:

למה עשו,

ישראל קלרמן:

היא שומעת לו.

עו"ד דני ליבמן:

למה עשו את הקול הכפול?

אדיר שוורץ:

הנה סיפרו לי על שלטון היועמ"ש אני מחכה לראות אותו,

עו"ד דני ליבמן:

אני אגיד לכם, מה שתגיד לי,

עמנואל זלטס:

רגע לפני שיוצא לפנסיה, פה,

עו"ד דני ליבמן:

להיפך, זה, זה לא שלטון היועמ"ש, זה שלטון המחוקק,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא תסביר. תסביר,

עו"ד דני ליבמן:

למה בכנסת אין קול כפול, ופה יש קול כפול?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) במועצה.

עו"ד דני ליבמן:

רגע, גם במועצה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

כי החליטו שבועדה כזאת, צריך שיהיה החלטה, אדם מגיש בקשה, הוא צריך לקבל החלטה, ולכן
אם יש מצב של תיקון, החוק אומר, יהיה ליושב ראש,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

קול כפול. זאת אומרת אתה לא, אתה לא יכול להגיד, אה יצא תיקון, לא, אז אני לא מפעיל,

אלדד רבינוביץ :

זה יהיה שלו, אם הוא רוצה,

עו"ד דני ליבמן :

לא, לא יהיה שלו, יהיה,

אלדד רבינוביץ :

יהיה לו (לא ברור),

יוחנן וייצמן :

יהיה ליושב ראש קול, כן, בדיוק כמו ש - ,

עו"ד דני ליבמן :

יש לך קול, הקול של היושב ראש , תקשיב, הקול של היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר :

לא כתוב, הצבעת היושב ראש תיחשב פעמיים, זה לא כתוב, כתוב - יהיה לו. ירצה, ירים יד ימין,
ירצה ירים גם את היד השנייה,

עו"ד דני ליבמן :

יהיה לו,

עמנואל זלטס :

לא נכון, דני תראה, לא נכון, תראה.

עו"ד דני ליבמן :

מה?

עמנואל זלטס :

יש ליושב ראש קול נוסף,

אלדד רבינוביץ :

אם הוא רוצה,

עמנואל זלטס :

אם הוא רוצה יהיה לו קול נוסף,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ישראל קלרמן:

יהיה,

עמנואל זלטס:

אם הוא ירצה,

ישראל קלרמן:

לא, מאיפה הבאת אם ירצה?

יוחנן וייצמן:

הוא יכול,

ישראל קלרמן:

אבל יהיה,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להחליט אבל, שביד אחד הוא נמנע, ויד אחת בעד.

ישראל קלרמן:

יהיה ליושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה ליושב ראש, ירצה ירים עוד יד, ולא ירצה, לא ירים עוד יד.

ישראל קלרמן:

נכון, בדיוק.

אלדד רבינוביץ:

שנייה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

אלדד רבינוביץ :

עכשיו יש לו קול כפול.

אליעזר ראוכברגר :

אני מאשר (לא ברור) מאז שנים של יושב ראש,

אלדד רבינוביץ :

יש לו קול כפול ונמנע,

אמנון ארבל :

מה שאתה אומר פעמיים, ופעמים אחרות לא השתמשתי בזה,

ישראל קלרמן :

לא, לא היה לך אף פעם?

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, השתמשתי פעמיים,

עמנואל זלטס :

אני זוכר,

ישראל קלרמן :

השתמשתי כן, אבל לא אמרת שאתה לא משתמש.

עמנואל זלטס :

בטח שכן,

מיכל כהן :

לא נכון, כי אנחנו,

אליעזר ראוכברגר :

לא, מה פתאום,

עמנואל זלטס :

בשטח שכן, אני זוכר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

מיכל כהן:

הוא אמר אני לא מפעיל את הקול הכפול שלי,

ישראל קלרמן:

יש בעיה,

אליעזר ראובברגר:

לא מפעיל, יש לי קול, להשתמש אני אומר עכשיו, דני ככל שאני אראה, רגע, סליחה, חברים, זה כמו בקול הראשון, גם עכשיו אני אומר - לא משתמש בקול שלי,

אלדד רבינוביץ:

יש פעמיים,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

כן, נכון,

ישראל קלרמן:

דני חולק,

אליעזר ראובברגר:

מה השאלה? בזה אני לא מסכים איתו.

אלדד רבינוביץ:

החוק לא אומר לו מה להצביע כן או לא, נמנע,

אליעזר ראובברגר:

ברור,

אלדד רבינוביץ:

הוא יכול מה שהוא יצביע,

אדיר שוורץ:

אתה אומר את פעמיים לא נוכח,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני נוכח, לא רוצה להצביע,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

ולא מצביע,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

נוכח, אבל נמנע,

אליעזר ראוכברגר:

גם בכנסת יש שם, גם פה במועצה, גם פה במועצה, אתה רוצה אתה מצביע, אתה לא רוצה,

אדיר שוורץ:

רק מוסד תכנון, זה משהו אחר, וואי זה דיון,

עמנואל זלטס:

זה כבר בעיה אבל, אם אתה פעמיים נמנע, פעמיים לא משתתף.

עו"ד דני ליבמן:

יש מקומות כאלה שכתוב,

עמנואל זלטס:

אחד שבנה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

קול כפול, אז יש לו משמעות.

אלדד רבינוביץ:

שהמשמעות אבל הוא לא חייב להצביע בעד.

עמנואל זלטס:

שלא מצביעים לו, והוא עובר על אחד שמאשר. אדיר,

ישראל קלרמן:

למה כתוב אם ירצה?

עמנואל זלטס:

זה גובר על אחד שמאשר, שתיים שלא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יש לו, הוא יכול,

ישראל קלרמן:

יפעיל, יפעיל.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בגלל שב - ,

יוחנן וייצמן:

לא כתוב זה ייחשב (לא ברור),

ישראל קלרמן:

יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

בפקולטה לכתובת העברית בן (לא ברור) העברית, זה כתוב ככה.

ישראל קלרמן:

באבן יהודה זה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה מקודם איך הוא כתב לזה, בצד ובאמצע, איך הוא כתב שמה במילה? לא זוכר את המילה, מה?

אסף שגיא:

על (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

של (לא ברור), למה לא יכול לכתוב, צידית ומרכזית? למה?

אלדד רבינוביץ:

שהם מקצועי,

אליעזר ראוכברגר:

למה? לכתוב, כן, אתה יודע,

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כל מיני כאלה מילים,

ישראל קלרמן:

זה עברית, זה חוק,

אליעזר ראוכברגר:

גם פה, נו.

אדיר שוורץ:

הצידי,

אליעזר ראוכברגר:

מחפשים את הניסוח שיהיה ניסוח,

אלדד רבינוביץ:

למה שלא,

אליעזר ראוכברגר:

משפטי, לא ניסוח עברית צחה,

אלדד רבינוביץ:

למה שלא תתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כל ילד (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה מפריע שמה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פאסו:

זה המנהלת של הצוות,

שי:

שלום נעים מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שי:

נכנסתי לפני כמה חודשים לתפקיד, אני מנהלת יחידה,

רותם פאסו:

היא באה להתרשם בדיוק ברגע הכי מעניין,

שי:

כן,

רותם פאסו:

של היום,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תן,

אדיר שוורץ:

מה שמך חוץ מזה שאת (לא ברור)?

שי:

קוראים לי שי אני מנהלת יחידה שיתוף ציבור ומרכיב חברתי בתכנון,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה, מצוין.

שי:

מצוין,

אליעזר ראוכברגר:

תיהני כן,

אמנון ארבל:

מה מפריע לך? אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ההורדה של האגף, של ה – 10 קומות.

אמנון ארבל:

גם אם, גם אם זה יהיה על חשבון השטח הציבורי?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לא יודע, תוריד,

אמנון ארבל:

היזם גם,

אליעזר ראוכברגר:

תוריד מהירוק, ותעשה מהירוק חום, לא יודע, אני לא יודע, אני אומר, צריך, אני חושב שצריך בעיר, כשם שצריך בנייה לגובה, גם צריך בנייה נמוכה, צריך להיות איזון, ואני לא חושב שהפרת האיזון גם אם היא, לצורך משהו, היא מוצדקת. אז תוריד מה – , איך קוראים לזה? ממדרכה, אל תעשה אותה 3 מטר, תעשה אותה 2.5, שזה גם יפה. תוריד מירוק קצת, לא יודע, למה דווקא על חשבון ה – , ה – 10 קומות? לא יודע, לא אוהב את זה,

אמנון ארבל:

לא, אז אני מסביר שנייה, אז אני מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא אוהב את זה,

אמנון ארבל:

גם היזם, גם היזם מאוד לא אוהב את זה, והוא אמר שהוא יכול, והוא רוצה גם את האגף הנמוך באגף הגבוה, אבל,

עמנואל זלטס:

עוד יותר,

אמנון ארבל:

המשמעות, שנייה, בסדר, אבל המשמעות שצריך לצמצם לשטח ציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אם מצמצמים,

אליעזר ראוכברגר:

לצמצם ירוק,

אמנון ארבל:

אין לי מה לצמצם ירוק, אין פה ירוק, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מקודם שיש ירוק,

אמנון ארבל:

לא, לא, אני אראה רגע, תראה את התשריט, זה מגרש אחד, שהוא כולו, אין שום הפרשה לצורכי
ציבור, בסדר, אני אראה את התשריט שנייה, זה מצב, זה התוכנית, אין פה שום ירוק ושום דבר, זה
המצב, וזה התוכנית המאושרת, הוא כרגע מציע פה כיכר, מציע פה את המגדל, הראיתי את הבינוי,
זה המגדל, וזה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

מקודם, מה שהראית מקודם, תביא את השקף שראינו מקודם.

אמנון ארבל:

אין, זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא זה מקודם, הוא צבוע, מה שעשית ב - ,

אמנון ארבל:

מה זה צבוע?

אליעזר ראוכברגר:

מה שעשית, עם השקיפות,

אמנון ארבל:

פה?

אליעזר ראוכברגר:

ובלי השקיפות,

אדיר שוורץ:

למה הורדתם לו את זה?

אלדד רבינוביץ:

אפשר קצת להקטין את הכיכר,

אדיר שוורץ:

מה? מה הנימוק שלכם?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, תראה כמה ירוק יש פה, מה אתה אומר אין לך ירוק?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הנה פה,

אמנון ארבל:

זה הכחול, זה הקו הכחול.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, פה יש לך הרי, פה יש לך,

אמנון ארבל:

זה התוכנית, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו, אז מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

אמרתי. אנחנו רוצים פה להרחיב את ה - , החוס הזה מורחב במסגרת תוכנית שלמטה, אנחנו רוצים
פה להרחיב עוד יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אז תצרף את החום הזה לקו הכחול, ותיקח מפה, מהירוק,

אמנון ארבל:

לא, זה כבר נעשה בתוכנית הקודמת, אני מסביר שוב, אליעזר, בתוכנית הקודמת עוסקת בכל השאלה, רגע נשים דקה משרד הפנים, אולי זה יהיה יותר טוב. המשמעות של לצמצם ולשמור על ה - , על השטח הירוק לצורך העניין, זה התוכנית הקודמת, זה התוכנית המאושרת ש - , החום הזה, שמגיעה עד לפה, ופה רצינו להרחיב אותו. בתוכנית למטה, החום הזה בוטל גם כן, והמגרשים האלו זזו, ולכן פה כרגע אין, יש פה ירוק אחד יותר מצומצם, וזה החום היחידי שיש פה,

אדיר שוורץ:

ולמה לא לקחת,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו אותו להרחיב כאן, איזה דרך?

אדיר שוורץ:

זה האדום,

אמנון ארבל:

פה?

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא קשור.

אלדד רבינוביץ:

אבל יש כיכר,

אמנון ארבל:

מה ההבדל?

אלדד רבינוביץ:

בתוך המגרש.

אמנון ארבל:

הדבר היחיד שאפשר לעשות אם רוצים, אני אומר שוב, זה גם היזם היה שמח לצמצם את ההפרשה לכ – 500 מטר, ואז הוא יכול לעשות גם את זה, וגם את זה ושני הבניינים,

יוחנן וייצמן:

למה? לצמצם אנחנו,

אלדד רבינוביץ:

אבל את הכיכר,

עמנואל זלטס:

לא, ואז הפרשה, תוריד, כי יהיה לו מספיק מענה ציבורי שיוריד מהגובה שלו, גם אופציה. מהבניינים שיש לו כבר בתוכנית עצמה.

אמנון ארבל:

יש שם בניין אחד רשום עליה, לא יודע, זה לא איזה פרויקט ענק, זה בניין מגדל, ובניין אגף נמוך, זהו. אין משהו מעבר לזה.

אלדד רבינוביץ:

אמי, מהכיכר אי-אפשר לקחת?

אמנון ארבל:

לא, זה לא משמעותי.

ישראל קלרמן:

אתה מחזיר את זה? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני לא אוהב את העבודה, אני אומר,

ישראל קלרמן:

אבל הוא יכול להחזיר אבל, יוחנן.

רותם פאסו:

וגם אני,

אמנון ארבל:

לא, השאלה אמרתי, אפשר לקבל החלטה, שרוצה לשמור גם על הדבר,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

וגם על הפרשה תהיה לעוד 900 מטר ו – 500 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אם זה המחיר, זה המחיר, אני אמרתי,

אדיר שוורץ:

עמנואל אומר נכון, אתה יכול לתת,

ישראל קלרמן:

למה, ולמה הוא מוריד לו יחידות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לא, זה לא מוריד לו יחידות,

ישראל קלרמן:

אז למה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) גדולה,

אדיר שוורץ:

ההצעה כרגע מורידה לו יותר יחידות,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אדיר שוורץ:

של המהנדס,

אמנון ארבל:

הוא כרגע, זה הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הוא מוריד לו יותר. בוודאי, אתה לא מוסיף לו בגובה עוד 10 קומות.

אמנון ארבל:

אני לא מוריד לו שום דבר, שנייה,

ישראל קלרמן:

אז למה להוריד לו בהפרשה?

אמנון ארבל:

זה לא הנושא, הסיבה לבטל את הבניין, זה המגדל, וזה הבניין הנמוך, ופה יש כיכר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

זה השטח חום, שאנחנו רוצים, את זה לקחת. המשמעות של לקחת פה 900 מטר, זה בערך אני מניח
בערך עד לפה, זאת אומרת זה בערך 900 מטר,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

אם לוקחים רק 500 מטר, שזה רק השטחים החומים,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להסתפק במה שיש,

אמנון ארבל:

זה לא פוגע במבנים שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

להסתפק במה שיש,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

זה מה שיש,

אלדד רבינוביץ:

כי זה 500 שמצטרף,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה אומר?

אלדד רבינוביץ:

ליד בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

להשאיר את הבניין הנמוך,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

שיהיה לי מקום, לא בגלל ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, בהפרשה יותר גבוהה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ואז אנחנו,

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור) של המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

לא מגדילים את ההפרשה, כי אין מה קורה.

אדיר שוורץ:

א', בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

במגרש,

אמנון ארבל:

מגדילים את השטח חום שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה לא, זה לא מטרים לבנייה, זה לא מבונה, זאת אומרת, של מגרש,

אמנון ארבל:

יש פה מגרש, יש פה מגרש שכרגע כולו מגורים, אנחנו רוצים להפריש שטח, אני אראה לכם, רגע,

אלדד רבינוביץ:

להצמיד אותו,

ישראל קלרמן:

של מגרש, בסדר, זה נורמאלי,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

אם זה מפריע, אז זה מפריע.

עו"ד דני ליבמן:

אז זה מאושר?

אמנון ארבל:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אז אני,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה,

אמנון ארבל:

להסביר שנייה,

אדיר שוורץ:

איזה טכנולוגיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך כפול, ולא כל,

ישראל קלרמן:

דני, (לא ברור) את הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

דני, ואז לא צריך כפול, ולא שום דבר,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו להפריש שטח, של כ – 900 מטר,

עו"ד דני ליבמן:

אבל זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אבל ברגע שיש, אתה גוף שמקבל החלטה, שאני לא יודע
אם צריכים לעבור, אבל צריך לדעת אם אתה בעד או נגד.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך בהמשך לה,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עו"ד דני ליבמן:

ואיד,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אני, זה לא משהו אישי, זה הוועדה, הוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

אתה צריך, המבקש צריך לדעת,

אליעזר ראוכברגר:

ואם הקולות היו שקולים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שאין רוב,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין רוב,

אדיר שוורץ:

אבל דני,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, כל (לא ברור) זה ככה, דני,

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך למה הוא צודק? כי במשפט שאפשר לפרש לפה ולפה,

ישראל קלרמן:

זה איך זה יראה?

אדיר שוורץ:

בסוף צד מה שנקרא (לא ברור) קובע, והפרשנות שהוועדה הזאת נתנה ב - ,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אדיר שוורץ:

בעתיד יהיה, בעבר נראה לעין, זה מה שליזר אומר, ולא מה שאתה אומר.

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ככה תמיד היה, ואם יש תיקון, לא התקבל, לא התקבל.

עו"ד דני ליבמן:

אני, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אם היושב ראש הפעיל קול כפול.

אלדד רבינוביץ :

משתדל החלטות ולהשתדל לא להימנע,

אליעזר ראוכברגר :

לכן,

עו"ד דני ליבמן :

בסדר,

אליעזר ראוכברגר :

אני גם משתמש בקול נוסף במשורה,

אמנון ארבל :

זה לא,

אליעזר ראוכברגר :

זה לאורך מעל 7 שנים, אני חושב אולי פעמיים, השתמשתי בקול הנוסף, והיו עוד מקרים, שלא מפעיל, הנה גם מיכל זוכרת, הפוך, צריך להשתמש בזה, מאוד במשורה. כי אתה יודע עם כל הכבוד ל - , לדרגות על הכתפיים, אבל לא צריך להשתמש בזה, כמו פיל בחנות חרסינה.

עמנואל זלטס :

התקנון עצמו,

אליעזר ראוכברגר :

מה שהוא אומר זה כן תשתמש בקול כפול,

עו"ד דני ליבמן :

כן,

אני אומר שלא,

עמנואל זלטס :

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר :

צריך להשתמש בזה, מאוד במשורה,

אדיר שוורץ:

הדיון הזה זה,

אליעזר ראוכברגר:

בצניעות ובענווה, כן,

אדיר שוורץ:

זה הכי קרוב (לא ברור) שהיה לנו פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אלדד רבינוביץ:

טוב.

אמנון ארבל:

אז אנחנו,

אדיר שוורץ:

רגע, קרן תחזוקה יש?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה דיבר, זה דיבר,

רותם פאסו:

ביקשנו, ביקשנו ל – 10 שנים,

אליעזר ראוכברגר:

רותם,

אמנון ארבל:

לא קרן תחזוקה, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רותם דיבר על זה,

רותם פאסו:

אז לא, זה שני דברים שונים,

אמנון ארבל:

אוקי, יש קרן תחזוקה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

רותם פאסו:

קרן תחזוקה.

אמנון ארבל:

סעיף סטנדרטי,

רותם פאסו:

קרן תחזוקה לוועד בית, ויש למגדל, זה דברים שונים,

עמנואל זלטס:

סוכה, סעיף בתקנון או משהו?

אדיר שוורץ:

יש יחידות קטנות? 20%?

עמנואל זלטס:

צריך להגיד את זה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

חייב להיות 20% יחידות קטנות, זה, זה מועצה ארצית, זה מינהל התכנון.

אמנון ארבל:

תחזוקה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בשיקול הדעת שלנו,

עמנואל זלטס:

למה צריך,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הנמוך מרפסות סוכה, ככל הניתן כן,

מיכל כהן:

אז אין לנו צורך בהצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, היה הצבעה, וייצמן התנגד.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן מתנגד, ו – 4 - בעד.

עמנואל זלטס:

גם אחרי שמורידים את זה?

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

גם אחרי שמורידים לבנייה נמוכה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, הוא נגד בניין גבוה,

יוחנן וייצמן:

אני נגד בנייה לגובה.

אדיר שוורץ:

בוא עכשיו מה שעמנואל אמר קודם, אפשר להוריד את הבניין קצת מ – 36, עכשיו ברגע שאתה מחזיר לו את ה – 10,

יוחנן וייצמן:

אם היושב ראש מסכים,

אדיר שוורץ:

הייתי מוריד לו את ההפרשה המבונה, סליחה.

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

אדיר שוורץ:

היה לו 36 עם הפרשה מבונה, של, 900, עכשיו אנחנו אומרים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) והמכפיל פה,

אדיר שוורץ:

אתה, אנחנו מוכנים לך, תוריד ל – 500,

אמנון ארבל:

בכל מקרה המכפיל פה 1 ל – 5, הוא גבוה לדעתנו,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

לצמצם אותו לסדר גודל של 1 ל – 4, לבדוק שמאית. אז בכל מקרה צריך לצמצם פה,

אדיר שוורץ:

אז שיהיה 36, יהיה 38.

אמנון ארבל:

נכון, זה כתבתי, בסדר. זה אני אתקן אחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

וזה אתקן אחר כך.

אדיר שוורץ:

אתה יכול לחזק את הסעיף על המכפיל.

עמנואל זלטס:

כמה קומות?

אדיר שוורץ:

יגידו (לא ברור), בשימת לב ל - ,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

רק אגף, כי,

אמנון ארבל:

עכשיו תוכנית 24,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בניין, זה לא סטנד – אלון,

עמנואל זלטס:

או שתכתוב שיעשו, וזהו, במקום זה,

אליעזר ראוכברגר:

ככל הניתן,

עמנואל זלטס:

תכתוב מרפסות סוכה ככל הניתן.

אמנון ארבל:

כתוב משהו,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

במגדל אפשר, בקומות הנמוכים,

עמנואל זלטס:

במגדל ככל הניתן ובנמוך ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

גם ככל הניתן, כי יכול להיות בגלל שיש לו, אין לו,

אמנון ארבל:

יתאפשר שילוב מרפסות סוכה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש לו קיר משותף זה אגף זה לא,

עמנואל זלטס:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בנייה בפני עצמה. כן, בסדר.

אסף שגיא:

שני דברים לתיקונים,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

ישראל קלרמן:

מה שאתה אומר,

אליעזר ראובברגר:

חבר'ה יש לנו 4 דקות לסיים את הוועדה,

תוכנית 1490655

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית יש פה המלצה לבית ספר גבעת רם, מחלקת שימור פנו שיש פה לדעתם,

יוחנן וייצמן:

כן הם הוציאו בעד דחייה משהו,

אמנון ארבל:

כן, אני יודע, ראיתי את זה, אבל אני מבקשת להוריד מסדר היום לבדוק את זה פשוט, יש פה, יש פה טענה של מחלקת שימור שהבניין מאוד צמוד למונומנט, וזה בגבעת רם, והבניין נורא מתקרב, וזה לא נבדק, הביאו חוות דעת רק אתמול בערך, ואני אמרתי,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

להוריד מסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

נבדוק את זה.

אליעזר ראובברגר:

הבנתי.

אסף שגיא:

איזה מונומנט?

אמנון ארבל:

יש בגבעת רס,

יוחנן וייצמן:

קוסל,

אמנון ארבל:

לא, זה מצפון לקוסל, זה לא קוסל.

תוכנית 1496140

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1496140, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפה, מגרש ריק, מציעים בניין של 4 קומות, 3 קומות מעל הכניסה הקובעת, וקומה אחת מתחת, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1372556

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית 1372556, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בהר הצופים, בית חולים הר הצופים, יש פה למעשה בקשה להזיז את מגדל התצפית, שאושר בתוכנית הקודמת,

יוחנן וייצמן:

מגדל תצפית או את המגדל אשפוז?

אמנון ארבל:

זה המגדל אשפוז, סליחה, מגדל אשפוז. התוכנית המאושרת, של כל, של כל הר הצופים למעשה אושרה, זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

כן, אישרו להם שמה 10 קומות מה?

אמנון ארבל:

אושר מגדל תצפית במיקום מסוים, שאני אראה לכם אותו רגע,

אסף שגיא:

אשפוז, אמי,

עו"ד דני ליבמן:

אשפוז, אשפוז,

אסף שגיא:

זה לא צריך,

אמנון ארבל:

אשפוז, לא יודע, מה נתפס לי.

אדיר שוורץ:

אפשר, אפשר לתצפת,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

תוך כדי אשפוז, מה?

אמנון ארבל:

יש פה שאלה, הרי הולכים להזיז את המנחת ולהעביר אותו לגג של חדר מיון החדש. חדר מיון החדש, נמצא במרכז המתחם, יש לו את השרוולים את ההמראה והנחיתה, וזה בעצם רואים את זה כאן, למעשה המיקום של המגדל התצפית שיש פה היום, שזה כאן, הוא יושב בדיוק על הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

רק, כל הזמן מגדל תצפית,

אסף שגיא:

לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אשפוז. לא יודע, אני, אני תצפית ואשפוז. לא,

יוחנן וייצמן:

לך תדע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מתנגד שיהיה שם תצפית.

אמנון ארבל:

נראה לי מספיק אשפוז,

אדיר שוורץ:

אני מניח שכולם יהיו (לא ברור), נו,

אמנון ארבל:

כן, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

מה קשור? הלואי שיהיה להם, שיהיה משעמם להם, (לא ברור) הרבה כסף בלי לעבוד.

אמנון ארבל:

נכון, המגדל לאשפוז, היה למעשה פה, וכמו שאתם רואים הוא נופל ממש על ה - , על הרדיוסים של ה - , המראה והנחתה לצורך העניין. לכן הבקשה להזיז אותו מכאן, לכאן. זה בגדול לחזית של הרחוב. אני אראה עוד שנייה,

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו?

אמנון ארבל:

זה המיקום הקודם, זה הרחוב הראשי שהוא הולך לכיוון צפון לכיוון האוניברסיטה, זה היה בניין הקודם, זה המנחת שנמצא כאן על הגג, של הבניין שנמצא מתחת. מבקשים להעביר אותו בעצם לכאן, שזה בכניסה לבית החולים, זה נותר,

יוחנן וייצמן:

הצמוד, זה צמוד לבית קברות?

אמנון ארבל:

איזה בית קברות? לא, לא, בכלל לא, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

מה נכון, אז תן לי להבין, תן לי איפה,

אמנון ארבל:

אני אראה לך ב – GIS יותר טוב,

אדיר שוורץ:

זה לא כזה גבוה.

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

16,

אמנון ארבל:

זה לא גובה, זה לא הבעיה של הגובה,

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה לא מגדל תצפית. בניין תצפית, בניין אשפוז,

עמנואל זלטס:

הנה, הנה אדיר.

אמנון ארבל:

בניין אשפוז, כן, 17 קומות, היום הבניין נמצא,

אדיר שוורץ:

קוטג'.
יוחנן וייצמן:

בוא תמקם אותנו,

אמנון ארבל:

כן, כן, אני אראה בדיוק.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אתם רואים הנה כאן,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו רואים,

אמנון ארבל:

בעצם,

יוחנן וייצמן:

התוכנית המאושרת,

אמנון ארבל:

היום פה, היום זה פה הולך להיות המנחת למעשה,

עמנואל זלטס:

פה הכניסה, (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה הכניסה,

יוחנן וייצמן:

הנה אתה רואה את הבית הקברות,

אמנון ארבל:

זה בית הקברות, זה בית הקברות וזה הכניסה היום הראשית לבית החולים, וזה אמור להיות, היום זה ה - , פסל והחנייה שמתחת, פה אמור להיות החדר מיון החדש. החדר, המגדל אשפוז היה צריך להיות כאן למעשה. הוא עובר לכאן, לאזור הזה כאן בחזית של הבניין הזה פה, באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

על הכביש הראשי,

אמנון ארבל:

הרחוב,

עמנואל זלטס:

אבל לפני חודש היה תוכנית פה,

אדיר שוורץ:

מה? בגלל ה - ,

עמנואל זלטס:

שהזיזו, עשה לנו מפה לפה, פה לפני,

יוחנן וייצמן:

לא, לפני חודש היה תוכנית של רמ"י, על המגרש, שאחרי זה בדקנו בפעם ה - , שביקשנו,

עמנואל זלטס:

כן, על זה אבל, הסתכלנו על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בצד השני,

אדיר שוורץ:

נראה לי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בצד השני,

אמנון ארבל:

היה את זה, על ה - , על זה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של רמ"י פה היית.

עמנואל זלטס:

על הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

על המנחת הישן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אדיר שוורץ:

שזה על הרחוב, מה?

אמנון ארבל:

בקיצור, זה יותר, זה יושב על הרחוב, עם חזית לרחוב, התעקשנו חזית מסחרית לרחוב, זה מה שיהיה, וזה כניסה משמה גם היום, מי שמכיר את הכניסה לבית החולים היום, הוא קצת, קצת ככה, בעצם מפה גם אין כניסה ראשית לבית החולים, וזה סך הכול מאוד הגיוני, דרך זה ייכנסו לפרויקט גם כאן. סך הכול, התוכנית לא מוסיפה שטחים, לא מוסיפה שימושים, מוסיפה רק, מזיזה את הבניין לפה בעצם,

אלדד רבינוביץ:

מה הגובה שלו?

אדיר שוורץ:

16,

אמנון ארבל:

שנייה אני אגיד לך,

אדיר שוורץ:

16,

אמנון ארבל:

16 קומות כן,

אדיר שוורץ:

למה,

אמנון ארבל:

המבנה שלו אגב הוא, אני לא מת עליו, כי זה סך הכול מגרש רוחב על המבנה נובע מזה, שצריך לעשות פה שתי מחלקות בכל, בכל קומה, וזה התוצר,

עמנואל זלטס:

זה מחלק אותם,

אמנון ארבל:

שתי מחלקות בכל קומה, שמה זה היה כאילו בצורה אחרת. אבל פה זה פשוט, צר וארוך.

עמנואל זלטס:

אבל זה ממש מביא את הבית חולים לרחוב,

אמנון ארבל:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

ובשטח, היה אמור להיות מגדל אשפוז, מה יהיה?

אמנון ארבל:

כרגע אין שם שום דבר, זה בעצם שטח נשאר כרגע פנוי,

אלדד רבינוביץ:

התוכנית הבא,

אסף שגיא:

יוגש תב"ע עתידית.

אמנון ארבל:

כן, אבל שוב,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

לא יכול להיות שם שום דבר גבוהה, ככל הניתן זה נכנס ברדיוס של ה - , הראיתי פה,

אדיר שוורץ:

למה,

אמנון ארבל:

רדיוסים של ה - ,

עמנואל זלטס:

חניון, עושים חניון מתחת לזה?

אדיר שוורץ:

למה רק 16?

עמנואל זלטס:

מתחת לבניין אין חניון?

אמנון ארבל:

במקומות אחרים,

עמנואל זלטס:

טוב, אין תת-קרקע,

אדיר שוורץ:

למה רק 16? למה לא לתת זכויות ליותר?

אמנון ארבל:

כי התוכנית לא מוסיפה זכויות בנייה. הם פשוט הזיזו את מכאן לכאן. יש להם, המון המון זכויות בנייה,

יוחנן וייצמן:

אין להם בעיה,

עמנואל זלטס:

אז בוא נאשר הרבה פחות,

אמנון ארבל:

יש שמה בתוכנית המאושרת, נדמה לי, אל תתפוס אותי במילה, נדמה לי איזה 300 אלף, 200 אלף מטר, יש המון מטרים לבנייה.

אלדד רבינוביץ:

יש שמה תת-קרקע גם?

אמנון ארבל:

כן, בתת-הקרקע זה מתחבר גם בחדר דיון, בגלל הבית חולים,

עו"ד דני ליבמן:

יכול להיות ש - ,

עמנואל זלטס:

גישה למה שקיים.

אמנון ארבל:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

דוידסון זה 10,

אמנון ארבל:

הוא לא שם,

אלדד רבינוביץ:

אז למה הם לא עושים חניון תת קרקעי,

אדיר שוורץ:

הדסה,

אמנון ארבל:

החניון של הבית חולים הוא לא שם,

עמנואל זלטס:

אבל זה חניון כללי מעל קרקע,

ישראל קלרמן:

או זה כלום?

אלדד רבינוביץ:

מעל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חצי סנטימטר,

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

אני יודע,

אמנון ארבל:

בסך הכול זה תואם איתנו, אין לי משהו דרמטי,

עמנואל זלטס:

בחנייה יש מצוקה, יש שם מעלית,

אמנון ארבל:

נכון, אבל יש פה הגדלה מאוד משמעותית.

אלדד רבינוביץ:

וחבל שאתם עושים חניון תת קרקעי,

אמנון ארבל:

יש חניון תת קרקעי גדול בתוכנית, מה זאת אומרת? מה? יש בתוכנית המאושרת, יש פה תוכנית מאושרת שאושרה לפני, לדעתי 3, 4 שנים, שהתוכנית היא בעצם פה, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

יש שם חניון גם לחירום.

אמנון ארבל:

יש גם חניון גדול, התוכנית אושרה ב – 2022. זה לא מזמן, וקבעה הרבה מאוד זכויות בנייה, וחניון חדש גדול מאוד, אז זה, למרות שזה גם הרכבת הקלה, אבל בסדר, יש חניון הרבה יותר גדול ממה שיש היום.

אלדד רבינוביץ:

לחנייה, למיון, גם על המפלס על הרחוב בעצם, תהיה בכניסה של ה - , של המגדלים.

אמנון ארבל:

לא, החדר מיון לא נמצא שמה, אמרתי, החדר מיון,

אלדד רבינוביץ:

הוא יותר פנים,

יוחנן וייצמן:

קצת יותר בפנים.

אמנון ארבל:

למה לא? מה לא הגיוני?

אלדד רבינוביץ:

יותר קשה להיכנס לאמבולנסים, ואז רוצים להיכנס ל - ,

אמנון ארבל:

לא, הכניסה הראשית לבית החולים הולכת להיות בעצם מכאן, מפה. זה ה - , רגע סליחה פה, פה הולכת להיות הכניסה,

עמנואל זלטס:

בית כנסת?

אמנון ארבל:

הכניסה של הבית חולים הולכת להיות מכאן,

אלדד רבינוביץ:

בכלל (לא ברור),

אמנון ארבל:

כן, כל הכניסה הראשית הולכת להיות מכאן, ולא מכאן. יש פה ישירות חדר מיון, כולל לאמבולנסים. יש סובה להסתובב, ו - , ו - ,

אלדד רבינוביץ:

טוב,

תוכנית 1379288

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1379288, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, השלייה 18, מבקשים תוספות לבניין שמוגדר כמונומנט. אבל זה עבר גם שימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה בניין ש - , סך הכול התוכנית תוספות שלו, עם ה - , עם הזמנים לא הטיבו איתו, והתוכנית סך הכול היא כן מיטבה עם הבניין, מוסיפה לו גם אגף, וגם קומה.

יוחנן וייצמן:

אפשר אמי,

אמנון ארבל:

ממליצים להפקיד.

יוחנן וייצמן:

מספר הערות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור, הבאנו, בעצם הבאנו החלטה שסותרת את 2097. 2097 מבקשת שאתה בא עם היתר, אז זה תוריד את כל מה שלא היה בהיתר, בבניין המקורי, כאילו לנקות אותו לאפס.

עמנואל זלטס:

תסביר שנייה מה (לא ברור) שאתה אומר,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, לא הבנתי, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

בתוכנית המונומנטים אומר, אם אתה רוצה להוציא היתר או תוכנית עליה, תנקה את הבניין המקורי, כמו שהוא היה פעם קודמת, לבניין הזה יש תוספת, יבלת, עכשיו וועדת שימור, הקיר מגן שעשו במלחמת השחרור,

אמנון ארבל:

כן, אבל התוכנית 2097 בלי, בלי לזלזל בה, היא תוכנית, היא באותה רמה של התוכנית הזאתי.

יוחנן וייצמן:

אוקי, בסדר,

אמנון ארבל:

נוכל לשנות אותה,

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה,

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא מסביר.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה,

אמנון ארבל:

כן, אתה בונה את הטיעון?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסביר,

עו"ד דני ליבמן:

הוא מוועדת שימור, סיפור מעניין,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו ביקשנו בוועדת שימור ביקשה לשמר את הקיר מגן של הכניסה,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

שמקשה טיפה על הכניסה, ו - , פשוט לשמר את הזיכרון ההיסטורי של המלחמות שהיו פה, וכל מה שהיה,

אמנון ארבל:

טוב,

יוחנן וייצמן:

הפנייה שלהם אחרי הוועדה הייתה פנו אלי, הם מבקשים לשמר את הקיר, אבל לעשות בו פתח כניסה לבית, מול הפתח כניסה של הבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוחנן וייצמן:

שהקיר יישאר כשער,

עמנואל זלטס:

רק שיהיה אפשרות גישה בפנים.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ש - , זה בקשה מספר 1 שהם ביקשו.

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה, אבל אמי תפתח.

אלדד רבינוביץ:

מה עמדת וועדת שימור לזה?

עמנואל זלטס:

המלצה,

יוחנן וייצמן:

לא, וועדת שימור, תראה הם היו מבקשים את זה וועדת שימור היו מאשרים,

אליעזר ראוכברגר:

עמדת שימור, עמדת השימור הייתה אהההה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוועדת שימור בוא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הייתה עמדת וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב לייזר נתן לך הגדרה נכונה.

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש עכשיו תוספת, לא,

עמנואל זלטס:

הנה פה,

יוחנן וייצמן:

לא על זה העולם עומד,

עמנואל זלטס:

יוחנן, סעיף 7,

יוחנן וייצמן:

המכוער הזה.

עמנואל זלטס:

הריסת הקיר,

יוחנן וייצמן:

שוב השימור פה קיר מכוער, לא,

עמנואל זלטס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

יש לסמנו לשימור, ולהוסיף פה,

ישראל קלרמן:

לא, הם ביקשו רק (לא ברור) בפתח,

יוחנן וייצמן:

ניתן,

ישראל קלרמן:

אז לאפשר,

יוחנן וייצמן:

יש לבטל את הריסת הקיר,

עמנואל זלטס:

לא, פה, יש,

יוחנן וייצמן:

מבוקש לשמר את הקיר, הפוך,

ישראל קלרמן:

לא, הפוך, לא לבטל את ה - ,

יוחנן וייצמן:

יש לסמנו לשימור,

ישראל קלרמן:

פתח,

יוחנן וייצמן:

לקבוע שלט ו - ,

עמנואל זלטס:

ולאפשר,

יוחנן וייצמן:

לאפשר פתיחת,

עמנואל זלטס:

בקיר.

ישראל קלרמן:

לאפשר פתיחה,

עמנואל זלטס:

פתח. פתח בקיר,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו דבר,

עמנואל זלטס:

כגישה לבית כנסת.

ישראל קלרמן:

כתוב פתח,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו דבר כתוב פתח,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בשורה ראשונה כתוב,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לבטל,

עמנואל זלטס:

כתוב לבטל מול הפתח,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מול הפתח, נו,

יוחנן וייצמן:

בית כנסת יש,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה עוד אחד?

ישראל קלרמן:

כן, לעשות פתח,

יוחנן וייצמן:

יש קיר,

ישראל קלרמן:

לעשות פתח.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה עוד אחד,

ישראל קלרמן:

לעשות פתח,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

יוחנן לא רוצה שהשימור יגידו אחר כך,

עו"ד דני ליבמן:

פתח.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי. הבנתי.

עו"ד דני ליבמן:

בקיר הזה הם רוצים לעשות פתח,

יוחנן וייצמן:

לפרוץ פה פתח,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי,

ישראל קלרמן:

עכשיו בסעיף ה - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא דרמטי, לא דרמטי,

יוחנן וייצמן:

כן, יש עוד כמה,

עו"ד דני ליבמן:

גם חומת ברלין לא (לא ברור) לגמרי.

עמנואל זלטס:

אגב יש פה תמונה של אמי, אתה יכול להראות שנייה אמי,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

מעניין אותך רגע? אמי.

ישראל קלרמן:

סעיף 4, אמי,

עמנואל זלטס:

אמי, תסתכל,

עו"ד דני ליבמן:

שמרו קטע מהחומה,

אמנון ארבל:

כן? אני לא,

עמנואל זלטס:

אמי, אתה רואה את זה פה?

עו"ד דני ליבמן:

חומת ברלין,

יוחנן וייצמן:

מה ההיגיון?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה ששמרנו זה בשביל ההיסטוריה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אמי, את סעיף 4,

יוחנן וייצמן:

את סעיף 4, מה האינטרס שלך פה? מה?

עו"ד דני ליבמן:

אני הייתי שם.

ישראל קלרמן:

לא, אבל מעבר, הוא רוצה לאשר, ככל וייצרו חללים, יוכלו להשמיש אותם, ולא לחזור,

עו"ד דני ליבמן:

קטע מהחומה,

ישראל קלרמן:

ככל שייוצרו חללים, הם יוכלו להשמיש אותם, למה צריך כזה?

יוחנן וייצמן:

מה? כן,

ישראל קלרמן:

רק מעברים, ורק זה, למה אתה צריך את זה?

אמנון ארבל:

העתקתי החלטה של שימור אבל,

ישראל קלרמן:

אפשר לבטל את זה,

אמנון ארבל:

אפשר לבטל את זה.

יוחנן וייצמן:

אפשר לבטל את זה. עוד בקשה,

ישראל קלרמן:

סעיף 16,

עמנואל זלטס:

סעיף 16,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

אתה כבר איתו, אני רואה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא, אני אגיד לך למה, הוא פנה אלי ואמרתי לו, תכתוב לפי סעיפים, אני מנסה להנחות אנשים,

ישראל קלרמן:

זה תנאי ל - ,

יוחנן וייצמן:

מול חברי הוועדה נורמאליים,

ישראל קלרמן:

הוא כבר תיקן את זה,

אמנון ארבל:

לא כולם נורמאלי? סתם,

ישראל קלרמן:

כמו ה - 16 של עכשיו, גם ה - 15, אמי,

אמנון ארבל:

נו מה איתו?

ישראל קלרמן:

תנאי לקבלת טופס 4 זה היה מפגעים בולטים,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא פתיחת תיק רישוי,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

כמו שעשית בשני.

אמנון ארבל:

זה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

כמו ש – , בשניהם אותו דבר,

ישראל קלרמן:

גם בזה, תנאי לטופס 4.

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר שהם ביקשו שיהיה ברור, זה בונים בניין בצמוד בחצר המערבית, בחצר ה - , מה שמבוקש פה בניין בצמוד למונומנט. מבקשים לאפשר פתח, דיברנו על זה גם בוועדה, לא חידדנו את זה.

ישראל קלרמן:

שיותר שינוי בפתחים,

יוחנן וייצמן:

מה השינוי,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

לך, זה לא סעיף,

אמנון ארבל:

זה לא סעיף,

ישראל קלרמן:

לא, להוסיף סעיף.

יוחנן וייצמן:

להוסיף סעיף,

ישראל קלרמן:

להוסיף סעיף,

יוחנן וייצמן:

להוסיף סעיף יתאפשר פתיחת פתחים לכיוון המבנה המבוקש.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הכלליים יאפשר (לא ברור), לאפשר מעבר,

יוחנן וייצמן:

מגדילים, מגדילים את אולם הבית כנסת,

ישראל קלרמן:

ולאפשר מעבר,

יוחנן וייצמן:

אפשר לעשות זה בתיאום עם שימור, אבל שזה ייווצר עדיין אולם,

אמנון ארבל:

זה החלטתם אחרי וועדת שימור? לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

לא, זה אחרי, אין פה,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על זה,

ישראל קלרמן:

זה גם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דני, אתה זוכר? היה לנו שיח על זה,

אמנון ארבל:

אז למה זה לא כתוב בהחלטה של וועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא זוכר כל דבר,

יוחנן וייצמן:

אם זה לא כתוב, אז כנראה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

והיה לנו בעיה, זה רק,

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב את זה באמת.

אמנון ארבל:

לא יודע אם יש בעיה, או אין בעיה, אני לא יודע, כאילו זה לא ע"י המחלקה,

ישראל קלרמן:

א', וייצמן אומר,

אמנון ארבל:

הוועדה, וייצמן, אני מעריך אותו מאוד, בשימור פחות.

יוחנן וייצמן:

אוי ווי לך,

עמנואל זלטס:

רגע, אז איפה אתה מעריך אותו אם לא שימור? שנייה.

יוחנן וייצמן:

תשמע, אני את וייצמן לא מעריך,

ישראל קלרמן:

האמת, האמת אתמול ראינו,

אמנון ארבל:

הרבה דברים אני,

ישראל קלרמן:

אתמול ראינו מייל תוך כדי וועדה,

אמנון ארבל:

הוא בקיא בחומר,

ישראל קלרמן:

אמי, אני חייב להגיד לך,

עמנואל זלטס:

חוץ משימור,

אמנון ארבל:

הוא קורא פסקי הדין הוא יודע את החוק,

ישראל קלרמן:

תשמעו טוב, לא, רגע, שנייה, אמי, יש לי משהו להגיד על זה, אמי, חכה רגע, אמי,

צחי ברים:

הוא לא משמר אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה עובר על החוק עכשיו.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראובברגר:

מחמיא ליוחנן וייצמן, החוק אוסר להחמיא.

עמנואל זלטס:

יעלה לך ביוקר.

אמנון ארבל:

לא על קירות,

ישראל קלרמן:

אני חייב להגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא יצא בתמליל.

ישראל קלרמן:

אני רוצה להגיד לכם שאמי אתמול ניסח תוך כדי וועדה קיבלנו כמה מיילים, שהתגלה לנו גם מייל אחר, וניסחת את זה, אני אומר לך את האמת, ניסחת את זה, עכשיו זה מחמיא לך, עם יצחק פנט, כתבת שם המייל,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

מאוד מדויק,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

כתבת, אנחנו מתייחסים רק להמלצה הראשונה שלנו של הזה, אבל נכון שהוועדה יכולה לעשות גם מעלינו, וגם זה,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

זה הכול. אז זה מה ש - , (לא ברור),

עמנואל זלטס:

רק שנייה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי את זה,

ישראל קלרמן:

כן, אתה רק, (לא ברור),

אמנון ארבל:

שאומר לי יש תוכנית, ואמר, וועדת שימור החליטה,

ישראל קלרמן:

הוא עומד על דעתו מה שזה,

אמנון ארבל:

אמרתי לו - אדוני, זה בסדר שוועדת שימור ככה וככה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ראיתי את המייל,

עמנואל זלטס:

לא היית מכותב, אני מכותב.

אמנון ארבל:

אני הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי,

אמנון ארבל:

מישהו שאל,

אליעזר ראוכברגר:

אם ראיתי,

אמנון ארבל:

כתבנו שיותר לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

אם היה, אם הייתי, הייתי רואה, וזוכר דבר כזה, לא, לא,

אמנון ארבל:

אני אומר את זה כל הזמן מותר לוועדת שימור,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אגב וועדת ערר אמרה לכם את זה,

ישראל קלרמן:

נכון, אבל לא,

אמנון ארבל:

אפשר לא לקבל את ההחלטה,

ישראל קלרמן:

ניסחת את זה, אז אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה החוקק,

ישראל קלרמן:

מצוין,

אמנון ארבל:

הוא ממליץ,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

דני אתמול שלח החלטה, מאוד ארוכה,

עו"ד דני ליבמן:

רחוב (לא ברור),

ישראל קלרמן:

תוסיף את זה אמי,

אליעזר ראוכברגר:

חברים אנחנו באיחור של 6 דקות.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד דקה.

ישראל קלרמן:

יותר השינויים בפתחים הקיימים, ולאפשר מעבר בין החללים, זה הבית כנסת, זה האולם של הבית
כנסת עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

בין החלל החדש לישן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), לא, יש כן,

עמנואל זלטס:

אגב אמי, אני עוד דבר, אני רוצה להבין את זה,

יוחנן וייצמן:

זה קיר, בוא, בוא נראה רק צפון דרום, בוא נגדיר את הקירות ב - , בוא נגדיר איזה קיר זה.

עמנואל זלטס:

לא, למה צריך להגדיר? סעיף כוללני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אגף חדש, בסדר.

עמנואל זלטס:

חדש, הפתחים הקיימים, בפתחים הקיימים כדי לאפשר מעבר בין החללים.

ישראל קלרמן:

באגף החדש רק. בסדר,

יוחנן וייצמן:

מעולה, מעולה.

עמנואל זלטס:

אמי, אמי, שנייה,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

סעיף 18,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

או שצריך להבין מה זה, או אני מציע לא תנאי, תנאי לטופס 4, כאילו הם בונים משהו חדש עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה זה מחוץ לתחום,

עמנואל זלטס:

לא יודע, אבל אם בונים משהו חדש, קודם כל שיגמרו את הבנייה, ואז לפני שטופס 4, שייהרסו.

צחי ברים:

נכון,

אמנון ארבל:

אבל יש שם עבירת בנייה על שטח של כביש,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

שעשו אותו (לא ברור),

עמנואל זלטס:

חד-משמעי שיהרסו,

יוחנן וייצמן:

עבירת בנייה כל כביש? יש שם עבירת בנייה כל כביש?

עמנואל זלטס:

הרי הם בונים,

ישראל קלרמן:

צודק. יש שם איזה בעיה, עשו שמה איזה משהו (לא ברור), בזמן הבנייה,

עמנואל זלטס:

הם מכינים, הם רוצים להרחיב את עצמם, נכון?

יוחנן וייצמן:

איפה הקיר המכוער,

אליעזר ראוכברגר:

השמן הזה, שהוא בעצם סוג של (לא ברור),

עמנואל זלטס:

זה בוודאי,

יוחנן וייצמן:

על זה דיברנו, על זה אנחנו מדברים כבר 10 דקות,

עמנואל זלטס:

ואז אחרי החלק השני, יהיה מוכן,

אליעזר ראוכברגר:

אולי שמה זה עבירה כן,

ישראל קלרמן:

למה שם זה עבירה, תנאי לתחילת עבודות,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה על הכביש,

אמנון ארבל:

אם זה על הכביש, אני לא יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין היסטורי,

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין של,

יוחנן וייצמן:

בואו נבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

50 שנה.

יוחנן וייצמן:

בוא נספח נהיה ברורים, בוא נהיה ברורים,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין,

ישראל קלרמן:

אני חושב שהוא צודק, אבל עמנואל, תנאי לתחילת עבודות, הם מסיימים (לא ברור),

עמנואל זלטס:

הם לא סיימו לבנות עדיין, כשיסימו לבנות, ואז נמציא להם,

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה על מה מדובר, דקה.

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

בוא נבין, חצי דקה.

אמנון ארבל:

זה כעת מוזר, לא יודע מה זה, לא יודע מה זה אבל,

עמנואל זלטס:

לא, תעשה, תעשה רענן שנייה לפעמים זה קורה,

אמנון ארבל:

עשיתי זה לא עוזר,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הקיר הוא הקיר המערבי,

עמנואל זלטס:

תפתח אותו, תפתח חדש, באמת.

יוחנן וייצמן:

על החצר,

עמנואל זלטס:

חדש. זה קורה לפעמים,

אמנון ארבל:

זה גרסה מאוד מוזרה של ה – GIS.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני לא רואה בכלל. זה אותו דבר, לא יודע להגיד. אז לטופס 4?

עמנואל זלטס:

אפשר תנאי לטופס 4.

אמנון ארבל:

18 זה היה?

יוחנן וייצמן:

השאלה מה העבירות בנייה, טוב יללה,

עמנואל זלטס:

כן, לפחות שזה יהיה זה.

תוכנית 1445220

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 1445220, תואמת תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, האדמו"ר מסדיגורא רמת שלמה, תוכנית שמציעה הרחבת דיור אחת בבניין, שכמובן יש פה הרחבות דיור ע"פ 14000,

ישראל קלרמן:

הבנתי שסגרו איתך את העניינים כבר הבוקר.

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

ככה אמר וייצמן, ולא, עמנואל ו - ,

עמנואל זלטס:

תיאמו,

ישראל קלרמן:

צביקה אסולין,

עמנואל זלטס:

תיאמו את ה - ,

אמנון ארבל:

אף אחד לא דיבר איתי בכלל, אז אני לא יודע, עמנואל דיבר איתי,

ישראל קלרמן:

אמרו לך על מה מדובר?

יוחנן וייצמן:

לא, יש גבולות גזרה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הם נכים, נכים,

ישראל קלרמן:

כן, לא, מדובר במשפחה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

של 14 ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

שני ילדים, שני ילדים נכים.

ישראל קלרמן:

14 ילדים, ששלוש ילדים נפטרו אחרי 12 שנים שהאימא הייתה איתה בטיפול נמרץ 12 שנים, ונהייה נכה בעצמה.

צחי ברים:

זה הרי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

וכל זה, כל הבקשה הזאת בשביל לסדר לה את הבית. אז אני, במקרה הזה.

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה זה לסדר לה את הבית. יש פה שטחים,

ישראל קלרמן:

ברכה טיפולית,

אמנון ארבל:

ברכה הבנתי.

ישראל קלרמן:

ברכה קשה,

אליעזר ראוכברגר:

בקשה הומאנית,

אמנון ארבל:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בקשה רגילה, זאת בקשה עם נימוקים הומאניים, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

מכאן והלאה נעבור הלאה, בסדר.

אמנון ארבל:

אבל יש פה שטח עצום, שהם מציעים פה שטחי שירות, זה בעיני לא שטח,

עמנואל זלטס:

זה לא בסדר, זה נכון,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני,

ישראל קלרמן:

מה לא בסדר?

אמנון ארבל:

כי זה שטח מעל הקרקע,

עמנואל זלטס:

לא, הם מקבלים את זה גם, גם דיברה איתי היום הגברת.

יוחנן וייצמן:

זה אושר לנו,

עמנואל זלטס:

כל מה שאפשר לשפר במסגרת התכנון מקובל עליה לתאם עם האגף,

צחי ברים:

נכון.

עמנואל זלטס:

לשפר מה שאפשר,

ישראל קלרמן:

בסדר.

עמנואל זלטס:

ולעשות.

ישראל קלרמן:

בסדר,

עמנואל זלטס:

מה שאפשר,

אמנון ארבל:

שטח עיקרי?

עמנואל זלטס:

מה שצריך, לפי התקנות, מה שצריך לפי,

אמנון ארבל:

מה זה לפי התקנות?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לפי התקנות לא,

ישראל קלרמן:

אבל אם יש פה דברים של,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, בוא נאמר ככה, כל מה שבסופו של יום, היא תקבל, וזה ישרת אותה לצרכים שלה, לאור מצבה, המצב של המשפחה שמה,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

כל השאר נעשה לפי תכנון, את התקנות, את האפשרויות, כן,

צחי ברים:

אני מצטרף לדעת החברים,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

כל (לא ברור) לשימור.

עמנואל זלטס:

אפשר לאשר גם, לא רק,

אמנון ארבל:

אני אגיד,

עמנואל זלטס:

צריך להגדיר את השטחים, נכון,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה אנחנו,

ישראל קלרמן:

להגדיר?

אמנון ארבל:

התוכנית, התוכנית מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

להגדיר,

אמנון ארבל:

הרחבה מאוד מאוד גדולה, טוב, לא משנה,

יוחנן וייצמן:

אבל התוכנית פעם שעברה לדירה אחת,

עמנואל זלטס:

לא, אגב אני אגיד, אני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה אמי צודק,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק, אבל, אבל, יש סיבה למה זה נתן לאחד.

אמנון ארבל:

כן, אבל זה לא סיבה מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

ברוך השם,

אמנון ארבל:

עם כל הכבוד.

אליעזר ראוכברגר:

שכל האחרים יהיו בריאים, ולא יהיה להם כאלה צרות.

ישראל קלרמן:

שמעת בדיוק מה הסיפור,

אמנון ארבל:

אני מאוד מקווה שהתוכנית לא תתקע בהתנגדויות, כי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה התנגדויות,

יוחנן וייצמן:

יהיה התנגדויות אני,

אליעזר ראוכברגר:

נתמודד איתם.

ישראל קלרמן:

אני לא מאמין שיבואו התנגדויות לאישה כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

נתמודד עם זה,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שגם לא נצליח להתמודד איתם.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות נכון,

עמנואל זלטס:

בלב פתוח ונפש חפצה.

ישראל קלרמן:

נכון, אם זה יהיה התנגדויות, שמפריעות לאנשים,

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו נטפל, אז נתייחס לזה בצורה,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא באים להרוס לאנשים את החיים, באים לעזור לבן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

חס וחלילה,

צחי ברים:

אם זה על חשבון מישהו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בעד, לא בנגד, אלא בבעד.

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אני רק אוסיף עוד דבר אחד,

אמנון ארבל:

טוב,

עמנואל זלטס:

פה אמי צדק, ופה זה מקובל, הם באמת לא, לא היו אמורים להגיש תוכנית רק לעצמם, הם פנו לדיירים שלחו להם מייל, גם הם צירפו אחרי שאמרתי להם,

ישראל קלרמן:

היא אמרה את זה,

עמנואל זלטס:

אמרתי תקשיבו, תספרו סיפורים תוכיחו. הם שלחו הוכחות שהם פנו לדיירים, לכל הדיירים מתקבלת, לצרף לתוכנית, בפועל זה לא היה מיושם,

ישראל קלרמן:

נכון, אז מה שהיא אומרת,

עמנואל זלטס:

לשמור דווקא את זה,

ישראל קלרמן:

שבהתנגדות יכול, שההתנגדות תהיה בשביל להצטרף, ואל תיתן להם, מקובל,

עמנואל זלטס:

ואני מציע גם,

ישראל קלרמן:

יעשו 106/ב,

עמנואל זלטס:

אפשר ליצור גם עכשיו שהוועדה מבקשת, במידה וירצו עוד אנשים,

ישראל קלרמן:

לפני הפקדה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה היה בהפקדה.

ישראל קלרמן:

אם היא מאפשרת.

עמנואל זלטס:

ומאוד מאפשרת להצטרף, בתיאום אחד עם אגף תכנון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוועדה לא (לא ברור), הוועדה לא מבקשת.

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה מאפשרת,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

לבחון.

ישראל קלרמן:

שנייה שנייה ואז, ואז פעמיים פרסום, נכון.

עמנואל זלטס:

בוודאי לפני ההפקדה.

ישראל קלרמן:

שיביא את זה לפני הפקדה, יפה, בסדר.

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה זה צריך 106/ב?

עמנואל זלטס:

לא, לפני הפקדה.

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

נעשה,

ישראל קלרמן:

לפני הפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות את זה במסגרת ההתנגדויות,

ישראל קלרמן:

אז זה מה שהם אמרו, אבל הוא אומר יותר,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של התנגדות עצמית כזו, כן, אז יהיה 106/ב,

ישראל קלרמן:

אבל אם אפשר, לא, בלי 106/ב,

אליעזר ראובברגר:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

פעמיים פרסום,

אליעזר ראובברגר:

אז יהיה עוד פעם אחר כך, אז מה? אם אתה תוסיף יהיה לך מכאן והלאה התנגדויות, כי הוספת עוד,

ישראל קלרמן:

מחר בבוקר, הם באים מסודר לאמי,

אליעזר ראובברגר:

אם מחר בבוקר, אתה צודק. אבל אם הם בעוד חודש,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

לא הרווחת כלום.

ישראל קלרמן:

לא, גם חודש להפקדה, ייקח להם זמן.

אליעזר ראובברגר:

נכון, אבל אני אומר, לא משנה, עוד שלושה חודשים. לא חשוב, זה בדיוק,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים,

אליעזר ראובברגר:

זה בדיוק 106/ב רק בלי (לא ברור) 106/ב, זה אותה פרוצדורה. זה אותו זמן גם.

יוחנן וייצמן:

לא אותו זמן, לא, זה לא אותו זמן.

אליעזר ראוכברגר:

זה כמעט אותו לוחות זמנים, כמעט.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

מיכל כהן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

להפקדה.

ישראל קלרמן:

עד שזה יגיע,

אמנון ארבל:

תוכנית 29,

יוחנן וייצמן:

מה אתה אומר? אישרתם? מה?

מיכל כהן:

במסגרת החלטה,

אמנון ארבל:

לתקן את ה - , המלצנו להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עם יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה יוחנן?

תוכנית 1460369

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 1460369, התוכנית בסמכות הוועדה המקומית זה תוכנית של שינוי קווי בניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

במפעל בהר חוצבים,

יוחנן וייצמן:

לקחת לנו את הכול,

אמנון ארבל:

התוכנית תואמה איתנו, אנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית,

אסף שגיא:

רק צריך להדגיש לפרוטוקול שצריך פה סקר היסטורי.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

להגיד לפרוטוקול זה לא מספיק.

אליעזר ראובברגר:

30,

ישראל קלרמן:

לא, מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

ההמלצה היא לא אבל,

אדיר שוורץ:

סקר היסטורי בהר חוצבים?

יוחנן וייצמן:

מה?

אסף שגיא:

זה פוליוגון ענק של זיהום קרקע.

אמנון ארבל:

כתבנו, כתבנו בהמלצה.

אסף שגיא:

יפה.

תוכנית 1469618

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1469618, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית. בית חנינה, דיון להפקדה, מטרת התוכנית הקמת שני בניינים, 26 יחידות דיור, ממליצים להפקיד לפי המדיניות.

תוכנית 1476621

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1476621, תוכנית בסמכות, רחוב אלישע 6, מורשה.

אדיר שוורץ:

אין שם, (לא ברור)

אמנון ארבל:

ביקשו להוריד מסדר היום,

יוחנן וייצמן:

איפה זה?

אדיר שוורץ:

איפה זה? זה פה, אתה,

יוחנן וייצמן:

לכן אני,

אמנון ארבל:

הקלות.

אליעזר ראוכברגר:

רחוב אלישע כן,

אמנון ארבל:

זה מתחת לבניין פה, אני,

יוחנן וייצמן:

מתחת לבניין הנמוך הזה פה?

אדיר שוורץ:

אבל אין שם שימור? אלישע 6,

אמנון ארבל:

אז אני, אנחנו דחינו בין היתר, כי הם לא העבירו תיק תיעוד, הם לא עשו שום דבר, וגם הם (לא ברור), הם אמרו שהם העבירו תיק תיעוד לשבוע, והם מבקשים אם אפשר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הזו,

ישראל קלרמן:

הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

אז אנחנו נוריד מסדר היום לבדיקה.

תוכנית 1496694

אמנון ארבל:

32 בסדר היום, תוכנית 1496694, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב מלכי ישראל 35, תוכנית שמציעה תוספת שטחים לבניין קיים, אנחנו ממליצים להפקיד.

צחי ברים:

רגע, שנייה,

מיכל כהן:

שנייה אמי,

צחי ברים:

יש שם כמה, יש כמה הערות ב - , המלצה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

רגע הוא פותח את זה.

אמנון ארבל:

31,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

32.

עמנואל זלטס:

32,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת במלכי ישראל. אני אומר אני רוצה להגיד את דעתי על הנושא, אם היו שומעים בקולי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא היו מאשרים שום תוכנית בבלוק הזה.

צחי ברים:

לא, יש את ה - ,

יוחנן וייצמן:

להרוס את כולו ולבנות 10 קומות.

ישראל קלרמן:

הבנו. ועכשיו?

יוחנן וייצמן:

10 חלקות או 12 חלקות כאלה, כל אחד של רוחב 4 מטר, גועל נפש, עושים שמה מגרש כמו שיניים של,

אמנון ארבל:

רק אתה מציע אותו דבר, רק ב – 10, מה ההבדל?

יוחנן וייצמן:

מה? לא, לעשות את הכול ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

את מי אתה (לא ברור) שמה?

יוחנן וייצמן:

חניות,

אמנון ארבל:

הכול ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

מי גר שמה שאתה רוצה לדפוק אותו?

אמנון ארבל:

איך 10 הכול ביחד?

יוחנן וייצמן:

אני.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

תעיף אותו (לא ברור),

אמנון ארבל:

הערתך נרשמה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא נרשמה.

ישראל קלרמן:

סעיף 2,

צחי ברים:

הערה, טעות.

ישראל קלרמן:

סעיף 2,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

כולם לידו קיבלו את ה - , קטע הגבהה הזאת, צריך להגביה אותה,

יוחנן וייצמן:

לא ממול,

ישראל קלרמן:

לא לייצר,

יוחנן וייצמן:

מרחק (לא ברור),

ישראל קלרמן:

להציע.

עו"ד דני ליבמן:

לא, היה רחוב מלכי ישראל,

ישראל קלרמן:

זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

במלכי ישראל למעלה,

אמנון ארבל:

מכל התוכניות,

יוחנן וייצמן:

ליד הטלויזיה.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי לו,

אמנון ארבל:

אני רק אומר לכם, כן, בינתיים,

יוחנן וייצמן:

35 גמרו, 36,

אמנון ארבל:

מחוזית לפי מע"ר צפון.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, אבל במחוזית שמה, במחוזית כבר עברה כמה תוכניות שמה. כן,

אמנון ארבל:

אבל לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

36 זה מול 61,

אמנון ארבל:

יללה מה?

ישראל קלרמן:

סעיף 4, אין להציע מרפסות, למה?

יוחנן וייצמן:

מרפסות? מה?

אמנון ארבל:

לא לכל אורך חזית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה חייבים, לאורך החזית.

אמנון ארבל:

זה לא אופייני,

יוחנן וייצמן:

אם אתה הולך רגל, אם,

עמנואל זלטס:

זה הטיעון של יוחנן הידוע,

ישראל קלרמן:

בגלל הגשר,

עמנואל זלטס:

שהולכים על מדרכה,

צחי ברים:

וועדת שימור,

אמנון ארבל:

בגלל זה אמרתי את מה שאמרתי,

ישראל קלרמן:

והשימור אישר את זה,

צחי ברים:

לא, אבל זה התקבלה בוועדת שימור,

ישראל קלרמן:

נכון, לשימור,

יוחנן וייצמן:

אני חושב ש - ,

אמנון ארבל:

לבטל (לא ברור) מרפסות?

יוחנן וייצמן:

חובה, לא, אתה אומר את זה כשיטה,

אמנון ארבל:

שמה?

עמנואל זלטס:

אפשר סוכה,

יוחנן וייצמן:

עושים מרפסת, למה, לא מעל דרך, אז בוא נתווכח. אם זה יותר יפה, או פחות יפה. מעל דרך, גם אם זה פחות יפה, צריך לעשות לאורך החזית,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

שיהיה לנו,

עמנואל זלטס:

המדרכה,

יוחנן וייצמן:

לעודד הליכתיות,

אמנון ארבל:

איך זה?

מיכל כהן:

זה גם גשר,

אמנון ארבל:

איך זה מעודד את הליכטיות?

יוחנן וייצמן:

אם אני הולך ברחוב מלככי ישראל, הכול מקורה,

אמנון ארבל:

כמה ימי גשם יש בארץ?

יוחנן וייצמן:

מתי שיש,

אמנון ארבל:

שטויות.

מיכל כהן:

הוא אומר את זה מלא,

ישראל קלרמן:

סעיף 3,

יוחנן וייצמן:

זה כסף.

עו"ד דני ליבמן:

אדם מסוים הולך,

יוחנן וייצמן:

אתה מוכן (לא ברור).

צחי ברים:

גם הבקשה,

עו"ד דני ליבמן:

נרטב, עכשיו אני לא נרטב.

אמנון ארבל:

סליחה בלי לפגוע, שטויות במיץ עגבניות, אבל בוא נמשיך,

צחי ברים:

כן, אמרנו,

ישראל קלרמן:

רגע, עם החזרה.

יוחנן וייצמן:

לא דיברתי על התיק הזה,

אמנון ארבל:

בוא, בוא נקרה את כל הכבישים בארץ, באיזה שהוא בנייה,

יוחנן וייצמן:

א',

אמנון ארבל:

לחבר את הבינוי, נעשה את הכול מנהרות, יהיה הרבה יותר טוב.

יוחנן וייצמן:

אני חייב להגיד שזה לא מופרך,

אמנון ארבל:

זה מופרך לחלוטין.

צחי ברים:

הולכים באמת לקרות את בגין.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא משך את הערר,

אמנון ארבל:

בגין, ברחוב בגין יש המון,

יוחנן וייצמן:

הוא משך את הערר,

אמנון ארבל:

הליכתיות ברחוב בגין,

צחי ברים:

הוא מתנגד שם, אתה לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

ההתנגדות שלו היא,

צחי ברים:

רכבים והולכי רגל.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן, הלאה, מה עוד רוצים לבטל?

צחי ברים:

בסעיף 4,

אמנון ארבל:

ביטלתי, בסדר, מרפסות.

צחי ברים:

לא, ב – 7 סליחה.

אמנון ארבל:

כן, מה הבעיה עם 7? כן.

עמנואל זלטס:

לשלב את ה - ,

אמנון ארבל:

לא, 7 זה הפרדה ואבחנה בין אלמנטים היסטוריים חדשים, מה הבעיה לקיים?

צחי ברים:

ביטול הקשתות הגדולות.

אמנון ארבל:

נו, מה הבעיה עם זה? למה זה בעייתי?

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

כתוב,

ישראל קלרמן:

לבטל את זה. מה כתוב? תקרא את סעיף 7, בקיצור, יש (לא ברור) את (לא ברור) חריגה, איפה? אין לייצר את הקשתות הגדולות,

אמנון ארבל:

למה צריכים?

ישראל קלרמן:

אין להציע, הם כבר הוסרו.

צחי ברים:

הביטול.

אמנון ארבל:

אין לייצר את,

ישראל קלרמן:

הקשתות הגדולות הוסרו, במקומם פתחים (לא ברור) החדשות נגזרו,

אמנון ארבל:

כן, הוא קיבל את זה,

ישראל קלרמן:

היסטורי, תוך שימוש (לא ברור).

אמנון ארבל:

מצוין,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן.

צחי בריס:

אבל אני רוצה הקמת המסחר, יש לו קומה מסחר, שמצד אחד במלכי ישראל,

אמנון ארבל:

הוא לוקח היום בניין שלם והורס אותו, בסדר? חוץ מחזית לרחוב מלכי ישראל, מאחורה יש בנייה בקו בניין אפס, שהוא אומר - לא, זה לא אני לא הורס, כי אני רוצה קו בניין אפס. מסחר לסמטה מאחורה, היה לנו מאוד ויכוחים על הסמטה הזאת, היא בטח לא סמטה מסחרית, היא ברוחב של, כזה בערך, מסחר לשמה הוא לא הגיוני, ואז אם אתה רוצה לעשות מסחרי אין בעיה, תיסוג 3 מטר, ואל תהרוס, אל תשאיר את העבירת בנייה הזאת, או לא עבירת בנייה שיש שם בקו אפס, להרוס את כל הבניין, מקבל 6 קומות,

ישראל קלרמן:

אתה לא מבקש ממנו?

אמנון ארבל:

אני אומר לסגת 3 מטר, זה הכול.

צחי ברים:

לא, הוא לא מבקש,

ישראל קלרמן:

כן, ביקשת?

צחי ברים:

הם רוצים את ה - ,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

את (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל הוא רוצה, הוא רוצה עבירת בנייה קו אפס,

ישראל קלרמן:

אבל נתנו את זה בסוף, נתנו את זה בסוף לאחרים?

אמנון ארבל:

לא, עושים נסיגה,

ישראל קלרמן:

זה היה עכשיו?

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

הויכוח הזה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

והרחבנו,

ישראל קלרמן:

ואז הוא ממליץ, 2 מטר,

יוחנן וייצמן:

לדעתי, לדעתי אנחנו דיברנו על האחור, ופה ביקשנו נסיגה ולדעתי זה היה טעות. לא, זה, אתה יודע מה?

אמנון ארבל:

מה שנקרא תכבד את מה שנעשה אז.

יוחנן וייצמן:

א',

אמנון ארבל:

במקום (לא ברור).

צחי ברים:

יוחנן, זה לגיטימי,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא חושב שזה רע, הוועדה צריכה לחזור,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני אומר לך,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך, מה לא לגיטימי? מישהו הורס בניין של קומה אחת, ובונה 6, 7 קומות סליחה, (לא ברור) הוא בונה היום 6 קומות, יושב על החזית האחורית, עם הגבהה של 8 קומות, גג רעפים גבוה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

אז להרוס את ה – 3 מטר, כי זה קדוש, אסור לגעת בזה, מה קרה?

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, שנייה, שנייה,

צחי בריס:

לא שזה כתוב, פשוט המסחר שמה,

אמנון ארבל:

אין, אין היגיון במסחר לשים הזה,

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא שומע, לא, אבל בדיוק כן, לא, שנייה, בלי פתחים אין לך בעיה שבאותה קומה,

אמנון ארבל:

בטח שיש לי בעיה.

ישראל קלרמן:

על מלכי ישראל,

אמנון ארבל:

קו אפס, לא, לצד השני אנחנו מדברים,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר אבל, להשתמש שם במקום הזה,

אמנון ארבל:

אני אומר שיסוג,

ישראל קלרמן:

מסחר בלי פתח, אלא הפתח שם, לכיוון, ה – 2 מטר,

אמנון ארבל:

מעל המסחר, הקומה היא מתחת,

ישראל קלרמן:

2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה אני מגלה פה,

אמנון ארבל:

מלכי ישראל פה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

ישראל, מלכי ישראל הוא פה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שיש לו שמה דירות, ויש לו שם יקב, בוא טייקון יש שם.

אמנון ארבל:

זה לא מסחר של מלכי ישראל, זה קומה מתחת למלכי ישראל,

צחי ברים:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

מדרגות הוא אומר, חדר מדרגות אולי.

אמנון ארבל:

לא רק זה,

ישראל קלרמן:

יש לו את המדרגות היום, לא, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

בניין חדש לבנות,

ישראל קלרמן:

פתח אין לך בעיה,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע עוד יותר מזה,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מקסימום,

אמנון ארבל:

למה לאשר בניין של קו אפס בסמטה כזאת קטנה? אני לא מבין,

צחי ברים:

המסחר הוא רוצה שמה יותר טוב, אני לא מדבר איתך עכשיו,

ישראל קלרמן:

אתה לא, פתח, אין לך בעיה, בלי פתח אין לך בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה,

ישראל קלרמן:

אני מקשיב למה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

יש לי בעיה, בקו אפס עושים צרה,

ישראל קלרמן:

אני לא מדבר איתך עכשיו על קו אפס,

אמנון ארבל:

אבל אני מדבר קו אפס, אם ייסוג 3 מטר, שיעשה מסחר, לא אכפת לי,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר לך 2 מטר, עכשיו הויכוח, ויכוח, לא, 2 מטר, אבל הוא גם השכן שלו, ב – 33 גם,

צחי ברים:

יש שמה שתיים,

ישראל קלרמן:

2 מטר, קוראים למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

ישראל קלרמן:

2 מטר,

עמנואל זלטס:

2.5,

ישראל קלרמן:

לא, פשרות.

צחי ברים:

למה 2? 4.2 שמה,

ישראל קלרמן:

2 מטר, לא, 2 מטר, הוא צריך את זה בשביל המדרגות שיורדות למטה, בשביל זה אני אומר את זה, אני לא אומר את זה סתם. זה גם מה שיש לידו,

אליעזר ראוכברגר:

כמה לימיטיד זה, (לא ברור). יש דרך אגב שזה של כרמל חברת בת, זה,

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

הנושא של ה - , השימור של הרעפים,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להגיד רוחבי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה גועל נפש.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

צחי ברים:

סעיף 3.

אמנון ארבל:

סעיף 3,

עמנואל זלטס:

3 לשעבר.

אמנון ארבל:

המבנה ההיסטורי.

צחי ברים:

להוסיף הערה בטבלה.

עמנואל זלטס:

2 עכשיו, 2 עכשיו, 3 לפני. רעפים מקוריים,

אמנון ארבל:

הרעפים ההיסטוריים בגג החדש, זה? למה זה לא רוצה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה הוא לא רוצה?

יוחנן וייצמן:

תגיד אתה מעריך את הרעיון הזה?

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, הנושא הוא שימורי, ירוק, בוא פעם אחת נבין את הדרישה הזאת.

אמנון ארבל:

בוא נבין,

יוחנן וייצמן:

מכונית מה היא באה? איזה ערך היא עושה? אם אתה אומר לי, שערך שלא תגיע עוד משאית של רעפים, בוא נייצר עוד רעפים, ולא להדליק עוד כבשנים,

אמנון ארבל:

נו.

יוחנן וייצמן:

שימור זה לא,

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

כי מה, איזה ערך שימורי יש שבקומה שביעית למעלה, יש רעפים ישנים ולא חדשים?

עמנואל זלטס:

הוא יעשה רעפים אמי. רק לא ישן,

אמנון ארבל:

לא מבין בזה יותר מידי.

יוחנן וייצמן:

לא, זה מין המצאה חדשה שמה של כמה עובדים באגף.

אמנון ארבל:

אני אבדוק עם שרון, סבבה. נבדוק את זה.

יוחנן וייצמן:

התעללות באזרחים חפים מפשע.

עמנואל זלטס:

תעצור, תעצור, לא צריך להמשיך הלאה.

צחי ברים:

עמנואל, לא,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

מה שהוא אומר,

עמנואל זלטס:

זהו, בשביל מה צריך עכשיו?

אמנון ארבל:

אני אבדוק עם שרון,

צחי בריס:

מה שהוא מבקש,

אמנון ארבל:

אני אבדוק עם שרון, בוועדה הבאה אני אסביר מה, מה ההיגיון בזה, או לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז.

אמנון ארבל:

סבבה.

יוחנן וייצמן:

בינתיים תוריד את זה,

אמנון ארבל:

הורדתי.

צחי בריס:

מה שהוא מציע,

יוחנן וייצמן:

בסדר? אז אני, אני מוכן דיון רוחבי על זה,

צחי בריס:

בגג. בתיאום עם מחלקת שימור,

אמנון ארבל:

טוב,

צחי בריס:

לשנות את זה,

אמנון ארבל:

בסדר, אני אבדוק, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

לא, הרעפים,

אמנון ארבל:

אני אבדוק.

יוחנן וייצמן:

רעפים,

תוכנית 1500735

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום, תוכנית 1500735, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

אל תיתן לייזר,

אליעזר ראובברגר:

אל תפתח אותה פה,

אמנון ארבל:

בשכונת עיסאווייה, תוכנית שמכשירה עבירות בנייה במספר בניינים בעיסאווייה. מייצרת מגרש חדש, שצ"פ חדש, הכשרת הבניינים ללא תוספת זכויות בנייה, הסברתי את זה בפעם הקודמת, החלטה בתוכנית עיסאווייה גדולה, של הוועדה המחוזית, זה תוכנית שאנחנו עשינו, שני בניינים לא חוקיים קיימים במגרשים חומים יוכשרו במסגרת תוכניות בינוי שיוגשו, ואז ייבחן האם לאשר אותם במקומם, או אמור להזיז אותם למקום אחר. מה שפחות סביר, זאת ההחלטה, במקרה הזה העירייה לא יכולה להגיש תוכנית בינוי על המגרש החום, כי המגרש החום נבנה לאחרונה בית ספר חדש, ולכן הוגשה פה תוכנית למעשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שמסבירה את הבתים האלה, כמו שהם. כמו שאמרתי גם הוסיפה בנייה של שטח ציבורי פתוח, סליחה מעבר אחד, שמחבר כביש שהוא חשוב לשכונה, בין הבניינים בין המגרש החום, וגם הייתה הפרשה של השצ"פ במגרשים שהיו ריקים, ולא, לא הסדרנו שם את העבירות הבנייה, לא היו שם עבירות בנייה. והמלצנו להפקיד.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו מוותרים על שטחים כאילו?

אמנון ארבל:

הוועדה המחוזית היא וויתרה על שטח חום, כן,

אלדד רבינוביץ:

מה זאת אומרת? מה?

אמנון ארבל:

הסברתי, הוועדה המחוזית בהחלטה שלה, להפקדת ואישור תוכנית עיסאווייה, למעשה קבעה שבמגרשים חומים קיימים, שיש מגרשי מגורים,

אלדד רבינוביץ:

לא חייבים להסכים,

אמנון ארבל:

הם יוכשרו,

אלדד רבינוביץ:

למה?

אמנון ארבל:

זה תוכנית מאושרת, מה זה?

אלדד רבינוביץ:

כן, בסוף הוא שלנו, אנחנו יכולים להתנגד לדבר הזה, להגיש את התוכנית בינוי שלנו,

אמנון ארבל:

אבל אין תוכנית בינוי פה, כי ה - ,

עמנואל זלטס:

מי הבעלים,

אמנון ארבל:

הבית ספר נבנה.

עמנואל זלטס:

מי הבעלים של השטח? מי הבעלים של השטח?

אלדד רבינוביץ:

הבית ספר נבנה, אין עוד דברים שאפשר לעשות, הכול בסדר, לא צריך שלוחת מתנ"ס, לא צריך,

אמנון ארבל:

אפשר לעשות הרבה דברים, העירייה לא נוהגת להפקיע שטחים מבניינים קיימים לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

ולכן התקבלה החלטה של הוועדה, שאומרת להסדיר את זה,

אלדד רבינוביץ:

מבנים לא חוקיים,

אמנון ארבל:

אבל זאת החלטה של הוועדה המחוזית, אני מסכים איתך, אבל,

אלדד רבינוביץ:

איזה (לא ברור) שטחים חומים בעיסאיוויה,

אמנון ארבל:

יש,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור), אז מה אנחנו עושים עם זה? אז עכשיו ניקח שטחים ירוקים נהפוך אותם לבינוי במקום

לעבוד על ה – (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אתה מתווכח איתי, זאת ההחלטה של הוועדה המחוזית, מתוך השטח חוס הזה המאושר, כולו מלא בניין מגורים, הוועדה אמרה אני במקרים כאלה, מסדירה אותם.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא חייבים להסכים עם זה, אנחנו יכולים להביא,

אמנון ארבל:

אתה לא מוכן להסכים, אבל תנמק אבל למה,

אלדד רבינוביץ:

כי אני צריך,

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר זה תוכנית מאושרת,

אמנון ארבל:

לא, התוכנית המאושרת קבעה,

אלדד רבינוביץ:

לא,

אמנון ארבל:

שהמגרשים, בתוך מגרשי מגורים,

אליעזר ראובברגר:

זה לבית ספר,

אמנון ארבל:

לא, נכון, יהיה בית ספר.

אדיר שוורץ:

לא, אבל השאלה אם זה חלק מתהליך ההסדרה הכולל של עיסאווייה (לא ברור) ומסדרת מה ש - , אלדד אומר, זאת השאלה,

אלדד רבינוביץ:

איפה תשים,

אדיר שוורץ:

חלק מהתהליך צריך (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

איפה תיתן את השטח חום שנצרך האחר?

אמנון ארבל:

אני, אני אומר, אני מסכים איתך בלוגיקה, אני רק אומר, במסגרת ה - , הרי תוכנית עיסאווייה שאנחנו עשינו הסדירה פה 90% מבניינים בעיסאווייה, שלא חוקיים, הסדירה אותם,

אלדד רבינוביץ:

אוקי, וזה ממה ש - ,

אמנון ארבל:

כולל, כולל ביטול כבישים, ביטול שטחים ירוקים, ביטול הרבה מאוד דברים, והרבה מאוד הנחות וקווי בניין ולא (לא ברור), אמרנו וואלה אין ברירה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) תוך כדי,

אמנון ארבל:

והם (לא ברור) לא חוקי, באותו הקשר החליטה הוועדה המחוזית שגם, הוועדה המחוזית בדיון, שגם המגרשים החומים איפה שיש בתים קיימים, אתה יכול לראות פה יש בתים קיימים, כל הזמן בתים האלה קיימים במגרש חום, זה לא בתים קטנים, זה בתים די גדולים של 4, 5 קומות, אמרה אני מסדירה אותם, כמו שהסדרתי את כל שאר הבתים, עם כל המחיר ש - , לכאורה גורעים מהשטחים החומים.

אלדד רבינוביץ:

זה בתים שאנחנו (לא ברור) שם, והיום אנחנו נשארים עם,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל,

אלדד רבינוביץ:

מה?

אמנון ארבל:

הוועדה,

אלדד רבינוביץ:

בסדר, אנחנו, צריכים את הזכויות שלנו, אנחנו בסוף אנחנו צריכים לתת להם שטחים ירוקים, לא הוועדה המחוזית, עם כל הכבוד לוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אתה לא תהרוס עכשיו שלושה בניינים, שטחים,

אלדד רבינוביץ:

למה לא?

אמנון ארבל:

כשיש תוכנית מאושרת, אני אגיד לך למה, כי אם היית הורס את הבתים האלה, לפני, כשהיית בונה את הבית ספר, בא לבתים והורס, אומר צריך מגרש חום, הייתי אומר לך, אתה יודע מה בסדר. היום לבוא לבתים ולהגיד להם, אני רוצה להרוס את הבתים האלה, כי במגרש חום, (לא ברור), הוועדה המחוזית החליטה שאני רוצה להכשיר את הבתים האלה,

אלדד רבינוביץ:

אבל אני כעירייה,

אמנון ארבל:

העירייה לא יהיה לה מה לעשות עם זה,

אלדד רבינוביץ:

העירייה יכולה לבוא ולהגיד, אני צריכה את זה לשלוחת מתנ"ס, אני צריכה את זה טיפת חלב, אני צריכה את זה, לכל דבר אחר, אני צריכה את זה,

אמנון ארבל:

בשביל זה צריך להרוס את הבתים האלה,

אלדד רבינוביץ:

נכון,

אמנון ארבל:

להרוס את הבתים,

אלדד רבינוביץ:

בסדר,

אמנון ארבל:

השופט הסביר מה שנקרא, אם יבואו עכשיו מישוה עם בית שאתה מסמן רוצה לבוא להריסה, אומר לו - תקשיב, היה דיון בוועדה המחוזית שזה מה שהחליטה. ואתה אומר - לא, אני כעיריית ירושלים מתנגד,

אלדד רבינוביץ:

אז גם בהקשר הזה, אתה צריך להגיד שמה,

אמנון ארבל:

חד-משמעית בהקשר הזה.

אלדד רבינוביץ:

לא, לפי תכנון ובנייה, צריך להגיש כל אחד מהבתים האלה, הרי עוד פעם כל אחד מהבתים האלה נבנה לא חוקי, נכון?

אמנון ארבל:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

אתה יכול להגיש צו הריסה, זה יהיה פנוי,

אמנון ארבל:

אני מסביר לך אבל למה,

אלדד רבינוביץ:

כאילו למה מעכשיו אתה מבטל מראש?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל אלדד,

אמנון ארבל:

אתה לא מבטל מראש,

עו"ד דני ליבמן:

הוועדה המחוזית תעזור לך, בבוא הזמן,

אמנון ארבל:

היא לא תעזור לך,

עו"ד דני ליבמן:

לקבל, לקבל,

אלדד רבינוביץ:

אין (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

לעשות ייעוד לשטחים,

אלדד רבינוביץ:

איפה?

אמנון ארבל:

היא לא תעזור לי,

אלדד רבינוביץ:

מה? תפרוץ את המרקם העירוני?

אמנון ארבל:

יש (לא ברור) לכל השכונה, זהו. גמרנו.

אלדד רבינוביץ:

אתה תפרוץ את המרקם העירוני,

עו"ד דני ליבמן:

אם (לא ברור) השכונה, אם היא תצטרך לקחת,

אלדד רבינוביץ:

אבל, אני לא רוצה עזרה, הוא רוצה לפרוץ את המרקם העירוני, לא רוצה להוריד שטחים,

אמנון ארבל:

אין לאיפה.

אלדד רבינוביץ:

גם שטחים ירוקים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אם צריך,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני מסכים איתך, אבל אני אומר, מה שהוועדה המחוזית עשתה, אז היא צריכה להבין שיהיה בה, הפתרון,

אמנון ארבל:

היא הבינה, היא הבינה,

עו"ד דני ליבמן:

במקום אחר,

אלדד רבינוביץ:

אני צריך להגיש, אני צריך לפעול כגוף, כגוף אכיפה, להגיש המלצה לצווי הריסה, להרוס, ואז יהיה איזה שהוא מגרש פתוח, ונבנה שמה מה שצריך. לא, בסוף יש לי אחריות על התושבים.

עו"ד דני ליבמן:

אבל ה - ,

אלדד רבינוביץ:

אבל אני לא משועבד להם. הם צריכים לשמוע את העמדה שלי בצורה חריפה. בסוף האחריות שלי, הם לא יוכלו לקחת למקומית את האחריות, הם לא, הסמכות (לא ברור) את האחריות.

אמנון ארבל:

יכולת בתור וועדה מקומית, להגיש ערר למועצה ארצית, אבל תיכף נשמע את החלטת הוועדה המקומית, לא עשינו את זה.

אלדד רבינוביץ:

אז אני יכול להפוך את זה עכשיו, לשטח פתוח.

אמנון ארבל:

איד?

אלדד רבינוביץ:

אני, יש שמה צווי הריסה לפי חוק התכנון והבנייה.

אמנון ארבל:

אבל הם ילכו לבית משפט, יגידו הוועדה מחוזית השאירה את הבתים האלה, איך אתה יכול להרוס אותם?

אלדד רבינוביץ:

שנייה, מה זה הכשירה?

עו"ד דני ליבמן:

רגע, מחר הם מגישים בקשה להיתר בבניין, מה לעשות?

אמנון ארבל:

התוכנית קבעה ש - , ברגע שיוגש תוכנית בינוי, על שטח החום ע"י העירייה, לא, לא צריך להגיש תב"ע, תיבחן הנושא של הבתים האלה, אם להשאיר אותם במקומם, כמו שהם,

אלדד רבינוביץ:

בדיוק,

אמנון ארבל:

אתה או להעביר אותם למקום אחר, בשטח חום, שיהיה פחות סביר.

אלדד רבינוביץ:

כרגע זה על שטח חום?

אמנון ארבל:

פה לא, כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אז זהו,

אמנון ארבל:

אבל יש לי (לא ברור) שמכשירים אותם התוכנית, נו אני,

עו"ד דני ליבמן:

לא, רגע, רגע,

אלדד רבינוביץ:

מי מכשיר אותם?

עו"ד דני ליבמן:

אבל אתה אומר, אתה אומר מה הם צריכים להרוס פה,

אמנון ארבל:

פה ספציפי לא, הבניין (לא ברור), ההחלטה הוא בית ספר חדש,

עו"ד דני ליבמן:

מה? בן אדם צריך לעשות בשביל לקבל היתר,

אלדד רבינוביץ:

לחכשיר,

אמנון ארבל:

הוא הגיש תב"ע.

עו"ד דני ליבמן:

מה? זה התב"ע,

אמנון ארבל:

זה תב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

הוא הגיש תב"ע, ואחרי התב"ע הזו, הוא הוציא היתר,

אמנון ארבל:

נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אז בית משפט, יגיד להם בית משפט מה רוצה ממני עכשיו הוועדה המקומית. הוועדה המחוזית אמרה לי, פה אפשר יהיה לעשות מגורים,

אמנון ארבל:

אלה הבתים אגב, שתבינו,

עו"ד דני ליבמן:

אז אני עכשיו פועל לפי זה, לקחתי אדריכל ב – 20 אלף שקל, הגשתי תוכנית לעשות את זה.

אלדד רבינוביץ:

וועדה מחוזית,

עו"ד דני ליבמן:

ואני לא (לא ברור) משלם אגרות.

אמנון ארבל:

אתה חושב ש – 20 אלף עולה תב"ע, אבל בסדר.

עו"ד דני ליבמן:

סתם דוגמא,

אלדד רבינוביץ:

המחוזית,

עו"ד דני ליבמן:

100 אלף שקל יותר טוב.

אלדד רבינוביץ:

דני, הוועדה המחוזית גם להכשיר, הם לא הסמכות להכשיר, שיכשיר צריך תב"ע, שצריכה לעבור כאן וועדה מחוזית, עכשיו צריך היתרים, הם לא יכולים להכשיר, זה לא מוכשר.

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר לך בוא תראה,

אלדד רבינוביץ:

אפשר להגיש, אפשר להגיש בית משפט מקומי בקשה להרוס על שטח פתוח,

עו"ד דני ליבמן:

אמי אומר לך תהיה פרקטי, אני אומר לך אתה לא צודק,

אלדד רבינוביץ:

אני מאוד פרקטי, אם אנחנו לא ניתן את השטחים החומים האלה, לטובת אנשי עיסאווייה, יהיה לנו בעיה מאוד קשה, אני פרקטי, אבל לא בראייה של שנה, ראייה של 20 שנה, מותר לי,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אלדד, אני,

אלדד רבינוביץ:

אני לא מתנגד, אני לא מתנגד אוטומטית שיש כאן תוכניות, הרבה מאוד תוכניות, כשזה הגיוני, כשזה שטח של הבן אדם, שזה שטח לבנייה, תפאדל, אבל בסוף אם אנחנו לא נדאג לשטח, לשלד הציבורי בעיסאווייה, התושבים לא ידאגו, וגם וועדה מחוזית לא תדאג. אף אחד לא ידאג לשלד הציבורי בעיסאווייה, חוץ מעיריית ירושלים, וועדה מקומית,

עו"ד דני ליבמן:

אני לא רוצה, שאתה תעשה סתם על נושאים ש - ,

אמנון ארבל:

א', אני אשמח שאתה דואג לשטחים ציבוריים בשכונת עיסאווייה, זה כבר טוב, אבל, אני חושב שפה, לאור,

אלדד רבינוביץ:

אתה יודע שאני דואג, זה לא פעם ראשונה.

אמנון ארבל:

לאור החלטת הוועדה המחוזית, אני לא רואה איך אפשר לצאת מזה אחרת.

אלדד רבינוביץ:

אסור לנו להיות משועבדים להחלטה הזאת,

אמנון ארבל:

לא משועבדים,

אלדד רבינוביץ:

אנחנו צריכים לעמוד, החובה שלנו לתושבים.

אדיר שוורץ:

לא משועבדים, אבל,

אמנון ארבל:

לא חושב שמשועבדים, יש החלטה, אבל מה?

אדיר שוורץ:

מתי הבניינים האלה נבנו, אתה יודע להגיד? אף אחד לא יודע להגיד,

אמנון ארבל:

הרבה שנים, לא,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

אדיר שוורץ:

לא, יש לו, אם זה משנה שעברה, זה משנה.

אליעזר ראוכברגר:

5% מהמקרים, אני חושב שאמי צודק, ודני צודק, זה על פרקטים בסופו של דבר,

אדיר שוורץ:

זה מה שנקרא להיות,

אליעזר ראוכברגר:

צריך להיות פרקטי,

אדיר שוורץ:

להיות,

אליעזר ראוכברגר:

אל תהיה,

אדיר שוורץ:

להיות חכם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה גם צודק.

אלדד רבינוביץ:

זה לחיות את הרגע,

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר גם, במחלקת שימור,

אלדד רבינוביץ:

זה יתפוצץ עליהם.

אליעזר ראוכברגר:

אל תהיה צודק, תהיה חכם.

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר למחלקת שימור מגיע עכשיו, היתר בנייה לפי תב"ע שאמרה להרוס, אז בוא נתנגד, הוא אומר - לא, התב"ע כבר אמרה לו, אז מה אתה תעשה עכשיו?

אמנון ארבל:

כן, התוכנית, זה התוכנית המאושרת, כן, התוכנית המאושרת קבעה, תחת מבנים ומוסדות ציבור, שימוש מותר, מגורים בתנאים המפורטים בתוכנית. ומגורים בתנאים המפורטים בתוכנית, במסגרת היתר, במסגרת תוכנית הבינוי המבנים הוכשרו אז איז. זה מה שכתוב בתוכנית. מה אני יכול לעשות? לא, הנה פה.

אליעזר ראוכברגר:

מיליון שקל תבקש,

אמנון ארבל:

שטח הבניינים, המיועדים מבנים מוסדות ציבור, בהם קיימים מבני מגורים מסומנים להריסה, בהנחיות מיוחדות, יתאפשר שימוש מעורב, למבני ציבור ומגורים, שייתן מענה לשימוש הקיים למגורים, וזאת בהיקף הקיים בלבד, ובמועד הקובע שזה אישור התוכנית. זה מה שכתוב בתוכנית.

עו"ד דני ליבמן:

ואז אתה תבוא לוועדת כספים,

יוחנן וייצמן:

לייזר, עוד 18/ז.

עו"ד דני ליבמן:

לוועדת כספים והנכסים יגידו לך, שמנח"י בית מגורים לעשות בית ספר,

אלדד רבינוביץ:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

3 מיליון,

אמנון ארבל:

נכון, אבל במצבים האלה, אני לא, אין לי מה לעשות? מה אני אעשה?

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה,

יוחנן וייצמן:

שמה?

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שאנחנו צריכים להביע אמירה,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור) כמה שאתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

בור בלי תחתית, בור בלי תחתית.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה ללכת,

אלדד רבינוביץ:

אולי שואל אותי,

אדיר שוורץ:

שטויות. אתה אומר שטויות פשוט לא,

אמנון ארבל:

אליעזר, מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי את דעתי,

אמנון ארבל:

אז איך מתקדמים מפה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עושים הצבעה.

אמנון ארבל:

אוקי, הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד עמדה של אמי, מי בעד העמדה של אלדד.

אלדד רבינוביץ:

מי בעד העמדה של אלדד, מי רוצה לנמק?

מיכל כהן:

רגע, אז רגע,

אמנון ארבל:

זאת עמדתי, ואני תומך בה, מה שנקרא.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלדד רבינוביץ:

כן,

יוחנן וייצמן:

תלמד ממני, אני לא (לא ברור),

אדיר שוורץ:

זהו, זה לא, זה לא מובן מאליו, וייצמן יצא לו הרבה פעמים להיות נגד עמדת וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו כוועדה מקומית יש לנו אחריות לתושבים, יש לנו אחריות לתת להם, לשלד ציבורי, ראוי, לתושבי שכונת עיסאווייה, אם אנחנו נוותר על השטחים החומים, בסיטואציה הנוכחית שאין מספיק שטחים חומים, אנחנו בעוד כמה שנים נמצא את עצמנו במשבר מאוד מאוד גדול, אסור לנו כוועדה מקומית להכפיף את עצמנו לעמדה שגויה של הוועדה המחוזית, אפשר להמשיך.

חיים כהן:

לא, הצבעה מה זה?

אלדד רבינוביץ:

הצבענו כבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הצבעה הוכרעה,

אלדד רבינוביץ:

אנחנו אחרי,

אליעזר ראוכברגר:

הצבעה זה כמו, מי אלדד, בעד אלדד. יללה, קדימה.

תוכנית 1502145

אמנון ארבל:

טוב, 34 בסדר היום, תוכנית 1502145, תוכנית בבית חנינה, סמכות מחוזית דיון להפקדה, מציעים שני בניינים, הפרשה לשצ"פ, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1504166

אמנון ארבל:

תוכנית 35 בסדר היום, תוכנית 1504166, תוכנית, בסמכות הוועדה המחוזית, הרב עוזיאל 38 בית וגן, תוספת שתי קומות, יש פה תוכנית מאושרת ל – 6 קומות, מבקשים תוספת של שתי קומות עבור דירות להשכרה, המלצנו להפקיד. אני חושב שגם במקרה הזה, התוכנית, כנראה בסמכות וועדה מקומית לדעתי, וככל,

ישראל קלרמן:

על הבניין,

אמנון ארבל:

יש שם תוכנית מאושרת להרוס בניין של קומה אחת, ולעשות 6 קומות. עכשיו הוא מציע עוד שתי קומות דירות להשכרה,

ישראל קלרמן:

זה בית של,

אליעזר ראוכברגר:

,8

יוחנן וייצמן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

איזה יוסף?

אמנון ארבל:

וגם פה אמרתי, לדעתי התוכנית בסמכות מקומית,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוזיאל,

אמנון ארבל:

ורשמנו את זה, ככל שהוועדה המחוזית תסכים, אז זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בית וגן 37, זה בלא זוגי, הוא גר לא שמה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בהר המנוחות, הוא עבר לגור בגבעת שאול. מה?

אמנון ארבל:

שם הוא לא מוסיף קומות.

עמנואל זלטס:

שם יש קומות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, סליחה, סליחה, הוא בהר הזיתים.

אמנון ארבל:

אוקי,

ישראל קלרמן:

לא שאלתי בגלל זה, שאלתי בגלל ה - ,

אמנון ארבל:

השימור.

ישראל קלרמן:

לא שאלתי בגלל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כבר שמה כבר הרבה שנים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), שאלתי אם יש, שמעתי אתמול שהוא, מכרו ובונים על זה משהו.

אמנון ארבל:

אפשר, אפשר להתקדם?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מי, מי היה גר שמה?

עמנואל זלטס:

תתקדם מה?

תוכנית 1456102

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, תוכנית 1456102, תוכנית בסמכות מקומית, ניסן אברהם 12, קריית יובל, תוכנית שהוחלט להפקיד אותה, ביקשו לבטל שני סעיפים, שני סעיפים שכתבנו בהחלטה, לגבי עצים, לגבי האשפה, יש פה אישור לאשפה הזאת,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לגבי העצים הם כבר גם כן תיאמו ולכן אנחנו מורידים (לא ברור), והולכים להפקדה.

תוכנית 1489665

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 1489665, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב חיים הלר 21, הייתה החלטה להפקדה, אם אתם זוכרים מדיניות רק"ל נפחית, לא הוכנסו סעיפים של נכסים, שהם סטנדרטיים, לגבי הפרשה של השטח הציבורי הבנוי, הם מבקשים להוסיף את זה.

תוכנית 1437011

אמנון ארבל:

38 בסדר היום, תוכנית 1437011, תוכנית בסמכות מקומית, רחוב שוהם 10, תוכנית שהציעה הרחבות דיור, ובסוף (לא ברור) שינויים בבינוי בתיאום איתנו, ואנחנו ממליצים להפקיד.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה רבה חברים.

אמנון ארבל:

תודה רבה.

אליעזר ראובברגר:

הישיבה נעולה. תודה לכולם.

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

רפאל, אפשר לסגור את ההקלטה? תפילת מנחה.

סיום הדיון